

ບົດແນະນຳ ພຣະຄຣິສັທຄໍມພີ ພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່

ນຶ່ງ. ພຣະຄຣິສັທຄໍມພີ ພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ ຕັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (The New Testament is the Word of God)

ທ່ານໂປໂລກ່າວວ່າ "ພຣະຄໍມພີທຸກຕອນໄດ້ຮັບການຊົງບັນດິນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນປະໂຫຍດໃນການສອນ ການກ່າວຕັກຕອນວ່າກ່າວ ການປັບປຸງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະການອົບຮົມໃນທາງຊອບທັມ ເພື່ອຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະບັນລຸຜົນສຳເລັດ ແລະຈັດຕຽມໄວ້ພ້ອມສຳຫຼັບການດີທຸກຢ່າງ" (2 ຕທ 3:16, 17) ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ເຮັດການທ່າມກາງມະນຸດ "ເພາະວ່າຄຳຂອງຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະຄຳບໍ່ໄດ້ມາຈາກນ້ຳໃຈຂອງມະນຸດຈັກເທື່ອ ແຕ່ມະນຸດໄດ້ກ່າວຄຳທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຕາມທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງດົນໃຈ" (2 ປຕ 1:21) ພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຈຳກັດຊົງສຳແດງພຣະອົງ (Revelation) ໃຫ້ແກ່ມະນຸດຜູ້ມີຄວາມຈຳກັດດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃຫ້ຜູ້ຂຽນພຣະຄຳເກີດຄວາມສ່ວາງຫຼືຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ (Illumination) ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງດົນໃຈຂອງຜູ້ຂຽນ (Inspiration) ໃຫ້ຂຽນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ

ພຣະທັມໂປຣັນກ່າວວ່າ "ແຕ່ທີ່ໄດ້ຈັດເຫດການເຫລົ່ານີ້ໄວ້ ກໍເພື່ອທ່ານທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຂົ້າເຖິງພຣະເປຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິສັ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມເຂົ້າແລ້ວທ່ານກໍຈະມີຊີວິດໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ" (ຢຣ 20:30, 31) ເປົ້າໝາຍຂອງຜູ້ຂຽນທຸກຄົນກໍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການສຳແດງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນທຳເກີດຄວາມແຈ້ງໃນຄວາມເຊື່ອສັດທາໃນພຣະອົງ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ເຊື່ອຈຶ່ງດຳເນີນຊີວິດຕາມການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃຫ້ເປັນຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ

ສອງ. ລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິສັທຄໍມພີ ພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ (The Nature of the New Testament)

ພຣະທັມ 27 ຫຼ້ມໃນພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ ກ່າວເຖິງຊີວິດຂອງພຣະຄຣິສັແລະກິຈການງານຂອງພຣະອົງທີ່ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັຈັກຂອງພຣະອົງ ມີຄວາມຍາວປະມານນຶ່ງໃນສາມຂອງພາກພັນທະສັນຍາເດີມ ພຣະທັມໃນພາກພັນທະສັນຍາເດີມມີ 39 ຫຼ້ມເຫດການໃນພາກພັນທະສັນຍາເດີມໄດ້ຄອບຄຸມຣະຍະເວລາຫຼາຍພັນປີກ່ອນພຣະຄຣິສັບັງເກີດໃນໂລກ ແຕ່ໃນພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ຄອບຄຸມເຫດການສັ້ນກວ່ານຶ່ງສັດວັດ ພາກພັນທະສັນຍາເດີມເປັນເຮືອງວ່າດ້ວຍການປະຕິບັດການຂອງພຣະເຈົ້າກັບຊົນຊາດອິສຣາເອລເພື່ອຕຽມການສະເດັດຂອງພຣະມາຊີຮາ (Messiah, ພຣະຜູ້ໂປດໃຫ້ຮອດພັນ) ໂດຍຜ່ານທາງຊາດອິສຣາເອລໄປສູ່ຊົນທຸກຊາດທົ່ວໂລກ ພາກພັນທະສັນຍາເດີມປຽບເໝາະກັບອະບວນແຫ່ຂອງພຣະມາຊີຮາຕັ້ງຕົ້ນມາແຕ່ໄກດ້ວຍສຽງອັນບໍ່ຊັດແຈ້ງ ແລ້ວຄ່ອຍແຈ້ງຂຶ້ນຕາມເວລາທີ່ຜ່ານໄປເມື່ອອະບວນນັ້ນຫຍັບເຂົ້າໄກ້ມາ

ພຣະທັມພາກຂ່າວປະເສີດ (ພຣະຄັມພິໃຫມ່) ໄດ້ອີງເຫດການໃນສັມຍທໍາອິດ ກ່ອນທີ່ຈະມີການ ຮວມຕົວເປັນຄຣິສຕິກ (6 ປີກ່ອນຄຣິສຕິກະຣາດເຖິງຄຣິສຕິກະຣາດທີ່ 29) ການຂຍາຍແລະການຈະ ດຣິນເຕີບໂຕຂອງຄຣິສຕິກ ດຣິມຕັ້ງແຕ່ ຄ.ສ. 29 ຈົນເຖິງ 63 ແມ່ນເປັນເຫດການຂອງພຣະທັມ ກິຈການ ໂຣມ 1 ແລະ 2 ໂກຣິນໂທກາລາຕັຽ ເອເຟໂຊ ພິລິປໂອຍ ໂກໂລຊາຍ 1 ແລະ 2 ເຫຊະໂລນິກ ພິເລໂມນ ແລະຢາໂຈເບເຫດການຫຼັງຈາກພຣະທັມກິຈການ ຄືປະມານ ຄ.ສ. 63-96 ເປັນຣະຍະເວລາຂອງພຣະທັມ 1 ແລະ 2 ຕິໂມທຽວ ຕິໂຕ ດຣັບເຣີ 1 ແລະ 2 ເປໂຕ 1,2 ແລະ 3 ໂຢຮັນ ຢູດາ ແລະ ພຣະນິມິດ

ຄຳວ່າ "ພັນທະສັນຍາ" ມາຈາກຄຳວ່າ "ພັນທະ" + "ສັນຍາ" ຫມາຍເຖິງສັນຍາ ຜູກພັນຣະຫວ່າງບຸກຄົນສອງຝ່າຍ ເປັນການແປຄວາມຂອງຄຳວ່າ "Testament" ຫຼື "Covenant" ໃນພັນທະສັນຍາເດີມ ເມື່ອພຣະເຈົ້ານໍາອິສຣາເອລອອກຈາກການເປັນທາສໃນປະເທດອີຢິບ ພຣະອົງ ໄດ້ທໍາສັນຍາຂໍ້ຜູກພັນກັບອິສຣາເອລທີ່ພູຊິນາຍ ໂດຍຄຳສັນຍານັ້ນເອງພຣະເຈົ້າຊົງຜູກພັນກັບອິສຣາເອລ ນໍາພາເຂົາເຈົ້າແລະຊົງປະຕິບັດຕາມຄຳສັນຍາ ພຣະຄຣິສໄດ້ມາບັງເກີດຕາມຄຳສັນຍາເພື່ອນໍາມະນຸດ ໃຫ້ຮອດພັນໂດຍການຕາຍໄຖ່ບາບຂອງພຣະອົງ ແລະການຍອມເສັຽສລະ ການດໍາເນີນການທີ່ພຣະຄຣິສໄດ້ ໄດ້ເຮັດເປັນການດຣິມຕົ້ນຂອງພັນທະສັນຍາໃຫມ່ (ຮຣີ 9:15-17)

ສາມ. ໂລກໃນສັມຍຂອງພຣະຄຣິສຕັມຄັມພິ ພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່
(The New Testament World)

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕຽມຊາດຕ່າງ ໆ ໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມໃນການຕ້ອນຮັບການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິສໄດ້ "ແຕ່ເມື່ອຄົບກໍານົດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາ ຊົງປຣະສູດຈາກຜູ້ຍິງ ແລະຊົງຖື ກໍາເນີດໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ເພື່ອຈະຊົງໄຖ່ເອົາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖານະ ເປັນບຸດ" (ຄຕ 4:4) ການຕຽມການຂອງພຣະເຈົ້າໃນຣະຍະເວລາ 400 ປີຣະຫວ່າງສະມັຍຂອງພຣະ ຄຣິສຕັມຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມກັບພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ ມີດັ່ງນີ້

ປະການທໍາອິດ ປະເທດກຣີກໄດ້ຜູກພັນອາຣະຍະທັມຕ່າງ ໆ ຂອງອາເຊັຽ ຍູໂຣປແລະອັຟຣິກາ ເຂົ້າເປັນອັນດຽວກັນ ແລະກໍໃຫ້ເກີດພາສາສາກິນຂຶ້ນ ມາສາດວ່າຕິດຕໍ່ກັນໃນພາສາທີ່ເຂົ້າໃຈກັນ

ປະການທີ່ສອງ ໂຣມທໍາໃຫ້ໂລກເປັນອານາຈັກດຽວກັນ ໂດຍການກໍ່ສ້າງຖຸນິນທິນທາງທໍາໃຫ້ສາ ມາດເດີນທາງໄປໄດ້ທົ່ວອານາຈັກ ເປັນປະໂຫຍດໃນການເດີນທາງ ທໍາໃຫ້ຂ່າວປະເສີດສາມາດເຜີຍແຜ່ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະທົ່ວເຖິງ ຄວາມສັນຕິສຸກຂອງບ້ານເມືອງພາຍໃຕ້ການປົກຄອງຂອງໂຣມັນທໍາໃຫ້ຜູ້ຄົນ ມີເວລາທີ່ຈະມີແນວຄິດທາງສາສນາ

ປະການທີ່ສາມ ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າອົງດຽວຂອງອິສຣາເອລ ທີ່ມີປະສິບການກັບພຣະເຈົ້າ ເປັນການຕຽມຈິດໃຈຂອງຄົນທົ່ວໄປໃຫ້ຍອມຮັບການສະເດັດມາແລະຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງ ການ ແຕກກະຈັດກະຈາຍຂອງຊາວອິສຣາເອລ (Dispersion) ທີ່ຢູ່ທ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ ພ້ອມທັງທັມ ສາລາຂອງເຂົາເຈົ້າ (Synagogues) ແລະພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມ ທີ່ໄດ້ແປຈາກພາສາ ດຣັບເຣີເປັນພາກກຣີກ (ເສປຕິວເຈນ, Septuagint) ທັງຫມົດນີ້ເປັນການຕຽມການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງ ໃຊ້ອິສຣາເອລ ແລະຕຽມຄົນທົ່ວໄປໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຮັບການສະເດັດມາຂອງພຣະມາຊິຣາ (ເບ3໑)

ໝ. ພັນທຸກຳຂອງຊາວຢິວ (The Jewish State)

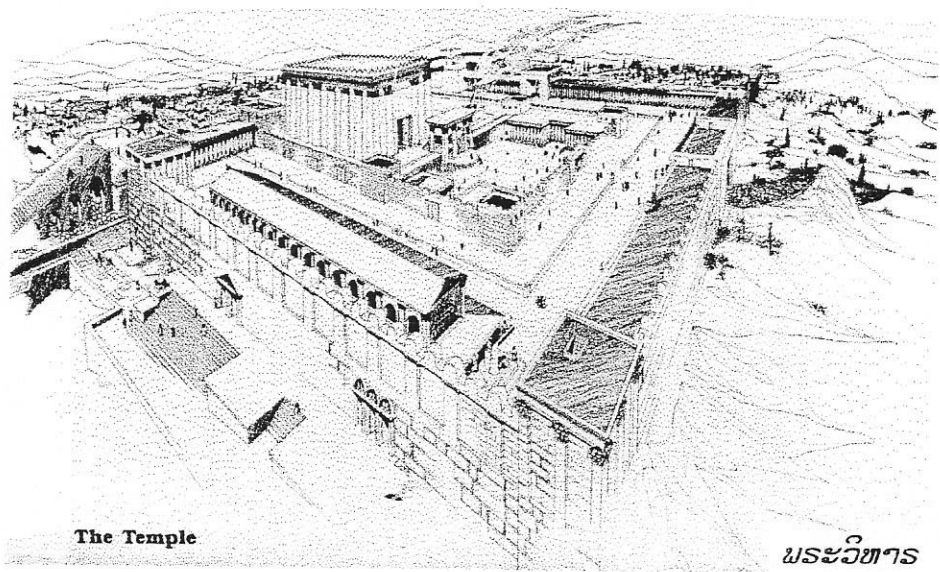
ກ. ສະຖາບັນຕ່າງ ໆ (Institutions)

ໃນສັມຍຣະຫວ່າງພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມແລະໃຫມ່ພວກຢິວທີ່ທຳມາຫາກິນຢູ່ນອກປະເທດພາດລສໄຕນ໌ກັບມີຈຳນວນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າພວກທີ່ຢູ່ໃນປະເທດ ພວກທີ່ຢູ່ນອກປະເທດພາດລສໄຕນ໌ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນນິຄົມທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນຫົວເມືອງຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ບາບິໂລນ ຊິເຣຽ ແລະອີຢິບ ເຮົາເອີ້ນຄົນຢິວທີ່ຢູ່ນອກປະເທດເຫຼົ່າຊື່ນກະຈັດກະຈາຍ (The Dispersion of Jews) ພວກເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດກິດຈະກຳທີ່ມະສາລາຂຶ້ນເພື່ອເປັນສູນກາງສຶກສາພຣະຄົມພິ ແລະຄຳສອນຕ່າງ ໆ ທີ່ເຮົາເອີ້ນວ່າເຮືອນພຣະເຈົ້າອົງດຽວທຳມກາງຄົນຕ່າງຊາດ

ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວຢິວໃນແຕ່ລະວັນ ມີຄວາມກ່ຽວດອງກັບສະຖາບັນຕ່າງ ໆ ຢູ່ 4 ສະຖາບັນ ຄື ຄອບຄົວ ພຣະວິຫານ ທັມມະສາລາ ແລະສະພາແຊນເຣດຣິນ

1. ຄອບຄົວ (Home)

ການແຕ່ງດອງຂອງຊາວໜຸ່ມ ຈັດຂຶ້ນໂດຍມີພໍ່ແມ່ເປັນຜູ້ຈັດການໃຫ້ແກ່ລູກຊາຍຫຼືລູກສາວ ພວກຄຽສອນສາສນາເຫັນວ່າຊາວໜຸ່ມຄວນແຕ່ງງານເມື່ອອາຍຸ 18 ປີ ພໍ່ເຮືອນມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລູກຊາຍໃນການທຳພິທີຕັດ (Circumcise) ເມື່ອເກີດໄດ້ 8 ວັນ ແລະລ້ຽງລູກໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ດ້ວຍການສອນພຣະບັນຍັດ (Torah ຄືທຳເຫຼັ້ມແຮກຂອງພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມ) ແລະຮີດຄອງປຣະເພນີຕ່າງ ໆ ຂອງເຮົາເຈົ້າ ວັນສະບາໂຕ (Sabbath) ເປັນວັນສຳຄັນມີການປະກອບພິທີໃນທັມສາລາ ແລະການສ່ອງກັນຕາມບ້ານ ປີລະເດືອນຊາວຢິວເດີນທາງໄປພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນເດຫສການປັດສະຄາ (Passover) ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ກໍທຳພິທີໃນຄອບຄົວໂດຍມີພໍ່ເປັນຜູ້ນຳພາ

Herschel H. Bobbs, Getting Acquainted with the Bible, Nashville: Sunday School Board of the Southern Baptist Convention, 1991, page 114.

2. ພຣະວິຫານ (The Temple)

ພຣະວິຫານທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຕັ້ງຢູ່ສູນຮວມຂອງຊາວຢິວນັບພັນ ທີ່ເດີນທາງມານະມັສການທຸກ ວັນຕອນຕ່ຳ ນອກຈາກນີ້ກໍຍັງມີການສລອງເທສການຕ່າງ ໆ ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນພຣະວິຫານປຸຣິ ທິດທຳຫນ້າທີ່ຕັ້ງແຜນປະຊາຊົນໃນການເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ການຮັກສາພຣະວິຫານກໍໄດ້ເຮັດຈາກ ຖວາຍສິບຂຸກນຶ່ງທີ່ປະຊາຊົນນຳມາຖວາຍ

3. ທັມສາລາ (Synagogues)

ທັມສາລາເກີດຂຶ້ນ ໃນສັມຍທີ່ພວກຢິວຖືກຈັບຕັ້ງຢູ່ໃນບາບີໂລນ ພຣະວິຫານຖືກທຳລາຍ ຊາວຢິວຕ້ອງແຕກຈາຍເປັນນິຄົມຕ່າງ ໆ ຈຳເປັນຕ້ອງການສະຖານທີ່ນະມັສການແລະສັ່ງສອນພຣະຄຳ ຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນທັມສາລາຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມເມືອງຕ່າງ ໆ ແລະມີການໃຊ້ຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ ເມືອງໃຫຍ່ ອາດຈະມີທັມສາລາຫຼາຍກວ່ານຶ່ງແຫ່ງ ແນ່ນວ່າໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະມີພຣະວິຫານຕັ້ງຢູ່ກໍຍັງມີທັມສາລາ ຫລາຍແຫ່ງ ທັມສາລາອຳນວຍການໂດຍສະພາຂອງພວກເຮົາແກ່ ຫຼືພວກຜູ້ປົກຄອງ ທັມສາລາແຕ່ລະແຫ່ງ ມີພຣະຄຳພິປະກອບດ້ວຍພຣະທັມເຫຼັ້ມຕ່າງ ໆ ຫຼາຍເຫຼັ້ມ ໃຊ້ອ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງເປັນປະຈຳ ການປະ ຊຸມ ແລະສະຖານທີ່ປະຊຸມຂອງຄຣິສຕຽນລຸ້ນທຳອິດເຮັດຂຶ້ນ ຈາກການເອົາແບບຢ່າງຂອງທັມສາລາມາໃຊ້

4. ສະພາແຊນເດຣດຣິນ (Sanhedrin)

ສະພານີ້ຕັ້ງຕາມພຣະເຢຊູຢ່າງສຳຄັນ ແລະເປັນຕົວຕັ້ງຕົວຕົງທີ່ຈະປະທານຊີວິດພຣະເຢຊູໃຫ້ໄດ້ສະ ພານີ້ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກ 70 ທ່ານ ຮວມທັງມະຫາປຸຣິທິດດ້ວຍເປັນ 71 ທ່ານ ສະມາຊິກຂອງສະ ພາເປັນພວກປຸຣິທິດ (Priests) ພວກເຮົາແກ່ (Elers) ແລະພວກອາລັກ (Scribes, ຜູ້ຄັດ ລອກພຣະຄຳພິ) ມະຫາປຸຣິທິດເປັນປະທານສະພາ ເກີດຂຶ້ນໃນປະມານສັຕວັດທີ 2 ກຄສ. (ກ່ອນຄຣິສ ສັກຣາດ) ແລະຖືກທຳລາຍແລະລົ້ມອຳນາດໃນ ຄສ. (ຄຣິສັກຣາດ) 70 ສະພານີ້ທຳຫນ້າທີ່ພິພາກສາ ຄະດີຄວາມທີ່ສານຊັ້ນຕົ້ນ ບໍ່ສາມາດຕັດສິນໄດ້ ໂດຍໃຊ້ກົດໝາຍຂອງໂມເດສເສເປັນຫຼັກ ສະພານີ້ມີອຳນາດ ຈັບຄຸມ ແລະຕັດສິນລົງໂທດໄດ້ ໂດຍມີເຈົ້າຫນ້າທີ່ປະຈຳສະພາເປັນຜູ້ທຳຫນ້າທີ່ແທນ ອຳນາດຂອງສະພາ ນີ້ຄອບຄຸມໄປທົ່ວປະເທດຈົນເຮັດຖືກສັມຍເຮດຣອດມະຫາຣາຊສິນພຣະຊົນລົງ ອຳນາດຂອງສະພານີ້ຈຶ່ງຖືກທຳ ລາຍລົງໃຫ້ມີຢູ່ແຕ່ໃນແຄ້ວນຢູດາເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນແຄ້ວນກາລີລີນັ້ນ ປີລາດມີອຳນາດຢ່າງເດັດຂາດ ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພຣະຄຣິສະຕຽນຮາກ ແລະເຮັດພຣະຣາຊາຊິກຂອງພຣະອົງທາງແຄ້ວນກາລີລີ ພຣະອົງກໍເຮັດໄດ້ຢ່າງ ອິສະເສສິ ໂດຍທີ່ທາງສະພາບໍ່ມີອຳນາດມາກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການ ຈະເຮັດໄດ້ກໍໂດຍການສົ່ງ ສະມາຊິກເຂົ້າມາຮິບກວນໃນຣະຫວ່າງທີ່ພຣະອົງສັ່ງສອນຢູ່ ພວກນີ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ ເມື່ອພຣະອົງສະ ເດັດເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຢູ່ໃນແຄ້ວນຢູດາ ຈຶ່ງຖືກຈັດນຳຕົວຂຶ້ນພິພາກສາທັນທີ ບາງທ່ານອາດ ຈະສົງສັຍວ່າເມື່ອສະພານີ້ມີອຳນາດສູງສຸດຂຶ້ນແລ້ວ ເປັນຫຍັງເມື່ອທະຫານຈັບພຣະເຢຊູໄປ ແລະຕັດ ສິນໃຫ້ປະທານແລ້ວຍັງຕ້ອງນຳຕົວໄປໃຫ້ປີລາຕຳລາຮຽນຮ້າງທັນຊອບອີກ ທີ່ເປັນເຊັ່ນນີ້ກໍເຮັດເຮັດຈາກປະ ມານປີ ຄ.ສ. 30 ຫຼື 2-3 ປີກ່ອນການຈັບຄຸມພຣະເຢຊູຄຣິສ ທາງການໂຣມກໍຍົກເລີກອຳນາດນີ້ໃຫ້ ຄະດີຮ້າຍແຮງທັງຫຼາຍຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຊອບຈາກຂ້າຫຼວງຂອງໂຣມກ່ອນຈຶ່ງຈະລົງໂທດໄດ້ ເຂົາຈຶ່ງ ຕ້ອງນຳພຣະເຢຊູໄປທາງປີລາຕກ່ອນ ແລະເມື່ອຖືກຕັດສິນໃຫ້ປະທານຊີວິດ ຈຶ່ງນຳຕົວໄປຕົງເທິງໄມ້ກາງ ເຂນຕາມແບບຂອງຊາວໂຣມັນ ແຜນທີ່ຈະເອົາທິນຂວ່າງໃຫ້ຕາຍຕາມຢ່າງຍິວ

ຂ. ຄະນະນິກາຍ ຫຼືພັກຕ່າງ ໆ ຂອງຊາວຢິວ (Jewish Sects or Parties)

ສາສນາໄດ້ແບ່ງອອກເປັນຄະນະນິກາຍ ຫຼືພັກຕ່າງ ໆ ຕາມຄວາມເຊື່ອຖືແລະຫຼັກປະຕິບັດ ແຕ່ກໍຍັງມີພຣະທັມໂທຣາດປັນຫຼັກຫຼືສູນກາງຂອງຄວາມເຊື່ອ ພັກຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນສະໄໝຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ມີດັ່ງນີ້

1. ພັກຟາຣີສີ (Pharisees)

ຄົນຢິວໃນພັກນີ້ມີຈຳນວນຫຼາຍກວ່າທຸ່ມ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ ຟາຣີສີ ແປວ່າ ຜູ້ແຍກຕົວ (Separatists) ຫຼືມີການເອີ້ນວ່າ ຢິວຜູ້ບໍ່ຮືບຮຸ້ນ (the Jewish "Puritians") ພັກຟາຣີສີເກີດຂຶ້ນປະມານສອງສິ່ງຕັ້ງແຕ່ກ່ອນພຣະເຊື້ອ ກຣິກໄດ້ເຂົ້າມາຄອບຄອງດິນແດນພາເລສໂຕນຮວມທັງອິສຣາເອລດ້ວຍ ກຣິກໄດ້ເຂົ້າຄອບຄອງແລະເຜີຍແຜ່ວັທນະທັມຂອງຕົນທັງທາງຕົງ ແລະທາງອ້ອມໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງ ຊາວຢິວໃນສໄມຍນັ້ນຍອມຮັບວັທນະທັມກຣິກເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ຍັງມີຊາວຢິວຜູ້ຮັກຊາດທີ່ບໍ່ຍອມເຮັດຕາມ ແລະພະຍາຍາມຮັກສາເອກລັກຂອງຢິວໄວ້ ພັກຟາຣີສີຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນເປັນ

ໂຄງສ້າງ

ໝາຍເພື່ອຈະຮັກສາເອກລັກຂອງຄວາມເປັນຊາດຢິວໄວ້ ແລະໃຫ້ຢຶດຄອງພຣະບັນຍັດຂອງໂມເລສສຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະປະຕິບັດຕາມຄຳສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກບັນພະບຸຣຸດ ເປັນໝາຍນີ້ກໍຈິດຈາງລົງພາຍຫຼັງໂດຍຖືການປະຕິບັດທາງສາສນະກິຈຊຶ່ງເປັນແຕ່ພຽງພາຍນອກສຳຄັນກວ່າ ບໍ່ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຈິດໃຈທີ່ຢູ່ພາຍໃນສິ່ງເຫຼົ່າເຫຼັກເປັນເຫດ ທີ່ພຣະເຊື້ອໄດ້ວ່າ ພວກຟາຣີສີ ເຮົາຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ແລະໂຢຮັນບັບຕິສົດເອີ້ນວ່າເຮົາຊາດຮຸ້ນ ພັກຟາຣີສີເຊື່ອວ່າວິນຍານນັ້ນບໍ່ມີການດັບສູນ ຮ່າງກາຍທີ່ຕາຍໄປແລ້ວຈະຟື້ນຄືນມາໄດ້ອີກວິນຍານທີ່ດັບສູນນີ້ຈະຖືກລົງໂທດຫຼືໄດ້ຮັບຄວາມສຸກສປາຍກໍແລ້ວຈຶ່ງແຕ່ຜົນກັມທີ່ໄດ້ທຳໄວ້ເມື່ອຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຖ້າທຳຊົວ ຖ້າທຳຊົວໄວ້ຫຼາຍກໍຈະຖືກຄຸມຂັງເອົາໄວ້ໃນຄຸກຊຶ່ງຢູ່ໃຕ້ພື້ນໂລກ ຖ້າທຳດີກໍຈະຟື້ນຄືນຂຶ້ນມາແລະມີຊີວິດຢູ່ໃນກາຍໃໝ່ຕໍ່ໄປ ພັກຟາຣີສີນີ້ໄດ້ຮ່ວມມືກັນປະທານພຣະເຊື້ອຄຣິສ ຖ້າເຮົາພິຈາລະນາກັນໂດຍຮວບຮວມແລ້ວເຮົາກໍຈະເຫັນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ດີ ທີ່ຈະຮັກສາເອກລັກຂອງຊາດເອົາໄວ້ ຖ້າບໍ່ມີພັກຟາຣີສີ ຢິວທັງປະເທດກໍອາດຈະມີແຕ່ວັທນະທັມກຣິກ ຄືປະເທດເພື່ອນບ້ານທັງຫຼາຍກໍເປັນໄດ້ ບຸກຄົນສຳຄັນທີ່ສຸດຄົນນຶ່ງຂອງຄຣິສຕ໌ກໍສໄມຍທຳອິດຄື ທ່ານໂປໂລກໍເປັນທ່ານນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນພັກນີ້ ກ່ອນທີ່ທ່ານໄດ້ກັບໃຈມາເຊື່ອພຣະເຊື້ອ

ໂຄງສ້າງ

2. ຄະນະສະດູສີ (Sadducees)

ຄະນະສະດູສີນີ້ ໃນສະໄໝທີ່ພຣະຄຣິສຕ໌ສະເດັດມາເປັນພວກທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍກວ່າໃນໝູ່ຊາວຢິວ ແມ້ວ່າເປັນກຸ່ມເລັກ ໆ ແຕ່ເປັນຜູ້ມີອຳນາດຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກພວກນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ມີຖານະມັ່ງມີແລະມີການສຶກສາດີ ຈຶ່ງມັກຈະຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ສຳຄັນຢູ່ສະເມີ ເຊັ່ນ ປຸຣະທິດ ເຊື່ອກັນວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີເຊື້ອສາຍມາຈາກສາໂດກ (Zadok) ຜູ້ເປັນປຸຣະທິດທີ່ຮ່ວມມືກັບກະສັດດາວິດໃນສໄມຍກ່ອນ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ກະສັດຊາໂລມອນແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນມະຫາປຸຣະທິດ ຄຳວ່າ Zadok ໃນພາສາກຣິກຂຽນເປັນ Saddouk (ສະດູ) ສະດູສີນັ້ນແປວ່າ ຜູ້ຕິດຕາມ Saddouk

ຄະນະສະດູສີແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສະພາແຊນເອດຣິນກັບພັກຟາຣີສີ ແລະພວກອາລັກແຕ່ກໍມີຄວາມຄິດເຫັນບໍ່ຕົງກັນ ສະດູສີບໍ່ຍອມຮັບເຮື້ອງຄຳສອນທີ່ສືບທອດມາດ້ວຍປາກ ຍອມຮັບແຕ່ກົດໝາຍທີ່ບັນທຶກໄວ້ເປັນຕົວອັກສອນເທົ່ານັ້ນ ເຮົາຖືສິດທິທີ່ຈະຕິດຄວາມໝາຍດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງມີອິສະຣະພາບຫຼາຍວ່າຈະເປັນ

ການຕີຄວາມໝາຍຂອງພວກອາລັກ ພວກຟາຣີສີກັບຊາດູສີມັກຈະມີຄວາມຄິດບໍ່ລົງລອຍກັນ ຕໍ່ສູ້ກັນ ແລະ ຊຶ່ງດີຊຶ່ງດີດ້ານກັນສະເໝີ ຕໍ່ຂ້າງເຈົ້າບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບພວກຟາຣີສີເຮືອງການທີ່ຕາຍຄືນຊີພ ແລະການລົງໂທດ ວິນຍານຂອງຄົນຊົ່ວໃນທີ່ເລີກແລະມິດໃຕ້ແຜ່ນດິນ ຕໍ່ຂ້າງອ້າງວ່າຈິດວິນຍານນັ້ນຕາຍໄປພ້ອມກັບຮ່າງກາຍ ຕໍ່ຂ້າງບໍ່ເຊື່ອວ່າເຮືອງເທວະທູດແລະວິນຍານຕ່າງ ໆ ແລະສິ່ງສຸດທ້າຍຄື ຕໍ່ຂ້າງບໍ່ຍອມຮັບໃນເຮືອງຊີວິດທີ່ ກຳໜົດໂດຍພຣະເຈົ້າ ຄົນຈະດີຫຼືຊົ່ວພຣະເຈົ້າບໍ່ມີອົງການໃຫ້ເປັນໄປ ແຕ່ຢູ່ທີ່ການຕັດສິນໃຈແລະຄວາມ ຕ້ອງການຂອງມະນຸດແຕ່ຜູ້ດຽວ ພວກນີ້ດູກູກພວກຟາຣີສີແລະພວກທີ່ເຊື່ອແບບຟາຣີສີວ່າບໍ່ທັນສັມຍ ແລະ ດ້ວຍການພັທນາ ເນື່ອງຈາກພວກນີ້ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກກຣີກ ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝອາດລັກຊານເດດອຣ໌ມະຫາຣາດ ແລະຕ້ອງການເອົາໃຈພວກກຣີກທີ່ມີອຳນາດໃນສະໄໝນັ້ນ ເພື່ອເປັນການເອົາຕົວຮອດຈາກອຳນາດທາງ ການເມືອງ ໃນສັມຍທີ່ໂຣມຄອບຄອງຢູ່ ພວກນີ້ໄປເຂົ້າເປັນພວກດຽວ ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນກໍສຸກຍູ້ພວກ ກະບົດ ຫຼືພວກຊາດນິຍົມ ແມຄຄາບີ (The Maccabean Revolt) ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ຂັບໄລ່ໂຣມັນອອກໄປ ໂຢຣັນບັບຕິສໂຕປະນາມພວກນີ້ວ່າ "ເຈົ້າຊາດູພິສ" (ມທ 3:7) ພວກນີ້ເປັນພວກທີ່ຕາມຮີບກວນພຣະ ເຢຊູ ແລະຫາເຮືອງຂ້າປໂຕແລະໂຢຣັນ ທ່ານໂປໂລຈັບຈຸດອ່ອນຂອງພວກນີ້ໄດ້ເມື່ອທ່ານຖືກໄຕ່ສວນລົງ ໂທດ ທ່ານຈຶ່ງອ້າງວ່າ ທ່ານເປັນຟາຣີສີ ແລະທີ່ມີຖືກພິພາກສາລົງໂທດກໍເພາະທ່ານຫວັງວ່າຈະມີການ ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກຟາຣີສີແລະສະດູສີເທາະເລາະກັນເຮືອງຈິນເກີດຄວາມ ວຸ້ນວາຍໄປທັງສະພາແຊນເຣດຣິນຈິນລິມເຮືອງທີ່ຈະຂ້າທ່ານເສັຽ (ກຈ 23:6-10)

3. ພວກອາລັກຫຼືທັມຈານ (Scribe)

ພວກອາລັກຫຼືທັມຈານເປັນພວກຄັດລອກ ແລະຕີຄວາມໝາຍຂອງພຣະບັນຍັດຫຼືໂທຣາ ຊຶ່ງຖືວ່າ ເປັນກົດໝາຍແມ່ບົດຂອງພວກຢິວ ພວກນີ້ສຶກສາພຣະບັນຍັດຢ່າງຈິງຈັງ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ຮູ້ເຮືອງກົດໝາຍ ໄດ້ດີ ເຮັດວຽກຕ່າງ ໆ ກັນອອກໄປ ບາງກໍເປັນທະນາຍຄວາມ ບາງກໍເປັນຜູ້ພິພາກສາ ເຫດທີ່ເຂົາ ເປັນຜູ້ຮູ້ທາງດ້ານນີ້ ຈຶ່ງເປັນກຸ່ມດຽວທີ່ມີສິດທິໃນການຕີຄວາມໝາຍຂອງພຣະບັນຍັດວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດ ບາງເທື່ອການຕີຄວາມໝາຍຂອງພວກນີ້ກາຍເປັນກົດໝາຍແທນພຣະບັນຍັດ ນອກຈາກຈະມີໜ້າທີ່ຕີ ຄວາມໝາຍພຣະບັນຍັດແລ້ວ ຕໍ່ຂ້າງເຈົ້າຍັງເປັນຜູ້ທີ່ສອນພຣະບັນຍັດໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນດ້ວຍ ແລະເນື່ອງຈາກ ພຣະບັນຍັດທ້າມບໍ່ໃຫ້ຮັບຄ່າຕອນແທນໃນການສອນ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງມີອາຊີບອື່ນ ໆ ປຣະກອບ ເຊັ່ນ ຄ້າ ຂາຍ ຫຼືຮັບຈ້າງຂຽນເອກສານຕ່າງ ໆ ສະລຸບແລ້ວ ຖ້າມີສິ່ງໃດທີ່ກຽວກັບກົດໝາຍຫຼືພຣະບັນຍັດ ຄົນ ພວກນີ້ມີສິດທິເດັດຂາດທີ່ບໍ່ມີໃຜຈະໂຕ້ແຍ້ງ ສະພາແຊນເຣດຣິນເປັນສະພາສູງໃນທາງສາສນາຂອງຢິວຈຶ່ງ ຕ້ອງຮວມເອົາພວກນີ້ເຂົ້າໄວ້ເພື່ອເປັນທີ່ປຶກສາທາງກົດໝາຍ ແລະເປັນຕົວສຳຄັນໃນສະພາ ພວກນີ້ມີອຳ ນາດຫຼາຍ ແລະສາມາດໂມ້ນນ້ຳວຈິດໃຈຂອງຜູ້ມີອຳນາດໃນສະພາໃຫ້ຄິດເຫັນນ້ຳ ຖ້າຈະກ່າວໃຫ້ຖືກ ຕ້ອງ ຜູ້ທີ່ຈັດການຕົງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພວກສະດູສີ ຫຼືພວກຟາຣີສີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກອາລັກຫຼືທັມຈານກໍມີ ສ່ວນສຳຄັນ ທີ່ຫາຄວາມຜິດແລະຄິດຂໍ້ກົດໝາຍມາກ່າວຫາພຣະອົງຢ່າງບໍ່ເປັນທັມ ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນແຕ່ ພຣະເຢຊູທີ່ພວກນີ້ຕາມທຳຮ້າຍ ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ ເຊັ່ນເປໂຕ ແລະໂຢຣັນກໍຍັງຖືກພວກນີ້ຂົ່ມເຫັງ (ກຈ 4.5) ສ່ວນສະເຕຟາໂນນັ້ນ ເຖິງກັບຕ້ອງຖືກປະທານດ້ວຍການເອົາທິນຂວ່າງຈິນຕາຍ (ກຈ 6: 12) ແມ່ນພວກອາລັກຈະບໍ່ຍຸຕິທັມແລະຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນ ແຕ່ກໍຍັງມີບາງສ່ວນທີ່ມີຄວາມຍຸຕິທັມພໍທີ່ຈະ ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຄວາມຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນໃນກໍຣະນີຂອງໂປໂລພວກອາລັກເປັນຜູ້ໂຕ້ແຍ້ງແທນທ່ານໂປໂລວ່າ ທ່ານ ບໍ່ເຮັດຜິດຫຍັງ (ກຈ 23:9)

ຄ. ເທສການ (Feasts)

ຊາວຢິວມີການລ້ຽງສອງເທສການທີ່ສຳຄັນ ໆ ຢູ່ 5 ເທສການ ເພື່ອເປັນການຮະລິກພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຂົ້າມາເຖິງຄວາມຮອດພື້ນໃນປະຫວັດສາດອິສະຣາເອລ ຄວາມຄິດໃນເຮືອງນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບ "ງານບຸນ" ໃນບ້ານຂອງເຮົາ ການສລອງງານບຸນເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງພິທີທາງສາສນາຜູ້ທີ່ໄປຮ່ວມມີຈຸດປະສົງໃນການປະກອບພິທີເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ບຸນກຸສົນ ຊຶ່ງເປັນການທຳຄຸນຄວາມດີໂດຍຫວັງວ່າຈະມີຜົນໃນການນຳພາຊີວິດ ຊາວຢິວມີຄວາມເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຫັນວ່າຄຸນຄວາມດີທີ່ມະນຸດທຳບໍ່ສາມາດມາທຽບກັບພຣະຄຸນ ແລະຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າດັ່ງນັ້ນການຮະລິກເຖິງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນຳພາຕົວເອງ ຄອບຄົວ ແລະປະເທດຊາດເຖິງຄວາມພົ້ນຈິ່ງເປັນເທສການລ້ຽງສອງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແຕ່ລະເທສການທີ່ມີການສລອງກໍເປັນການຮະລິກເຖິງວຽກການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊ່ວຍກູ້ອິສະຣາເອລໃຫ້ຮອດພື້ນ

ຫມາຍເຫດ ການນັບວັນເວລາຂອງອິສະຣາເອລນັບຕາມຣະບົບຈັນທະຣະຄະຕິ (ນັບຕາມດວງຈັນ) ຕ່າງກັບທີ່ເຮົາໃຊ້ຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ອັນເປັນການນັບຕາມຣະບົບສຸຣິຍະຄະຕິ (ນັບຕາມດວງອາທິດ) ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຕາມປະຕິທິນຂອງເຮົາໄດ້ ຈິ່ງເປັນການກະຕວງເຮົາ

1. ເທສການປັສຄາ ແລະເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຂົ້ອແປ້ງ

(Feast of Passover and Feast of Unleavened Bread)

ການສລອງໃນເທສການນີ້ ມີຄວາມຫມາຍທັງທາງດ້ານປະຫວັດສາດແລະຈິດວິນຍານ ພິທີສລອງມີເຮືອງຫມາຍຂອງການຮະລິກເຖິງການທີ່ພຣະເຈົ້າໄຖ່ອິສະຣາເອລອອກຈາກການເປັນທາດໃນອີຢິບ ແລະກໍຕັ້ງເປັນປະເທດເສຣີຂຶ້ນໃໝ່ ຄຳວ່າ ປັສຄາ ແປວ່າ ຜ່ານພື້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງພິພາກສາລົງໂທດຊາວອີຢິບໂດຍການປະທານລູກຊາຍກົກຂອງທຸກຄອບຄົວ ແຕ່ໄດ້ຊົງຜ່ານພື້ນຫຼືລະວັ້ນບໍ່ປະທານລູກຊາຍຂອງຊາວອິສະຣາເອລ (ລວມ 23:4-5) ການສລອງເທສການປັສຄາໃຊ້ເວລາເພິ່ງມື້ດຽວ ເຈັດມື້ຕໍ່ໄປເຂົ້າເຈົ້າສລອງເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຂົ້ອແປ້ງ ເພື່ອຮະລິກເຖິງເວລາທີ່ອິສະຣາເອລໜີອອກຈາກການເປັນທາດຂອງອີຢິບ ໃນຍາມຮີບຮ້ອນເຂົ້າເຈົ້າບໍ່ມີເວລາຖ່າໃຫ້ເຂົ້ອແປ້ງຜູ້ຈິ່ງເຮັດເຂົ້າຈີ່ແນວບໍ່ມີເຂົ້ອກິນ ຜູ້ຊາຍທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ບໍ່ກາຍ 15 ໄມລ໌ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມຕ້ອງໄປສລອງທີ່ພຣະວິຫານ ການສລອງເທສການນີ້ ສ່ວນຫຼາຍຢູ່ໃນເດືອນເມສາ

2. ເທສການລ້ຽງສອງການເກັບກ່ຽວ ຫຼືເທສການຖວາຍພືດຜົນແຮກ

(Feast of Harvest or Feast of First Fruits)

ເຮືອງຈາກການສລອງໃນເທສການນີ້ທ່າງຈາກເທສການປັສຄາເປັນເວລາ 50 ມື້ ຈິ່ງເຮືອນຕາມພາສາກຣີກວ່າ ເພິ່ນເຕຄອສ ແປວ່າ 50 ຊຶ່ງເປັນການສລອງມື້ດຽວໃນເດືອນ ມີຖູນອັນເປັນຣະດູເກັບກ່ຽວ ພວກອິສະຣາເອລຈະນຳຜົນແຮກມາຖວາຍແຕ່ພຣະເຈົ້າກ່ອນ ເຂົ້າເຈົ້າເອົາພືດທີ່ໄດ້ມານັ້ນເຮັດເປັນເຂົ້າຈີ່ສອງກ້ອນເພື່ອຖວາຍໂມທະນາຄຸນ ພວກຢິວຍັງມີການລະລຶກເຖິງເຫດການທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະບັນຍັດແກ່ໂມເສສທີ່ພູຊີນາຍນຳຄືກັນ ງານສລອງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນໃນພຣະທັມກິຈການໄດ້ເຖິງວັນເພິ່ນເຕຄອສຊຶ່ງຖືວ່າເປັນວັນເກີດຂອງຄຣິສັກໃນສັມພຣະຄັມພິໃໝ່ ພຣະເຢຊູຄຣິສັດໄດ້ເປັນ

ເທມິອນລູກແກະປັສຄາທີ່ຖືກຂ້າຖວາຍເພື່ອໃຫ້ຄົນບາບ ຫລັງຈາກວັນສິ້ນພຣະຊົນເປັນວັນປັສຄາ ແລະອີກ 50 ວັນຕໍ່ມາພຣະເຈົ້າຊົງໂປດເທພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດລົງມາເທິງສາວິກ 120 ຄົນເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນແຮກຄື ຄຣິສັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ (ກຈ 2:1-42)

3. ເທສການຕັ້ງທັບອາສັຍ (Feast of Tabernacles)

ການສລອງເທສການນີ້ມີຢູ່ໃນຣະຫວ່າງທ້າຍເດືອນກັນຍາແລະຕົ້ນເດືອນຕຸລາ ໃນມື້ທໍາອິດມີພິທີເປົ່າແກດເປັນສັນຍານໃຫ້ປະຊາຊົນຢຸດພັກງານ ເພື່ອໃຫ້ຕຽມໃຈວ່າອີກສິບວັນຈະເຮັດຖົງວັນໄຖ່ບາບແຫ່ງຊາດ ຈຶ່ງຄວນຖ່ອມໃຈຢູ່ຢ່າງສະງົບ ເພື່ອເຂົ້າເຝົ້າຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ອະພິຍໂທດ ຫລັງຈາກວັນລົບບາບທ້າມີ ຄືວັນທີ່ 15 ກໍເຮັດເທສການຕັ້ງທັບອາສັຍ ມີການສລອງເຈັດມື້ ພວກປະຊາຊົນຈະເອົາກິ່ງໄມ້ໃບຕານມາສ້າງຕູບຢູ່ເປັນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ ເພື່ອເປັນການຣະລິກເຮັດຖົງເວລາທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງອິສຣາເອລທີ່ຕ້ອງຮັບຄວາມຍາກລໍາບາກຢູ່ໃນປ່າກັນດານ ເທສການນີ້ມີມາຕັ້ງແຕ່ສັມຍກະສັດໂຊໂລມອນຈົນເຮັດຖົງສັມຍພຣະເຢຊູ ນັ້ນເປັນສ່ວນນຶ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້ານໍາມາໃຊ້ໃນພິທີ ພຣະເຢຊູໄດ້ຮ່ວມການສລອງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ເອົານໍາມາເປັນເຮືອງສອນເຮັດຖົງຄວາມກະຫາຍນໍາຝ່າຍວິນຍານ (ຢຣ 7:37-39)

4. ເທສການປູຣິມ (Feast of Purim)

ເທສການນີ້ມີການສລອງກັນປະມານເດືອນມີນາ ຄຳວ່າ "ປູຣິມ" ຕົ້ນເດີມມາຈາກພາສາເປີເຊັຽ ແປວ່າ "ສລາກ" ການສລອງເພື່ອຣະລິກເຮັດຖົງເຫດການໃນສັມຍພຣະທັມເອສເຕີ ອັນເປັນຣະຍະເວລາທີ່ອິສຣາເອລຕົກເປັນສະເລີຍໃນເປີເຊັຽ ພຣະເຈົ້າໄດ້ປ້ອງກັນພັຍຈາກການຂົ່ມເຫງແລະການປະທານຊີວິດອິສຣາເອລຈາກສັດຕູໂດຍການຈິກສລາກ (ເອສເຕີ 9:20-28, 3:7)

5. ເທສການສລອງພຣະວິຫານ (Feast of Dedication)

ເທສການສລອງພຣະວິຫານມີໃນປະມານເດືອນທັນວາ ບາງເທື່ອເອີ້ນວ່າ ເທສການລດວງສວ່າງ (Feast of Lights) ເພາະວ່າມີການຈຸດໄຟໃຫ້ສວ່າງສະໄຫວທຸກບ້ານເຮືອນໃນຣະຫວ່າງເທສການສລອງນີ້ ພຣະທັມໂຢຣັນ 10:22 ໄດ້ກ່າວເຖິງເທສການນີ້ ການສລອງໄດ້ຣະລິກເຮັດຖົງເຫດການທີ່ທ່ານຍູດັສ ແມຄຄະບີ (Judas Maccabeus) ຜູ້ຮັກຊາດ ທ່ານໄດ້ຮວບຣວມຊາຍໜຸ່ມຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດຊີເຣັຽຊີ ແອນຕີໂອຄຸສ ອີປີຟານີສ (Antiochus Epiphanes) ທີ່ໄດ້ທໍາລາຍກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະທໍາຄວາມເສື່ອມເສັຽແກ່ພຣະວິຫານ ໂດຍການເອົາໝູ່ຊຶ່ງຊາວຢິວຖືວ່າສີກປົກຕໍາສຸດມາບິນແທ່ນບູຊາໃນພຣະວິຫານ ແລະນໍາເອົາຮູປູເຄົາຣີບຂອງຊາວກຣີກມາຕັ້ງໃນພຣະວິຫານໃນປີກ່ອນຄຣິສັກສັກຣາດ 165 ພວກແມຄຄະບີຕິດສີກໄດ້ໃຊ້ ຈຶ່ງຈັດໃຫ້ມີພິທີຊໍາຣະພຣະວິຫານທີ່ເປັນມົນທົນແລະຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າໃໝ່ ດັ່ງນັ້ນການສລອງພຣະວິຫານຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ ຊາວຢິວໄດ້ຖືເຮັດກັນຕລອດມາ

໖. ວັນນະຄະດີຂອງຊາວຢິວ (Jewish Literature)

ຊາວຢິວເປັນຊາດທີ່ອຸທິດຊີວິດໃນການຮັກສາພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາມີການຮັກສາຄັດລອກພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອສືບທອດໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານ ໂດຍຖືວ່າພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງສັກສິດ ແລະມີຄຸນຄ່າຄວນແກ່ການຮັກສາດ້ວຍຊີວິດ ດ້ວຍເຫດທີ່ມີຄວາມເຊື່ອວ່າເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ

ເຮັດໃຫ້ເຂົາທຳການຄັດລອກດ້ວຍຄວາມຮະມັດຮະວັງ ແລະພະຍາມຍາມຮັກສາຄວາມເວົ້າໄວ້ໃຫ້ເໝືອນ
ເດີມ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມທີ່ເຮົາໃຊ້ຢູ່ທຸກວັນນີ້ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ໄດ້

ທ່ານ ໂຕລະມາຍ ພິລະເດດລຟູສ (Ptolemy Philadelphus) ເປັນກະສັດປົກຄອງອີຢິບ
ໄດ້ແຕ່ອຳນາດເຂົ້າມາພາດລສໄຕນ໌ ທ່ານໄດ້ເອີ້ນເອົານັກປຣາດ 70 ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປທຳການ
ແປພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມຈາກພາສາເຮັບເຮັດເປັນພາສາກຣີກ ທີ່ເມືອງອາເລັກຊານເດຣັຽໃນ
ອີຢິບ (Alexandria) ໃນຮອດປີ 250-150 ກຄສ. ເຮົາເອີ້ນພຣະຄົມພິສະບັບ "ເຮັບຕົວ
ເຈ່ນ" (Septuagint ແປວ່າ 70) ເຮົາມັກຈະພົບເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກ LXX ຊຶ່ງເປັນເລກ
ເຈັດສິບໆຮ້ອນ ຮຽກແທນຊື່ໜັງສື ພາສາກຣີກເປັນພາສາທີ່ໃຊ້ກັນໃນເວລານັ້ນ ແລະການທີ່ພຣະຄົມພິ
ເປັນພາສາກຣີກເຮັດໃຫ້ຄົນສາມາດຮຽນຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ພຣະຄົມພິພາກ
ພັນທະສັນຍາໃໝ່ ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນເປັນພາສາກຣີກ ຂໍພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມທີ່ຄັດລອກມາລົງໃນ
ພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ນັ້ນ ກໍໄດ້ຄັດລອກມາຈາກພຣະຄົມພິສະບັບ ເຮັບຕົວເຈ່ນ (LXX)

LXX

ນອກຈາກນີ້ຍັງມີວັນນະຄະດີອື່ນ ໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນທຳມາກາງພວກຢົວໃນເວລານັ້ນ ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ເອີ້ນ
ວ່າ ອະພັຄຣິຟາ (Aprocrypha) ແປວ່າ ປິດບັງ ຫຼື ຄວາມລັບ ເພາະວ່າໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຮູ້ວ່າໃຜ
ເປັນຜູ້ແຕ່ງ ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນພຣະຄົມພິສະບັບ ເຮັບຕົວເຈ່ນ ແຕ່ວ່າພວກຢົວບໍ່ຍອມຮັບໜັງສືອີງ
ນີ້ ວ່າເປັນສ່ວນນຶ່ງໃນພຣະຄົມພິຂອງເຮົາ ພຣະເຢຊູບໍ່ເຄີຍອ້າງອີງຈາກໜັງສືນີ້ເລີຍ ພຣະຄົມພິພາກ
ພັນທະສັນຍາໃໝ່ກໍບໍ່ໄດ້ອ້າງອີງຄືກັນ ພາຍຫຼັງພວກໂຮມັນຄາທໍລິກໄດ້ໃຊ້ພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາ
ເດີມແປມາຈາກສະບັບເຮັບຕົວເຈ່ນເປັນພາສາລາຕິນຈຶ່ງໄດ້ຮັບເອົາໜັງສື ອາພັຄຣິຟານີ້ ເຂົ້າເປັນສ່ວນ
ຂອງພຣະຄົມພິຢູ່ຮອດປັດຈຸບັນພັນທະສັນຍາເດີມແລະພັນທະສັນຍາໃໝ່ ຕໍ່ມາມີການປະຕິຮູບສາສນາຂອງ
ກຸ່ມໂປເຕສແຕນໄດ້ສຶກສາ ແລະຖືເອົາມາຕຖານການຍອມຮັບຂອງຄຣິສະຈັກໃນສັມຍທຳອິດ ແລະການນັບຖື
ຂອງຊາວຢົວບຣານ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບໜັງສື ອາພັຄຣິຟາເຫຼົ່ານີ້ວ່າເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຈາກການ
ສຶກສາໄດ້ໄຈ້ແຍກວ່າເນື້ອໃນຂອງໜັງສືບໍ່ໄດ້ເຂົ້າກັນກັບໜັງສືເຫຼົ່າອື່ນ ໆ ໃນພຣະຄົມພິ ແຕ່ສ່ວນການ
ອ້າງອີງຂອງບຸຄຄົນສຳຄັນ ໆ ໃນໜັງສືອາພັຄຣິຟາກໍເພື່ອຮຽກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ອ່ານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຫ້າ. ການເຂົ້າບັນທຶກຖານຂອງພຣະຄຣິສະທັມຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່
(The Canon of the New Testament)

ຄຣິສຕຽນໃນຢຸກຄຣິສະຈັກສັມຍທຳອິດບໍ່ມີພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດ
ການຂອງພຣະອົງໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຄຣິສະຈັກຢຸກທຳອິດໃຊ້ພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມໃນ
ການຮຽນຮູ້ເຮືອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາອ່ານພົບວ່າ ທ່ານເປໂຕໄດ້ເຫສນາໃນວັນເພັດເດຣອສ ຈາກພຣະຄົມ
ພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມ (ກກ 2:14-36) ນອກຈາກນີ້ຄຣິສຕຽນໃນສັມຍທຳອິດນັ້ນ ຍັງມີຄຳພະຍານ
ແລະຂໍ້ຂຽນກ່ຽວກັບຊີວະປະຫວັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ແລະຣາຊາກິຈຂອງພຣະອົງ (ເບິ່ງດູ ລກ 1:1-4,
1 ຄທ 15:1-4) ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮວບຮວມຂຶ້ນເປັນພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່

ພຣະເຈົ້າໄດ້ດົນຈິດໃຈຂອງຄຣິສຕຽນໃນຢຸກທຳອິດ ໃຫ້ຂຽນພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່
ແລະໃຊ້ເວລາດຣີບຮ້ອຍປີທີ່ພຣະທັມທັງ 27 ເຫຼົ່າຈະໄດ້ການຮັບຮອງວ່າເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ
ຈາກສະພາຄຣິສະຈັກທີ່ຈະເຫັນພ້ອງຕ້ອງກັນ ພຣະທັມທີ່ເປັນຈິດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລ ແລະຂ່າວປະ

ເລີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກຄຣິສ໌ຈັກຢ່າງຮວດຮວ ພຣະທັມບາງເຊັ່ນຕ້ອງໃຊ້
 ດວລານານຫຼາຍກວ່າ ເພາະຄຣິສ໌ຈັກຕ້ອງການສຶກສາໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແທ້ ເພື່ອ
 ໃຊ້ສໍາຫຼັບສັງສອນ ໃນທີ່ສຸດຄຣິສຕຽນໄດ້ຍອມຮັບພຣະທັມທັງ 27 ເຊັ່ນເຂົ້າໃນພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່
 ໂດຍຖືວ່າພຣະທັມເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບການຕົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະມີສິດທິອໍານາດວ່າເປັນພຣະຄໍາຂອງ
 ພຣະເຈົ້າ ຫຼັກການດັ່ງກ່າວນີ້ເອີ້ນວ່າ ບັນທັດຖານ (Canon) ເປັນມາຕຖານການວັດຫຼີກໍາໜີດວ່າ
 ພຣະທັມເຫຼົ່າໃດເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍຖືເອົາຫຼັກຄວາມເຊື່ອ ແລະການປະຕິບັດຂອງຄຣິສ໌ຈັກ
 ໃນຍຸກທໍາອິດເປັນຂໍ້ຕັດສິນ ການປະຊຸມທີ່ສະພາແຫ່ງເມັງຄາຣ໌ເທຈ (Carthage) ໃນປີ ຄ.ສ.
 397 ໄດ້ລົງມັດຕິຮັບພຣະທັມທັງ 27 ເຊັ່ນໃຫ້ມີສິດທິເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະມີຄວາມເຊື່ອວ່າ
 ພຣະອົງເປັນຜູ້ນໍາພາຄຣິສ໌ຈັກຕ່າງ ໆ ໃນການຄັດເລືອກພຣະທັມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຮັບການຕົນໃຈຈາກພຣະ
 ເຈົ້າໃຫ້ເຂົ້າເປັນບັນທັດຖານພຣະຄໍາມີ

ຫຼັກການທີ່ໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາພຣະທັມເຫຼົ່າຕ່າງ ໆ ວ່າເປັນພຣະຄໍາທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕົນໃຈ

- ປະການທໍາອິດ ເຂົາຈະພິຈາລະນາເບິ່ງວ່າຜູ້ຂຽນເປັນອັດສາວິກເຊັ່ນ ໂປໂລ ໂຢຮັນຫຼືບໍ່
 ຖ້າບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ຂຽນເປັນຜູ້ໃກ້ຊິດພວກອັດສາວິກຫຼືບໍ່ ເຊັ່ນ ມາຣະໂກ ລູກາ
- ປະການທີ່ສອງ ເຂົາຍອມຮັບພຣະທັມເຫຼົ່າຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄໍາສອນຕົງກັບຫຼັກຂໍ້ເຊື່ອຂອງອັດສາວິກ
- ປະການທີ່ສາມ ເຂົາຍອມຮັບພຣະທັມເຫຼົ່າຕ່າງ ໆ ທີ່ສອນໃຫ້ມີສິນທັມທີ່ຈະເຮັດຕິບໂຕຂຶ້ນ ຊຶ່ງ
 ຄໍາສອນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນທີ່ຍອມຮັບກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຄຣິສ໌ຈັກ

ການເຂົ້າບັນທັດຖານໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ເຖິງແມ່ນວ່າໃນປັຈຈຸບັນຈະມີນັກຂຽນທີ່ມີຊື່ສຽງຫຼາຍທ່ານ
 ແຕ່ງໜັງສືເຫຼົ່າທີ່ມີຄຸນຄ່າປານໃດກໍຕາມ ແຕ່ກໍບໍ່ສາມາດຮັບເຂົ້າບັນທັດຖານຂອງພຣະຄໍາມີໄດ້ ເພາະ
 ວ່າບໍ່ຕົງກັບຫຼັກການທີ່ໄດ້ກໍາໜີດໄວ້ ຄຣິສ໌ຈັກບາງຄະນະໄດ້ອ້າງໜັງສືອື່ນ ໆ ວ່າເປັນພຣະຄໍາມີ ແຕ່ກໍບໍ່
 ມີການຍອມຮັບຈາກຄະນະອື່ນ ໆ ໂດຍທາງສາກົນວ່າ ເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າແລະມີສິດທິອໍານາດ
 ເທົ່າທຽມກັນກັບພຣະທັມ ເຫຼົ່າຕ່າງ ໆ ໃນພຣະຄໍາມີພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່

ຫົກ. ປຶ້ມພຣະທັມໃນພຣະຄຣິສ໌ທັມຄໍາມີພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່

The Books of the New Testament

- I. ພາກຂ່າວປະເສີດ (Gospels)
  - 1. ມັດທາຍ (ມທ, Matthew)
  - 2. ມາຣະໂກ (ມກ, Mark)
  - 3. ລູກາ (ລກ, Luke)
  - 4. ໂຢຮັນ (ຢຮ, John)

II. ພາກປະຫວັດສາດຄຣິສ໌ຈັກ (Church History)

- 1. ກິຈການ (ກຈ, Acts)

III. ພາກຈິດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລ (The Pauline Letters)

1. ໂຣມ (ຣມ, Romans)
2. ໂກຣິນໂທ ສັບບຕົ້ນ (1 ກທ, 1 Corinthians)
3. ໂກຣິນໂທ ສັບບທີ່ສອງ (2 ກທ, 2 Corinthians)
4. ກາລາເຕັຽ (ກຕ, Galatians)
5. ເອຟໂຊ (ອຟ, Ephesians)
6. ຟີລິບປອຍ (ຟຟ, Philippians)
7. ໂກໂລຊາຍ (ກຊ, Colossians)
8. ເທຊະໂລນິກ ສັບບຕົ້ນ (1 ທຊ, 1 Thessalonians)
9. ເທຊະໂລນິກ ສັບບທີ່ສອງ (2 ທຊ, 2 Thessalonians)
10. ຕິໂມທຽວ ສັບບຕົ້ນ (1 ຕທ, 1 Timothy)
11. ຕິໂມທຽວ ສັບບທີ່ສອງ (2 ຕທ, 2 Timothy)
12. ຕິໂຕ (ຕຕ, Titus)
13. ຟິເລໂມນ (ຟມ, Philemon)

IV. ພາກຈິດໝາຍຝາກທົ່ວໄປ (General Letters)

1. ເຮັບເຮີ (ຮຮ, Hebrews)
2. ຢາໂກໂບ (ຢກ, James)
3. ເປໂຕ ສັບບຕົ້ນ (1 ປຕ, 1 Peter)
4. ເປໂຕ ສັບບທີ່ສອງ (2 ປຕ, 2 Peter)
5. ໂຢຮັນ ສັບບຕົ້ນ (1 ຢຮ, 1 John)
6. ໂຢຮັນ ສັບບທີ່ສອງ (2 ຢຮ, 2 John)
7. ໂຢຮັນ ສັບບທີ່ສາມ (3 ຢຮ, 3 John)
8. ຢູດາ (ຢດ, Jude)

V. ພາກພຣະນິມິດການສຳແດງຂອງພຣະຄຣິສ (The Revelation)

1. ພຣະນິມິດ (ນມ, Revelation)

ຫມາຍເຫດ ອັກສອນຫຼັງຂອງພຣະຄຣິສທັມຄັ້ມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ຈະໃຊ້ພຽງ 2 ຕົວອັກສອນ ສ່ວນ
ພຣະຄຣິສທັມຄັ້ມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມຈະໃຊ້ 3 ຕົວອັກສອນເພື່ອຄວາມຊັດເຈນໃນການ
ເບິ່ງດູ

ບົດທີ 1 ຂ່າວປະເສີດ

ພຣະທັມສີ່ໜ້າທຳອິດຂອງພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ເຮົາເອີ້ນວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ" ພຣະທັມແຕ່ລະໜ້າໄດ້ບັນລະຍາຍຊີວະປະວັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໄທນາຊາຣັດ ໃນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ພຣະທັມທັງສີ່ເປັນບໍ່ກຳເນີດເຮືອງຮາວຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ທີ່ໄດ້ສືບທອດກັນມາເຖິງສະໄຫມປັດຈຸບັນ ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະສຶກສາຕໍ່ໄປ ເຮົາຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ"

ນຶ່ງ. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ"

ຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ" ໃນອັງກິດວ່າ "Gospel" ຄຳນີ້ບັນທຶກໃນພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ເປັນພາສາກຣີກໃຊ້ຄຳວ່າ "Euaggelio" (ອູແອງເວລີອິດ) ຄວາມໝາຍດັ່ງເດີມນັ້ນໝາຍເຖິງ "ຮາງວັລທີ່ມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືເອກສານຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຳເອົາຂ່າວດີມາແຈ້ງໃຫ້" ຕໍ່ມາພາຍຫຼັງແມ່ນໝາຍເຖິງ "ຂ່າວດີ" ໃນພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ໃຫ້ຄວາມໝາຍຄຳນີ້ຢ່າງລຶກຊຶ່ງຄື

1. ຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ" ເປັນຄຳສຽປເຖິງເນື້ອນັ້ນສຳຄັນຂອງຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນທັງຫມົດ (ມກ 1:1, 1 ກທ 15:1) ໝາຍເຖິງແຜ່ນດິນຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາສສັ່ງສອນ (ມກ 4:23, 9:35, 24:14) ຄຳວ່າ "ອູແອງເວລີອິດ" ມີຢູ່ເຖິງ 72 ຕື້ອ ໃນຈຳນວນນີ້ປຣາກິດໃນຈິດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລເຖິງ 54 ຕື້ອ ເພາະການສົ່ງມິຊຸ່ນນາຣີ ຫຼືຜູ້ອອກໄປປ່າວປະກາສເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດຂອງຄຣິສຕຽນສຳຄັນທີ່ນຳໄປຄື ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ອອກໄປເຜີຍແຜ່

2. ຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ" ໃຊ້ກ່າວຫຼືອ້າງເຖິງ "ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ" (ມກ 1:14, 1 ທຊ 2:2, 8:9) ຕຫດທີ່ຖືວ່າເປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າມີຕຫດຜິລສອງປະການຄື
(ກ) ເປັນຂ່າວປະເສີດທີ່ພຣະເຈົ້າແຈ້ງໃຫ້ແກ່ມະນຸດໄດ້ຮູ້ຈັກຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄິດໄດ້ຮູ້ມາກ່ອນວ່າພຣະເຈົ້າອົງນີ້ມີຫວັງໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ
(ຂ) ເປັນຂ່າວປະເສີດທີ່ປະທານມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງຫລັງຂອງຂະບວນການແຫ່ງການໄຖ່ ບາງທ່ານມີຄວາມຄິດທີ່ຜິດທີ່ຄິດວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງພຣະພິໂຣດ ສ່ວນພຣະຄຣິສຕ໌ເປັນພຣະຜູ້ທີ່ມີພຣະທັຍເມຕຕາ" ທີ່ຈິງ "ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮັກໂລກຈົນໄດ້ປະທານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງ" (ຢຣ 3:16) ຂ່າວປະເສີດນີ້ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າແລະມາຈາກພຣະເຈົ້າ

3. ເຮົາພົບວ່າຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ" ໝາຍເຖິງ "ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌" (ມກ 1:1, 2 ກທ 4:4, 9:13, 10:14) ຕຫດທີ່ເປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ມີຄວາມໝາຍສອງນັ້ນ

- (ກ) ພຣະເຊື້ອຊຶງເປັນຜູ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດມາໃຫ້ກັບມະນຸດ ຖ້າບໍ່ແມ່ນເປັນເພາະພຣະອົງ ມະນຸດກໍຈະບໍ່ຮູ້ເຮືອງຂ່າວປະເສີດເລີຍ
- (ຂ) ພຣະເຊື້ອຊຶງເປັນຕົວຂອງຂ່າວປະເສີດນັ້ນເອງ ພຣະອົງບໍ່ແມ່ນມາດພ້ອມຈະກ່າວເຖິງເຮືອງຂອງຂ່າວປະເສີດທ່ານັ້ນ ແຕ່ພຣະອົງເອງເປັນຜູ້ຊຶງສຳແດງເຖິງຂ່າວປະເສີດດ້ວຍຕົວຂອງພຣະອົງເອງ

4. ທ່ານໂປໂລເປັນຜູ້ໃຊ້ຄຳວ່າ "ຂ່າວປະເສີດຂອງເຮົາ" (2 ກທ 4:3, 1 ທຊ 1:5, 2 ທຊ 2:14) ທ່ານໂປໂລໃຊ້ຄຳນີ້ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ວ່າ ຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ມີຕົ້ນກຳເນີດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຊື້ອຊຶງເປັນຜູ້ນຳມາຈຶ່ງເປັນຂອງພຣະອົງ ແຕ່ວ່າມະນຸດຈະຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ແລະຈະຕ້ອງຮູ້ວ່າເປັນຂອງຕົນດ້ວຍ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າຝັງຢູ່ໃນຈິດຈົນມະນຸດມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າເປັນຂອງຕົວເອງ

5. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂອງມະນຸດທັງຫຼາຍ (ມກ 13:10, 16:15, ກຈ 15:7) ພວກຍິວມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຈົ້າຊຶງໂປດຕົນໃຫ້ເປັນຊົນຊາດພິເສດ ທີ່ຈຶ່ງເມື່ອກ່າວເຖິງເຮືອງຂ່າວປະເສີດບໍ່ມີຂອບເຂດຕໍາກັດ ຂ່າວປະເສີດເປັນຂອງມະນຸດທົ່ວສາກົລທີ່ພຣະເຈົ້າຊຶງປະທານໃຫ້

ສອງ. ຄວາມສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດ

1. ຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດຄົ້ນພົບ ແຕ່ເປັນການສຳແດງທີ່ສິ່ງທີ່ເປັນຈິດຜຍໂດຍພຣະເຈົ້າ ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄົ້ນພົບດ້ວຍຄວາມສາມາດທີ່ສຸດຂອງຕົນໄດ້ ພຣະເຈົ້າຊຶງສຳແດງໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຮູ້ຈັກ (ຄຕ 1:11-12)
2. ຂ່າວປະເສີດ ຄື ສິ່ງທີ່ມະນຸດຈະຕ້ອງຮັບເອົາໂດຍຄວາມເຊື່ອສັດທາ (ມກ 1:15)
3. ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດແລ້ວນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງປະກາສເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ (ຮມ 15:19, 1 ກທ 9:14, 16, 18, 2 ກທ 10:14, 11:7, 2 ທຊ 2:4, ຄຕ 2:2)
4. ຂ່າວປະເສີດນັ້ນມີຄຸນຄ່າທີ່ມະນຸດຕ້ອງເສຍສະຫຼຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພື່ອຈະຮັບເອົາ (ມກ 8:35, ຮມ 1:16, 1 ກທ 9:23)
5. ຂ່າວປະເສີດເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ (ຮມ 1:1, 15:16, ຝປ 1:12, 2:22, 4:3, 1 ທຊ 3:2)
6. ຂ່າວປະເສີດເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ (ຝປ 1:7)
7. ຂ່າວປະເສີດທີ່ປະກາສອອກໄປມະນຸດອາຈປະຕິເສດຫຼືຮັບເອົາກໍໄດ້ (ຮມ 2:1, 2 ທຊ 1:7, 8, 1 ປຕ 4:17)
8. ບາງເທື່ອມີຄົນບິດເບືອນຂ່າວປະເສີດ (2 ຄຕ 11:4, ກຕ 1:6-7) ໂປໂລຮຽກວ່າ "ຂ່າວປະເສີດອື່ນ"

ສາມ. ຂອບເຂດຄວາມໝາຍຂອງຂ່າວປະເສີດໃນພຣະຄຳພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່

1. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມສັດຈິງ (ຄຕ 2:5, 14, ກຊ 1:5)
2. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມຫວັງ (ກຊ 2:23)

3. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີແຫ່ງສັນຕິສຸກ (ອຟ 6:15)
4. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີຈຶງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ (ອຟ 3:6)
5. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີອັນຕອດໄປ (2 ຕທ 1:10)
6. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີຈຶງເຮືອງພຣະຄຣິສຸສູ່ຄົນພຣະຊົນ (1 ກທ 15:1 ແລະຂໍ້ຕໍ່ໄປ, 2 ຕທ 2:8)
7. ຂ່າວປະເສີດເປັນຂ່າວດີແຫ່ງຄວາມຮອດພື້ນ (ອຟ 1:13)

ສີ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ເຫລັ້ມ

ພຣະທັມມັດທາຍ ມາຣະໂກ ລູກາ ແລະໂຢຮັນ ແມ່ນວ່າບັນລະຍາຍໃນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແຕ່ວ່າກໍມີຫຼາຍຕອນທີ່ຄືກັນ ເຮົາເອີ້ນພຣະທັມທັງສີ່ນີ້ວ່າ "ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດສັນພັນ" (A Harmony Gospels) ເພາະວ່າຜູ້ຂຽນພຣະທັມທັງສີ່ແມ່ນວ່າຈະບັນລະຍາຍໃນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນກໍຈິງ ແຕ່ກໍໄດ້ວ່າວາດຖືງຄວາມຈິງຢ່າງດຽວເທົ່ານັ້ນຄື ເຮືອງຮາວທີ່ເປັນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ມີນັກປຣາດໄດ້ສຶກສາພາສາການຂຽນຂອງພຣະທັມມັດທາຍ ມາຣະໂກ ລູກາ ແລ້ວໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ ຄວາມວ່າວຂອງພຣະທັມທັງສາມມີຄວາມເຫັນພ້ອງກັນຈິ່ງເອີ້ນພຣະທັມທັງສາມວ່າ "ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫັນພ້ອງ" (Synoptic Gospels) ຄືຜູ້ຂຽນທັງສາມທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູພ້ອງກັນ ຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ຄວາມວ່າວໃນການບັນລະຍາຍເຮືອງຮາວຂອງພຣະເຢຊູຈາກແຫລ່ງດຽວກັນ

ລັກສະນະການບັນລະຍາຍບາງຢ່າງທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຂຽນທັງສີ່ທ່ານມີຈຸດປະສົງບາງຢ່າງໃນການບັນລະຍາຍໃຫ້ຜູ້ອ່ານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທ່ານຈິ່ງເລືອກເຮືອງຮາວ ແລະຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູຕາມຄວາມມຸ່ງຫມາຍຂອງຕົນເອງ ແມ້ວ່າຜູ້ຂຽນຈະວ່າວດຖືງຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໃນຄົນລະແງ່ກໍຕາມ ແຕ່ບໍ່ຕ້ອງສັ່ງສັຍຜູ້ຂຽນທັງສີ່ທ່ານ ເພາະຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສທ່ານຂຽນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງເປັນມະນຸດແທ້ຈິງແລະບໍ່ນິສຸດ ຍັງເປັນພຣະເຈົ້າອົງທ່ຽງແທ້ອີກດ້ວຍ ຜູ້ຂຽນບໍ່ໄດ້ມຸ່ງທີ່ຈະວ່າວດຖືງ ເຫດການທັງຫມົດໃນລັກສະນະຂອງການບັນທຶກແບບຫນັງສືອປະວັດສາດອື່ນ ໆ ທີ່ບັນທຶກຕາມລໍາດັບເຫດການ ແຕ່ມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮັບຮູ້ເຮືອງສໍາຄັນທີ່ຈະຊ່ວຍຊີວິດຂອງຜູ້ອ່ານ ໂດຍນໍາພາໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສ ແລະໄດ້ຮັບຊີວິດທີ່ສົມບູນ (ໂຢຮັນ 20:31)

ຫ້າ. ເນື້ອນັບຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ

ເມື່ອເຮົາເບິ່ງດູພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ເຫລັ້ມແລ້ວ ກໍເຫັນວ່າ ເປັນຊົວປະວັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ຊີວິດຂອງພຣະອົງແບ່ງອອກເປັນສາມຮະຍະໃຫຍ່ ໆ ດ້ວຍກັນເວລາດ້ວຍກັນຄື

1. ຮະຍະເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງບັງເກີດແລະເປັນເດັກນ້ອຍ

ການຊົງບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສພຣະຄໍມິບັນທຶກໄວ້ຢ່າງລະອຽດ ເລີ້ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ພຣະຊົນຊົມຂອງພຣະອົງກ່ອນທີ່ຈະມາບັງເກີດ ຕລອດຈົນເຖິງເຊື່ອສາຍ ແລະການບັງເກີດ ແຕ່ຫລັງຈາກອາຍຸ 12 ປີກໍບໍ່ຄ່ອຍມີການບັນທຶກເທົ່າໃດ ເຮືອງໃນພຣະທັມລູກາ 2:41-52 ສະແດງວ່າໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເປັນເດັກຫນຸ່ມພຣະອົງຊົງຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະທໍາກິຈການຢ່າງໃຫຍ່ໃນອະນາຄົດ

2. ຣະຍະເວລາທີ່ຊົງສ້າງສອນແລະຊົງທຳກິຈການໃນທ່າມກາງມະນຸດທັງຫຼາຍ

ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ອາຍຸໄດ້ 18 ປີຈຶ່ງມີເຮືອງຂອງພຣະອົງບັນທຶກ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງອາຍຸໄດ້ 30 ປີພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສ້າງສອນແລະເຮັດວຽກການຕ່າງ ໆ ວຽກການທີ່ພຣະອົງເຮັດໃຊ້ຣະຍະເວລາສາມປີກັນທຶກເດືອນ ປະເທດປາເລສໄຕສະມັຍນັ້ນແບ່ງອອກເປັນສາມພາກ

- [1] ພາກເໜືອເອີ້ນວ່າ ກະລີລາຍ (Galilee) ໃນພາກນີ້ມີຊາວຍິວປົນກັບຢູ່ກັບຄົນຕ່າງຊາດ
- [2] ພາກກາງເອີ້ນວ່າ ສະມາຣຢ (Samaria) ຄົນພື້ນເມືອງໃນພາກນີ້ບໍ່ຖືກັນກັບພວກຍິວ
- [3] ພາກໃຕ້ເອີ້ນວ່າ ຢູດາຍ (Judea) ມີຊາວຍິວທີ່ນັກຖືອສາສນາຢ່າງເຂັ້ມແຂງ

ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດວຽກໃນສາມພາກນີ້ ແຕ່ພຣະອົງເຮັດວຽກໃນກະລີລາຍຫຼາຍກວ່າ ຊາວຍິວຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງຕະຫຼອດເວລາໂດຍສະເພາະໃນກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມໃນພາກໃຕ້ ພວກເຂົາເຈົ້າຖືວ່າ ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງອ້າງວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນການຫມິ່ນປະມາທພຣະເຈົ້າ ຊາວຍິວຈຶ່ງຫາທາງທີ່ຈະຂ້າພຣະອົງຢູ່ສະເລ່ຍ ພຣະອົງຍັງສ້າງສອນຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍວ່າວ່າບໍ່ມີໃຜຈະຈັບພຣະອົງໄດ້ຈົນກວ່າກິຈການຂອງພຣະອົງຈະສຳເລັດ ເມື່ອເຖິງເວລາກຳໜົດຂອງພຣະບິດາແລ້ວ ພຣະອົງຍອມໃຫ້ຄົນຈັບ ແລະເອົາໄປຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ

3. ອາທິດສຸດທ້າຍໃນກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມ

ພຣະຄັມມີໄດ້ກ່າວຕອນນີ້ໄວ້ຢ່າງລະອຽດຫຼາຍກວ່າຕອນອື່ນ ໆ ໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງທັງຫມົດ ນີ້ເປັນເພາະຈຸດມຸ່ງຫມາຍຂອງພຣະອົງໃນການສະເດັດລົງມາສູ່ໂລກຄື ໄຖ່ຄວາມບາບຂອງມະນຸດ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດເຂົ້າສູ່ກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມເທື່ອສຸດທ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ສ້າງສອນແລະເຮັດການຕ່າງ ໆ ກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງຍອມໃຫ້ສັດຕູຈັບພຣະອົງ ໃສ່ຮ້າຍ ໂບຍຕີ ແລະທໍຣະມານພຣະອົງ ແລ້ວເອົາໄປຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ການສັນພຣະອົງນັ້ນບໍ່ແມ່ນການພ່າຍແພ້ແຕ່ເປັນຊັບຊ້ອນທັງຄວາມຕາຍ ພະຍາມານ ແລະນະຣົກເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຄືນພຣະອົງອີກ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດກັບໄປຍັງພຣະບິດາໃນສວັນ ກໍຊົງສັນຍາວ່າວັນນີ້ ພຣະອົງຈະສະເດັດກັບມາຮັບເອົາຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງໃຫ້ໄປຢູ່ກັບພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ ແລະຮັບຄວາມສັນຕິສຸກອັນຖາວອນຕະຫຼອດໄປ

ຫົກ. ການສືບທອດແລະການຮັກສາຂ່າວປະເສີດ

ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສວັນແລ້ວ ສາວິກຂອງພຣະອົງໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດເຮືອງຂອງພຣະອົງໄປເຜີຍແຜ່ທັງກຸ່ງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຕ່ ໆ ໄປເຖິງຕາແສງຕ່າງແລະປະເທດຕ່າງ ໆ ຈົນມີຄຣິສຕ໌ທົ່ວທັງໂປອາເຊັຽພາກຕາເວັນຕົກ ແລະທົ່ວໂຮປພາກຕາເວັນອອກ ພາຍໃນສາມສິບປີເທົ່ານັ້ນ ຄື ຄ.ສ. 30 ເຖິງ 60 ເຮືອງການແຜ່ຂຍາຍໄດ້ມີກ່າວໄວ້ໃນພຣະທັມກິຈການຂອງອັດທູດ

ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູມີໜ້າທີ່ສອນຄົນທີ່ຮັບເຊື່ອໃນພຣະອົງເຖິງເຮືອງຮາວແລະຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສອັດສາວິກ (ຄື ສາວິກສືບສອງຄົນ) ທີ່ເຄຍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນຜູ້ຖ່າຍທອດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງ ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຈະອອກໄປປະກາສໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້ຈັກຕາມທີ່ພວກອັດສາວິກເຄຍໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນມາແລ້ວ (ກຈ 1:21-22) ອັດສາວິກສືບສອງຄົນຈຶ່ງສອນຄົນອື່ນ ໆ ໂດຍໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທ່ອງຈຳເຮືອງຮາວແລະຄຳສອນຂອງພຣະອົງໄວ້ ເມື່ອຈະນຳໄປສອນໃຫ້ຄົນອື່ນຕໍ່ໄປ ແລະສອນຕໍ່ກັນໄປອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ແຜ່ຂຍາຍອອກໄປຢ່າງເຮັດໄວ

ພຣະທັມ

໔. ການຕັ້ງຕົ້ນຂຽນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເປຊູຄຣິສ

ຫຼັງຈາກການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເປຊູຄຣິສຫຼາຍສິບປີແລ້ວ ຜູ້ທີ່ຢູ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບພຣະອົງ ແລະເປັນ
ພຍານເຖິງກິຈການແລະຄໍາສອນຂອງພຣະອົງກໍມີເຫຼືອບໍ່ຈັກຄົນ ບາງຄົນກໍເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ ບາງຄົນກໍໄປ
ປະກາສທີ່ປະເທດຕ່າງ ໆ ດັ່ງນັ້ນບັນດານສາວິກຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການສອນເຮືອງຂອງພຣະອົງຫຼາຍຂຶ້ນ
ບໍ່ແນ່ນດ້ວຍການທ້ອງຈໍາເທົ່ານັ້ນຈະພຽງພໍ ແຕ່ຍັງຕ້ອງມີການຂຽນໄວ້ດ້ວຍ ນີ້ເປັນຈຸດຕັ້ງຕົ້ນຂອງພຣະ
ທັມຂ່າວປະເສີດທີ່ສູ້ເຫຼ້ມໃນພຣະຄໍມພີຂອງເຮົາ ເຂົ້າໃຈກັນວ່າຣະຍະເວລາທີ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຽນປະມານ
ຄ.ສ. 60 ແລະເຫຼ້ມສຸດທ້າຍປະມານ ຄ.ສ. 90 ເປັນການຢາກທີ່ຈະບອກຢ່າງຊັດເຈນວ່າແຕ່ລະ
ຂຽນຂຶ້ນເມື່ອໃດ ຢ່າງໃດກໍຕາມເມື່ອສຶກສາຢ່າງລະອຽດ ແລະອ່ານຫນັງສືອື່ນ ໆ ໃນສັມຍນັ້ນທີ່ອ້າງອີງ
ພຣະຄໍມພີ ເຮົາກໍສາມາດຮູ້ເຮືອງການຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດນັ້ນໄດ້ບ້າງ ດັ່ງທີ່ຈະສຶກສາໃນບົດຕໍ່ໄປ

ບົດທີ 2 ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍ MATTHEW

I. ຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະທັມມັດທາຍ (Importance of the Matthew)

ພຣະທັມມັດທາຍ ມາຣະໂກ ລູກາ ແລະໂຢຮັນ ເປັນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູ ແມ່ນວ່າພຣະທັມມັດທາຍເປັນເຫຼັ້ມແຮກຂອງພັນທະສັນຍາໃໝ່ ແຕ່ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າໄດ້ຂຽນຂຶ້ນກ່ອນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫຼັ້ມອື່ນ ແຕ່ການທີ່ນຳເອົາພຣະທັມມັດທາຍມາເປັນເຫຼັ້ມທຳອິດຂອງພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ ກໍມີເຫດຜົນແລະນ້ຳໜັກທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານ ເພາະວ່າການເປັນໜັກຂອງພຣະທັມມັດທາຍວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ມາເຮັດໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາໃນພາກພັນທະສັນຍາເດີມສຳເລັດໃນພຣະອົງ ຕໍາແໜ່ງຂອງພຣະທັມມັດທາຍຄືກັບຂົວທີ່ເຊື່ອມຮະຫວ່າງພັນທະສັນຍາເດີມແລະພັນທະສັນຍາໃໝ່ ເປັນການເຕືອນໃຈເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ເຮັດວຽກຕອດທັງໃນພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມແລະໃໝ່ຈົນສຳເລັດ ມັດທາຍຕ້ອງການຈະພິສູດວ່າ ຂໍພຣະທັມໃນພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມທີ່ກ່າວເຖິງພຣະເມສີຍາ (Messiah) ບັດນີ້ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ທາງພຣະເຢຊູຄຣິສ ພຣະອົງເກີດຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດ ພຣະທັມມັດທາຍຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນແກ່ຄຣິສຕຽນ ໂດຍສະເພາະຊາວຍີວ ເພາະຜູ້ຂຽນເປັນຊາວຍີວຕ້ອງການໃຫ້ຊາວຍີວດ້ວຍກັນມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນປະການທຳອິດ

ພຣະທັມຍື່ນ
ພຣະທັມ

ໃນຄຣິສັກສັມຍທຳອິດໄດ້ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍຮູບປັດຈາກພຣະທັມພຣະນິມິດ 4:6-8 ເປັນສັນຍາລັກ ບັນຍາພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງ 4 ເຫຼັ້ມ ຕາມຕາຣາງຂ້າງລຸ່ມ

29

ພຣະທັມ ຂ່າວປະເສີດ	ອິດຣນນີອັສ Irenaeus	ວິຕີຣິອັສ Victorinus	ອອກັສຕິນ Augustine
ມັດທາຍ	ມະນຸດ	ມະນຸດ	ສິງໂຕ
ມາຣະໂກ	ນິກອິນຊີ	ສິງໂຕ	ມະນຸດ
ລູກາ	ໂຄ	ໂຄ	ໂຄ
ໂຢຮັນ	ສິງໂຕ	ນິກອິນຊີ	ນິກອິນຊີ

ຄວາມຄິດເຫັນຂອງນັກສຶກສາວິຊາການສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ເຫັນດ້ວຍກັບທ່ານອອກສຳຄັນ ເຖິງສັນຍາລັກຂອງ
ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດດັ່ງນີ້

ພຣະທັມມັດທາຍ ສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິສຕູປັນສິງໂຕ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງ
ເຈົ້າຊີວິດຫຼືກະສັດ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕູສືບເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ພຣະອົງຊຶ່ງ
ເປັນພຣະເມສີຍາ (ພຣະຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເຈົ້າມໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຮອດພັນ) ແກ່
ຊາວຍິວແລະມະນຸດໂລກ

ພຣະທັມມາຣະໂກ ສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິສຕູປັນມະນຸດ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້
ນິຊີວິດໃນສະພາບຂອງມະນຸດ ໃນການຮັບໃຊ້ທັງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ ເພື່ອນຳ
ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມາເຖິງຄວາມຮອດ

ພຣະທັມລູກາ ສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິສຕູປັນໂຄ ຊຶ່ງເປັນການຊື້ໃຫ້ເຫັນພຣະເຢຊູ
ຄຣິສຕູໄດ້ຊົງເສຍສະພາບພຣະອົງເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາສຳຫຼັບມະນຸດທັງໂລກ ໂຄ
ເປັນສັດທີ່ໃຊ້ຖວາຍເປັນເຄື່ອງບູຊາລືບບາບ (ຮຮ 13:11)

ພຣະທັມໂຢຣັນ ສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິສຕູປັນນົກອິນຊີ ທີ່ສາມາດບິນສູງ ແລະເບິ່ງ
ໄດ້ໄກ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸກຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງບັນຍາກວ່າສິ່ງໃດ ໆ ພຣະ
ອົງຊົງເປັນຢູ່ກ່ອນສັບພະສິ່ງທັງຫຼາຍ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະເດັດມາບັງເກີດທ່າມ
ກາງມະນຸດ

ພຣະທັມມັດທາຍໃຊ້ກັນຫຼາຍໃນຄຣິສຕິຍະຄົດທີ່ອິດ ຖືວ່າເປັນເອກສານທີ່ກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ
ສະບັບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄຣິສຕິຍະຄົດໃນສັມຍນັ້ນ ໂດຍມີເຫດຜົນສອງປະການ (1) ຜູ້ຂຽນຄືທ່ານມັດທາຍ
ເປັນສາວິກ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຢຊູ ຄຣິສຕິຍະຄົດມີການຍອມຮັບເຖິງສອງສັຕວັດ (2) ພຣະທັມ
ມັດທາຍເປັນເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ຊຶ່ງຄຣິສຕິຍະຄົດສັມຍນັ້ນຖືວ່າສຳຄັນ ເປັນບັນທຶກທ່າມທີ່ໃຊ້ສອນ
ຄຣິສຕຽນໃໝ່ ແລະເພື່ອປ້ອງກັນຕໍ່ສັກບໍລິສຸດອື່ນ ໆ ທີ່ສອນຜິດທີ່ມີຢູ່ຫຼາຍໃນສັມຍນັ້ນ

II. ຜູ້ປະພັນພຣະທັມມັດທາຍ ວັນເວລາ ແລະສຖານທີ່ (Author, Date and Place)

ຫົວເຮືອງຂອງພຣະທັມໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່ຕົ້ນສະບັບເດີມນັ້ນຜູ້ປະພັນບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ ຕົ້ນສະບັບ

ດຳກິ້ວແກ່ຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ໄດ້ຮວມເປັນເທື່ອດຽວເອີ້ນວ່າ "ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ" (The Gospel) ພຣະທັມແຕ່ລະເທື່ອໄດ້ແບ່ງອອກຈາກກັນ ໂດຍການຂຶ້ນຫົວຂໍ້ວ່າ "ຂ່າວປະເສີດຮຽບຮຽງ ໂດຍ..." (According to ...) ເປັນການເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນພາຍຫຼັງ ດ້ວຍເຫດນີ້ອາດຈະເປັນ ເຫດທີ່ມີນັກວິຊາການມີຄວາມຄິດວ່າຫຼາຍແນວ ເນື່ອງຈາກພຣະທັມມາຣະໂກໄດ້ປະພັນຂຶ້ນກ່ອນ ແລະມີ ການສັງເກດເຫັນວ່າ ດຳກິ້ວສິບເປັນສອງຂອງພຣະທັມມາຣະໂກໄດ້ຖືກນຳມາອ້າງອີງໃນພຣະທັມມັດທາຍ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຄິດວ່າທ່ານມັດທາຍບໍ່ແມ່ນເປັນຜູ້ປະພັນ ເພາະມັດທາຍເປັນສາວິກບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອາ ສັຍການບັນທຶກຂອງຜູ້ອື່ນ ແຕ່ວ່ານັກສຶກສາຄົນຄົວສ່ວນໃຫຍ່ເຫັນວ່າ ການທີ່ຄຣິສັກໃນສັມຍຍຸດທຳອິດໃສ່ ຊື່ຂອງທ່ານອັດສາວິກມັດທາຍນັ້ນຕ້ອງມີເຫດຜົນ ແລະຄວາມກຽວດອງ ການທີ່ທ່ານມັດທາຍອ້າງອີງການ ປະພັນຂອງທ່ານມາຣະໂກເພາະວ່າເປັນຂ່າວປະເສີດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປະພັນຊ້າກັນ ແຕ່ທ່ານໄດ້ ນຳມາອ້າງອີງ ຮຽບຮຽງຂຶ້ນໃຫມ່ໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ອ່ານທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ອ່ານພວກທຳອິດຄືຊາວຍິວ ທ່ານໄດ້ໃຊ້ຄວາມສາມາດ ແລະເອກລັກທີ່ທ່ານມີຢູ່ປະພັນຂ່າວປະເສີດຂຶ້ນໃຫມ່ ທ່ານເປັນນາຍດ່ານພາສີ (ມທ 9:9, 10:3) ແລະໄດ້ຮັບການເອີ້ນໃຫ້ເປັນສາວິກໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິສັກມີອີກຊື່ນຶ່ງວ່າ ດລວີ (ມທ 2:14, ລກ 5:27) ຊື່ ມັດທາຍ ແປວ່າ "ຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ" ເຂົ້າໃຈວ່າທ່ານໄດ້ຊື່ໃຫມ່ ຕອນທີ່ເຂົ້າເປັນນຶ່ງໃນສາວິກສິບສອງຄົນ ເມື່ອສຶກສາລັກສະນະການປະພັນພຣະທັມມັດທາຍແລ້ວ ນັກສຶກສາ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈຍິ່ງຂຶ້ນວ່າທ່ານມັດທາຍເປັນຜູ້ປະພັນ ເພາະການຮຽບຮຽງເຮືອງເປັນຮະບຽບ ຄຳສອນ ຕ່າງ ໆ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັກໄດ້ຈັດໄວ້ເປັນເຮືອງ ໆ ຄືກັບນັກການບັນຊີ ຄວາມເວົ້າທີ່ໃຊ້ໃນການບັນ ຍາໂດຍສະເພາະໃນພຣະທັມມັດທາຍກໍເປັນວິທີການເວົ້າຂອງທ່ານເອງ (ມທ 13:52) ທ່ານມັດທາຍ ເປັນຄຣິສຕຽນຊາວຍິວ ທ່ານເວົ້າພາສາ ອາຣາມິດ (Aramaic) ຊຶ່ງເປັນພາສາເວົ້າຂອງຄົນຍິວໃນ ເວລານັ້ນ ທ່ານເປັນຮັບປິ (Rabbi ແປວ່າ ນາຍຄຽ) ທ່ານໄດ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະບັນ ຍັດ (ມທ 5:18) ຄວາມຄິດຂອງທ່ານກວ້າງຂວາງ ຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນເປັນຂອງຊາວຍິວເທົ່ານັ້ນ "ຈຶ່ງໄປເຮັດໃຫ້ຄຳທຸກຊາດເປັນສາວິກ" (ມທ 28:19) ທ່ານມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄົມພິເສດຢ່າງດີ ທີ່ຈະສາມາດຊື່ໃຫ້ເຫັນຊັດວ່າພຣະເຢຊູຊຶ່ງເປັນພຣະມາຊີຍາ (Messiah) ຢ່າງແທ້ຈິງ ສຳຫຼັບຊາວຍິວ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າ ແລະຊຶ່ງເປັນຜູ້ພິພາກສາສຳຫຼັບມະນຸດທຸກຄົນ ທ່ານໄດ້ສະເໜີຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣິສັກສຳຫຼັບຄຣິສັກໃນສາມປະການຄືການນັມສການ ຮະບຽບວິນັຍໃນການເປັນສາວິກ ແລະພາຣະໜ້າ ທີ່ຂອງຄຣິສັກ

ຄິດວ່າຄຣິສັກທີ່ກ່າວເຖິງນີ້ຄືຈະຢູ່ໃນ ຊີເຮັຽ ອັນຕີໂອຄ (Syrian Antioch) ເພາະວ່າ ພຣະທັມມັດທາຍສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນທ່ານເປັນເຖິງທ່ານຢູ່ໃນເມືອງ ອັນຕີໂອຄ (ຄຕ 2:11) ຕໍ່ມາພາຍຫຼັງ ທ່ານເປັນສິດຍາພິບາລຄົນທຳອິດໃນເມືອງນັ້ນ ຫຼັງຈາກນັ້ນທ່ານ ອິຄນຕີອັສ (Ignatius) ໄດ້ເປັນສິດຍາພິບາລຄົນທີ່ສອງ ທ່ານໄດ້ເປັນຜູ້ເອີ້ນວ່າ "ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງ ມັດທາຍ"

ໃນເມື່ອພຣະທັມມັດທາຍອີງພຣະທັມມາຣະໂກຊຶ່ງໄດ້ປະພັນຂຶ້ນຮະຫວ່າງ ຄ.ສ. 65-67 ແລະ ພຣະທັມມັດທາຍ 22:7 ກ່າວວ່າ "ກະສັດ... ສັ່ງໃຫ້ກອງທະຫານໄດ້ປະທານຊີວິດຂ້າຕະກອນເຫລົ່າ ນັ້ນ ແລະໃຫ້ເຜົາບ້ານເມືອງຂອງເຂົາເສັຽ ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນການອ້າງເຖິງກຸງເຢຣູຊາລາມທີ່ຖືກທຳລາຍ ໂດຍທະຫານໂຣມັນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນປະມານ ຄ.ສ. 70 ສະແດງວ່າພຣະທັມຄືຈະປະພັນຂຶ້ນຫຼັງຈາກນັ້ນ"

ທ່ານຄັລເມນທ໌ແຫ່ງກຽຽມ (Clement of Rome) ໄດ້ແຈ້ງວ່າ ທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ
ໃນປີ ຄ.ສ. 95 ດັ່ງນັ້ນຄິດວ່າວັນເວລາທີ່ໃຫ້ເຄີຍທີ່ສຸດຄົງຈະເປັນປະມານ ຄ.ສ. 80-90

III. ລັກສະນະພິເສດ ແລະ ໂຄງເຮືອງ (Characteristics and Contents)

ພຣະທັມມັດທາຍມີລັກສະນະເປັນຄູ່ມືໃຊ້ໃນການອົບຮົມສມາຊິກຂອງຄຣິສຕິກ ຊຶ່ງເປັນຊຸມຊົນໃໝ່
ຕໍ່ເນື່ອງຈາກຊຸມຊົນອິສະຣາເອລເດີມ ທ່ານມັດທາຍໄດ້ສະເໜີພຣະເຢຊູຄຣິສຕິກເປັນຜູ້ທີ່ໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງ
ພຣະເຈົ້າສຳເລັດ ພຣະອົງຊຶ່ງເປັນພຣະມາຊີຍາຊຶ່ງອິສະຣາເອລຄອຍທ່າ ນີ້ເປັນຈຸດສຸດຍອດຂອງວຽກ
ການຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຄຳທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງນີ້ຈະມີສ່ວນໃນອິສະຣາເອລແທ້ ແລ້ວໄດ້ຮັບການຍົກໂທດຈາກ
ພຣະເຈົ້າ ແລະເຂົ້າສ່ວນໃນຄວາມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນກັບພຣະອົງ

*ນັບໃນພຣະເຈົ້າ
ອິສະຣາເອລແທ້*

ໃນພຣະທັມມັດທາຍ ໄດ້ຮຽບຮຽງເຮືອງຮາວກ່ຽວກັບພຣະຮາດກິຈຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕິກແຫ່ງ
ຕ່າງ ໆ ທັງທາງເວົ້າດ້ວຍປາກ ແລະຄຳຂຽນ ທ່ານມັດທາຍມັກຈະນຳເອົາເຮືອງທີ່ມີເນື້ອນຍ່າງກ່ຽວຂ້ອງ
ກັນມາຢູ່ດ້ວຍກັນ ປາກົດວ່າມີຄຳສອນທີ່ຄຳເສຍຍາວ 5 ເຮືອງດ້ວຍກັນທີ່ເປັນລັກສະນະພິເສດຂອງ
ພຣະທັມມັດທາຍ ວ່າດ້ວຍເຮືອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ

- (1) ບົດທີ 5-7 ຄຳເສຍຍາວບົນພູເຜາ ຫຼື ບັນຍັດໃໝ່ແຫ່ງຮາດອານາຈັກ
- (2) ບົດທີ 10 ຫນ້າທີ່ຂອງຜູ້ນຳໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- (3) ບົດທີ 13 ຄຳສິມທຽບເຮືອງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- (4) ບົດທີ 18 ການເປັນໃໝ່ ແລະການຍົກໂທດໃນຮາດອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- (5) ບົດທີ 24-25 ການສະເດັດມາຂອງກະສັດ

ຄຳວ່າ "ຄຣິສຕິກ" (Church) ມີກ່າວໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດພຽງເທື່ອດຽວຄື ພຣະທັມມັດ
ທາຍ (ມທ 16:18, 18:17) ທ່ານມັດທາຍໄດ້ເນັ້ນຄຳສອນແລະຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຢຊູໃນເຮືອງ
ຄຣິສຕິກຢ່າງຊັດເຈນ ໃນເວລາທີ່ເປົດຕອບພຣະເຢຊູຄຣິສຕິກວ່າ "ທ່ານເປັນພຣະຄຣິສ ພຣະບຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່" (ມທ 16:16) ທ່ານມັດທາຍໄດ້ໃຊ້ຄຳສອນເຮືອງຄຣິສຕິກ ທີ່ພຣະທັມ
ຂ່າວປະເສີດອື່ນບໍ່ໄດ້ວ່າເຮືອງຄື ຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູທີ່ມີຕໍ່ເປົດຕວ່າ "ທ່ານຄິດເປົດ ເທິງສິລາກ້ອງນີ້
ເຮົາຈະສ້າງຄຣິສຕິກຂອງເຮົາຂຶ້ນ" ນີ້ເປັນຂໍ້ລຳລຶກຂອງພຣະເຢຊູທີ່ຊົງເປັນຢູ່ ແລະເປັນຄວາມລຳລຶກ
ຂອງການສະເດັດມາຢ່າງຊັບຊ້ອນໂດຍຜ່ານການຮັບທຸກທໍຣະມານ ເພື່ອຜູ້ທີ່ເປັນປະຊາຊົນໃໝ່ຂອງພຣະ
ເຈົ້າຕ້ອງຍອມເສຍສະຢ່າງດຽວກັນກັບພຣະອົງ ແລະມີຊີວິດຢູ່ໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ເປັນຕົ້ນຮາກ
ຖານຢູ່ບົນເທິງສິລາດຽວກັນພຣະອົງ ທ່ານມັດທາຍຮຽບຮຽງຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອຄຣິສຕິກຈະໄດ້
ດຳເນີນພຣະຮາດກິຈແລະເປັນພະຍານໃນໂລກຕໍ່ໄປ

ມທ 16:16

ພຣະທັມມັດທາຍມີຈຸດປະສົງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕິກໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຳຂອງພຣະ
ເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວນັ້ນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ໂດຍທີ່ຈະເຫັນໄດ້ຈາກຂໍ້ພຣະທັມທີ່ບັນທຶກວ່າ "ການທັງປວງ
ນີ້ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເລັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້" ຕັ້ງແຕ່ບົດທຳອິດຈົນຕອດທັງເຫລັ້ມ

ມທ 16:18

(ມທ 1:22, 2:15, 17, 23, 4:14, 8:17, 12:17, 13:35, 21:4, 26:56, 27:9) ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດ ຄື ພຣະມາຊີຍາ (Messiah ຕັ້ງຄຳພາສາເຮັບເຮີ ຕັ້ງຄຳພາສາກຣີກວ່າ "ຄຣິສຕອສ" (Christos) ຫຼືທີ່ເຮົາເອີ້ນວ່າ ຄຣິສ ຫຼື ໄຄຣສທ໌ ແປວ່າຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຈັມໄວ້) ຜູ້ທີ່ໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ໃນພາກພັນທະສັນຍາເດີມໄດ້ສະເດັດມາ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າພຣະທັມມັດທາຍເປີດເຮືອງດ້ວຍລໍາດັບວົງຂອງພຣະເຢຊູ ເພື່ອເປັນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນກະສັດເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູມີນັດປາດ 3 ທ່ານທີ່ມາຖາມວ່າ "ກຸ່ມຜູ້ເກີດມາເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວນັ້ນ ຢູ່ທີ່ໃດ" (ມທ 2:2) ນອກຈາກນີ້ຍັງໃຊ້ຄໍາວ່າ "ບຸດກະສັດດາວິດ" ຫມາຍເຖິງພຣະເຢຊູເຖິງ 8 ເຮືອ (ມທ 1:1, 9:27, 12:23, 15:22, 20:30, 31, 21:9, 15) ການສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍເປັນແບບຢ່າງຂອງກະສັດ (ມທ 21:1-11) ປີລາດໄດ້ໄຕ່ຖາມພຣະເຢຊູວ່າ "ເຈົ້າເປັນກະສັດຂອງຊາດຍິວຫຼື" ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ "ທ່ານເວົ້ານັ້ນແລ້ວ" (ມທ 27:11) ປົມໄມ້ກາງແຂນກໍມີຄໍາວ່າ "ຜູ້ນີ້ຄືເຢຊູກະສັດຂອງຊາດຍິວ" (ມທ 27:37) ການທີ່ທ່ານໄດ້ທາຍເອີ້ນພຣະເຢຊູວ່າ "ບຸດຂອງດາວິດ" ມີຄວາມຫມາຍຕໍ່ຊາວຍິວມາກກວ່າຊາວກຣີກ ເພາະວ່າ ຊາວກຣີກບໍ່ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ດາວິດເປັນກະສັດ ແລະບຸດຂອງດາວິດມີຄວາມສໍາຄັນໃນການສືບເຊື້ອສາຍການປົກຄອງ ແລະຈະເປັນຜູ້ນໍາພາອິສະຣາເລໃຫ້ສູ່ຄວາມຮ່ວມຮຸ້ນ

ເລນຕານ
ວອບປຽມ

ພຣະທັມມັດທາຍບໍ່ແນ່ນພຽງແຕ່ຈະສະເດັດວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຈະທໍາໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາເລັດຕາມແນວຄວາມຄິດ ຄວາມຫວັງໃຈຂອງຊາວຍິວເທົ່ານັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສິດສອນແລະດໍາເນີນຊີວິດໃຫ້ເຫັນເຖິງມາຕາຖານຂອງພຣະເຈົ້າສໍາຫຼັບຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ

(1) ພຣະທັມມັດທາຍໄດ້ກ່າວໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຕອນທໍາອິດວ່າ "ຈົ່ງຖວາຍນາມທ່ານວ່າ ເຢຊູ ເພາະວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ ຈະເປັນຜູ້ໄຜດໄຜ່ພົນຂອງຕົນໃຫ້ຮອດພື້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ" (ມທ 1:21) ຕາມຄວາມຄິດຂອງຊາວຍິວໂບຮານ ມະນຸດຈະມາເຖິງຄວາມຮອດພື້ນໄດ້ກໍເພາະການເປັນຄົນຍິວ ບັດນີ້ມະນຸດມາເຖິງຄວາມຮອດພື້ນໄດ້ໂດຍບໍ່ຕ້ອງເປັນຄົນຍິວ ແຕ່ວ່າໂດຍການມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າຄວາມຮອດພື້ນຈະເກີດຜິດໄດ້ ບໍ່ເປັນເພາະເຊື້ອຊາດແຕ່ໂດຍຄວາມເຊື່ອ ນີ້ເປັນການຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຄຣິສຕ໌ເປັນອິສະຣາເລໃໝ່ ອິສະຣາເລຂອງພຣະເຈົ້າ (ຄຕ 6:16) ຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຕ່າງ ໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າເຄີຍໃຫ້ກັບປະເທດຊາດອິສະຣາເລບັດນີ້ກັບກາຍເປັນຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌

(2) ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ຕັດອອກພວກຟາຣີສີວ່າ "ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ ຢູ່ທີ່ນີ້ມີສິ່ງນຶ່ງໃຫ້ຮູ້ກວ່າພຣະວິຫານອີກ" (ມທ 12:6) ສໍາຫຼັບພວກຍິວແລ້ວບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນໂລກນີ້ສິດສິດຍິ່ງໃຫ້ຮູ້ກວ່າພຣະວິຫານບໍ່ມີສຖານທີ່ໃດໃນໂລກນີ້ທີ່ມະນຸດຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງຊິດພຣະເຈົ້າໄດ້ເທົ່າກັບພຣະວິຫານ ແຕ່ດຽວນີ້ມີສິ່ງທີ່ເຫນືອກວ່າໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ການເຂົ້າໄປທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ແນ່ນວ່າຈະເປັນທີ່ພຣະວິຫານ ແຕ່ວ່າໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນບ່ອນຈະເຂົ້າໄປທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ດີທີ່ສຸດ

(3) ໃນຄໍາເຫສນາບິນພູເຜົາ ມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍທີ່ຈະເຫັນໄດ້ວ່າຄໍາສອນໃໝ່ຂອງພຣະເຢຊູເຫນືອກວ່າຄໍາສອນຂອງພຣະບັນຍັດເດີມ "ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນຄໍາຊົ່ງກ່າວໄວ້ແກ່ຄົນບູຮານວ່າ... ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ..." (ມທ 5:17, 21, 27, 31, 33, 38, 43) ຄວາມຄິດຂອງຊາວຍິວພຣະບັນຍັດເປັນພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ ມີອໍານາດສູງສຸດ ແຕ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ພຣະສຸຣະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າເວົ້າດ້ວຍສິດທິອໍານາດສູງກວ່າພຣະບັນຍັດ

ພຣະອົງ

ສໍາຫຼັບພຣະທັມມັດທາຍແລ້ວ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ບໍ່ແນ່ນພຽງແຕ່ທໍາໃຫ້ແນວຄວາມຄິດຂອງຊາວຍິວສໍາ
ເຮັດຢ່າງທັມດາ ພຣະໄດ້ເຮັດໃຫ້ສໍາເຮັດເໝາະກັບກວ່າທີ່ຊາວຍິວໄດ້ຄິດໄດ້ຝັນ⁷⁵ ໃນພຣະອົງຄວາມ
ຮອດພື້ນບໍ່ໄດ້ມາເຖິງເຮົາໂດຍປະເທດຊາດນຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສໍາຫຼັບຄົນທັງໂລກ ໃນພຣະອົງເຮົາສາມາດ
ເຂົ້າໄກ້ຊິດພຣະເຈົ້າໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ກວ່າສຖານທີ່ໃດໃນໂລກນີ້ທີ່ຍິວຮູ້ຈັກ ໃນພຣະອົງພຣະສຣະສຽງຂອງ
ເຮົາດ້ວຍສິດທິອໍານາດສູງສຸດ ເໝາະກວ່າສິດທິອໍານາດຂອງພຣະບັນຍັດ ນີ້ແທລະຄີພຣະເຈົ້າໃນວິທີທາງ
ທີ່ພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມບໍ່ຈັກມາກ່ອນ

ບົດທີ 3

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ Mark

ໃນຣະດູໜາວຣະຫວ່າງຄຣິສັສກຣາດ 64-65 ເກີດໄຟໄໝ້ຄັ້ງຢັ່ງໃຫຮູ້ໃນກຸງໂຣມ ໄຟໄດ້ເຜົາທຳລາຍສອງໃນສາມຂອງເມືອງ ຈັກກະພັດເນໂຣ (Emperor Nero) ໄດ້ກ່າວຫາວ່າຄຣິສຕຽນເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ເກີດໄຟໄໝ້ ຈຶ່ງເກີດການຂົ່ມເຫັງ ທາຣຸນ ແລະຂ້າທຳລາຍຄຣິສຕຽນ ຄຣິສຕຽນຜູ້ນຳສອງທ່ານທີ່ເປັນອັດສາວິກກໍຖືກຂ້າດ້ວຍ ຄື ທ່ານເປໂຕ (Peter) ແລະທ່ານ ໂປໂລ (Paul) ພາຍຫຼັງຈາກນັ້ນບໍ່ນານກໍມີໜັງສືອອກເຜີຍແຜ່ໃນກຸງໂຣມ ໜັງສືນີ້ມີຊື່ວ່າ "ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັສ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" (ມກ 1:1) ໜັງສືນີ້ແມ່ນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ ພຣະທັມເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນເປັນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດສະບັບທຳອິດ ສຳຫຼັບຄຣິສັຈັກແລະຄົນໃນກຸງໂຣມທີ່ບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນຢິວ ເພື່ອນຳພາຜູ້ອ່ານໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະເຢຊູ ພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນມວນມະນຸດ ໄດ້ສັນພຣະຊົນເພື່ອໃຫ້ບາບແລະເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍແລະພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຮ່ວມງານກັບສາວິກທີ່ຮ່ວມມືໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ (ມກ 16:20) ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນການຊຸກຍູ້ຂອງທ່ານມາຣະໂກສຳຫຼັບຄົນໃນສັມຍນັ້ນ ແລະພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນນີ້ດ້ວຍ

ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັສ ໄດ້ສືບທອດມາຈາກພວກອັດສາວິກແລະຜູ້ຄົນທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນເຂດການການຕາຍໃຫ້ບາບແລະການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັສ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈຳນວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ຕາຍໄປເພາະການຂົ່ມເຫັງທຳລາຍຄຣິສຕຽນ ເປັນເຫດທຳໃຫ້ທ່ານມາຣະໂກເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນທີ່ຈະຮັກສາຄວາມຈິງເຮືອງຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັສໄວ້ໂດຍການຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮູ້ເຫັນເຫດການເພື່ອເປັນພະຍານຫຼັກຖານສືບຕໍ່ໄປ ໃນເວລາດຽວກັນນີ້ຄຣິສຕຽນກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮະລິກເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສັສທີ່ໄດ້ເຄີຍຮັບຄວາມທຸກຍາກເທິງໄມ້ກາງເຂນ ເພື່ອຄຣິສຕຽນຈະສາມາດຢືນຢັນເປັນພະຍານເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສັສ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວມາຣະໂກໄດ້ຈັບປາກກາ ຫມິກ ແລະເຈ້ຽພັບໄພຣັສ (papyrus) ເລີ່ມຮວບຮວມເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັສ ດ້ວຍການຊົງຕົວໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຈຸດປະສົງເພື່ອນຳພາໃຫ້ຜູ້ອ່ານພວກທຳອິດໃນກຸງໂຣມເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດເປັນພຣະຄຣິສຕິພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະວິນຍານໄດ້ຮັກສາຂ່າວປະເສີດນີ້ມາເຖິງພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນນີ້ (ຜູ້ຊົງບໍ່ແມ່ນຄົນຢິວ) ເພື່ອໃຫ້ມາເຖິງຄວາມ
→ ຮອດພື້ນດ້ວຍ

ນຶ່ງ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ

ທ່ານ ປາປຽສ (Papias) ເປັນຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນຄົນສຳຄັນຄົນນຶ່ງໃນເມືອງໄຮເອຣັບໂພລັສ (Hierapolis) ໄດ້ອອກໜັງສືອ້າງອີງໃນ ຄ.ສ. 160-180 ວ່າ "ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ເປັນຜູ້ແປພາສາໃຫ້ທ່ານເປໂຕ ທ່ານໄດ້ຂຽນບັນທຶກທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ທ່ານຈື່ຈຳ ແລະຕາມທີ່ພຣະ

ຄຣິສໄດ້ເວົ້າແລະເຮັດໄວ້" ນອກຈາກນີ້ ທ່ານອີເຣນີອັສ (Irenaeus) ຄຣິສຕຽນຜູ້ນຳແຫ່ງເມັດຊີ ໄລອອນສ໌ (Lyons) ທ່ານໄດ້ເຄີຍຢູ່ໃນກຸງໂຣມໄດ້ບັນທຶກວ່າ "ຫຼັງຈາກທີ່ຂະເຈົ້າ (ເປໂຕແລະໂປໂລ) ຕາຍ ສາວິກຜູ້ຊົ່ງເປັນຜູ້ແປໃຫ້ກັບທ່ານເປໂຕ ໄດ້ທຳການແຈກເອກສານທີ່ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນຈາກຄຳເວທສນາ ຂອງທ່ານເປໂຕໃຫ້ພວກເຮົາ"

ເມື່ອເວົ້າອ່ານພຣະຄຣິສຕັມຄັ້ງໃໝ່ ເຮົາຈະພົບເຮື່ອງຂອງທ່ານມາຣະໂກໃນຫຼາຍຕອນ (ກຈ 12:12, 25, 13:5, 13, 15:37, 39, ກຊ 4:10 ຝມ 24, 2 ຕທ 4:11, 1 ປຕ 5:13) ຊື່ຕັ້ງຂອງທ່ານຄື ໂປຣັນ ມາຣະໂກ ເປັນໄທເປຣູຊາເລັມ ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າເຮືອນຂອງແມ່ເພິ່ນເປັນ ທີ່ປະຊຸມຂອງຄຣິສຕັກໃນຍຸກທຳອິດ (ກຈ 12:12) ແລະມີຄວາມເຊື່ອວ່າເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ທານ ອາຫານມີສຸດທ້າຍກັບພວກອັດສາວິກ ເຊື່ອໝັ້ນວ່າທ່ານມາຣະໂກໄດ້ພົບພໍ້ກັບພຣະເຢຊູໃນເວລາທີ່ພຣະອົງ ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນກຸງເປຣູຊາເລັມໃນຣະຍະສຸດທ້າຍ ຊາຍໜຸ່ມຄົນນຶ່ງທີ່ກ່າວໄວ້ໃນຂ່າວປະເສີດ ມາ ຣະໂກ 14:51, 52 ທີ່ໄດ້ຕາມພຣະເຢຊູໄປໃນເວລາທີ່ຖືກຈັບ ແລະໄດ້ແກ້ຜ້າປ່າງຖິ້ມແລ່ນໜີໄປດ້ວຍ ຕົວເປົ່າເຊື່ອວ່າແມ່ນເປັນທ່ານມາຣະໂກ ທີ່ເພິ່ນພຍາຍາມເວົ້າໃຫ້ຜູ້ອ່ານຮູ້ຈັກຢ່າງສງົບວ່າ ທ່ານກໍໄດ້ ຢູ່ໃນເວທດການນັ້ນດ້ວຍ ພຣະທັມກິຈການ 13:13, 15:36 ຕໍ່ ໆ ໄປ ບອກເຮົາວ່າ ທ່ານມາຣະໂກ ໄດ້ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັບທ່ານໂປໂລແລະບາຣະນາບາ ໃນການເດີນທາງປ່າວປະກາດເທື່ອທີ່ນຶ່ງ ແຕ່ ເນື່ອງຈາກທ່ານມາຣະໂກມີຄວາມຄິດເຫັນແຕກແຍກກັນ ທ່ານໂປໂລບໍ່ຕ້ອງການຈະນຳທ່ານມາຣະໂກໄປ ນຳໃນການເດີນທາງເທື່ອທີ່ສອງ ແຕ່ວ່ານຶ່ງປີຕໍ່ມາທ່ານໂປໂລກັບໃຫ້ອະພິຍແກ່ທ່ານມາຣະໂກຢ່າງຈິງໃຈ ທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງທ່ານມາຣະໂກວ່າ ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຮ່ວມຄຸກໃນກຸງໂຣມດ້ວຍ (ກຊ 4:10 -12 ຝມ 24) ທ່ານມາຣະໂກມີຄວາມພົວພັນກັບອັດສາວິກເປໂຕ ຈົດໝາຍສະບັບທຳອິດຂອງທ່ານ ເປໂຕຈາກກຸງໂຣມ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມໃກ້ຊິດຮະຫວ່າງທ່ານເປໂຕແລະທ່ານມາຣະໂກ ທ່ານເປໂຕ ເອີ້ນທ່ານມາຣະໂກວ່າ "ມາຣະໂກລູກຂອງເຮົາ" (1 ປຕ 5:13) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານເປໂຕໄດ້ ນຳພາທ່ານມາຣະໂກໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອຈົນເປັນທີ່ຍອມຮັບວ່າເປັນລູກຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານ ທັງສອງ ຮ່ວມກັນຮັບໃຊ້ ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນນາຍພາສາຊ່ວຍເປໂຕແປພາສາກຣີກ ໃນທີ່ສຸດທ່ານມາຣະ ໂກໄດ້ຮັບການດົນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ທ່ານຈັບປາກກາຂຶ້ນຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໃນປະມານ ປີ 65-67

ສອງ. ຈຸດປະສົງຂອງທ່ານມາຣະໂກໃນການຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ

ຖ້າເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈຸດປະສົງຂອງທ່ານມາຣະໂກ ກໍຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ຫຼາຍຂຶ້ນເມື່ອເວົ້າອ່ານຂ່າວປະເສີດທີ່ທ່ານຂຽນ

1. ໄດ້ຮັບການນຳພາຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ເຮົາເຊື່ອວ່າ ຜົນງານຂອງທ່ານມາຣະໂກທີ່ໄດ້ ສືບທອດມາເຖິງພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນນີ້ເປັນຜົນງານນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳ ພາໃຫ້ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ ແລະຜູ້ນຳຄົນສຳຄັນ ໆ ເຊັ່ນ ທ່ານໂປໂລ ບາຣະ ນາບາ ແລະເປໂຕ ຈົນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມກັນການຮັບໃຊ້ກັບເປໂຕ ແມ່ນເປັນການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານ ບໍຣິສຸດທັງສິ້ນ ການທີ່ຄຣິສຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງ ແລະຖືກທຳລາຍຊີວິດຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕາຂອງທ່ານ ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະວິນ

ຍານບໍລິສຸດ ດົນບັນດານໃຈໃຫ້ເວັ້ນເຖິງຄວາມສໍາຄັນ ທີ່ຈະເກັບຮັກສາຄວາມຈິງໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອປະຈັກພຍານເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫຼາຍ ແລະສືບຮັກສາຄວາມຈິງຕໍ່ ໆ ໄປໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເປັນນິດອໍານາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທັງສິ້ນ

2. ເພື່ອບັນທຶກໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃນສັມຍທໍາອິດຜູ້ຄົນຈະໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຂ່າວປະເສີດຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຈາກພວກອັດສາວິກທີ່ເວົ້າສູ່ກັນຟັງດ້ວຍຄວາມເວົ້າເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດມີບາງຄົນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ ກໍພຽງເລັກນ້ອຍ ບໍ່ມີການຮວບຮວມຂຶ້ນ ທ່ານມາຣະໂກເວັ້ນເຖິງຄວາມສໍາຄັນໃນການເກັບຮັກສາເປັນ ລາຍລັກອັກສອນຢ່າງຖາວອນ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການເຜີຍແຜ່ແລະມີຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມຈິງ ໄດ້ຕົກວ່າການຖ່າຍທອດດ້ວຍຄວາມເວົ້າ ການບັນທຶກພຣະທັມຂຶ້ນເປັນລາຍລັກອັກສອນເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະກາດ ສາມາດນໍາໄປໃຊ້ເປັນຄູ່ມືເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແລະໃຊ້ພຣະທັມນີ້ເປັນສາດສະໜາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ຕ໌ນອກຈາກນີ້ແລ້ວຍັງໃຊ້ອໍານໃນເວລານັ້ນສາກາມ ແລະເປັນບົດຮຽນໄດ້ອີກ ດ້ວຍຄວາມຈິງອັນນີ້ເອງທໍາ ໃຫ້ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ຮຽບຮຽງເປັນລາຍລັກອັກສອນຂຶ້ນຕາມການຊົງນໍາພາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

3. ເພື່ອໃຫ້ນິດອໍານາດຂອງຂ່າວປະເສີດຕື່ມກໍາລັງ ແລະເລົ່າໂລມຈິດໃຈຂອງຄຣິສຕຽນ ທ່ານ ມາຣະໂກໄດ້ຂຽນໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງເປັນຜູ້ອໍານພວກທໍາອິດ ແລະຊົນຮຸ່ນຕໍ່ ໆ ມາໃຫ້ໄດ້ຮັບການຕື່ມກໍາລັງແລະເລົ່າໂລມຈິດໃຈ ທ່ານມາຣະໂກຮັບເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູກໍເພາະໄດ້ຮັບຟັງ ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງ ແລະມັກໃນການສາມັກຄີທີ່ມີຢູ່ໃນຄຣິສຕ໌ ດັ່ງນັ້ນທ່ານໄດ້ເວັ້ນນິດອໍານາດ ຂອງຂ່າວປະເສີດ ແລະຕ້ອງການຈະໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຮັບດ້ວຍ ທ່ານມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າຂ່າວປະເສີດຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ມີນິດອໍານາດທີ່ຈະຕື່ມກໍາລັງ ແລະເລົ່າໂລມຈິດຂອງຄົນໃນສັມຍນັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກ ຖືກຂົ່ມເຫັງແລະຂ້າໃນຖານະທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນ ທ່ານຊື້ໃຫ້ເວັ້ນວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ຍອມຕໍ່ການຮັບໃຊ້ຈົນ ສິ້ນຊີວິດເທິງໄມ້ກາງເຂນ ຄວາມທຸກຍາກນີ້ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ຜ່ານພົ້ນມາແລ້ວ (ມກ 8:31, 9:31, 10:32-34) ເພື່ອເປັນຄໍາໄຖ່ແກ່ມະນຸດ (ມກ 10:45) ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ຮັບໃຊ້ທັງພຣະເຈົ້າແລະ ມະນຸດຈົນຍອມສິ້ນຊີວິດ ສົມຄວນທີ່ເຮົາຕ້ອງຢືນຢູ່ໃນຝ່າຍພຣະອົງ ໃຫ້ສົມກັບທີ່ເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ (ມກ 8:34-38, 13:11) ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ເວັ້ນວ່າບໍ່ແມ່ນຄົນໃນສັມຍຂອງທ່ານເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຕ້ອງການ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ຈໍາເປັນຕ້ອງປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ສືບທອດຕໍ່ ໆ ໄປ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານນິດອໍານາດ ໃຫ້ກັບຂະເຈົ້າ ໃນບົດທີ່ 16 ຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ 14 ຕໍ່ ໆ ໄປຈະພົບວ່າ ໃນເວລາທີ່ພວກອັດສາວິກມີຄວາມສົງ ສັຍບໍ່ໝັ້ນໃຈ ພຣະເຢຊູໄດ້ສັນຍາທີ່ຈະປະທານນິດອໍານາດໃຫ້ ຂໍ້ 20 ທ່ານໄດ້ຊື້ໃຫ້ເວັ້ນວ່າ "ພວກ ສາວິກເຫຼົ່ານັ້ນຈົ່ງອອກໄປປ່າວປະກາດທຸກບ່ອນທຸກທີ່ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮ່ວມງານກັບເຂົາ ແລະຊົງ ເຮັດໃຫ້ຄໍາປະກາດຂອງເຂົາຢືນຢັນໂດຍຫມາຍສໍາຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນພ້ອມນັ້ນ" ຄວາມເວົ້າເຫຼົ່ານີ້ຫນຸນໃຈບໍ່ ແມ່ນແຕ່ພຽງຄຣິສຕຽນໃນຍຸກທໍາອິດເຫຼົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຫນຸນໃຈພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນນີ້ດ້ວຍ ພຣະເຢຊູຄຣິສ ຕ໌ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງເປັນນິດອໍານາດທີ່ຕື່ມກໍາລັງແລະເລົ່າໂລມຈິດໃຫ້ ແກ່ຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ

ສາມ. ວັນເວລາທີ່ທ່ານມາຣະໂກຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດນີ້ຂຶ້ນ

ທ່ານອິດຣນີອັສກໍາວ່າ ພຣະທັມທ່ານມາຣະໂກ ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນຫລັງຈາກການຕາຍຂອງທ່ານເປໂຕ

ແລະໂປໂລ ທ່ານທັງສອງໄດ້ຕາຍຮະຫວ່າງການຂົ່ມເຫັງຂອງເຈນໂຣທລັງຈາກທີ່ໄດ້ເກີດໄຟໄໄຫມ້ຄັ້ງໃຫຍ່
ໃນກຸງໂຣມ ຄ.ສ. 64 ຄິດວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານມາຣະໂກຄົງໄດ້ຂຽນຂຶ້ນກ່ອນທີ່ກຸງເຢຣູ
ຊາເລັມຖືກທຳລາຍໃນປີ ຄ.ສ. 70 ຕາມທີ່ປາກົດໃນ (ມກ) 13:14 ໃນຂໍ້ນີ້ເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າການ
ຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ການຂຽນຂອງທ່ານມາຣະໂກຄົງຈະເປັນຮະຫວ່າງປີ
ຄ.ສ. 65-70

ໃນເວລານັ້ນ ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຊິດພຣະເຢຊູຄຣິສ ໄດ້ເລົ່າເຮືອງວຽກການແລະຄຳສອນຂອງພຣະ
ເຢຊູເຮືອງການສິນພຣະຊົນ ແລະການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງໄວ້ແລ້ວ ບາງຄັ້ງການເລົ່າເຮືອງດັ່ງກ່າວ
ເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການນັບສາກ ເຮືອງບາງເຮືອງແລະຄຳສິດສອນບາງຕອນເຄີຍມີຜູ້ບັນທຶກໄວ້ບ້າງແລ້ວ
ທ່ານມາຣະໂກເປັນຜູ້ທຳອິດ ທີ່ນຳມາຣວບຣວມແລະຮຽບຮຽງ ໃຫ້ເປັນໜັງສືຂ່າວປະເສີດເລີ່ມທຳອິດ
ທ່ານໄດ້ນຳມາບັນທຶກໃຫ້ເປັນໄປຕາມລຳດັບເຫດການ ສ່ວນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເລີ່ມອີ່ນ ຄື ມັດທາຍ
ລູກາ ແລະໂຢຣັນນັ້ນໄດ້ຂຽນຂຶ້ນພາຍຫລັງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ

ສີ. ຜູ້ອ່ານພວກທຳອິດ

1. ກຸ່ມທີ່ນຶ່ງ ເປັນພວກຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຣມ ຄົນພວກນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນຢົວຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກແນວ
ປະຕິບັດຂອງຊາວຢົວແລະພາສາອາຣາເມຄທີ່ພຣະເຢຊູເວົ້າ ດັ່ງນັ້ນທ່ານມາຣະໂກຈຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍເຮືອງ
ບາງຢ່າງໄວ້ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທີ່ທ່ານຂຽນ (ເບິ່ງດູ 5:41, 7:3, 7:42)

2. ກຸ່ມທີ່ສອງ ແມ່ນເປັນພວກຄຣິສຕຽນ ທີ່ກຳລັງຖືກຂົ່ມເຫັງ ໃນເວລາທີ່ທ່ານຂຽນພຣະທັມຢູ່ນັ້ນ
ໃນປີ ຄ.ສ. 64 ຈັກກະພັດເຈນໂຣແຫ່ງກຸງໂຣມເລີ່ມຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນຢ່າງໜັກ ເຫດທີ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍ
ເພາະຂ້າຣາຊການຜູ້ໃຫຍ່ໃນກຸງໂຣມບໍ່ມີຄວາມຮູ້ເຮືອງຄວາມເຊື່ອ ແລະບໍ່ຮູ້ຈັກວຽກການຕ່າງ ໆ ທີ່ພວກ
ຄຣິສຕຽນເຮັດ ສ່ວນນຶ່ງເປັນເພາະພວກຜູ້ມີອຳນາດເຫຼົ່ານັ້ນ ເຫັນວ່າຄຣິສຕຽນບົວລະບັດເຈົ້າຊີວິດອົງ
ນຶ່ງຊຶ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ເໜືອຈັກກະພັດແຫ່ງໂຣມ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີໃຈຈຶ່ງໄດ້ຂົ່ມເຫັງທຳລາຍຄຣິສຕຽນ ທ່ານອັຄສາວິກ
ເປໂຕແລະໂປໂລຖືກຂ້າໃນຮະຍະເວລານັ້ນດ້ວຍ

ພວກເຮົາທີ່ຜູ້ອ່ານໃນປັດຈຸບັນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນກຸ່ມທີ່ສອງ ແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ແມ່ນຄົນຢົວ ແຕ່ຖ້າ
ເຮົາຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິສຢ່າງໃກ້ຊິດແລ້ວ ເຮົາກໍໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງຄືກັນ ດັ່ງນັ້ນພຣະທັມນີ້ແມ່ນສຳ
ຫຼັບພວກເຮົາໃນປັດຈຸບັນນີ້ດ້ວຍ

ຫ້າ. ຄຳສອນຂອງທ່ານມາຣະໂກ

ແມ່ນແທ້ ທ່ານມາຣະໂກຕ້ອງການສອນເຮືອງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ສິດສອນໄວ້ ເພາະພຣະຄຳຂອງ
ພຣະເຢຊູເປັນຄວາມຈິງທັງໝົດ ດັ່ງນັ້ນທ່ານໄດ້ຮວບຣວມພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້ສຳຫຼັບຜູ້ອ່ານ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້
ນຳເອົາເຮືອງເຫຼົ່ານັ້ນຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານ ມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (ມກ 1:1, 11, 9:7) ພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່
ເປັນຜູ້ນຳຄົນສຳຄັນ ຫຼືພຣະເມຊີຣາທີ່ພວກຢົວຄອງທ່າມາເປັນເວລານານແລ້ວ

2. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນມະນຸດແທ້ ບໍ່ໃຊ້ພຣະເຈົ້າແປງກາຍມາເປັນມະນຸດ ທີ່ພຣະອົງສາມາດເປັນ
ອັນນຶ່ງອັນດຽວກັບມະນຸດທັງປວງໄດ້ ບໍ່ໄດ້ແກ້ງສະແດງຕົນເປັນມະນຸດ ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງມາເກີດເປັນຄົນນຶ່ງ

ໃນບັນດາຄົນທີ່ພຣະອົງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຮອດພື້ນນັ້ນ ແສດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຖົງຄວາມຮັກແພງຂອງພຣະອົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່

3. ວຽກການຂອງພຣະເຢຊູເປັນວຽກການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບ ພຣະອົງຊົງຢູ່ຝ່າຍຄຸນທັມ ແລະ ຕໍ່ສູ້ກັບອຳນາດຂອງຊາຕານທີ່ອຳນາດຊົ່ວ ແລະພຣະອົງມີຊັບຊຸມ ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ເລືອກເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຊັບຊຸມໃນການຕໍ່ສູ້ ຕົວຢ່າງ ການຕໍ່ສູ້ການທົດລອງໃນປ່າກັນດານ (ມກ 1:12, 13) ການເອົາຊຸມຄວາມເຈັບເປັນຂອງມະນຸດຈົນທຳໃຫ້ເຂົາຫາຍດີ (ມກ 1:21-28) ການພໍ້ໜ້າ ກັບສັດຕູ ແລະເອົາຊຸມພວກເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ໃນການແກ້ປັນຫາໄດ້ (ມກ 12:13-17) ພຣະອົງຊົງຖືກປະ ຫານຊີວິດແຕ່ກໍເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ (ມກ ບົດທີ່ 15, 16)

4. ທ່ານມາຣະໂກຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະຄຣິສຊົງໄດ້ຮັບຊັບຊຸມດ້ວຍການທົນທຸກຫຼາຍກວ່າດ້ວຍຄຳ ສອນ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກເກືອບເຄິ່ງເຫຼັ້ມເວົ້າເຖິງການທົນທຸກແລະການສິ້ນພຣະຊົນຂອງ ພຣະອົງຫຼາຍກວ່າ ການບັນທຶກລາຍລະອຽດເຮືອງຄຳສອນຕ່າງ ໆ ຂອງພຣະອົງ

5. ຊີວິດຂອງຄຣິສຊົງກໍເປັນອັນກັບຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູ ດັ່ງນັ້ນຄຣິສຕຽນບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍເມື່ອຕົນ ເອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກ ພຣະເຢຊູເອງກໍໄດ້ຮັບມາແລ້ວຄືກັນ ເພາະພວກເຂົາເຈົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູຕໍ່ສູ້ ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ (ມກ 9:13) ແລະໃນເວລາສຸດທ້າຍຄຣິສຊົງຈະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຄືກັນ ກັບທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະໄດ້ຮັບຂຶ້ນສູ່ສະຖານ

6. ການຮັບຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດທີ່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຕັ້ງມາຕາຍໄຖ່ບາບເປັນເຮືອງຢາກ ແທ້ ພວກອັດສາວິກຂອງພຣະເຢຊູກໍບໍ່ສາມາດຮັບຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງໄດ້ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງສອນຕອນ ທຳອິດ (ມກ 8:33, 9:34) ຄົນເຮົາຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອ ຈຶ່ງຈະເຫັນແລະຍອມຮັບຄວາມຈິງເຮືອງ ການໄຖ່ບາບຂອງພຣະອົງໄດ້ ຄວາມເຊື່ອຄື ຄວາມໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະເຕັມໃຈຍອມ ໃຫ້ພຣະອົງນຳໄປສູ່ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ເລິກເຊິ່ງກວ່າທັມມະດາ

ຫົກ. ເນື້ອນັບຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກ

ພຣະທັມເຫຼັ້ມນີ້ ເປັນເຮືອງການເຮັດວຽກຫຼາຍກວ່າຄຳສອນ ໄດ້ເວົ້າເຖິງວັນສິ້ນສຸດຂອງໂລກ ພຽງຕອນດຽວເທົ່ານັ້ນໃນບົດທີ່ 13 ໄດ້ເວົ້າເຖິງການອັສະຈັນ 18 ເທື່ອ ເທົ່າກັບທີ່ບັນທຶກເອົາໄວ້ໃນ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍແລະລູກາ ແຕ່ທີ່ຕ່າງກັນກໍຄືໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຣະໂກມີຄຳອຸປະມາ ພຽງ 4 ເຮືອງ ແຕ່ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍມີເຖິງ 18 ເຮືອງ ແລະໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ ລູກາມີ 19 ເຮືອງ

1. ບົດນຳ (ການທີ່ພຣະເຢຊູຈະອອກຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ) 1:1-13

ທ່ານມາຣະໂກໄດ້ກ່າວເອົາໄວ້ແຕ່ພຽງສິ້ນ ໆ ເທົ່ານັ້ນ ໃນຕອນນີ້ເວົ້າເຖິງ 3 ເຮືອງດ້ວຍກັນ

- ກ. ວຽກການຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ (1:1-8)
- ຂ. ພຣະເຢຊູຊົງຮັບບັບຕິສມາ (1:9-11)
- ຄ. ການທົດລອງພຣະເຢຊູ (1:12-13)

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍແລະລູກາໄດ້ກ່າວເຖິງ ລາຍລະອຽດຊີວະປະລັດການບັງເກີດຂອງ ພຣະເຢຊູຫຼາຍ ແຕ່ທ່ານມາຣະໂກຂຽນເຖິງເຂົ້າຫາເຮືອງການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ທີ່ສາທາຣະນະທັນທີ ທ່ານຕ້ອງການເນັ້ນໜັກເຖິງການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູ ຈົນກະທັ່ງຍອມສະຊີວິດຕາຍເພື່ອມະນຸດທັງຫຼາຍ ແລະພຣະອົງໄດ້ຮັບຊັບຊຸມໃນທີ່ສຸດໂດຍການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ

2. ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໄນແຖບກາລິເລ (1:14-9:50)

ຕອນທຳອິດ (1:14-3:12) ເຮືອງໃນຕອນນີ້ໃຊ້ຮະຍະເວລາເຖິງປີເຄິ່ງ ມີສາມຕອນທີ່ຄົນຮູ້ຈັກກັນຫຼາຍຄື (ກ) ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນຄົນຫາປາສີຄົນ (ຂ) ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນເລວີ (ຄ) ຄົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍຕິດຕາມພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງໂພດຄົນໃຫ້ດີພຍາດ

ຕອນທີ່ສອງ (3:13-7:23) ເປັນຕອນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງແຕ່ງຕັ້ງອັດສາວິກ 12 ຄົນ ພຣະອົງຊົງປິ່ນປົວຄົນຜິຮ້າຍສິ່ງເຂດແຖບຊາວເຄຣະຊາຄົນດີປົກກະຕິ ປິ່ນປົວຜູ້ຢັງຄົນນຶ່ງເປັນພຍາດເລືອດຕົກ ແລະເຮືອງການຊ່ວຍຊີວິດລູກສາວຂອງຢາອີໂຣ ພຣະອົງສົ່ງອັດສາວິກ 12 ຄົນ ໃຫ້ແຍກກັນອອກໄປປະກາດໃນທີ່ຕ່າງ ໆ ແລະພຣະອົງຊົງລ້ຽງທ້າພັນຄົນດ້ວຍເຂົ້າຈີ່ທ້າກ້ອນກັບປາສອງຕົວ ພວກຟາຣີຊາຍເລີ້ມຈັບຜິດ ແລະຕໍ່ສູ້ຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູເຮືອງການຖືຊຳຮະຕົວໃນວັນຊະບາດ

ຕອນທີ່ສາມ (7:24-9:50) ພຣະເຢຊູໄດ້ສິດສອນແລະເຂົ້າໃກ້ຊິດກັບອັດສາວິກຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນອັດສາວິກມາສອນເປັນການສ່ວນຕົວເຖິງສາມເທື່ອ ແລ້ວເປົດຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິສໄ ພຣະອົງກໍເລີ້ມກ່າວເຖິງການທີ່ພຣະອົງຈະຕ້ອງຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານໃນອານາຄົດທີ່ຈະມາໃນເວລາບໍ່ນານ

3. ຈາກກາລິເລສູ່ເຢຣູຊາເລັມ (10:1-52)

ພຣະເຢຊູໄດ້ເດີນທາງອອກຈາກກາລິເລເມືອງກັບເປັນາອູມ ແລ້ວເດີນທາງໄປທາງໃຕ້ໄປແຖບເລີເຮືອງພຣະອົງໄດ້ເດີນໄປເຖິງເມືອງເຢຣິໂຄ ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເດີນທາງນັ້ນພຣະອົງໄດ້ສອນເຮືອງການຢ່າຮ້າງ ແລະອວຍພຣະພອນເດັກນ້ອຍ ຕອບຄຳຖາມຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພຣະອົງໄດ້ຕຽມໃຈຂອງພວກອັດສາວິກເຖິງຫົນທາງແຫ່ງໄມ້ກາງແຂນ ຈາກເມືອງເຢຣິໂຄພຣະອົງໄດ້ຂຶ້ນໄປເມືອງເບດທາເນັຽສອງໄມລ໌ທ່າງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ

4. ເຂດການອາທິດສຸດທ້າຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໄນບຣິເວນກຸງເຢຣູຊາເລັມ (11:1-16:8)

ພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີຊັບ ຊົງຊຳຮະພຣະວິຫານ ພຣະອົງທຳການສັ່ງສອນໃນລານພຣະວິຫານ ໃນບົດທີ່ 13 ໄດ້ສອນເຖິງຍຸກສຸດທ້າຍ ພຣະອົງໄດ້ຮັບການທົດສິງທີ່ເບດທາເນັຽ ໃນທີ່ສຸດພຣະອົງຊົງຕັ້ງພິທີຣະລິກ ໃນການຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານມີສຸດທ້າຍຮ່ວມກັບອັດສາວິກ ໃນວັນພະຫັດທີ່ທ້ອງຊັ້ນເທິງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິຖານແລະຮັບຄວາມເຈັບປວດທີ່ສວນເກຄັດເຊມາເນ ພຣະອົງໄດ້ຖືກຈັບ ຂຶ້ນສານ ຖືກພິພາກສາ ໃນເຂົ້າວັນຮຸ່ງຂຶ້ນເປັນວັນສຸກພຣະອົງຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະສິ້ນພຣະຊົນໃນແລງວັນດຽວກັນ ທ່ານໂຢເຊຟໄທບ້ານອາຣິມາທາຍໄດ້ຂໍປິລາດເອົາພຣະສິບພຣະເຢຊູໄປຝັງ ເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນຈົບລົງເທົ່ານີ້ ເຮືອງອາທິດນັ້ນເອງການອັດສະຈັນທີ່ຍິ່ງໃຫຮູ້ທີ່ສຸດກໍໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ພຣະອົງຊົງເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ

5. ການປາກົດຕົວແລະການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຖານ

ໃນຕອນສຸດທ້າຍນີ້ເອງ ພຣະເຢຊູຄຣິສໄໄດ້ປາກົດຕົວຫຼັງຈາກເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ເມື່ອເປັນປະຈັກພຍານໃຫ້ກັບຜູ້ເຊື່ອຄວາມໝັ້ນໃຈໃນພຣະອົງ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບສັ່ງວ່າ "ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງໄປທົ່ວໂລກ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ມະນຸດໂລກທັງໝົດ. . ."

ບົດທີ 4

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ
Luke

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາໄດ້ບັນທຶກຄຳສິດສອນ ແລະວຽກການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໄວ້ດ້ວຍ
ພາສາທີ່ສວຍງາມ ບໍ່ແມ່ນວ່າຈະເປັນທາງດ້ານພາສາ ຫຼືການບັນລະຍາຍເຖິງຊີວິດແລະການຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິສ ທ່ານລູກາໄດ້ສະເໜີລູກາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ທີ່ເປັນທັງພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ ພຣະ
ອົງເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ຮອດພັນ ປະກອບດ້ວຍຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາຕໍ່ທຸກ ໆ ຄົນ ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນຄົນທີ່ມີ
ຄວາມທຸກຍາກ ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມອະຍຸຕິທັມໃນສັງຄົມ ຄົນທີ່ຂັດສົນຍາກຈົນ ວຽກງານຮັບໃຊ້ຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິສມີຕໍ່ມະນຸດຊາດທັງໝົດ ບໍ່ຈຳກັດວ່າເປັນຊົນຊາດໃດ ເຜົ່າພັນໃດ ພາສາໃດ ເປັນຜູ້ຊາຍຫຼືຜູ້ຍິງ
ທ່ານລູກາເນັ້ນໜັກຄວາມສຳຄັນໃນຂັ້ນໜ້າ

ນິທິ/ພຣະທັມ

ຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາອີກປະການນຶ່ງ ຄື ຄວາມຕໍ່ເນື່ອງຂອງພຣະທັມລູກາ
ແລະພຣະທັມກິຈການ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາແລະພຣະທັມກິຈການແມ່ນວ່າເປັນພຣະທັມແຕ່ລະເຫລັ້ມ
ແຕ່ນັກປຣາດທາງພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ຕ່າງກໍ່ເຫັນພ້ອມຕ້ອງກັນວ່າ ເປັນຜົນງານຂອງນັກຂຽນ
ຄົນດຽວກັນເພາະວ່າມີຄວາມຄືກັນໃນລັກສະນະຂອງການຂຽນ ຄຳຂັ້ນຕົ້ນແລະການຮວບຮວມຫົວເຣືອງຂອງ
ພຣະທັມທັງສອງເຫລັ້ມ ຕໍາຣາບາງເຫລັ້ມຈະຮຽກພຣະທັມທັງສອງນີ້ວ່າ "Luke-Acts" (ລູກາ-ກິຈ
ການ) ເພື່ອຕ້ອງການເນັ້ນ ວ່າພຣະທັມທັງສອງເປັນພຣະທັມທີ່ຕໍ່ເນື່ອງກັນ ໂດຍຖືວ່າ ພຣະທັມຂ່າວປະ
ເສີດລູກາເປັນສະບັບຕົ້ນແລະພຣະທັມກິຈການເປັນສະບັບທີ່ສອງ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາກ່າວ
ເຖິງ "ສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ຊົງຕັ້ງຕົ້ນກະທຳແລະສິດສອນ ຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະ
ອົງຂຶ້ນເມືອ" (ລກ 1:1, 2) ສ່ວນພຣະທັມກິຈການກ່າວເຖິງອັດສາວິກຂອງພຣະເຢຊູທີ່ສືບທອດ ແລະ
ເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມຈົນຮອດກຸງໂຣມ ພຣະທັມລູກາແລະພຣະທັມ
ກິຈການຮວມກັນກໍ່ຈະໄດ້ຄວາມຍາວເທົ່າກັບ 28% ຂອງພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ທັງເຫລັ້ມ ພຣະ
ທັມລູກາ-ກິຈການໄດ້ຄອບຄຸມເນື້ອເຣືອງຂອງພັນທະສັນຍາໃຫມ່ໄວ້ເກືອບທັງໝົດ

ນຶ່ງ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ

ມີເຫດຜົນສີ່ປະການທີ່ເຮົາຈະສາມາດສຶກສາຕາມລຳດັບແລ້ວ ກໍ່ຈະເຫັນວ່າຜູ້ຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະ
ເສີດເຫລັ້ມທີ່ສາມນີ້ ຄື ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າ "ນາຍແພດລູກາ" (ກຊ 4:14)

ປະການທຳອິດ ເມື່ອເຮົາສຶກສາປຽບທຽບຄຳຂັ້ນຕົ້ນພຣະທັມລູກາ 1:1-4 ກັບພຣະທັມກິຈການ
1:1-5 ອີກທັງລັກສະນະການຂຽນຂອງພຣະທັມທັງສອງເຫລັ້ມແລ້ວ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າເປັນຜູ້ຂຽນຄົນດຽວກັນ
ແລະເປັນຊາວຕ່າງຊາດ

ປະການທີ່ສອງ ຂໍ້ພຣະທັມຕໍ່ໄປນີ້ໃນພຣະທັມກິຈການ 16:9-18, 20:5-21:18, 27:1-
28:16 ໃຊ້ຄຳວ່າ "ເຮົາ" ສະແດງວ່າ ຜູ້ຂຽນເອງຢູ່ນຳໃນເຫດການເຫລົ່ານັ້ນຮ່ວມກັບທ່ານໂປໂລ

ແລະເປັນເພື່ອນຮ່ວມເດີນທາງກັບທ່ານໂປໂລໄປຍັງກຸງໂຮມ ມີຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ຫຼາຍທີ່ທ່ານໂປໂລກ່າວໃນ
ຈິດໝາຍຂອງທ່ານທີ່ຂຽນຂຶ້ນ ທ່ານໂປໂລບໍ່ໄດ້ນັບລູກາດຂ້າໃນກຸ່ມເພື່ອນຮ່ວມງານຊາວຢິວ (ກຊ 4:
10, 11) ແຕ່ທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວຊື່ຂອງລູກາດຕ່າງຫາກຈາກກຸ່ມເພື່ອນຮ່ວມງານຊາວຢິວ (ກຊ 4:14)
ດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ເພື່ອນຮ່ວມງານຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຂຽນພຣະທັມລູກາ-ກິຈການ ຜູ້ທີ່ຢູ່ນຳທ່ານໂປໂລແລະໃຊ້ຄຳ
ເອີ້ນຕົວເອງວ່າ "ເຮົາ" ເຊື່ອແມ່ນວ່າເປັນທ່ານລູກາ

ປະການທີ່ສາມ ຄວາມເວົ້າທີ່ໃຊ້ໃນພຣະທັມລູກາ-ກິຈການ (ສິກສາອ່ານດູ ລກ 4:38, 8:43,
13:11 ກັບ ກຈ 3:7, 9:18, 28:1-10) ເປັນລັກສະນະຄວາມເວົ້າຂອງນາຍແພດສັມຍໂບຣານ
ທ່ານ ໂຮເບີຣ໌ທ (Hobert) ສິກສາພຣະທັມລູກາ-ກິຈການ ມີບ່ວນ ມີຫຼາຍກວ່າ 400 ຄວາມເວົ້າ
ທີ່ເປັນພາສາທາງແພດ ແສດງໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າຜູ້ຂຽນເປັນນາຍແພດ ມີຜູ້ດຽວທີ່ທ່ານໂປໂລເອີ້ນວ່າ "ນາຍ
ແພດຄີ ທ່ານລູກາ

ປະການທີ່ສີ່ ທ່ານອິກເນອັສ (Irenaeus) ຜູ້ນຳຄຣິສຕິນສຳຄັນໃນສັດວັດທີ່ສອງໄດ້ຢືນຢັນ
ວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂຽນໂດຍ "ລູກາຜູ້ຕິດຕາມທ່ານໂປໂລ ໄດ້ບັນທຶກຂ່າວປະເສີດຈາກຄຳເວທສນາ
ຂອງທ່ານໂປໂລ"

ດ້ວຍເຫດດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ ເຮົາຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າຜູ້ຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລົ່າທີ່ສາມ ຄົນນາຍ
ແພດລູກາ ຊື່ຂອງທ່ານມີບັນທຶກໃນພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ 3 ເທື່ອ (ກຊ 4:14, ຟມ 24,
2 ຕທ 4:11) ຈາກຂໍ້ພຣະຄັມພິນີເຮົາຮູ້ໄດ້ວ່າທ່ານລູກາເປັນຊາວເມືອງອັນທິໂຣກ ໃນປະເທດຊີເຣັຽ
ເປັນລູກສິດທີ່ຕິດຕາມທ່ານໂປໂລ ແລະຕໍ່ມາໄດ້ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງທ່ານໂປໂລ ທ່ານລູກາເປັນຄົນ
ຕ່າງຊາດໂດຍກຳເນີດ ປະກອບອາຊີບເປັນນາຍແພດ ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ບັງເກີດໃຫມ່ແລ້ວ ແລະສະມັກໃຈ
ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຢູ່ກັບໂປໂລ ຈາກພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູການີ້ເອງ ເຮົາໄດ້ພົບວ່າ ທ່ານລູກາໄດ້ບັນ
ລະຍາຍເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕາມແນວຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ແມ່ນເປັນຄົນຢິວ ເພື່ອເປັນ
ການນຳພາຄົນທີ່ບໍ່ເປັນຊາວຢິວໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງອັນເປັນແກ່ນສານຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນກວ່າທີ່ມີຜູ້ເຈ້ງໃຫ້ຊາບແລ້ວ
(ລກ 1:4) ແລະເຊື່ອວາງໃຈໃນຂ່າວປະເສີດ ທ່ານລູກາຍັງໄດ້ບັນລະຍາຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູ
ຄຣິສຕເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖ່ອມສຸພາບ ໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າມາຍັງຄົນຍາກຈິນ ແລະຄົນທຸກ
ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ຊົງຖືຕົວເປັນປົວຄົນເຈັບ ຍອມເສັຽສລະຊີວິດທົ່ງໄມ້ກາງແຂນ ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງຍັງອະທິ
ຖານວ່າ "ໂອ ພຣະບິດາເຈົ້າ ຂໍໂພດອະພິໂທດເຂົາ ເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າເຂົາກຳລັງເຮັດອັນໃດ"
(ລກ 23:34) ພຣະອົງຍັງຊົງສັນຍາກັບຜູ້ຮ້າຍວ່າ "ເຮົາບອກທ່ານຕາມຈິງວ່າ ວັນນີ້ທ່ານຈະຢູ່ກັບເຮົາ
ໃນທີ່ສຸຂເສີນ" (ລກ 23:43) ພຣະເຢຊູຄຣິສຕເປັນຄົນທີ່ມີຄຳສິດສອນທີ່ປະເສີດ ຮັບໃຊ້ດ້ວຍເສັຽສລະ
ແລະຖ່ອມສຸພາບ ສົມຄວນເປັນແບບຢ່າງທີ່ມະນຸດຊາດຈະຕິດຕາມ ແລະຮັບຄວາມຮອດພັນຈາກພຣະອົງ

ສອງ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາຂຽນຂຶ້ນດ້ວຍເຫດໃດ

ທ່ານລູກາໄດ້ໃຫ້ຄຳຕອບໃນຄຳຂຶ້ນຕົ້ນຄຳນັບຂອງທ່ານດັ່ງນີ້ (ລກ 1:1-4)

"ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ລົງມືຮຽບຮຽງເຮືອງເຫດການເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສຳເຣັດແລ້ວໃນຖ້ຳກາງ
ເຮົາທັງຫຼາຍ ຕາມທີ່ເຂົາຜູ້ໄດ້ເຫັນກັບຕາເອງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ແລະເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ ຈຶ່ງ

ໄດ້ສົ່ງສືບຕໍ່ມາໃຫ້ໝໍເຮົາຮູ້ ເຫດສັນນັ້ນທ່ານເທໂຣຟິລທີ່ນັບຖືເອີຍ ເນື່ອງຈາກຂ້າພະເຈົ້າເອງ
ໄດ້ສືບສວນ ຖ້ວນຖືຕັ້ງແຕ່ຕົນມາໃນສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງເຫັນດີຈະຮຽບຮຽງເຮືອງຕາມລຳດັບເພື່ອ
ປະໂຍດແດ່ທ່ານ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່ ໃນຄວາມອັນເປັນແກ່ນເປັນສານຂອງເຮືອງ
ເຫລົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງມີຜູ້ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຊາບ"

ໃນຕອນນີ້ເຮົາອາດຈະຖາມວ່າ ທ່ານເທໂຣຟິລ ນັ້ນແມ່ນເປັນໃຜ ຕາມຄວາມເວົ້າ ແລະພາສາ
ທີ່ໃຊ້ສະແດງວ່າທ່ານລູກາໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືເປັນຢ່າງສູງ ທ່ານເທໂຣຟິລອາດຈະເປັນຂ້າຮາຊການ
ຊັ້ນສູງຊາວໂຣມັນ ຊື່ນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນຊື່ເອີ້ນກັນທັມມະດາໂດຍທົ່ວໄປ ດັ່ງນັ້ນຊື່ນີ້ອາດຈະເປັນຊື່ຈິງ ຫຼືຊື່ທີ່ປົກ
ປິດຕົວໄວ້ (ແປຕາມຕົວອັກສອນແປວ່າ ເພື່ອນຂອງພຣະເຈົ້າ) ເພາະຖ້າເປັນຊື່ຈິງທີ່ກ່າວຢ່າງເປີດເຜີຍ
ເຊັ່ນນີ້ເຮັດໃຫ້ຄົນທົ່ວໄປຮູ້ ກໍອາດຈະເຮັດໃຫ້ເປັນປັນຫາເຖິງຊີວິດໄດ້ ເພາະມີການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນ
ໃນເວລານັ້ນ ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມຫຼັກການຂຽນຄຳຂຶ້ນຕົ້ນຄຳນັບໃຫ້ແກ່ຜູ້ໃດໂດຍເອີ້ນຊື່ຜູ້ນັ້ນ ທ່ານໃຫ້ຄິດວ່າ
ທ່ານເທໂຣຟິລມີຕົວຕົນຈິງ ໆ ເຮົາອາຈສລບໄດ້ວ່າ ທ່ານເທໂຣຟິລເປັນຕົວແທນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ
ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ຜູ້ຊອກຫາຄວາມຈິງ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ທ່ານລູກາຂຽນເຖິງ ເມື່ອເຮົາອ່ານ ລກ 1:4 ເຮົາ
ຈະເຫັນໄດ້ວ່າທ່ານເທໂຣຟິລເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດແລ້ວ ບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໂດຍວິທີໃດ ແຕ່ທ່ານລູກາຕ້ອງ
ການຈະຍິນຢັນເຖິງຄວາມຈິງແຫ່ງຂ່າວປະເສີດໃຫ້ຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່

ເຫດອັນໃດທີ່ນຳມາໃຫ້ທ່ານເທໂຣຟິລ ຜູ້ເປັນຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ນຶ່ງ ຕ້ອງການຮູ້ຈັກເຮືອງຂອງຄຣິສ
ຕຽນ ແລ້ວເຮັດໃຫ້ທ່ານລູກາຕ້ອງການທຳງານຢ່າງໜັກໃນການຄົ້ນຄ້ວເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກຄັກໃນຄວາມຈິງນັ້ນ
ມີເຫດຜົນສອງປະການ

ປະການທຳອິດ ລັດທິບູຊາຈັກກະພັດຊຶ່ງກຳລັງແຜ່ຫຼາຍໃນອານາຈັກໂຣມັນເວລານັ້ນ ເຂົາເອີ້ນຊື່
ຈັກກະພັດວ່າ "ພຣະຜູ້ຜຸດ" "ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" ແລະ "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າ"
ປະຊາຊົນຕ້ອງມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງ "ຢ້ານກົວ" ຈັກກະພັດ ແລະຕ້ອງຢູ່ຢ່າງສັງຄົມສຸກເພື່ອຈັກກະພັດຈະນຳ "ຍຸດທອງ"
(Golden Age) ມາ ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງມີການປ່າວປະກາດໄປທົ່ວເຮືອງການອັສຈັນຕ່າງ ໆ ທີ່ອ້າງວ່າ
ຈັກກະພັດເປັນຜູ້ເຮັດ ມີການລາຍງານວ່າເຈົ້າຊີວິດອອກສັຕສ (Augustus) ບັນດາລໃຫ້ຕົນໄມ້ທຽວແຫ້ງ
ເປັນຂຶ້ນມາ ແລະປື້ນປົວຄົນເປັນພຍາດໃຫ້ຫາຍ ມີຜູ້ອ້າງວ່າ ເຮເດດເຮັຽ (Hadrian) ບັນດາລໃຫ້
ຝົນຕົກໃນແອຟຣິກາຊຶ່ງເປັນຫວີປແຫ້ງແລ້ງ ສ່ວນທ່ານໂດມິຊຽນ (Domitian) ເວົ້າກັນວ່າ ສັດປ່າ
ທັງຫຼາຍຈະບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍທ່ານ ຊຶ່ງກໍກົມຄຳນັບທ່ານ ພຣະຈັນແລະດວງດາວກໍທຍຸດນຶ່ງເພື່ອຈະໄດ້
ມອງດູທ່ານນານໆ ວຽກງານຕ່າງ ໆ ທີ່ທ່ານເຮັດຖືວ່າເປັນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ ການໃຫ້ອະພິຍຂອງ
ທ່ານເອີ້ນວ່າເປັນ "ຂ່າວປະເສີດ" (Gospel) ຢ່າງແທ້ຈິງ ເຂົາໄດ້ໃຊ້ຄຳດຽວກັນກັບໃນພຣະຄໍມພິ
ພາກພັນທສັນຍາໃຫມ່ຂອງຄຣິສຕຽນ ການທີ່ລັດທິບູຊາຈັກກະພັດແຜ່ຫຼາຍໄປ ເຮັດໃຫ້ທ່ານລູກາມີວຽກໜັກ
ວຽກຂອງທ່ານຄື ການແຜ່ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດ ຊຶ່ງເປັນພວກທີ່ມີສັຕິປັນຍາ
ແລະກຳລັງສແວງຫາຄວາມຮອດພື້ນຈາກບາບຢູ່ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ພົບຄວາມຮອດພື້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌
ບໍ່ແມ່ນຈາກຈັກກະພັດດ້ວຍເຫດນີ້ ທ່ານລູກາຈຶ່ງເລີ້ມເຮືອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ສກຽວກັບຜູ້ນຳທາງການເມືອງ
ເພື່ອເປັນການຈູງຄວາມສົນໃຈຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຮູ້ຈັກການເມືອງເປັນຢ່າງດີ ທ່ານລູກາຊື້ໃຫ້ເຫັນການ
ບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູພົວພັນກັບ ຊີເຊາຣ໌ ອອກສັຕສ (Caesar Augustus, ລກ 2:1) ການເລີ້ມ
ຕົ້ນອອກສິດສອນ ແລະເຮັດວຽກງານຂອງພຣະເຢຊູພົວພັນກັບຣັຊກາລທິເບຣີໂອ ຊີເຊາຣ໌ (Tiberius

Caesar, ລກ 3:1) ທ່ານລູກາໄດ້ສິດສອນຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໃນສັມຍທໍາອິດ ທີ່ເຊື່ອວ່າ "ພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຊ໌ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຟປ 2:11, ຣມ 10:9, 14:9) ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ທ່ານໃຫ້ປະຊາຊົນຕ້ອງຕັດສິນໃຈຢ່າງໜັກ ທີ່ຈະເລືອກເຮົາ ຣະທວ່າງພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຊ໌ສພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ກັບຊີຊາຣ໌ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດປົກຄອງແຜ່ນດິນໃນໂລກນີ້

ປະການທີ່ສອງ ຄວາມພົວພັນຂອງຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນກັບສາສນາຢິວ ເມື່ອຊາວໂລກເບິ່ງຄູຄຣິສຕຽນແລ້ວບໍ່ໄດ້ເກີດໃຈສັດທາເພາະຊາວໂລກດູກູກຢຽດຫຍາມສາສນາຢິວເຫັນວ່າພວກຄົນຢິວເປັນທາສໃນສັມຍໂບຣານ ແລະດຽວນີ້ກໍຍັງຕົກເປັນທາສຂອງຊາວໂຣມັນ ຄ.ສ. 49 ຄລອດີອັສມີຄໍາສັ່ງເຮັດເທດຢິວທຸກຄົນໃຫ້ອອກຈາກກຸງໂຣມ ຄ.ສ. 66 ເກີດການຂົ່ມເຫັງທີ່ອາເລັກແຊນດຽຍ (Alexandria) ຄົນຢິວຖືກທໍາລາຍຊີວິດໄປ 50,000 ຄົນ ແລະມີເຫດການໃນລັກສະນະດຽວກັນນີ້ເກີດຂຶ້ນທີ່ເມືອງອື່ນ ໆ ດ້ວຍ ການນັບຖືກາບໄຫວ້ຂອງສາສນາຢິວຖືກດູກູກຢຽດຫຍາມ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ນໍາໃຫ້ເກີດສົງຄາມໃນປີ ຄ.ສ. 66-70 ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍກຸງເຢຣູຊາເລັມດູກູກຢິດທໍາລາຍ ປະຊາຊົນຊາວຢິວທຸກຂັ້ນໄລ່ໃຫ້ຢູ່ກະຈັດກະຈາຍໄປບໍ່ໃຫ້ມີການຮວມຕົວເປັນກຸ່ມເປັນກ້ອນຂຶ້ນອີກ ດ້ວຍເຫດນີ້ ເມື່ອຄົນຕ່າງຊາດເຫັນວ່າຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນມາຈາກສາສນາຢິວຢ່າງເຫັນໄດ້ຄັກ ຖ້າສາສນາຢິວເຊື່ອຖືບໍ່ໄດ້ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນກໍເຊື່ອຖືບໍ່ໄດ້ເຊັ່ນກັນ ທ່ານລູກາຂຽນຂ່າວປະເສີດຂຶ້ນມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຕອບບັນຫາເຫລົ່ານີ້ວ່າ "ບໍ່ແມ່ນ" ອາດຈະມີຄົນຖາມຕໍ່ໄປວ່າ "ຖ້າພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຊ໌ເປັນພຣະຜູ້ເຜີຍແຜ່ເທົ່າຈັງ ເປັນຫຍັງພວກຜູ້ນໍາທີ່ມີກຽດ ແລະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຖ້າມາກາງຊາວຢິວຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູ ເຮົາອ່ານພົບທັງໃນພຣະທັມລູກາແລະກິຈການ (ລກ 24:20, ກຈ 2:23, 7:52-53, 13:44-47, 28:24-28) ທ່ານລູກາຍິນຍັນວ່າການປະຕິເສດບໍ່ຍອມຮັບຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ບໍ່ສາມາດຂັດຂວາງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່ສົມບູນ ແທ້ທີ່ຈັງແລ້ວຕົງກັນຂ້າມ ການແຕກກະຈາຍຂອງສາສນາຢິວໃນສັດວັດທໍາອິດເປັນສິ່ງຮັບຮອງຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຄຣິສຕຽນ ເພາະການແຕກກະຈາຍຂອງສາສນາຢິວເປັນການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ຊາວຢິວທີ່ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕົງຕາມແຜນການພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ການໃສ່ໂທດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຊາວຢິວໄດ້ສໍານຶກຄິດວ່າ "ແຜນການແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແນວໃດແທ້" ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໄດ້ສືບທອດຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງຈາກພຣະຄໍາພິພາກພັນທະຍາສັນເດີມ ໂດຍມີພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຊ໌ ເປັນຜູ້ນໍາພາໃຫ້ດໍາເນີນຕົງຕາມແຜນການ ແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ຍອມຮັບແນວການຂອງພວກຜູ້ນໍາຢິວ ທີ່ເຮົາແຕ່ເປັນພິທີກຳທາງສາສນາແລະການເມືອງ ແທນຄວາມເຊື່ອຖືໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈບໍລິສຸດ ແຕ່ຖ້າຜູ້ຍອມປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາແລະປຽນແປງຊີວິດຕາມຄໍາສິດສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຊ໌ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ສືບທອດແຜນການແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ

ສາມ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາຂຽນຂຶ້ນຢ່າງໃດ ແລະເວລາໃດ

ເມື່ອເຮົາສຶກສາຄໍາຂຶ້ນຕົ້ນຄໍານັບຂອງທ່ານລູກາ ກໍຈະພົບຄໍາວ່າ "ສືບສວນ" (Trace) ຄໍານີ້ຍັງມີຄວາມໝາຍຕົງກັບຄໍາວ່າ "ສືບສາະ" ຫຼື "ຊອກຫາ" ຊຶ່ງໝາຍຄວາມເຖິງ ການຕິດຕາມສືບຫາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຢ່າງໃກ້ຊິດ ໂດຍບໍ່ພລາດສາຍຕາ ສະແດງວ່າ ທ່ານລູກາຕິດຕາມເຮືອງຂ່າວປະເສີດຢ່າງແຂງແຮງເອົາຈິງເອົາຈັງ ພຍາຍາມຊອກຫາຕົ້ນກໍາເນີດແລະເຮືອງຮາວທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນຕໍ່ໄປ ເພື່ອຈະເອົາມາຂຽນ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄ້ວຢ່າງລະອຽດນີ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ພົບຄວາມຈິງທີ່ຖືກຕ້ອງ ທ່ານລູກາ

ໄດ້ຊອກຫາເຮືອງຮາວໄປເຖິງຕົ້ນເດີມ ອັນເກີນກວ່າຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານເອງ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ເປັນໄປໂດຍອາສັຍການດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານລູກາໄດ້ຕັ້ງຫລັກການສືບສາຍຂ່າວ ປະເສີດແລະຫລັກການໃນການຂຽນ ທ່ານໄດ້ສຶກສາຢ່າງຖ້ວນຖີ່ເພື່ອຈະໄດ້ເນື້ອເທັດຂອງຄຳສິດສອນແລະ ວຽກການຕ່າງ ໆ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດ ທ່ານລູກາໄດ້ຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຈາກພະຍານຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນ ກັບຕາ ແລະຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ໄດ້ເຄີຍແລ່ນວຽກກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ສືບທອດເຮືອງຄຳ ສອນແລະວຽກການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ ຊຶ່ງເປັນຂອງທັມມະດາທີ່ຜູ້ຢູ່ໃນເຫດການນຳພຣະເຢຊູ ເມື່ອເມື່ອ ເຮືອນ ກໍສິດສອນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບເຫັນແລະໄດ້ຍິນຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນ ເມື່ອ ພວກຄຣິສຕຽນມີການປະຊຸມ ເຂົາເຈົ້າກໍໄດ້ສົນທະນາກັນເຖິງສິ່ງຕ່າງ ໆ ທີ່ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນຈາກພຣະ ເຢຊູຄຣິສ ເພື່ອເປັນການສືບທອດຄວາມເຊື່ອ ເປັນການຕອບບັນຫາ ບາງເທື່ອເປັນການສົນທະນາເພື່ອຫາ ຄວາມຈິງ ຈາກການສືບທອດດ້ວຍຄວາມເວົ້າຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນການຂຽນບັນທຶກ ທ່ານລູກາໄດ້ທຳການ ສືບສອນຢ່າງຖ້ວນຖີ່ໃນຂໍ້ຂຽນເຫລົ່ານັ້ນ ທ່ານລູກາໄດ້ຍືນຍັນວ່າເຮືອງທີ່ທ່ານນຳມາຮຽບຮຽງໄດ້ມາຈາກຜູ້ ທີ່ໄດ້ຮູ້ເຫັນກັບຕາຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຢູ່ໃນໂລກນີ້ ທ່ານໂປໂລລ້າງອີງໃນຈິດໝາຍຂອງທ່ານທີ່ຂຽນ ໄປເຖິງຊາວໂກຣິນໂທວ່າ "ພຣະຄຣິສຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງຫຼາຍ ຕາມທີ່ຂຽນ ໄວ້ໃນພຣະຄົມພິ ແລະຊົງຖືກຜັງໄວ້ ແລ້ວວັນຖ້ວນສາມໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຂຶ້ນມາ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ ໃນພຣະຄົມພິນັ້ນ ພຣະອົງຊົງປາກົດແກ່ເກຟາ ແລະແກ່ພວກສິດສອງຄົນນັ້ນ ຕໍ່ມາພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດ ແກ່ພວກພີ່ນ້ອງກວ່າທຳຮ້ອຍຄົນໃນຄາວດຽວ ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍຍັງເປັນຢູ່ຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ ແຕ່ບາງຄົນກໍລ່ວງ ລັບໄປແລ້ວ" (1 ກທ 15:3-6) ເຊື່ອແນ່ວ່າທ່ານລູກາໄດ້ຊອກຫາຄົນເຫລົ່ານັ້ນຮູ້ຈັກແລະສືບທອດຈາກ ບາງຄົນໃນກຸ່ມນີ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ໃນສັມຍຂອງທ່ານ ນັກປຣາດສ່ວນຫຼາຍເຊື່ອວ່າ ທ່ານໂປໂລລ້າງສ່ວນສືບທອດ ໃຫ້ກັບທ່ານລູກາຫຼາຍ ເພາະທັງສອງເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານ ທ່ານລູກາຈະຕ້ອງໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຈາກຄຳເຫສ ນາຂອງທ່ານໂປໂລຫຼາຍເທື່ອສູບສິ່ງທີ່ທ່ານຮຽບຮຽງເຮືອງມານັ້ນໄດ້ມາຈາກ

- (1) ຜູ້ເຫັນກັບຕາເອງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເຄີຍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ນຳສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ ຍິນແລະພົບເຫັນມາເວົ້າສູ່ກັນຟັງ ແລະຂຽນບັນທຶກໄວ້
- (2) ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການກັບພຣະຄຣິສທີ່ທຳການປ່າວປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ຄົນພວກນີ້ໄດ້ໃຫ້ ຄຳພະຍານຍືນຍັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ຊີວິດເຮັດວຽກເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນທີ່ເຂົາກ່າວ ເຖິງຄືພຣະເຢຊູຄຣິສ ຄຳວ່າ "ຜູ້ປະກາດ" (Minister) ຖ້າແປຕົງ ໆ ກໍຄືຄົນທີ່ທຳ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງອົກຄົນນຶ່ງ ມີໜ້າທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຢູ່ເຫນືອຕີນ ຄົນ ພວກນີ້ຍືນຍັນດ້ວຍການຍ້ອງຍໍພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຍອມປະຕິບັດຕາມ ຍອມອອກໄປຮັບຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສັ່ງໄວ້

ເຊື່ອກັນວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາຂຽນຂຶ້ນຮະຫວ່າງປີ ຄ.ສ. 70-80 ທ່ານລູກາໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ ພາຍຫຼັງຈາກພຣະຂ່າວປະເສີດມາຮະໂກໄດ້ແຈກຈ່າຍໄປໃນຄຣິສຈັກແລ້ວ ເຮົາເຫັນຫລັກຖານຈາກພຣະ ທັມລູກາ ທີ່ກ່າວອ້າງອີງເຖິງເຫດການ ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ເຮັດແກ່ທະຫານໂຣມັນໃນປີ ຄ.ສ. 70 (ອ່ານດູ ລກ 19:43, 21:20-24)

ສີ່. ຈຸດປະສົງຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ

1. ດຳລັບຈະໄດ້ຮູ້ເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນ

ທ່ານລູກາໄດ້ກ່າວໃນຄຳຂຶ້ນຕົ້ນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ " ດຳລັບ... ຈະໄດ້ຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່ໃນຄວາມຈິງອັນ ດຳລັບແກ່ນດຳລັບສານຂອງເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນ" (ລກ 1:4) ຄວາມໝາຍຂອງພາສາເດີມ "ເຮືອງເຫລົ່າ ນັ້ນ" ໝາຍເຖິງເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງອັນດຳລັບແກ່ນດຳລັບສານຢ່າງແນ່ນອນ ສະແດງວ່າເຮືອງທີ່ທ່ານ ລູກາຕ້ອງການສະນີນີ້ ດຳລັບເຮືອງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງ ຄວາມຈິງນີ້ດຳລັບສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ມາຈາກຕົ້ນເດີມ ຄືຈາກຜູ້ໄດ້ຍິນແລະພົບເຫັນຈາກພຣະເຢຊູຄຣິສ ຄວາມຈິງ ເຫລົ່ານັ້ນດຳລັບຄວາມຈິງທີ່ບໍ່ອາດລືມກັນຢ່າງງ່າຍ ໆ ພວກຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີປະສົບການກັບພຣະເຢຊູຈື່ຈຳ ໄດ້ຄັກ ເຖິງຄວາມຖ່ອມໃຈຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ທີ່ຍຸ່ນຳແລະຍອມຮັບສະພາບທຸກຢ່າງໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ມີ ພຣະເຢຊູຄຣິສຜູ້ດຽວທີ່ສາມາດສອນເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ມີຄຸນຄ່າແລະແກ່ນສານແຫ່ງຄວາມຈິງ ແລະມີຄວາມ ໝາຍທີ່ຈະສືບທອດໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ທ່ານລູກາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນຈາກເຫດການໃນປະຫວັດສາດ ຊຶ່ງ ດຳລັບເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄົນຈິງ ໆ ຕົວຢ່າງ ຊາຂາຣີຢາແລະອາລີຊາເບັດ ໂຢເຊບແລະມາຣີອາ ສະ ຖານທີ່ເກີດເຫດກໍ່ດຳລັບສະຖານທີ່ຈິງ ຕົວຢ່າງ ເບດເລເຣັມ ນາຊາເຣັດ ແລະເຢຣູຊາເລັມ ເຮືອງ ເຫລົ່ານັ້ນດຳລັບເຮືອງຂອງຊີວິດແລະດຳລັບປະຫວັດສາດທີ່ແທ້ຈິງ ດຳລັບເຮືອງທີ່ປະກອບດ້ວຍເລືອດແລະເນື້ອ ນ້ຳຕາແລະການຫົວ ການກິນແລະການດື່ມ ການມີຊີວິດແລະການຕາຍ ວຽກງານແລະຄວາມຊົ່ວຊົມຍິນດີ ພາຍແລະຄວາມສະງົບ ເມືອງໃໝ່ແລະບ້ານນອກ ຄວາມຫວັງແລະຄວາມຢ້ານກົວ ຄວາມຮັກແລະຄວາມ ຊຶ່ງຄວາມຈິງແລະການລອກລວງ ເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນວ່າກຳລັງຈະເກີດ ແຕ່ດຳລັບເຮືອງທີ່ສຳເລັດແລ້ວ (ລກ 1:1) ທ່ານລູກາໄດ້ຂຽນປະຫວັດສາດແຕ່ບໍ່ພຽງເທົ່ານັ້ນ ທ່ານລູກາໄດ້ຂຽນເຮືອງທີ່ດຳລັບຄວາມ ຈິງແຫ່ງຄວາມຮອດພື້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອໂລກ ຈຸດສຸດຍອດຄືພຣະເຢຊູຊາວນາຊາເຣັດ ດຳລັບເຮືອງ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກໃນປະຫວັດສາດ ບໍ່ແມ່ນດຳລັບເຮືອງທີ່ແຕ່ງຂຶ້ນ ຫຼືດຳລັບເຮືອງເກີດຂຶ້ນເພາະໂຊຄຕີ ແຕ່ດຳລັບວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດຈົນສຳເລັດໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈແລະຄວາມຫວັງອັນຍິ່ງໃໝ່

2. ດຳລັບຈະຮຽບຮຽງເຮືອງຕາມລຳດັບ

ທ່ານລູກາຕ້ອງການຈະຮຽບຮຽງເຮືອງຕາມລຳດັບ ບໍ່ແມ່ນໝາຍເຖິງການຮຽບຮຽງເຮືອງຕາມ ລຳດັບເຫດການຂອງປະຫວັດສາດໂລກ ການຮຽບຮຽງເຮືອງຂອງທ່ານດຳລັບໄປຕາມຫຼັກສາສນາສາດຫຼາຍ ກວ່າຕາມລຳດັບວັນເດືອນປີແລະຊົ່ວປະຫວັດບຸກຄົນ ຄວາມປະສົງຂອງທ່ານດຳລັບໃຫ້ "ຜູ້ທີ່ມີຜູ້ແຈ້ງໃຫ້ຊາບ" ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄັກແຕ່ ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຫຼາຍຂຶ້ນ ຈົນໃນທີ່ສຸດເກີດຄວາມເຊື່ອ ແລະໄວ້ວາງໃຈຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິສ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງເຮືອງຕາມລຳດັບ ດຳລັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຈະໄດ້ຕິດຕາມຄວາມຈິງໄດ້ຊັດແຈ້ງ ແລະນຳພາຄົນເຫລົ່ານັ້ນມາເຖິງແກ່ນສານຂອງຄວາມຈິງ ໃນພຣະ ເຢຊູຄຣິສ

3. ດຳລັບຈະສືບສວນ

ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານລູກາຈະໄດ້ວິທີໃນການສືບສວນຕາມແບບຂອງນັກປະຫວັດສາດ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮີ ສຸດກໍ່ມີສ່ວນໃນການທຳງານໃນຈິດໃຈແລະແນວຄິດນຳພາໃນການຄົ້ນຄ້ວຂອງທ່ານ ດ້ວຍເຫດນີ້ທ່ານຈຶ່ງປະ ກອບດ້ວຍສຕິປັນຍາໃນການສືບຊອກຫາຄວາມຈິງ ອັນດຳລັບຄວາມຖືກຕ້ອງທີ່ດຳລັບແກ່ນສານຢ່າງແນ່ນອນ ມາສະນີໃຫ້ ເພື່ອຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຄັກໃຫ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ການສືບຊອກຫາ ຂອງທ່ານລູກາໄດ້ນຳເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິສຈາກຕົ້ນເດີມທີ່ຜູ້ຄົນໄດ້ພົບພໍ້ກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ ທີ່ໄດ້ຟັງຄຳສິດ

ຄຳຂຶ້ນຕົ້ນ ຄວາມຈິງ ຄວາມຈິງ ຄວາມຈິງ

ເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນ

ສອນ ແລະ ຕັ້ງແຜນການເຮັດວຽກການຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ຂຍາຍກວ້າງຂວາງອອກໄປ ຈົນຮອດກິຈການ
ຕ່າງ ໆ ທີ່ພວກສາວິກໄດ້ອອກໄປຮັບໃຊ້ໃນການປ່າວປະກາດຄວາມຈິງແຫ່ງຂ່າວປະເສີດໃນໂລກກວ້າງ
ເພາະແຜນການງານຂອງພຣະເຈົ້າສຳຫຼັບມະນຸດຊາດ ເພື່ອທຸກຄົນສາມາດເລືອກເຮົາພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນ
ພຣະຜູ້ເຮັດຂອງໂລກ ບໍ່ແມ່ນຈັກພັດຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຄອບຄອງແຜນດິນໃນໂລກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ການສືບສວນເຊັ່ນນີ້
ບໍ່ແມ່ນເປັນສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ແຕ່ເປັນການຊົງດົນໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ

ທ້າ. ເນື້ອນັ້ນແລະລັກສະນະດິດດ່ວນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ

ທ່ານລູກາເປັນທັງເພື່ອນແລະສິດຂອງອັດສາວິກໂປໂລ ດັ່ງນັ້ນຈະເປັນໄດ້ວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ
ທີ່ທ່ານຂຽນມີຄວາມພົວພັນກັບຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລ ທ່ານລູກາບໍ່ໄດ້ຂຽນຕາມຄວາມເວົ້າຂອງທ່ານໂປ
ໂລ ຫຼືພາຍາມຍາມຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຕາມຄວາມຄິດຂອງທ່ານໂປໂລ ແຕ່ທ່ານລູກາໄດ້ຄັດເລືອກ
ເຮົາບົດຄວາມຕ່າງ ໆ ມາຂຽນ ເພື່ອທີ່ຈະນຳໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດທີ່ມີຮາກຖານ
ມາຈາກຊີວິດແລະຄຳສິດສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສເອງ ລັກສະນະດິດດ່ວນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາມີ
ດັ່ງນີ້

1. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງສາກົລ ຫຼືພຣະທັມຂ່າວປະເສີດສຳຫຼັບທຸກຄົນ

ລັກສະນະທີ່ດິດດ່ວນທີ່ສຸດຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາຄື ການເນັ້ນເນື່ອງຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ
ທີ່ເປັນສາກົລ ຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລທີ່ວ່າ "ຄົນໃດທີ່ຮັບບັບຕິສມາໃນພຣະຄຣິສແລ້ວ... ຈະເປັນຊາດ
ຍິວຫຼືຄົນຕ່າງຊາດ" (ຄທ 3:28) ທ່ານລູກາໄດ້ເນັ້ນໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນຈົນ
ຈົບເຖິງຄວາມຮັກແພງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສທີ່ມີຄວາມທ່ວງໃຍໃນຄົນທຸກຄົນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເປັນຢັງຫຼືຊາຍ ເປັນ
ເດັກນ້ອຍຫຼືຜູ້ໃຫຍ່ ຈະເປັນຄົນຜິວພັນສີໃດ ຄຳສອນຂອງທ່ານລູການີ້ຈະເປັນໄດ້ຈາກຕົວຢ່າງ ດັ່ງນີ້

- (ກ) ທ່ານລູກາສະເໜີລຳດັບວົງຂອງພຣະເຢຊູເລີ້ມຕົ້ນທີ່ອາດມີ ຄື ບິດາຂອງມວລມະນຸດ ບໍ່ແມ່ນ
ວ່າເປັນເຊື້ອສາຍຍິວເທົ່ານັ້ນ (ລກ 3:38 ທຽບກັບ ມທ 1:1, 2)
- (ຂ) ທ່ານລູກາຍົກຍໍຊາວສະມາເຮັດຊົງເປັນຊາດທີ່ຊາວຍິວຊົງ (ລກ 10:30-37, 11-19
ທຽບກັບ ມທ 10:5)
- (ຄ) ທ່ານລູກາຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງສັດຕູຊົງມີສິດທິໃນການເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ
ບໍ່ແມ່ນວ່າສັດຕູເປັນສົມບັດຂອງຜູ້ຊາຍເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີສິດທິທາງກົດໝາຍ ບໍ່ມີສິດໄດ້ຮັບການ
ສຶກສາ ບໍ່ມີພາກສ່ວນໃນທີ່ສາທາຣະນະ (ລກ 7:36-50, 8:3, 10:38-42)
- (ງ) ທ່ານລູກາຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສວ່າ ຄົນຕ່າງຊາດຈະມີສ່ວນໃນຂ່າວ
ປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ (ລກ 2:32, 3:6, 7:9, 13:29, 24:47)

ທ່ານລູກາໄດ້ເຊື່ອມໂຍງເຮືອງຂອງທ່ານເຂົ້າກັບອານາຈັກໂຣມັນຫຼາຍກວ່າຜູ້ຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະ
ເສີດອື່ນ ໆ (ລກ 2:1-2, 3:1) ທ່ານລູກາຕ້ອງການຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານຂຽນມີຄວາມ
ໝາຍສຳຫຼັບທຸກຄົນ ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮວມທັງອານາຈັກໂລກນີ້ດ້ວຍ ບົດເພິ່ງທີ່ທ່ານ
ຊົມເຊີຍໂຮມຮ້ອງບັນຍາຍກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຄຣິສວ່າ "...ເປັນຄວາມສ່ວງສ່ອງແສງແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ"
(ລກ 2:32) ພຣະທັມກິຈການໄດ້ຮວບຮວມລາຍງານຢ່າງກວ້າງຂວາງຂອງຄຣິສຈັກ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູ

ຊາດລັມຈົນຮອດກຸງໂຮມ ທ່ານລູກາຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ວຽກງານຂອງຄຣິສຕ໌ທີ່ເຮັດໄປ ທົ່ວໂລກມາຈາກນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ໂດຍບໍ່ໄດ້ເລືອກວ່າເປັນຊົນຊາດໃດ ວັດທະນະທັມຫຼືຮີດຄອງ ໃດ ໆ ແຕ່ເປັນຂ່າວປະເສີດຈາກພຣະເຈົ້າຊົ່ງແຈ້ງແກ່ຄົນທົ່ວໂລກ

2. ຂ່າວປະເສີດແລະຊາວຊາມາດຮັຽ

ທ່ານລູກາໄດ້ກ່າວເຖິງຊາວສະມາດຮັຽຢ່າງກວ້າງຂວາງ ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນທາງດ້ານການເມືອງ ຫຼື ສາສນາ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຄົນຢິວຈະບໍ່ສົນໃຈແລະບໍ່ເປັນມິດກັບຊາວຊາມາດຮັຽ ແຕ່ໃນທາງຕົງກັນຂ້າມ ທ່ານລູກາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ເຮັດວຽກໃນໝູ່ຊາວຊາມາດຮັຽ (ກລ 9:51-56, 17:11) ໃນຄໍາສອນທີ່ເປັນຄໍາອຸປະມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ກໍສົມທຽບໃສ່ຊາວຊາມາດຮັຽ (ລກ 10:25-37) ແລະພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງໂຜດຄົນຂີ້ຫູດຊາວຊາມາດຮັຽໃຫ້ສະອາດ ຄົນຂີ້ຫູດນັ້ນເມື່ອຫາຍ ພຍາດກໍເປັນຄົນດຽວທີ່ມີໃຈກະຕັນຍູ (ລກ 17:11-19) ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເລືອກເອົາຊາວຊາມາດຮັຽ ເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອນບ້ານທີ່ແທ້ຈິງ (ລກ 10:25-37) ທັງໝົດນີ້ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄົນເຫລົ່ານີ້ ທີ່ເປັນຄົນບາບຢູ່ໃກ້ແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼາຍກວ່າພວກຊາວຢິວທີ່ມັກຄິດວ່າ ຕົວເອງເປັນຝ່າຍຖືກມີ ຄວາມຊອບທັມ ແລະອັດປະຕູບໍ່ໃຫ້ຊາວຊາມາດຮັຽເຂົ້າມາ ທ່ານລູກາຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະເຈົ້າມີນໍ້າພຣະທັຍຕ້ອງການໃຫ້ຊາວຊາມາດຮັຽມາເຖິງຄວາມຮອດພັນດ້ວຍ ເພາະວ່າເມື່ອທ່ານພິລິບ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຊາວຊາມາດຮັຽ (ກຈ 8:4-25) ຫລັງຈາກນັ້ນກໍມີຄົນຢິວຕໍ່ຕ້ານ ຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີການ ຕໍ່ຕ້ານຢ່າງໜັກແມ່ນເປັນທ່ານໂປໂລ ທ່ານລູກາໄດ້ນໍາເຮືອງຂອງທ່ານໂປໂລມາຕໍ່ ຊື່ໃຫ້ເຫັນການກັບໃຈ ໃຫມ່ຂອງທ່ານໂປໂລ ແລະນໍາໄປເຖິງການປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດໂດຍໄດ້ຄວາມເຫັນພ້ອງ ຂອງກອງປະຊຸມຄຣິສຕຽນທີ່ກຸງເຢຣູຊາລັມ (ກຈ ບົດທີ 15)

ໂປໂລ
ໂປໂລ
ໂປໂລ
ໝາຍເຫດ ທ່ານລູກາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຕໍ່ສູ້ຄວາມຄິດຂອງຊາວຢິວ ເມື່ອທ່ານເນັ້ນວ່າຂ່າວປະເສີດເປັນຂອງ ທຸກຄົນ ທ່ານລູກາຍັງໃຫ້ນໍ້າໜັກກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວຢິວຄືກັນ ທ່ານໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສກໍາ ເນີດມາແລະຖືສາສນາຢິວ ພຣະອົງໄດ້ເຂົ້າສູ່ພິທີຕັດແລະຖວາຍຕົວແດ່ພຣະເຈົ້າຕາມຮີດຄອງຂອງຊາວ ຢິວ (ລກ 2:21-24, ລູກາບັນທຶກຜູ້ດຽວ) ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສອາຍຸສິບສອງປີ ໄດ້ໄປທໍາພິທີທາງ ສາສນາໃນພຣະວິຫານ (ລກ 2:41-52) ທ່ານລູກາຜູ້ດຽວທີ່ກ່າວເຖິງ ຊິເມໂອນກັບອັນນາ ຊາຂາ ຣິຢາກັບເອລີຊາເບັດ ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນຄົນສັດຊື່ຊາວຢິວທີ່ເຫລືອຢູ່ ເປັນຜູ້ທີ່ "ຄອຍຖ້າວັນທີ່ພວກອິສຣາ ເອລຈະໄດ້ຮັບຄວາມບັນເທົາທຸກ... " (ລກ 2:25) ທ່ານລູກາຍັງໄດ້ນໍາຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວຢິວ ຈາກພຣະຄໍມິເດີມມາອ້າງອີງ ທ່ານໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮອດພັນ ຈາກບາບໃນພຣະຄໍມິເດີມພັນທະສັນຍາເດີມໃຫ້ເປັນຈິງຂຶ້ນມາ ໂດຍໃຊ້ພຣະທັມຈາກພຣະບັນຍັດ ຈາກ ພວກຜູ້ເຜີຍພຣະທັມຫຼືຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະທັມແລະຈາກເພັງສັນລະເສີນ (ອ່ານ 24:25-27, 44-47)

3. ຂ່າວປະເສີດແລະເຮືອງການສູນເສຍຫຼືເຮືອງການຫຼົງຫາຍ

ທ່ານລູກາໄດ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຮັກຄວາມເມັດຕາຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ມີຕໍ່ຄົນທຸກຊົນດັບ ແມ່ນວ່າເປັນຊົນຊາດພາສາໃດ ແລະຄວາມຮັກຄວາມເມັດຕານັ້ນຈະມາເຖິງຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຄົນ

ເຫລົ່ານັ້ນຮູ້ຕົວວ່າໄດ້ຫຼົງໄປຈາກທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼືຮູ້ຕົວວ່າໄດ້ເສຍໃຫ້ກັບມາຮອມທັນກັບມາທາພຣະເຈົ້າ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນພຣະເຈົ້າຈະປະທານຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາໃຫ້ໄດ້ ທ່ານລູກາໄດ້ນຳຫຼາຍເຮືອງໃນລັກສະນະນີມາຂຽນລົງໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ ທີ່ພຣະທັມອື່ນບໍ່ໄດ້ບັນທຶກ ຊຶ່ງມີດັ່ງນີ້

ເຮືອງຄົນຟາຣີຊາຍກັບຢິງຊົວ (ລກ 7:36-50)

ເຮືອງແກະທີ່ເສຍຫຼືຫາຍ (ລກ 15:1-32)

ເຮືອງຄົນຟາຣີຊາຍກັບຄົນເກັບພາສີ (ລກ 18:9-14)

ເຮືອງຊັກຄາຍ (ລກ 19:1-10)

ເຮືອງການຍົກໂທດໃຫ້ຜູ້ຮ້າຍທີ່ຖືກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ລກ 23:39-43)

ຈາກເຮືອງເຫລົ່ານີ້ ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ທຸກຄົນໄດ້ຮັບການອະພິຍ ແລະເອົາໃຈໃສ່ຈາກພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ ພາະວ່າເຂົາເຫລົ່ານັ້ນສາຣະພາບບາບ ແລະຍອມຮັບວ່າຕົວເອງເປັນ "ຄົນບາບ" (ລກ 5:8) ໄດ້ສູນເສຍຫຼືຫຼົງໄປຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະຕ້ອງການຕັ້ງຕົ້ນໃໝ່ກັບພຣະອົງ ຕົວຢ່າງຈາກຊີວິດຂອງທ່ານເປໂຕ ແມ່ນວ່າທ່ານເປໂຕໄດ້ເຄີຍເວົ້າກັບພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ວ່າ "ຂ້າພ້ອມພ້ອມແລ້ວ ທີ່ຈະໄປກັບທ່ານທີ່ຈະຕ້ອງຕິດຄຸກຫຼືຕິດຕາຍກໍດີ" (ລກ 22:31-34) ໃນທີ່ສຸດ ທ່ານເປໂຕປະຕິເສດພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ ແລະໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ເປັນທຸກໜັກໃຈ (ລກ 22:54-62) ພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ຍັງໄດ້ປາກົດຕົວໃຫ້ກັບທ່ານເປັນພິເສດ (ລກ 24:34) ເພື່ອເປັນການໃຫ້ອະພິຍແລະຊຸກຍູ້ໃຫ້ທ່ານເປໂຕມີກຳລັງໃຈໃນການຮັບໃຊ້ ຊຶ່ງເຮົາໄດ້ເຫັນຄວາມຮ້ອງໃຈຂອງທ່ານໃນການຮັບໃຊ້ໄດ້ຈາກພຣະທັມກິຈການ ນີ້ແທລະເປັນພື້ນຖານນຶ່ງຂອງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທີ່ລູກາໄດ້ບັນທຶກ

4. ຂ່າວປະເສີດກັບຄົນທຸກຍາກ

ລັກສະນະເດັ່ນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາອີກປະການນຶ່ງຄື ທ່ານລູກາໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈຄົນທຸກຍາກ ທ່ານໄດ້ນຳເອົາຄຳເຕືອນຂອງພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ເຮືອງອັນຕຣາຍຂອງຊັບສົມບັດ ແລະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ຄົນທຸກຍາກເປັນພິເສດມາສະເໜີ ທ່ານລູກາໄດ້ສອນຢ່າງຊັດເຈນເຮືອງຄວາມໂລບແລະຊັບສົມບັດ ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງເສດຖີຈິງ ທີ່ເສດຖີພຍາຍາມບຳຮຸງລ້ຽງຈິດວິນຍານດ້ວຍສົມບັດ (ລກ 12:13-21) ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງເສດຖີທີ່ບໍ່ສົນໃຈລາຊະໂຣຜູ້ທຸກຍາກ (ລກ 16:19-31) ແລະເຮືອງຊັກຄາຍຕັດສິນໃຈຍົກຊັບສິນເຄິ່ງນຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ຄົນຍາກຈົນ (ລກ 19:1-10) ທ່ານລູກາຜູ້ດຽວທີ່ບັນທຶກຄຳເຕືອນຂອງພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ໃຫ້ ". . . ຂາຍສິ່ງຂອງທີ່ພວກທ່ານມີຢູ່ໃຫ້ເປັນທານ" (ລກ 12:33) ແລະຊຸກຍູ້ໃຫ້ໄປ "ເຊີນຄົນທຸກຍາກ" ເພື່ອມີງານລ້ຽງ (ລກ14:13) ທ່ານລູກາເຫັນວ່ານີ້ເປັນຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະຣາຊທານພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ມາຊ່ວຍເຮົາ ນາງມາຣິອາໄດ້ຮ້ອງວ່າ "ພຣະອົງໂຜດໃຫ້ຄົນອິດຢາກອີ່ມດ້ວຍຂອງດີ ແລະຊຳຣະທຳໃຫ້ຄຳຮັ່ງມີໜີ້ໄປມີເປົ້າ" (ລກ 1:53) ທ່ານລູກາຕ້ອງການຊື່ໃຫ້ເຫັນຄຳສອນຂອງພຣະເປຊູຄຣິສຕ໌ວ່າການເຜີຍພາຊັບສົມບັດເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ໝັ້ນຄົງ ແລະເຮັດໃຫ້ເຮົາເອົາໃຈອອກຫ່າງຈາກພຣະເຈົ້າແລະຂາດຄວາມເມດຕາ ກັບກາຍມາບູຊາເງິນຄຳແທນພຣະເຈົ້າ ຊີວິດຈະເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າມີຄວາມໝາຍແທ້ ກໍຕໍ່ເພື່ອເຮົາມີຊີວິດທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະມີໃຈຍອມເສຍສະເລ່ຍຄົນທຸກຍາກ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຄວນຈະມອບຊີວິດແລະຈິດວິນຍານຂອງເຮົາໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ນຳພາຊີວິດໃຫ້ມີຄຸນຄ່າທີ່ສຸດ

5. ຂ່າວປະເສີດກັບສັຕຣີ

ທ່ານລູກາໄດ້ໃຫ້ກຽດແກ່ສັຕຣີ ຈະເຫັນໄດ້ຈາກເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້

1. ເລື່ອງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ທ່ານລູກາເນັ້ນເຖິງນາງມາຣີອາ (ລກ ບົດທີ 1)
2. ເລື່ອງນາງອັນນາຜູ້ເຜີຍພຣະຄໍາຢິງ (ລກ 2:36-38)
3. ເລື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິສໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຢິງຊົວ (ລກ 7:36-50)
4. ເລື່ອງຢິງທີ່ເປັນພຍາດມາສິບແປດປີແລ້ວ (ລກ 13:11-13)

ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງຢ້ຽມຢາມແລະໃຫ້ຄວາມນັບຖືຮັກແພງຕໍ່ນາງມາຣີອາແລະນາງມາທາໂດຍບໍ່ຖືຕົວ (ລກ 10:38-42) ຄໍາອຸປາມທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຍົກສອງເລື່ອງ ກໍມີຜູ້ຢິງເປັນຄົນສໍາຄັນ (ລກ 15:8-10, 18:1-8) ທ່ານລູກາຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດທີ່ໃຫ້ກຽດຜູ້ຢິງຫຼາຍກວ່າຄົນຢົວເກີດຄວາມສົນໃຈ ແລະນໍາເຂົ້າມາເຖິງຄວາມເຊື່ອ ໃນເວລາດຽວກັນກໍຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຢົວໃຫ້ກຽດແລະຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຜູ້ຢິງ ຫຼາຍຂຶ້ນຄືກັບທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດ

6. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກັບການອະທິຖານ

ທ່ານລູກາໄດ້ເນັ້ນເລື່ອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຫຼາຍກວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລື້ອມອື່ນ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ມີສ່ວນໃນຊີວິດແລະການເຮັດວຽກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສແລະການເປັນພຍານຂອງສາວິກຕໍ່ ໆ ໄປເຖິງການຂຍາຍຂອງຄຣິສັກໄປທົ່ວໂລກ ທ່ານລູກາກ່າວເຖິງການທໍາງານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແຮງກ້າ ຕົວຢ່າງເລື່ອງການກໍານົດໂຢຮັນບັບຕິສມາ ແລະການກໍານົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ (ລກ 1:35, 41, 67, 2:25) ພຣະເຢຊູຄຣິສເລີ້ມຕົ້ນເຮັດວຽກໃນໝູ່ປະຊາຊົນທັງ ຫຼາຍ "ດ້ວຍນິດແຫ່ງພຣະວິນຍານ" (ລກ 4:14) ແລະທ່ານລູກາອ້າງອີງເຖິງວຽກງານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃນບົດ 4:18 ວ່າ "ພຣະວິນຍານແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າ ພຣະເຈົ້າ (ພຣະເຢຊູ)" ສຸດທ້າຍທ່ານລູກາໄດ້ຈົບການຂຽນຂ່າວປະເສີດລົງໂດຍຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ວ່າ "ແຕ່ຝ່າຍພວກທ່ານຈົ່ງຄອຍຢູ່ໃນກຸງ (ເຢຣູຊາເລັມ) ຈົນກວ່າພວກທ່ານຈະໄດ້ປະກອບດ້ວຍນິດ ເດດທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ" (ລກ 24:49) ເພື່ອນໍາພາຜູ້ໃຫ້ອ່ານຕິດຕາມວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານ ບໍລິສຸດຕໍ່ໄປໃນພຣະທັມກິຈການ ແລະໃນພຣະທັມກິຈການບົດທີ 2 ນີ້ເອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສະເດັດມາ ໃນວັນເພັດຄໍສະເຕ ອັນເປັນເຫດການທີ່ເນັ້ນເຖິງການເລີ້ມຕົ້ນຂອງການກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກວ່າເປັນຜົນຂອງ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທີ່ສືບຕໍ່ຈາກພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ

ເລື່ອງທີ່ເນັ້ນພ້ອມກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຄືເລື່ອງການອະທິຖານ ພຣະເຢຊູຄຣິສບໍ່ພຽງແຕ່ສອນ ໃນເລື່ອງການອະທິຖານ (ອ່ານ ລູກາ 11:1-4, 18:1-14) ແຕ່ພຣະອົງຊົງເປັນແບບຢ່າງເລື່ອງ ການອະທິຖານ ພຣະອົງຊົງອະທິຖານສະເມີໃນການເຫດການສໍາຄັນ ໆ (ອ່ານ ລກ 3:21, 6:12, 9:28, 22:31-34) ເພາະວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງຖືວ່າການອະທິຖານເປັນສິ່ງສໍາຄັນ

ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາດູຜົນງານຂອງທ່ານລູກາທັງໝົດ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ທ່ານລູກາໄດ້ເນັ້ນເຖິງ ຄວາມສໍາຄັນ ແລະນິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ໃນການນໍາໃຫ້ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສແຜ່ ຂຍາຍອອກໄປຈົນສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ

ບົດທີ 5

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ
John

ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ ຕ່າງກໍມີຄວາມເຫັນພ້ອງວ່າ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ
ໂຢຣັນ ມີຄວາມເໝາະສົມກັບເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກ "ນິກອິນຊີ" ເພາະວ່ານິກອິນຊີມັນສາມາດບິນຂຶ້ນ
ສູງກວ່ານິກອິນ ໆ ແລະມັນຍັງສາມາດເບິ່ງຜ່ານແສງແດດອັນແຮງກ້າໄດ້ ໂດຍທີ່ສາຍຕາຂອງມັນບໍ່ຝາ
ຝາງໄປຈາກເປົ້າໝາຍ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນເປັນພຣະທັມທີ່ສະແດງເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິສຕ໌ຈາກເປົ້າໝາຍທີ່ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ພຽງແຕ່ເຫັນຍັງໄດ້ບັນຍາຍ
ລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໃຫ້ເດັ່ນຊັດຫຼາຍຂຶ້ນ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ອີງຄວາມເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໃນ
ການສົນທະນາສ່ວນຕົວກັບອັນເດອາ ຊີໂມນເປໂຕ ແລະນິໂກເດມັສ ເຮັດໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງລຶກຊຶ່ງ
ຫຼາຍຂຶ້ນ

ນຶ່ງ. ຈຸດປະສົງຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ

ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຂຽນຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຈຸດປະສົງຂອງທ່ານໃນໂຢຣັນ 20:31 ວ່າ "ເພື່ອທ່ານທັງ
ຫຼາຍຈະໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊີງເປັນພຣະຄຣິສຕ໌ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອແລ້ວ
ທ່ານກໍຈະມີຊີວິດໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະອົງ" ຊຶ່ງເຮົາອາດຈະໄຈ້ແຍກອອກເປັນສາມປະການ

ປະການທຳອິດ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນບອກເຮົາວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິສຕ໌ ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນຈຸດຮວມຂອງປະວັດສາດແລະວຽກການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດເພື່ອມະນຸດ ຈຸດປະ
ສົງເພື່ອໃຫ້ມະນຸດມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຮ້ອງຊື່ຂອງພຣະເຢຊູຫຼາຍຊື່ ເພື່ອບັນ
ລະຍາຍລັກສະນະຂອງພຣະອົງເຊັ່ນ ພຣະທັມ (Word) ພຣະເຈົ້າ (God) ຊີວິດ (Life) ແສງ
ສວ່າງ (Light) ພຣະບຸດ (Son) ພຣະຄຣິສຕ໌ (Messiah, Christ) ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
(Lord) ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (Son of God) ລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ (Lamb of God)
ອາຈານ (Rabbi) ກະສັດຂອງອິສຣາເອລ (King of Israel) ບຸດມະນຸດ (Son of
Man) ຊື່ທັງໝົດນີ້ປາກົດຢູ່ບົດທີ 1 ຂອງພຣະທັມໂຢຣັນ ນອກຈາກນີ້ທ່ານໂຢຣັນຍັງໄດ້ເອີ້ນພຣະເຢຊູ
ໂດຍໃຊ້ຄຳທີ່ເປັນສັນຍາລັກຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ອາຫານແຫ່ງຊີວິດ ຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ ປະຕູຂອງແກະ ຜູ້
ລ້ຽງທີ່ດີ ທາງນັ້ນ ຄວາມຈິງ ແລະຊີວິດ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນພຣະທັມທີ່ບັງເກີດເປັນມະນຸດ ພຣະອົງໄດ້
ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງສັ່ນສິ່ງທັງປວງ ພຣະອົງຍັງຊົງປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງເອງ ເພື່ອນຳຄວາມ
ຮອດພື້ນມາສູ່ມະນຸດທັງໂລກ

ປະການທີ່ສອງ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນຕ້ອງການບອກເຮົາວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ສຳຊີວິດໃຫມ່ມາໃຫ້ມະນຸດ

ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຊົງປະທານສິ່ງມີຄ່າສູງສຸດ ຄື ຊີວິດນິຣັນ ຊີວິດທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ເປັນຂອງປະທານອັນຖາວອນຕລອດໄປ ແມ່ນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດທີ່ຫາບໍ່ໄດ້ຈາກແຫ່ງໃດ ໆ ການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ແລະກ່ຽວກັບການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຍຸກໃຫມ່ ແມ່ນຊີວິດໃຫມ່ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນກັບພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ເປັນການເດີນຮ່ວມທາງໄປກັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຕັ້ງແຕ່ປັດຈຸບັນນີ້ແລະສິບຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ ໆ ໄປ ດັ່ງນັ້ນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດຈິ່ງເປັນຂອງປະທານທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ສຳຫຼັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຄົງທົນຖາວອນຕລອດໄປໃນອານາຄົດ "ນີ້ແທລະ ແມ່ນຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ຄືທີ່ເຂົາຮູ້ຈັກພຣະອົງ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທ່ຽງແທ້ອົງດຽວ ແລະຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ມາ" (ຢຣ 17:3)

ປະການທີ່ສາມ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນຕ້ອງການບອກເຮົາວ່າ ມະນຸດຈະຮັບຄວາມຮອດພື້ນຈາກພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌

ການຮັບໃຊ້ແລະກິຈການຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ສຳຄວາມຮອດພື້ນມາເຖິງມະນຸດ ມະນຸດຈະຮັບຄວາມຮອດພື້ນນັ້ນໄດ້ ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອສັດທາໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ (ຢຣ 20:31) ເຂົ້າສູ່ໃນພຣະອົງຖືກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະດຳເນີນຊີວິດໂດຍຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ (ຢຣ 15:4, 10, 12) ຄວາມເຊື່ອນີ້ ບໍ່ເປັນຄວາມເຊື່ອທີ່ຍອມຮັບເອົາແຕ່ປາກເວົ້ານັ້ນ ຄວາມເຊື່ອນີ້ມີຄວາມລຶກຂຶ້ງ ຫມັ້ນຄົງເປັນຄວາມຈິ່ງຮັກພັກດີ ຍອມເຊື່ອຟັງ ຜູ້ເຊື່ອຮັກສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາຕາມທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ ດ້ວຍການໃຊ້ຊີວິດທີ່ຖອາຍກຽດຕິຍົດ ເຊື່ອຟັງ ນັ້ນສາມາດພຣະເຈົ້າ ແລະສຳແດງຊີວິດທີ່ເປັນປະຈັກພຍານແກ່ຜູ້ອື່ນເຖິງຄວາມເຊື່ອສັດທາແລະເຂົ້າສູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌

ສອງ. ຜູ້ຂຽນແລະວັນເວລາທີ່ຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ

ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນໄດ້ອ້າງອີງວ່າ ຜູ້ຂຽນເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນແລະຢູ່ໃນເຫດການທີ່ພຣະເຢຊູຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (ຢຣ 19:35) ໃນການຂຽນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນນັ້ນບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຊື່ຂອງອັດສາວິກໂຢຣັນເລີຍ ແຕ່ໄດ້ກ່າວເຖິງ "ສາວິກຄົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ" ສາວິກຜູ້ນີ້ໄດ້ເນັ້ນກາຍລົງອີງພຣະຊວງຂອງພຣະເຢຊູໃນການທານອາຫານມື້ສຸດທ້າຍ (ຢຣ 13:23) ສາວິກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກຢູ່ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຖືກຄົງທີ່ໄມ້ກາງແຂນດ້ວຍ (ຢຣ 19:26) ສາວິກຜູ້ນີ້ຢູ່ກັບເປໂຕທີ່ອຸໂມງດ້ວຍ (ຢຣ 20:2) ສາວິກຜູ້ນີ້ຢູ່ໃນການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຫຼັງຈາກເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍທີ່ທະເລຕິເບດຮັຽ (ຢຣ 21:7) ແລະໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງພຣະທັມເຫລົ່ານີ້ ໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມໂຢຣັນ (ຢຣ 21:20-24) ສາວິກຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກແມ່ນເປັນທ່ານໂຢຣັນ ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງນີ້

- 1. ແມ່ນວ່າຊື່ຂອງທ່ານໂຢຣັນຈະບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງໃນພຣະທັມນີ້ ແຕ່ໃນພຣະທັມໂຢຣັນ 21:2 ໄດ້ກ່າວເຖິງທ່ານໂຢຣັນໃນກຸ່ມຂອງພວກສາວິກວ່າ "ລູກທັງສອງຂອງເຊບດາຍ" ທ່ານໂຢຣັນເປັນສາວິກຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຢູ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ແລະຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງຜູ້ນຳສະເໜີ (ເມື່ອເຮົາສຶກສາຈາກພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລົ່າອື່ນ) ຊຶ່ງເປັນສິ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຜູ້ຂຽນຈະບໍ່ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງທ່ານ

ໂຢຣັນ ແລະລິມບົດບາດເຮືອງຮາວຂອງທ່ານ ນອກຈາກວ່າຜູ້ຂຽນຄືຕົວທ່ານເອງ ເຫດທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຊື່ຂອງທ່ານໂດຍຕົງເພາະທ່ານຕ້ອງການເອີ້ນວ່າ "ສາວິກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກ" ແທນຊື່ຂອງທ່ານ

2. ສາວິກຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງຮັກໃກ້ຊິດສົນທິກັບທ່ານເປົດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດນອກຈາກທ່ານໂຢຣັນ ເຮົາໄດ້ພົບໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລັ້ມອື່ນ ໆ ວ່າທ່ານເປົດກັບໂຢຣັນເປັນເພື່ອນຮັກທີ່ໄປດ້ວຍກັນສະເລ່ຍ ໂດຍສະເພາະໃນພຣະທັມກິຈການບົດທີ່ 3-4 ຄຸບ

3. ໃນການຮັບປະທານອາຫານມີສຸດທ້າຍ ມີອັດສາວິກສິບສອງຄົນເຊັ່ນນັ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດພຣະເຢຊູຄຣິ ທ່ານເປົດ ຢາໂກໂບແລະໂຢຣັນ ໃນໂຢຣັນ 13:23, 24 ບອກໃຫ້ເຫັນໄດ້ຊັດວ່າ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງຮັກບໍ່ແມ່ນເປັນທ່ານເປົດ ດັ່ງນັ້ນມີອີກພຽງສອງທ່ານທີ່ເປັນສາວິກທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກຄື ທ່ານຢາໂກໂບກັບໂຢຣັນ ແຕ່ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ຖືກກະສັດເຮໂຣດຂ້າໃນປະມານ ຄ.ສ. 44 (ກຈ 12:2) ເປັນເວລາທີ່ກ່ອນທີ່ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນຈະຂຽນຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຮັກທີ່ຂຽນພຣະທັມເຫລັ້ມນີ້ແມ່ນທ່ານໂຢຣັນ

ທ່ານໂຢຣັນເປັນບຸດເຊດບດາຍ ເປັນອ້າຍນ້ອງກັບຢາໂກໂບ ເປັນຄົນນຶ່ງໃນອັດສາວິກສິບສອງຄົນ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໃກ້ຊິດແລະຊົງຮັກ ທ່ານເປັນຄົນຢົວຮູ້ຈັກພູມິສາດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເປັນຢ່າງດີ (ຢຣ 5:2, 9:7) ທ່ານໄດ້ອ້າງອີງເຖິງພຣະວິຫານ (ຢຣ 2:14-15, 8:20) ແລະທ່ານຮູ້ຈັກຜັງເມືອງຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງດີກ່ອນຖືກທຳລາຍ (10:23)

ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິສ່ວນຫຼາຍມີຄວາມຄິດເຫັນພ້ອມກັນວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນຂຽນຂຶ້ນປະມານປີ ຄ.ສ. 100 ແລະຂຽນຂຶ້ນທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ ຊຶ່ງມີສະພາບເຫດການດັ່ງນີ້

1. ວັນເວລາຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ ກັບເວລາທີ່ຂຽນທ່າງກັນປະມານ 70 ປີ ທຳໃຫ້ມີເວລາຄິດຈື່ຈຳໂດຍອາສັຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າມີຫຼາຍສິ່ງທີ່ຈະບອກແຕ່ພວກສາວິກບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ໃນເວລານັ້ນ ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະນຳພວກສາວິກໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ ແລະຈະຊົງປະກາດໃຫ້ພວກສາວິກຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມາຈາກພຣະເຢຊູຄຣິສ (ຢຣ 16:12-15) ດັ່ງນັ້ນຣະຍະເວລາ 70 ປີຈຶ່ງເປັນເວລາທີ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດທຳການ ແລະນຳພາຜູ້ຂຽນຈື່ຈຳເຫດການຕ່າງ ໆ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດໄວ້

2. ຣະຍະເວລາ 70 ປີ ທຳໃຫ້ທ່ານໂຢຣັນຄິດຢ່າງລຶກຊຶ່ງແລະນຳຄວາມຈິງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ພາດປົດເຜີຍໄດ້ຊັດຈົນຍິ່ງຂຶ້ນ ເຮົາພົບວ່າຄຳສອນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ ທີ່ທ່ານໂຢຣັນຂຽນອາໄສຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ໃນການແປຄວາມໝາຍຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ແລ້ວອະທິບາຍຄວາມໝາຍນັ້ນ ທຳໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ລຶກຊຶ່ງຍິ່ງຂຶ້ນ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດເຫລັ້ມອື່ນ ບໍ່ໄດ້ອະທິບາຍຫຼືຄວາມໝາຍຄວາມເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູຫຼາຍປານໃດ ຣະຍະເວລາ 70 ປີ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ເຫັນພຣະທັມເຫລັ້ມອື່ນຂຽນອອກມາແລ້ວ ເມື່ອພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມາຮະໂກຂຽນເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສ ແນະນຳພຣະເຢຊູຄຣິສໃນເວລາທີ່ພຣະອົງເຮັດຕິບໃຫ້ຮູ້ແລ້ວ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍຂຽນເຖິງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ອ້າງອີງກັບໄປເຖິງອັບຣາຮາມ (ມທ 1:1) ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາຂຽນເຖິງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ອ້າງອີງກັບໄປເຖິງອາດາມ (ລກ 3:38) ແຕ່ທ່ານໂຢຣັນຂຽນເຖິງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ທ່ານໄດ້ອ້າງອີງກັບໄປເຖິງໃນສັມຍປະຖົມການ (ກ່ອນທີ່ໂລກບັງເກີດ, ຢຣ 1:1-3)

3. ນອກຈາກນີ້ ທ່ານໂຢຣັນຍັງໃຊ້ປະສົບການ ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດມາຂຽນ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອມີສິ່ງນຶ່ງອັນໃດທີ່ຍັງອະທິບາຍບໍ່ໄດ້ຊັດຈົນຫຼືບໍ່ສົມບູນ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມ

ຄິດຫາທາງອະທິບາຍຄວາມໝາຍໃຫ້ຊັດເຈນຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອນຳຄົນມາເຖິງຄວາມຈິງໃນພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ແລະ
ມີຄວາມເຊື່ອສັດທາໃນພຣະອົງ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄົນໃນເມືອງເອເຟໂຊ ມີຄວາມຄິດເຫັນຕາມແນວ
ປັດຊະຍາຊາວກຣີກ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ສາມາດມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼືເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນວ່າ ພຣະເຊື້ອຄຣິສ
ຕ໌ປັນບຸດຂອງດາວິດຄິພຣະມາຊິຣາ ຄວາມຄິດເຫັນນີ້ເປັນຂອງຊາວຢິວ ຊຶ່ງຊາວກຣີກສ່ວນຫຼາຍບໍ່ສາມາດ
ເຂົ້າໃຈໄດ້ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ໃຊ້ເວລາແລະປະສົບການທີ່ຈະຫາວິທີທີ່ຈະອະທິບາຍໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເຂົ້າໃຈໃນ
ພຣະເຊື້ອຄຣິສ ທ່ານໄດ້ສະເໜີພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ວ່າເປັນ "ໂລໂກສ" (Logos) ຫຼື "ພຣະທັມ" (Word,
ພຣະວາທະ) ຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າໂລໂກສໃນພາສາກຣີກໝາຍເຖິງ "ພຣະທັມ" (ຫຼືພາສາທັມດາ
ໝາຍເຖິງ "ຄວາມເວົ້າ") ແລະ "ເຫດຜົນ" (Reason) ທ່ານໂຢຣັນຕ້ອງການອະທິບາຍພຣະເຊື້ອ
ຄຣິສຕ໌ດັ່ງນີ້

ກ. ພຣະເຈົ້າຊົງເນຣມິດສ້າງສັ່ງສິ່ງທັງປວງໃນປະຖົມການບົດທີ່ນຶ່ງ ໂດຍການ "ສັ່ງ" (ຫຼື ຕັດ)
ທ່ານໂຢຣັນຕ້ອງການຈະບອກວ່າ ພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ຄຳສັ່ງນັ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ມາເຖິງມະນຸດ ພຣະອົງມີ
ສ່ວນຮ່ວມໃນການຊົງເນຣມິດສ້າງໃນປະຖົມການ ແລະໄດ້ສະເດັດມາໃນໂລກນີ້ຕາມແຜນການຂອງພຣະ
ເຈົ້າໃນການຊົງຕັ້ງແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂ. ຄຳວ່າ ພຣະທັມ ຫຼື ຄວາມເວົ້າ ເປັນການສື່ສານຄວາມໝາຍ ແລະສຳແດງນ້ຳພຣະທັຍ
(ຄວາມຄິດເຫັນ) ຂອງພຣະເຈົ້າເປັນພຣະທັມ ໝາຍເຖິງພຣະອົງເປັນສີ່ (ຜູ້ກາງ) ຈາກພຣະເຈົ້າ
ເຖິງມະນຸດ ເພື່ອເປັນການສຳແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ມະນຸດໄດ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະ
ເຈົ້າ ດັ່ງພຣະເຊື້ອກ່າວວ່າ "ຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນເຮົາກໍໄດ້ເຫັນພຣະບິດາ" (ຢຣ 14:9)

ຄ. ຄຳວ່າ ໂລໂກສ ໃນພາສາກຣີກໝາຍເຖິງ ເຫດຜົນ ດ້ວຍ ຊາວກຣີກມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ
ໂລໂກສເປັນຄວາມຄິດເຫັນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນທຸກທິນທຸກແຫ່ງ ສາຣະພັດສິ່ງເກີດຂຶ້ນໂດຍໂລໂກສ ດັ່ງ
ນັ້ນທ່ານໂຢຣັນໝາຍຈະບອກວ່າ ຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາ ຄື ໂລໂກສໄດ້ບັງເກີດເປັນມະ
ນຸດ (ຢຣ 1:4) ຄວາມຄິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງເຮົາເປັນບຸກຄົນ

ສລຸບໄດ້ວ່າ ຖ້າທ່ານຕ້ອງການເຫັນພຣະເຈົ້າ ເບິ່ງດູພຣະເຊື້ອ

ສາມ. ເນື້ອໃນຂອງພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ

1. ທ່ານໂຢຣັນໃຊ້ຄຳສາມຄຳ ທີ່ມີຄວາມໝາຍທາງສາສນາສາດ ໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງ
ທ່ານ ຄື ຄຳວ່າ "ໝາຍສຳຄັນ" "ເຊື້ອ" ແລະ "ຊີວິດ" ຄວາມໝາຍຂອງຄຳທັງສາມຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາ
ໄດ້ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນທີ່ທ່ານໂຢຣັນຂຽນໄດ້ດີຂຶ້ນ

ກ. "ໝາຍສຳຄັນ" (Signs)

ຄຳນີ້ເປັນຄຳທີ່ທ່ານໂຢຣັນໃຊ້ເວົ້າເຖິງການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ໄດ້ເຮັດ ເປັນສິ່ງທີ່ເກີດເຫນືອ
ທັມຊາດ ການທີ່ທ່ານໂຢຣັນໃຊ້ຄຳວ່າ "ໝາຍສຳຄັນ" ແທນຄຳວ່າ "ອັດສະຈັນ" ເພາະທ່ານຕ້ອງການ
ຈະເນັ້ນເຖິງຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ ຫຼາຍວ່າສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເຫນືອທັມຊາດ ຫຼາຍຕໍ່ຫຼາຍເທື່ອທີ່
ເຮົາອ່ານພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ ເຮົາມີຄວາມຄິດຕິດຢູ່ກັບສິ່ງເກີດຂຶ້ນເຫນືອທັມຊາດຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະຄິດໃຫ້
ລຶກຊຶ່ງລົງໄປວ່າ ພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ແມ່ນເປັນໃຜຈຶ່ງສາມາດເຮັດ ທີ່ເຮັດໄປນັ້ນມີຈຸດມຸ່ງໝາຍອັນໃດແທ້
ທ່ານໂຢຣັນຕ້ອງການບອກເຮົາ ວ່າການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ທຳເຫນືອທັມຊາດນັ້ນ ເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່

ຈະບອກໃຫ້ຄົນທີ່ໄດ້ພົບເຫັນໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິສ (ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ຮອດ) ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ

ທ່ານໂຢຮັນໃຊ້ຄຳວ່າ "ໝາຍສຳຄັນ" ທັງໝົດ 17 ເທື່ອ ຊຶ່ງມີ 11 ເທື່ອເປັນການອ້າງອີງເຖິງການອັດສະຈັນ ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນຕ່າງ ໆ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ເລືອກເອົາການອັດສະຈັນພຽງ 7 ຢ່າງ ເພື່ອທີ່ຈະເປັນໝາຍສຳຄັນໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນພຣະຄຣິສ ທ່ານນິໂກເດມັສໄດ້ມາຫາພຣະເຢຊູຄຣິສແລ້ວກ່າວວ່າ "ພຣະອາຈານເອີຍພວກຂ້ານ້ອຍຊາບຢູ່ວ່າທ່ານເປັນຄູ່ທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດອາດເຮັດໝາຍສຳຄັນທີ່ທ່ານເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເວັ້ນແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ" (ຢຣ 3:2) ເມື່ອປະຊາຊົນໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະອົງ ທ່ານໂຢຮັນບັນທຶກວ່າ "ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ" (ຢຣ 6:2) ນີ້ສະແດງວ່າທຸກເທື່ອທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ທຳອັດສະຈັນນັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດລ້າ ໆ ພຣະອົງມີຄວາມໝາຍ ທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ ໝາຍສຳຄັນທັງ 7 ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດມີດັ່ງນີ້

- (1) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງແປງນ້ຳໃຫ້ເປັນນ້ຳລະແຊງ (ຢຣ 2:1-11)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບພາບ
- (2) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງປັບປຸງລູກຊາຍເຈົ້ານາຍໃຫ້ດີພຍາດ (ຢຣ 4:46-54)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບຮະຍະທາງ
- (3) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງປັບປຸງຜູ້ທີ່ເປັນພຍາດສາມສິບແປດປີໃຫ້ດີພຍາດ (ຢຣ 5:1-18)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບຮະຍະເວລາ
- (4) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງລ້ຽງຄົນທ້າພັນຄົນ (ຢຣ 6:1-15)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບຈຳນວນ (ບໍ່ຈຳຈັກຈຳນວນ)
- (5) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳ (ຢຣ 6:16-21)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບທັມຊາດ
- (6) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງປັບປຸງຄົນຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ (ຢຣ 9:1-41)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບຄວາມໝົດທັງ
- (7) ພຣະເຢຊູຄຣິສຊົງບັນດານໃຫ້ລາຊະໂຮງເປັນຄົນມາ (ຢຣ 11:1-57)
ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະແດງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສມີນິດອຳນາດເໝາະກັບຄວາມຕາຍ

ໝາຍສຳຄັນທີ່ເປັນການອັດສະຈັນທັງເຈັດນີ້ ທຳປະການມີປາກົດຢູ່ໃນພຣະທັມໂຢຮັນເທົ່ານັ້ນ ການລ້ຽງຄົນທ້າພັນຄົນມີການບັນທຶກໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດທັງໝົດ ແຕ່ເຮືອງພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳມີປາກົດໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍແລະມາຣະໂກດ້ວຍ

ຂ. "ເຊື່ອ" (Believe)

ຄຳນີ້ເປັນຄຳທີ່ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ໃຊ້ສົມໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານຄື ຄຳວ່າ "ເຊື່ອ" ມີປາກົດຢ່າງນ້ອຍທີ່ສຸດ 98 ເທື່ອ ເມື່ອສຶກສາຈາກພາສາກຣີກແລະພຣະຄົມພິສະບັບພາສາອັງກິດ ຈະພົບວ່າຄຳວ່າ "ເຊື່ອ" (believe) ໃຊ້ເປັນຄຳກິຣິຍາ (verb form) ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເປັນຄຳນາມເລີຍ (ຄຳນາມ ຫຼື noun form ຄື belief) ທຳໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມເຊື່ອເປັນການກະທຳ ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ສອນໃຫ້ເຮົາມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູໃນແບບຂອງການກະທຳຫຼາຍກວ່າ ທີ່ຈະບັນຍາຍເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຄວາມເຊື່ອວ່າເປັນຢ່າງໃດ ຄຳວ່າ ເຊື່ອ ນີ້ ເປັນການຕອບສະໜອງຂອງຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຕໍ່

ພຣະເຢຊູຄຣິສ ເມື່ອຜູ້ໃດມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງຜູ້ນັ້ນເປັນສາວົກຂອງພຣະອົງ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ເຊື່ອໃນ
ພຣະອົງຜູ້ນັ້ນກໍເປັນຝ່າຍຕົງກັນຂ້າມກັບພຣະອົງ ເມື່ອເຮົາໄດ້ຜະເຊີນກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ ເຮົາຈະຕ້ອງ
ເປັນຝ່າຍນຶ່ງຝ່າຍໃດ ຄື ເປັນຝ່າຍຂອງພຣະອົງຫຼືເປັນຝ່າຍຕົງກັນຂ້າມ ບໍ່ມີການເປັນກາງ ຄືກັນກັບ ຄວາມ
ສ່ວາງກັບຄວາມມົດ ຄວາມຈິງກັບຄວາມເທັດ ຫຼຸດແຫ່ງຄວາມສ່ວາງກັບຫຼຸດແຫ່ງຄວາມມົດ

ນອກຈາກຄຳວ່າ "ເຊື່ອ" ແລ້ວ ທ່ານໂຢຣັນຍັງໃຊ້ຄຳຫຼາຍຄຳ ເພື່ອຂຍາຍຄວາມໝາຍຂອງ
ຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຊັດເຈນຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ຄຳວ່າ "ຮັບ" (receive, ຢຣ 1:12) "ດື່ມ" (drink,
ຢຣ 4:14) "ມາຫາ" (Come, ຢຣ 6:35) "ກິນ" (eat, ຢຣ 6:51) "ເຂົ້າ" (enter,
ຢຣ 10:9) ຄຳຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ເປັນຄຳທີ່ໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ທີ່ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ນຳມາໃຊ້ໃນການ
ອະທິບາຍຄວາມໝາຍຝ່າຍຈິດວິນຍານ ໃນຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຂອງພຣະອົງກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ ຄວາມ
ເຊື່ອໃນພຣະອົງຄືກັບການຮັບເອົາຂອງຂວັນ ການດື່ມນ້ຳທີ່ທ່ານໃຫ້ຊົມໃຈ ການເຂົ້າປະຕູເພື່ອໄປສູ່ຄອກ
ແກະ ຄວາມຕ້ອງການນັ້ນໄດ້ຮັບ ຄວາມທົ່ວກະທາຍນ້ຳໄດ້ນ້ຳດື່ມ ຜູ້ທີ່ອິດຍາກກໍໄດ້ຮັບຄວາມມີໃຈ ທັງ
ຫມົດນີ້ເປັນຜົນຂອງຜູ້ເຊື່ອທີ່ມີຊີວິດທີ່ປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ

ໄດ້ຮັບຊີວິດຄືການຮັບ

ເມື່ອເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ

ຄ. "ຊີວິດ" (Life)

ຄຳວ່າ "ຊີວິດ" ເປັນຜົນຂອງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ ຊີວິດ ທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຢຊູ
ຄຣິສທຳໃຫ້ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ມີສິດມີສ່ວນໃນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງ ຊີວິດໃໝ່ນີ້ເປັນຂອງປະ
ທານທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ ເພາະການຕັດສິນໃຈເຊື່ອຂອງເຮົາ "ທຸກຄົນທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ
(ພຣະເຢຊູ) ຈະໄດ້ມີຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດ" (ຢຣ 3:15) ຜູ້ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງມີ
ຊີວິດນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບແກ່ນິໂກເດດມັສວ່າ "ເຮົາບອກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ບັງເກີດໃໝ່
ຜູ້ນັ້ນຈະເຫັນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້" (ຢຣ 3:3) ການປະຕິເສດບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຜົນຄື ຈິບ
ຫາຍ ຫຼື ຄວາມຕາຍ (ຢຣ 3:16) ຊີວິດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຍັງເປັນຊີວິດທີ່ປະກອບດ້ວຍ
ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຄືກັບແມ່ນ້ຳອັນມີຊີວິດຈະໄຫລອອກຈາກພາຍໃນຜູ້ນັ້ນ (ຢຣ 7:37
-39) ຜູ້ເຊື່ອບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີນ້ຳອັນມີຊີວິດເທົ່ານັ້ນ ເຂົາຈະແບ່ງປັນໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນດ້ວຍ

ໄດ້ຮັບຄຳພະຄວາມທົ່ວກະທາຍ ພວກເຮົາບໍ່ອາດມາເຮັດ

ບໍ່ພາດສິດໃນຊີວິດ ລູກຂອງພຣະເຈົ້າ

2. ຄຳສິດສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ເມື່ອເຮົາໄດ້ມີຈາຣນາຄຳຕ່າງ ໆ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນການ
ບັນທຶກຂອງທ່ານໂຢຣັນແລ້ວ ຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ເຮົາມາພິຈາຣນາຄຳສິດສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສທີ່ທ່ານໂຢຣັນໄດ້
ບັນທຶກໄວ້

ກ. ຄວາມກ່ຽວຂ້ອງຂອງ "ໝາຍສຳຄັນ" ກັບຄຳສິດສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ
(The Signs and His Teaching)

ໝາຍສຳຄັນ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດແຕ່ລະເດືອນນັ້ນ ມັກຈະມີຄຳສິດສອນຕາມມາສະເໝີ ບາງ
ເດືອນເກີດການຕໍ່ຕ້ານການກະທຳທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດ ໂດຍທີ່ຜູ້ຢູ່ໃນເຫດການບໍ່ເຂົ້າໃຈພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະເຢຊູ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງເກີດມີການອະທິບາຍຄຳສອນຕາມມາເພື່ອທຳໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຍິ່ງຂຶ້ນ
ໃນບົດທີ່ 5 ພຣະເຢຊູໄດ້ປິ່ນປົວຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ເປັນພຍາດມາແລ້ວ 38 ປີ ເປັນຜູ້ຫມົດຫວັງ ນອນຢູ່ຂ້າງສະ

ເບດຊະທາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພາຍຫຼັງການເຮັດໝາຍສໍາຄັນແລ້ວ ພວກຢິວບໍ່ພໍໃຈໃນການທີ່ພຣະເຢຊູ ໃຊ້ສິດທິອໍານາດໃນການເຮັດວຽກໃນວັນຊະບາໂຕ (ຢຣ 5:16) ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະ ອົງກັບພຣະເຈົ້າມີສິດທິແລະນິດອໍານາດສເວມິພາບກັນ (ຢຣ 5:17-18, 21, 26-27) ພຣະເຢຊູ ຄຣິສັຍໄດ້ສເວມິພານເພື່ອເປັນການສັນບສນນພຣະອົງໄດ້ແກ່ ທ່ານໂຢຣັນບັບຕິສມາ (ຢຣ 5:32-33) ງານທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດ (ຢຣ 5:36) ພຣະບິດາ (ຢຣ 5:37) ພຣະຄັມພິ (ຢຣ 5:39) ທ່ານໂມເຊ (ຢຣ 5:46-47)

ໃນບົດທີ່ 6 ພຣະເຢຊູຄຣິສັຍລ້ຽງຄົນຫຼາຍກວ່າທ້າພັນຄົນ ໂດຍອັນເດດອາໄດ້ນໍາເດັກນ້ອຍຜູ້ ນຶ່ງມີເຂົ້າຈີ່ຫ້າກ້ອນແລະປາສອງຕົວ (ຢຣ 6:9) ດ້ວຍອາຫານພຽງທີ່ມີຢູ່ນີ້ ພຣະເຢຊູໃຊ້ລ້ຽງຄົນຫຼາຍ ກວ່າທ້າພັນຄົນຈົນອີ່ມແລ້ວຍັງມີອາຫານເຫລືອອີກ (ຢຣ 6:12) ຝູງຊົນໄດ້ພາກັນກັບມາຫາພຣະອົງອີກ ເພື່ອອາຫານໃນວັນຕໍ່ມາ ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ "ຢ່າພຍາຍາມຫາອາຫານທີ່ສູນສິ້ນໄປ ແຕ່ຈົ່ງ ຫາອາຫານທີ່ຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ ຄື ອາຫານສໍາຫຼັບຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ" (ຢຣ 6:27) ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະ ອົງໄດ້ສິດສອນເຖິງຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຈິດວິນຍານ ແລະໄດ້ບອກວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ (ຢຣ 6:35) ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ສອນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຈິດວິນຍານແລະເນື້ອໜັງ (ຢຣ 6:63) ດ້ວຍເຫດນີ້ພວກລູກສິດຂອງພຣະອົງຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຫ້ຖອຍບໍ່ຕິດຕາມພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ (ຢຣ 6:66)

ນອກຈາກສອງບົດນີ້ແລ້ວ ໃນບົດທີ່ 9 ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ທໍາໝາຍສໍາຄັນເພື່ອສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ວ່າ ພຣະອົງເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ (ຢຣ 8:12, 9:5) ແລະພຣະເຢຊູຄຣິສັຍໄດ້ເຮັດໝາຍ ສໍາຄັນໃນບົດທີ່ 11 ເພື່ອແສດງວ່າ ພຣະອົງເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີວິດ (ຢຣ 11:25)

ຂ. ຄໍາຂອງພຣະເຢຊູວ່າ "ເຮົາເປັນ" (The Seven "I am"s)

ພຣະເຢຊູຄຣິສັຍສອນໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງໂດຍໃຊ້ປະໂຍຄທີ່ກ່າວເຖິງຕົວເອງວ່າ "ເຮົາເປັນ" ປະໂຍຄນີ້ມີທັງໝົດ 7 ເຄື່ອດ້ວຍກັນດັ່ງນີ້

- (1) "ເຮົາເປັນອາຫານແຫ່ງຊີວິດ" (ຢຣ 6:35)
- (2) "ເຮົາເປັນຄວາມສວ່າງຂອງໂລກ" (ຢຣ 8:12, 9:5)
- (3) "ເຮົາເປັນປະຕູ" (ຢຣ 10:7, 9)
- (4) "ເຮົາເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ" (ຢຣ 10:11)
- (5) "ເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງປວງເປັນຄົນມາ ທັງເປັນຊີວິດ" (ຢຣ 11:25)
- (6) "ເຮົາເປັນທາງນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງ ແລະເປັນຊີວິດ" (ຢຣ 14:6)
- (7) "ເຮົາເປັນຕົ້ນອະງຸ່ນອັນແທ້ຈິງ" (ຢຣ 15:1)

ທ່ານໂຢຣັນໃຊ້ຮູບແບບພາສາໃນລັກສະນະນີ້ ເພື່ອຕ້ອງການຊີ້ໃຫ້ຊັດເຈນເຖິງກັບສພາບຄວາມເປັນ ຈິງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສັຍເປັນຢູ່ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວເຖິງ ເຊັ່ນ ອາຫານ ຄວາມສວ່າງ ປະຕູ ຜູ້ ລ້ຽງ ຖ້າເຮົາໄດ້ພິຈາລະນາສຶກສາດູແຕ່ລະຢ່າງ ເຮົາກໍຈະພົບວ່າແຕ່ລະຢ່າງເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນ ແລະສໍາ ຄັນສໍາຫຼັບຊີວິດປະຈໍາວັນຂອງຄົນໃນສັມຍນັ້ນ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ຂາດບໍ່ໄດ້ເພາະເປັນສິ່ງທີ່ທໍາໃຫ້ຊີວິດ ດໍາເນີນຕໍ່ໄປໄດ້ ຖ້າເຮົາຂາດອາຫານລ້ຽງຊີວິດເຮົາກໍຕາຍ ຖ້າເຮົາຂາດແສງສວ່າງເຮົາກໍຢູ່ໃນຄວາມ ມິດ ຖ້າເຮົາຂາດປະຕູທີ່ຈະເຂົ້າໄປເຮົາກໍຂາດການຕ້ອນຮັບ ຖ້າເຮົາຂາດຜູ້ລ້ຽງເຮົາກໍຂາດການຄຸ້ມ

ຄອງ ຖ້າເຮົາຂາດຊີວິດເຮົາກໍບໍ່ມີຊີວິດທີ່ເປັນຢູ່ ຖ້າເຮົາຂາດທາງເຮົາກໍເດີນຢ່າງບໍ່ມີຈຸດໝາຍ ຖ້າເຮົາຂາດຄວາມຈິງເຮົາກໍມີຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມເທັດ ຖ້າເຮົາຂາດຕົ້ນ ຂະແໜງກໍບໍ່ມີຊີວິດແລະບໍ່ສາມາດແຜ່ກິ່ງກ້ານສາຂາອອກໄປໄດ້ ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຈຶ່ງເປັນຄວາມສໍາຄັນສໍາຫຼັບທຸກຊີວິດ ພຣະອົງກ່າວວ່າ "ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງພຣະບິດາໄດ້ນອກຈາກຈະມາທາງເຮົາ" (ຢຣ 4:16)

ໃນພຣະທັມໂຢຣັນນອກຈາກຈະມີຮູບແບບພາສາທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ "ເຮົາເປັນ..." ແລ້ວຕໍ່ດ້ວຍຄໍານາມ ແຕ່ຍັງມີການກ່າວອີກລັກສະນະນຶ່ງ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກ່າວວ່າ "ເຮົາເປັນ" ຊື່ໂດຍບໍ່ມີຄໍານາມຂຍາຍວ່າພຣະອົງເປັນຫຍັງ (ຜູ້ທີ່ຈະຮູ້ຈັກສຶກສາແລະເບິ່ງເຫັນຮູບພາສານີ້ຈໍາເປັນຕ້ອງດູຈາກພາສາເດີມ ເພາະການແປໃນພາສາຂອງເຮົາ ບໍ່ສາມາດແປຕາມຕົວອັກສອນຊຶ່ງຈະທໍາໃຫ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈພາສາໄດ້ຊັດເຈນ ດັ່ງນັ້ນການສຶກສານີ້ຈໍາເປັນຕ້ອງອາໄສນັກວິຊາການຜູ້ຮູ້ຈັກພາສາເດີມ) ເຊັ່ນ ໂຢຣັນ 8:58 ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ "ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມສັດຈິງແທ້ ກ່ອນອັບຣາຮາມເກີດເຮົາເປັນຢູ່ແລ້ວ (ແປຕາມຕົວອັກສອນພາສາເດີມ) ໃນເວລາທີ່ຍິງຊາວຊາມາເຮັດຖານຫາພຣະເມຊີອາ ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ ເຮົາເປັນ (ຜູ້ນັ້ນ) ຄືຜູ້ທີ່ເວົ້າກັບເຈົ້າຢູ່ນີ້ແທລະ (ຢຣ 4:26) ໃນເວລາທີ່ສາວິກເບິ່ງເຫັນພຣະເຢຊູດໍາເນີນເທິງນໍ້າແລະມີຄວາມສົງໄສຢ້ານກົວ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ບອກເຂົາວ່າ "ແມ່ນເປັນເຮົາຢ່າສູ້ຢ້ານ" (ຢຣ 6:20) ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູບອກເຖິງທາງທີ່ພຣະອົງຈະໄປ ແລະຈະຕ້ອງຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງມະນຸດ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຕິດຕາມພຣະອົງໄປຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກ່າວວ່າ "ເຮົາເປັນ" (ຢຣ 8:24) ພຣະອົງໄດ້ບອກພວກສາວິກຫຼາຍສິ່ງກ່ອນທີ່ຈະມີເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອໃນເວລາທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນພວກເຂົາຈະໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກ່າວວ່າ "ເຮົາເປັນ" ທຸກເທື່ອທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກ່າວ "ເຮົາເປັນ" ຈະເຫັນໄດ້ວ່າມະນຸດມີການຕອບສະໜອງທີ່ຕ່າງກັນ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບພຣະອົງຕາມຄວາມຈິງກໍມີຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີ ເພາະຄວາມເຊື່ອທີ່ເຂົາມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ນັ້ນ ສ່ວນຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຫຼືບໍ່ຍອມຮັບ ກໍເປັນຜູ້ທີ່ຕໍ່ສູ້ແລະມຸ່ງທໍາລາຍພຣະອົງ ເພາະວ່າຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດມາເຖິງຄວາມຈິງ ແລະບໍ່ມີໃຈສັດທາເຊື່ອໃນພຣະອົງ ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຈຶ່ງບອກວ່າ ເຂົາຈະຕ້ອງຕາຍເພາະບາບຂອງເຂົາ ເພື່ອເຮົາຄິດເຖິງແງ່ມຸມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ເຮົາເບິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າພຣະອົງ ຍິນຫຍັດໃນຄວາມເປັນຈິງທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນຢູ່ ພຣະອົງບໍ່ຄິດປະຕິເສດຄວາມຈິງທີ່ພຣະອົງເປັນຢູ່ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຕ້ອງເສຍຊີວິດ (ຝ່າຍຮ່າງກາຍ) ພຣະອົງກໍຍອມໃຫ້ເຮົາອ່ານດູໂຢຣັນ 18:1-11 ເຮືອງການຈັບກຸມພຣະເຢຊູ ເພື່ອພວກທຸກທາງຊອກຫາ "ພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຣັດ" ພຣະເຢຊູຕອບພວກເຂົາວ່າ "ເຮົາເປັນ" ສອງເທື່ອ (ຂໍ້ 5 ແລະ 7) ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ກ່າວຊື່ຄວາມເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູວ່າ "ເຮົາເປັນ" ເປັນເທື່ອທີ່ສາມ (ຂໍ້ 6) ການທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຍິນຫຍັດໃນຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພຣະອົງ ຮັສມີພາບຂອງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ປາກົດຄື "ເຂົາໄດ້ຖອຍຫລັງລົ້ມລົງເທິງດິນ" (ຂໍ້ 6) ພວກທຸກທາງມາຈັບກຸມພຣະເຢຊູດ້ວຍກອງກໍາລັງ ອາວຸດ ແລະໂຄມ ໂດຍມີຄວາມຄິດວ່າ ພຣະເຢຊູຈະຫຼົບຫລີກຢູ່ໃນຄວາມມິດ ການປາກົດຕົວຂອງພຣະເຢຊູເກີນຄວາມຄາດຝັນຂອງພວກທຸກທາງ ທ່ານໂຢຣັນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ທຸກທາງມີຖານເປັນມະນຸດ ເພື່ອມະນຸດຜະເຊີນກັບພຣະເຈົ້າ ຮັສມີພາບຄວາມຢິ່ງໃຫ້ຮູ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດຕ້ອງຢ້ານກົວ ການທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ "ເຮົາເປັນ" ເປັນຄວາມເວົ້າ ໃນລັກສະນະດຽວກັນກັບພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມ ທີ່ໂມເຊຊື້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃຫ້ກັບໂມເຊ ເພື່ອໃຫ້ໂມເຊນຳໄປບອກຟາໂຣໃຫ້ປົດປ່ອຍຊາວອິສຣາເອລວ່າ "ເຮົາເປັນຜູ້ຊົງເຮົາເປັນ" (ເຢໂຣວາ) ພຣະນາມນີ້ເປັນພຣະລັກສະນະທີ່ພຣະເຈົ້າເປັນຢູ່ໃນຕົວຂອງພຣະອົງ ເປັນຢູ່ກ່ອນສັ່ງທັງປວງໃນຈັກວານ ເປັນຢູ່ຢ່າງສົມບູນບໍ່ຖືກຈຳກັດດ້ວຍວັນເວລາຫຼືສຖານທີ່ ດັ່ງນັ້ນເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກ່າວ "ເຮົາເປັນ" ຊື່ເຖິງການເປັນຢູ່ຂອງພຣະ

ຈົງທີ່ເປັນພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ມີສິດທິແລະນິດອຳນາດເທົ່າທຽມກັບພຣະເຈົ້າ ຄຳສອນນີ້ເປັນສິ່ງຊັດເຈນທີ່ສຸດທີ່ເຮົາອ່ານໃນພຣະທັມໂຢຮັນ

ຄ. ຄຳສົນທະນາສ່ວນຕົວ (The Personal Interview)

ເນື້ອໃນທີ່ເປັນລັກສະນະດັ່ງລັກສະນະນຶ່ງຂອງພຣະທັມໂຢຮັນຄື ຄຳສົນທະນາສ່ວນຕົວຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກັບຄົນທີ່ມີຖານະຕ່າງ ໆ ກັນ ນັກສຶກສາຄຣິສຕຽນທີ່ສຶກສາ ເຮືອງການເປັນພຍານສ່ວນຕົວ ມັກສຶກສາຈາກເຮືອງຕ່າງ ໆ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໃຫ້ຄຳສົນທະນາ ຄຳສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະສົມຄວນທີ່ເຮົາຈະສັງເກດຫຼັກການນຳວິນຍານຂອງພຣະອົງຈາກເຮືອງເຫລົ່ານີ້ ຄື

- (1) ຄຳສົນທະນາກັບອັນເດອາ (Andrew) ອ່ານ ຢຣ 1:35-42, 6:8,9, 12:20-22
- (2) ຄຳສົນທະນາກັບຊີໂມນເປໂຕ (Simon Peter) ອ່ານ ຢຣ 1:42, 6:68, 69, 13:36-38, 18:15-18. 25-27. 21:15-22
- (3) ຄຳສົນທະນາກັບນິໂຄເດມັສ (Nicodemus) ອ່ານ ຢຣ 3:1-21, 7:50, 19:39-42
- (4) ຄຳສົນທະນາກັບຟິລິບ (Philip) ອ່ານ ຢຣ 1:43-46, 6:5-7, 14:8-12
- (5) ຄຳສົນທະນາກັບຢິງຊາວຊາມາເຣັຽ ອ່ານ ຢຣ 4:1-42
- (6) ຄຳສົນທະນາກັບຄົນຕາບອດ ອ່ານ ຢຣ ບົດ 9 ທັງບົດ
- (7) ຄຳສົນທະນາກັບມາທາແລະມາຣີອາ (Martha & Mary) ອ່ານ ຢຣ 11:1-46
- (8) ຄຳສົນທະນາກັບໂທມາ (Thomas) ອ່ານ ຢຣ 11:16, 14:5-7, 20:24-28
- (9) ຄຳສົນທະນາກັບປິລາດ (Pilate) ອ່ານ ຢຣ 18:28-19:16
- (10) ຄຳສົນທະນາກັບຢູດາອິສະກາຣີອິດ (Judas Iscariot) ອ່ານ ຢຣ 6:70, 71, 13:21-30, 18:1-5

ໃນບົດສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກັບຄົນຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະອົງໄດ້ນຳພາທຸກຄົນມາເຖິງຄວາມຈິງໃນພຣະອົງ ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບເຊື່ອກິຕິຕາມຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະເປັນພຍານຝ່າຍຂອງພຣະອົງຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ສ່ວນຄົນທີ່ປະຕິເສດກໍທຸກໃຈແລະບໍ່ເກີດຄວາມໝັ້ນຄົງ ເພາະໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງ ເຮົາໄດ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນ ເມື່ອເຮົາສຶກສາຈາກຄຳສົນທະນາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ກັບປິລາດ ແລະຜົນສຸດທ້າຍໃນຕອນປາຍຊີວິດຂອງຢູດາອິສະກາຣີອິດ

ງ. ຄຳສົນທະນາໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງ (Upperroom Discourse)

ຫຼັງຈາກທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ຕ່າງ ໆ ໄດ້ສຸດສິ້ນລົງ ໃນບົດທີ່ 12 ບົດທີ່ 13-16 ເປັນບົດທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ໃຊ້ເວລາໃນການສົນທະນາສິດສອນແກ່ພວກສາວິກເປັນການສ່ວນຕົວທີ່ຄົນຮ້ອງວ່າ "ຄຳສົນທະນາໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງ" ການບັນທຶກຂອງທ່ານໂຢຮັນໃນບົດເຫລົ່ານີ້ເປັນສ່ວນສຳຄັນຂອງພຣະທັມເຫລົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ບອກກັບສາວິກເຖິງສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາບໍ່ຊ້າສອງປະການດ້ວຍກັນຄື

ປະການທຳອິດ ເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຕ້ອງຈາກພວກສາວິກໄປນັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນ

ທີ່ພຣະອົງຕ້ອງຈາກໄປໂດຍທີ່ສາວິກບໍ່ອາຈທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງໄປໄດ້ໃນເວລານັ້ນ ແຕ່ວ່າພຣະອົງຈະສະ
ເດັດກັບມາຮັບພວກເຂົາໄປຢູ່ໃນພຣະຜາສາດຂອງພຣະບິດາ

ປະການທີສອງ ພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຈະສະເດັດມາແທນທີ່ພຣະອົງ ພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຈະບໍ່ປະຖິ້ມ
ພຣະອົງຈະເປັນຜູ້ຊ່ວຍທີ່ສຸດຢູ່ນຳພວກເຂົາ (ຢຣ 14:15-18) ພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຈະສິດສອນທຸກສິ່ງ
ແລະຈະເຕືອນພວກເຂົາໃຫ້ຮະລິກເຮືອນທຸກສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໄດ້ສິດສອນໄວ້ (ຢຣ 14:26) ພຣະວິນ
ຍານບໍ່ນິສຸດຈະປະທານຣິດອຳນາດໃນການເປັນພຍານ (ຢຣ 15:26, 27) ແລະພຣະອົງຈະນຳພາ
ພວກເຂົາໄປສູ່ຄວາມຈິງທັງໝົດ (ຢຣ 16:13)

3. ບົດນຳແລະບົດສິ່ງຫ້າຍ (Prologue and Epilogue)

ກ. ບົດນຳ (Prologue) ຂອງພຣະທັມໂຢຣັນ(1:1-18) ໄດ້ບັນຈຸເນື້ອໃນທີ່ຄອບຄຸມ
ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນທັງເຫລັ້ມ ດັ່ງນີ້

- (1) ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ແນະນຳພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູທີ່ສຳຄັນທີ່ປາກົດໃນພຣະທັມໂຢຣັນ
ຄື ພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ຊົງເປັນ "ພຣະທັມ" ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊົງສ້າງ
ຊົງເປັນແຫລ່ງຊີວິດ ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ ແລະພຣະອົງຊົງສຳແດງພຣະເຈົ້າ
- (2) ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ໃຊ້ຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນທີ່ໃຊ້ໃນພຣະທັມໂຢຣັນ ຄື ຊີວິດ ຄວາມສ່ວາງ
ຄວາມມິດ ພຍານ ຄວາມເຊື່ອ ຄວາມຈິງ
- (3) ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ໃຊ້ຄຳທີ່ຄວາມໝາຍທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ມີແນວຕ້ານກັນຄື ຄວາມສ່ວາງ
ກັບຄວາມມິດ ຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ການເກີດຝ່າຍເນື້ອໜັງກັບ
ການເກີດຝ່າຍຈິດວິນຍານ ພຣະບັນຍັດກັບພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ ເຮົາສາມາດສັງເກດ
ເຫັນແນວທີ່ຕ້ານກັນນີ້ດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງຈຸດສູງສຸດຄືພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ
ແລະພຣະອົງເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ

ຂ. ບົດສິ່ງຫ້າຍ (Epilogue) ຂອງພຣະທັມໂຢຣັນ (21:1-25) ເປັນຕອນສລຸບຂອງພຣະ
ທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ ນຳໃຫ້ເຮົາມາເຖິງການຕັດສິນໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ ຖ້າເຮົາມີຄວາມເຊື່ອ
ທີ່ແທ້ຈິງ ເຮົາກໍຈະຕິດຕາມພຣະອົງ ແລະເຮົາກໍຈະຍອມໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ (ຢຣ 21:19) ທ່ານ
ເປໂຕໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ການທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນການຮັບດ້ວຍປາກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່
ເປັນການຍອມມອບຊີວິດແລະເສັຽສລະຊີວິດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ

ບົດທີ 6

ພຣະທັມກິຈການຂອງພວກອັດສາວິກ The Acts of the Apostles

ນຶ່ງ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງພຣະທັມກິຈການ

ພຣະທັມກິຈການຂອງພວກອັດສາວິກ ເປັນພຣະທັມທີ່ຂຽນຕໍ່ເນື່ອງຈາກພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ ໂດຍພວກສາວິກໄດ້ສືບທອດພຣະຣາຊບັນຊາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ອອກໄປທໍາການປ່າວປະກາດແລະເປັນພຍານ ຫລັງຈາກທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ (ລກ 24:48, ກຈ 1:7-8) ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໄດ້ຈົບລົງດ້ວຍພຣະຣາຊກິຈການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ພຣະທັມກິຈການໄດ້ບັນທຶກເລີ່ມຕົ້ນເຮືອງກິຈການການຮັບໃຊ້ຂອງພວກອັດສາວິກທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ສັ່ງມອບໝາຍໄວ້ໃຫ້ ຖ້າຂາດພຣະທັມກິຈການແລ້ວ ເຮົາກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມເປັນໄປຂອງພວກອັດສາວິກຫລາຍປານໃດ ຈົດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ເຮົາໄດ້ພິລິມຄວນໃນເຮືອງເຫດການແລະຄວາມເປັນໄປ ແຕ່ບໍ່ມີລາຍຮະອຽດຫລາຍປານໃດ ຕາມທີ່ເຮົາອ່ານພົບໃນພຣະທັມກິຈການຂອງອັດສາວິກ ພຣະທັມກິຈການໄດ້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກປະຫວັດຂອງຄຣິສັຈັກຍຸກທໍາອິດ ຕັ້ງແຕ່ການກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັຈັກແຮກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະດໍາເນີນຕໍ່ເນື່ອງໄປອີກຮາວສາມສິບປີ

ເມື່ອອ່ານພຣະທັມກິຈການແລ້ວເຮົາຈະພົບວ່າ ການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ມີຣິດອໍານາດ ແລະພັ້ງທໍາໃຫ້ພວກສາວິກມີຄວາມກລ້າຫານ ອອກໄປເປັນພຍານແລະປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ເຮັດໃຫ້ເຫດການແຜ່ຂຍາຍຂອງຄຣິສັຈັກອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ການສະເດັດມາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດທໍາໃຫ້ພວກສາວິກປະກອບດ້ວຍຣິດເດດອອກໄປເຫສນາສິ່ງສອນ ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ ແຜ່ຂຍາຍກວ້າງໄປຈົນຮອດສູນກາງເມືອງຫລວງຂອງອານາຈັກໂຣມັນ (Roman Empire Capital) ຄືກຸງໂຣມ (Rome) ສະແດງໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຫັນເຖິງຄຣິສັຈັກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຟັງແລະພິ່ງພາອາສັຍການນໍາມາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຂ່າວປະເສີດຈິ່ງໄດ້ແຜ່ຂຍາຍອອກຢ່າງກວ້າງຂວາງປານນີ້

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ນຶ່ງ

ສອງ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມກິຈການ

ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິໄດ້ໃຫ້ການສໍາຣວຈແລະສຶກສາດູ ເຫັນວ່າພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາກັບພຣະ

ລູກກັບພຣະທັມກິຈການເປັນຜູ້ຂຽນເປັນຄົນເດີຍວກັນດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງນີ້

1. ພຣະທັມທັງສອງໄດ້ມີຄຳອຸດທິດໃຫ້ແກ່ຄົນ ໆ ດຽວກັນ ຄື ທ່ານເທໂຣຟິໂລ
2. ລັກສະນະການຂຽນ ແລະພາສາທີ່ໃຊ້ໃນພາສາກຣີກຄືກັນ
3. ພຣະທັມທັງສອງມີຄວາມສົນໃຈໃນຄົນຕ່າງຊາດ
4. ເນັ້ນເນື່ອງກິຈການງານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
5. ເຫດການຕອນຈົບຂອງພຣະທັມລູກາ ມີການຕໍ່ເນື່ອງກັບພຣະທັມກິຈການຢ່າງເໝາະສົມ
6. ກຈ 1:1 ໄດ້ອ້າງອີງເຖິງ "ໜັງສືອເຫຼ້ມຕົ້ນ" ອັນໝາຍເຖິງພຣະທັມລູກາ

ທ່ານລູກາເປັນເພື່ອນຂອງທ່ານໂປໂລ ໃນພຣະທັມກິຈການມີສາມຕອນດ້ວຍກັນທີ່ໃຊ້ຄຳວ່າ "ເຮົາ" (ກຈ 16:10-17, 20:5-21:18, 27:1-28:16) ສະແດງວ່າຜູ້ຂຽນພຣະທັມເປັນເພື່ອນຂອງທ່ານໂປໂລ ໄປຍັງຟິລິບປິ ແລະທີ່ນັ້ນເອງໄດ້ຜູ້ຂຽນໄດ້ຮ່ວມເດີນທາງຢ່າງປະກາດທ່ຽວທີ່ສາມ ແລະໄດ້ຮ່ວມເດີນທາງກັບທ່ານໂປໂລໄປຍັງກູງໂຣມ ເຮົາຮູ້ແນ່ນອນວ່າ ຜູ້ຂຽນຕ້ອງເປັນທ່ານລູກາທີ່ໃຊ້ຄຳແທນຕົວທ່ານວ່າ "ເຮົາ" ເພາະຈົນໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງທ່ານລູກາວ່າ ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັບທ່ານທີ່ໃນຄຸກທີ່ກູງໂຣມ (ກຊ 4:14) ຄົນອື່ນໄດ້ຈາກໂປໂລໄປຜູ້ເຫລືອຢູ່ທີ່ທ່ານລູກາ (ກຈ 20:4-5) ທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງທ່ານລູກາວ່າ "ໝໍຍາທີ່ຮັກ" ແລະບໍ່ມີລາຍຊື່ໃນພວກຄົນຢິວທີ່ຜ່ານພິທີຕັດສະແດງວ່າທ່ານເປັນຄົນຕ່າງຊາດ (ກຊ 4:10-14) ທ່ານໃຫ້ເຮົາມີໝັ້ນໃຈວ່າ ແມ່ນເປັນທ່ານໝໍຍາລູກາເປັນຜູ້ຂຽນ ເພາະຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ພາສາ ຄວາມຄິດແລະວັດທະນະທັມຂອງທ່ານ ເປັນຜູ້ມີຄຸນຄ່າໃນດ້ານການຂຽນເໝາະສົມກັບທີ່ຈະຂຽນພຣະທັມກິຈການ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ 5 ສອງ

ສາມ. ວັນເວລາທີ່ຂຽນພຣະທັມກິຈການ

ເຮືອງວັນເວລາການຂຽນພຣະທັມກິຈການນັ້ນ ນ່າຈະສລຸບໄດ້ວ່າ ທ່ານລູກາໄດ້ຮວບຮວມເອກສານແລະຂຽນພຣະທັມກິຈການຂຶ້ນໃນຮາວ ຄ.ສ. 61-63 ຄືໃນເວລາທີ່ທ່ານໂປໂລຕິດຄຸກຢູ່ໃນກູງໂຣມ ເພາະເຫດວ່າຕອນທ້າຍຂອງພຣະທັມກິຈການໄດ້ກ່າວວ່າ ທ່ານໂປໂລຕິດຄຸກທີ່ກູງໂຣມໄດ້ສອງປີ (ກຈ 28:30-31) ແລະຍັງໄດ້ບອກອີກວ່າ ໃນເວລານັ້ນທ່ານໂປໂລກຳລັງຄອຍຖ້າຜົນການຕັດສິນຄືຢູ່ແລ້ວພຣະທັມກິຈການຈົບລົງຢ່າງທັນທີທັນໃດໂດຍບໍ່ໄດ້ຂຽນເຖິງຜົນການຕັດສິນຄືວ່າເປັນແນວໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້ແສດງວ່າພຣະທັມກິຈການຄົງໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນກ່ອນເວລາການຕັດສິນຄືຂອງທ່ານໂປໂລເພາະວ່າຖ້າທ່ານໂປໂລຖືກຕັດສິນປະຫານຊີວິດກໍຕ້ອງເປັນເຮືອງສຳຄັນ ທີ່ທ່ານລູກາຕ້ອງກ່າວເຖິງຈະລະເວັ້ນບໍ່ໄດ້ ແຕ່ວ່າໃນພຣະທັມກິຈການບໍ່ໄດ້ອ້າງເຖິງເຫດການເຫລົ່ານີ້ເລີຍ ນອກຈາກນີ້ພຣະທັມກິຈການບໍ່ໄດ້ອ້າງເຖິງເຮືອງກູງເຢຣູຊາເລັມແຕກໃນ ຄ.ສ. 70 ສະແດງວ່າພຣະທັມລູກາຕ້ອງຂຽນກ່ອນໜ້ານັ້ນ ເຫດທີ່ທ່ານລູກາຮີບຈົບພຣະທັມກິຈການ ເພາະທ່ານລູກາຕ້ອງການເນັ້ນນັກ ແລະມີຄວາມສົນຫລາຍໃນເຮືອງ

ວຽກງານ ແລະເຫດການຂອງຄຣິສັກຍຸກທໍາອິດຫລາຍກວ່າ ແລະທ່ານຍັງໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຂຽນເຖິງ ຄຣິສັກຄວາມສັມພັນຮະຫວ່າງຄຣິສຕຽນຍິ່ງກັບຄຣິສຕຽນທີ່ເປັນຊາວຕ່າງຊາດ ທີ່ເຂົ້າມາຮ່ວມເປັນສມາຊິກ ໃນຄຣິສັກ (ກຈ 15:6-35) ແສດງວ່າພຣະທັມກິຈການໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໃນເວລາແລະສະພາບເຫດ ການທີ່ກ່າວໄປແລ້ວນັ້ນ ອັນເປັນເຫດການທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຄຣິສັກໃນເວລານັ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ

ສີ. ພຣະທັມກິຈການເປັນບັນທຶກທີ່ເຊື່ອໄດ້

ທ່ານລູກາໄດ້ຂຽນໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກບຸກຄົນ ຈໍານວນຕົວເລຂ ແລະຄວາມຈິງຫລາຍ ໆ ປະການ ນັກສຶກສາທາງພຣະຄັມພິໄດ້ເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງຫລາຍຢ່າງ ການບັນທຶກຂອງທ່ານລູກາ ເຊື່ອໄດ້ ເພາະເປັນບັນທຶກທີ່ໄດ້ບັນທຶກກົງຕາມລໍາດັບປະຫວັດສາດ ການບັນທຶກພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ ຂອງທ່ານລູກາທໍາໃຫ້ສາມາດຄໍານວນວັນເວລາຂອງທ່ານໂຢຮັນບັບຕີສມາ ແລະພຣະເຢຊູຄຣິສັດໄດ້ໃຫ້ຄຽງ ຄວາມຈິງທີ່ສຸດ (ລກ 3:1-2) ການບັນທຶກໃນພຣະທັມກິຈການກໍໄດ້ເຊື່ອເຖິງເຫດການ ທີ່ທໍາໃຫ້ເຮົາສາ ມາດຮູ້ໄດ້ວ່າເຫດໃດເກີດຂຶ້ນໃນວັນເວລາໃດ (ອ່ານດູ ກຈ 17:2, 18:11, 19:8,10, 20:31)

ທ່ານລູກາໄດ້ຮຽກຊື່ຕໍາແໜ່ງຂອງບຸກຄົນສໍາຄັນ ໆ ໄດ້ຖືກຕ້ອງ ທ່ານລູກາໄດ້ຮຽກທ່ານຄາລິໂອນ ວ່າຜູ້ປົກຄອງແຂວງ ທ່ານໄດ້ຮຽກເຈົ້າໜ້າທີ່ຫລາຍຕໍາແໜ່ງຢ່າງຖືກຕ້ອງເຊັ່ນ ກຈ 16:38, 17:8, 19:31

ທ່ານລູກາຍັງໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການເດີນເຮືອ ທ່ານໄດ້ບັນລະຍາຍ ເຖິງເຮືອສໍາເລັດທີ່ໂຢຮົາເຊີເດີນທາງໄດ້ແຕກເສັຽ (ບົດທີ 27) ທ່ານໄດ້ບັນຍາຍເຖິງທິດທາງຂອງ ລົມພາຍຸແລະຊື່ຂອງມັນ (ກຈ 27:14) ທ່ານບັນລະຍາຍໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງພວກລູກເຮືອທີ່ ພຍາຍາມຈະຮັກສາເຮືອແລະຊີວິດ (ກຈ 27:27, 30)

ຫ້າ. ຈຸດປະສົງແລະສາເຫດທີ່ຂຽນພຣະທັມລູກາ

ໃນກິຈການ 1:1,2 ທ່ານລູກາໄດ້ກ່າວເຖິງຈຸດປະສົງ "ໃນໜັງສືເຫຼ້ມຕົ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວ ກ່ຽວກັບສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕັ້ງຕົ້ນກະທໍາແລະສິ່ງສອນ ຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງ ຂຶ້ນເມືອ ຄືພາຍຫລັງທີ່ພຣະອົງຊົງສັງໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແກ່ພວກອັກສາວິກທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ" ຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານກໍໄດ້ດໍາເນີນເຮືອງຕໍ່ໄປ ທີ່ຈະໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າສາວິກໄດ້ດໍາເນີນວຽກການຮັບໃຊ້ ຮ່ວມກັບພຣະວິຍານບໍລິສຸດແນວໃດແດ່ ຖ້າທ່ານຈະຖາມວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຕ້ອງຂຽນພຣະທັມລູກາ ກໍມີ ເຫດຜົນຫລາຍດ້ານດ້ວຍກັນ

1. ຈຸດປະສົງທາງດ້ານການເມືອງ ທ່ານລູກາຂຽນໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າ ໃນເວລາທີ່ຄຣິສັກປ່າວປະກາດ ຂ່າວປະເສີດແລະໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງຢູ່ນັ້ນ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງພວກຄຣິສຕຽນບໍ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈໃຫ້ໄປ ຕາມແນວທາງການເມືອງ ແລະຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ປະພຶດຜິດທາງດ້ານສິນທັມ ໃນເຫດການຕ່າງ ໆ ທີ່ເກີດ ຂຶ້ນນັ້ນ ເຮົາໜ້າທີ່ຜູ້ນໍາໂຮມັນບໍ່ສາມາດຕັດສິນໄດ້ວ່າຄຣິສຕຽນມີຄວາມຜິດ ໃນເມືອງໂຮຣິນທ໌ທ່ານຄາລິ ໂອໄດ້ປະກາດວ່າ ຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ເຮັດຄວາມຜິດຕາມກົດໝາຍບ້ານເມືອງຢ່າງທີ່ຖືກກ່າວຫາ (ກຈ 18: 14) ໃນເມືອງເອເຟຊັສພວກຝູງຊົນທີ່ກໍ່ຄວາມວຸ່ນວາຍ ໄດ້ຈັບຄຸມຄາໂປກັບອາຣິດຕາເຊໂປທາເລຂາພິ

ການເປັນສາວຄົງໂທສ ທ່ານເລຂາທິການກ່າວວ່າ ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນເຂົາເປັນຄົນບັນພະວິຫານ ຫຼືຫມິ່ນປະມາດນາງພຣະຂອງພວກເຮົາ (ກຈ 19:37) ພວກຝູງຊົນບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ຈະກໍ່ຄວາມວຸ່ນວາຍ ຜູ້ໃດມີຂໍ້ກ່າວຫາກໍ່ໃຫ້ພາກັນໄປສານ ໃນທີ່ສຸດພວກເຂົາກໍ່ເລີກປະຊຸມກັນ ນາຍພັນກລາວດີໂອລິເວຊັດຜູ້ຈັບ ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປໃຫ້ເຝລິກຜູ້ປົກຄອງ (Felix) ທ່ານມີຄວາມເຫັນວ່າໂປໂລບໍ່ມີຄວາມຜິດທີ່ ຄວນຈະຈັບຫຼືຖືກຄຸມຂັງ (ກຈ 23:29) ທ່ານເຝຊະໂຕ (Festus) ໄດ້ຜູ້ຈັບຄຸມໂປໂລໄດ້ໄປຫຼຸກກະ ສັດອາຄຣີປາ (Agrippa) ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັງເກດຮູ້ວ່າ ຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດທີ່ຄວນຈະຕ້ອງຕາຍ (ກຈ 25:25) ກະສັດອາຄຣີປາ ພຣະນ້ອງນາງເບນິເກ (Berenice) ແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຕ່າງ ເຫັນວ່າ ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ສົມຄວນຈະຖືກໂທດຕຸ້ງຕາຍ (ກຈ 26:31) ກະສັດອາຄຣີປາຍັງເວົ້າ ອີກວ່າ "ຖ້າຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ (ຊີຊາຣ໌) ຈະປ່ອຍເຮົາໄດ້" (ກຈ 26:32) ທ່ານລູກາ ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກຄືກ່ວ່າ ການກ່າວຫາທີ່ມີຕໍ່ຄຣິສຕຽນນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຜິດທັງຫາງສິນທັມແລະ ກົດໝາຍບ້ານເມືອງ

ມີຫລາຍເຫດຜົນທີ່ໂປໂລອ້າງເຖິງສິດທິສັນຊາດໂຣມັນຂອງຕົນ ເຊັ່ນທີ່ເມືອງຟິລິບປີ ແລະເປຣູຊາ ເລັມ (ກຈ 16:35-40, 22:25-29) ເພື່ອແສດງໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານບໍ່ແມ່ນຄົນຜິດກົດໝາຍ ໃນ ເວລາທີ່ນາຍຮ້ອຍຢູລີໂອ (Julius) ຄຸມໂປໂລໄປກຸງໂຣມນັ້ນ ທ່ານຢູລີໂອໄດ້ໃຫ້ຄວາມນັບຖື ທ່ານ ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄວາມແນະນຳເຮືອງການເດີນເຮືອ (ກຈ 27:3-44) ທ່ານໂປໂລໄດ້ສັດຊີ້ຕໍ່ການທີ່ຈະ ປາກົດຕົວຕໍ່ສານແທນການຫລີບຫນີ ທັງນີ້ຕ້ອງການຈະພິສູດຄວາມຈິງ ໃຫ້ເຫັນວ່າຄຣິສຕຽນເປັນຄົນຈິງ ມີຄວາມຖືກຕ້ອງທັງຫາງດ້ານສິນທັມແລະກົດໝາຍບ້ານເມືອງ ການຂົ່ມເຫັງແລະຂໍ້ກ່າວຫາທັງຫມົດມາ ຈາກພວກຢິວ ບໍ່ແມ່ນເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງໂຣມັນ ມີເປັນສິ່ງສຳຄັນ ທີ່ໃຫ້ໂລກໄດ້ຮູ້ວ່າຄຣິສຕຽນໃນຍຸກ ເລັມກໍ່ຕັ້ງຄຣິສຕິກໄດ້ດຳເນີນການໂດຍຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກກົດໝາຍບ້ານເມືອງ

2. ຈຸດປະສົງທາງດ້ານປະວັດສາດ ການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕັດໃຫ້ ພວກສາວິກໄດ້ອອກໄປເປັນພຍານໃນແຂວງຢູເດັຽ ສະມາເຊັຽ ແລະຈົນເຖິງສູດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ (ກຈ 1:8) ທ່ານລູກາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງປະວັດສາດຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການບັງເກີດ ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕາມການບັນທຶກໃນພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາ ແລ້ວຕໍ່ດ້ວຍການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕິກທີ່ ຂຍາຍອອກໄປຈາກກຸງເປຣູຊາເລັມ ແລະແຜ່ຂຍາຍອອກໄປຈົນເຖິງສູດປາຍແຜ່ນດິນ ພຣະທັມກິຈການ ເປັນຊ່ວງຮະຍະເວລາຂອງປະວັດສາດຄຣິສຕຽນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ ຄືປະມານປີ ຄ.ສ. 60-65 ດັ່ງນັ້ນທ່ານລູກາຈຶ່ງໄດ້ພາຍາມທີ່ຈະໃຫ້ລາຍຮອດຢ່າງຊັດເຈນທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ທ່ານຈະເຮັດໄດ້ ສິ່ງນີ້ ອັນໃດທີ່ສາມາດໂຍງເຂົ້າກັບເຫດການໃນປະວັດສາດເພື່ອເປັນຫລັກຖານອ້າງອິງແກ່ຄົນຮຸ່ນຫລັງ ທ່ານກໍ່ ໄດ້ກ່າວໄວ້ ຄວາມປະສົງຂອງທ່ານໃນດ້ານນີ້ກໍ່ຄື ໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາເຊື່ອຖືເປັນເຫດການ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິງໃນປະວັດສາດສາກົລ ບໍ່ແມ່ນເປັນເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ ອີກດ້ານນຶ່ງ ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າຄວາມເຊື່ອແທ້ຂອງຄຣິສຕຽນໄດ້ແຜ່ຂຍາຍອອກໄປ ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິສຕີເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງບັນຊາໄວ້ ແລະໂດຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

3. ຈຸດປະສົງທາງດ້ານຫລັກຄວາມເຊື່ອ ພຣະທັມກິຈການ 1:15 ບອກໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ສາວິກນຶ່ງຮ້ອຍຊາວຄົນໄດ້ສົ່ງສະເດັດພຣະເຢຊູຄຣິສຕີສູ່ສວັນ ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ອອກໄປປ່າວກາດຂ່າວປະ ເສີດ ກິຈການທີ່ເກີດຂຶ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນກິຈການຂອງມະນຸດແຕ່ເປັນຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ການເປັນ

ຂຶ້ນຈາກຕາຍຂອງພຣະອົງເຮັດໃຫ້ສາວິກມີກຳລັງ ແລະຮັບປະໂຫຍດຈາກພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກສາວິກ
ອອກໄປປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິສ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດລູກາບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະ
ເຊຍຊູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະອົງ ພຣະທັມກິຈການ 1:1 ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະເຊຍຊູດຳເນີນ
ກິຈການຂອງພຣະອົງສືບຕໍ່ໄປຢ່າງໃດ ການຕັດສິນໃຈຂອງຜູ້ປ່າວປະກາດກໍດີ ຂອງຄຣິສັກກໍດີ
ຕ່າງພຶ້ງພາພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນການນຳພາທັງສິ້ນ

ພວກສາວິກຄອຍທ່າທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈົນກວ່າພຣະວິນຍານສະເດັດມາ (ກຈ 1:4-5) ພຣະວິນ
ຍານໄດ້ສະເດັດມາໃນວັນເຈັບເຈັບຕອສ ຕາມຄຳສັນຍາໃນທັນໃດນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການເປັນພຍານ
ທັນທີ (ກຈ 2) ຜູ້ໃດທີ່ຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຫຼືເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຄຣິສັກຕ້ອງມີ ຄຸນສົມບັດປະການນຶ່ງຄື "ປະ
ກອບດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ" (ກຈ 6:3) ພຣະວິນຍານໄດ້ໃຫ້ຟິລິບໄປຕິດຕໍ່ກັບຂຸນນາງຊາວເອທິໂອ
ເປັຽ (ກຈ 8:29) ແມ່ນເພາະພຣະວິນຍານທີ່ບອກໃຫ້ຄຣິສັກທີ່ອັນຕິໂອກ ສິ່ງບາຣະນາບາແລະໂປໂລ
ອອກໄປປ່າວປະກາດ (ກຈ 13:2) ແມ່ນເປັນເພາະພຣະວິນຍານທີ່ນຳພາຄຣິສັກໃຫ້ເປີດປະຕູໃຫ້ແກ່
ຄົນຕ່າງຊາດມາເປັນຄຣິສຕຽນ ໃນການປະຊຸມສະພາເທື່ອທຳອິດທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ກຈ 15:28)
ແມ່ນເປັນເພາະການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານທີ່ຊ່ວຍໂປໂລປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດໄປເຖິງຍຸໂຣປ
(ກຈ 16:6, 7) ຈຸດປະສົງຂອງທ່ານລູກາກໍດີ ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຄຣິສັກພ້ອມກັບ
ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສັກ ພາຍໃຕ້ການນຳພາແລະເຮັດເດດຂອງພຣະວິນຍານ

4. ຈຸດປະສົງທາງດ້ານປະວັດບຸກຄົນຂອງຜູ້ນຳຄຣິສັກຍຸກແຮກ ຜູ້ນຳສອງທ່ານທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ
ແລະເປັນຈຸດເດັ່ນຮອງລົງມາຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຄືທ່ານເປໂຕແລະທ່ານໂປໂລ ບົດບາດຂອງທ່ານ
ເປໂຕມີສ່ວນສຳຄັນໃນບົດທີ່ 1-12 ສຳຫຼັບທ່ານໂປໂລມີສ່ວນສຳຄັນໃນບົດທີ່ 13-28

ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າຄຣິສັກໃນຍຸກທຳອິດນຳພາໂດຍຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນສຳຄັນສອງທ່ານທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ
ໂດຍອາສັຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ຄຣິສັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍການນຳພາ
ຂອງທ່ານເປໂຕ ອັນເປັນເຫດຂອງການແຜ່ຂຍາຍຂອງຂ່າວປະເສີດໄປໃນແຂວງສະມາເຣັຽ (ກຈ 8)
ແລະຊີຊາຣີຢາ (ກຈ 10) ແຕ່ສ່ວນທ່ານໂປໂລມີສ່ວນສຳຄັນໃນການປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນດິນ
ແດນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຈາກຊີເຣັຽເຖິງກຸງໂຣມ ທ່ານໂປໂລມີສ່ວນສຳຄັນໃນການກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກຂຶ້ນໃນ
ກາລາເຕັຽ ມາຊີໂດເວັຽ ອາຄາຢາ ແລະເອເຊັຽ ຮ່ວມກັບຜູ້ເຊື່ອໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮອດພັນ

ນອກເໜືອຈາກປະວັດການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານເປໂຕແລະໂປໂລແລ້ວ ກໍຍັງມີ:

- * ທ່ານຊະເຕຟາໂນ (ກຈ 6, 7)
- * ທ່ານຟິລິບຜູ້ປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດ (ກຈ 8)
- * ທ່ານບາຣະນາບາ (ກຈ 4, 9, 11, 13-15)
- * ທ່ານໂຢຣັນມາຣະໂກ (ກຈ 12, 13, 15)
- * ທ່ານຊີລາ (ກຈ 15, 16, 17)
- * ທ່ານຕີໂມທຽວ (ກຈ 16, 17)
- * ທ່ານອາກິລາແລະປີຊະກິລາຊ່າງເຮັດຜ້າເຕັ້ນ (ກຈ 18)
- * ທ່ານອາໂປໂລ (ກຈ 18, 19)

ຫລາຍທ່ານທີ່ກ່າວມານີ້ ທ່ານໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນຈົດໝາຍຝາກຂອງທ່ານວ່າເປັນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມທ່ານ
ທ່ານລູກາໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບໃນການຂຍາຍຄຣິສັກໃຫ້ຈະເຮີນ

ເຕີບໃຫຍ່ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຮົາອ່ານຈິດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລ ແລະພົບຊື່ຂອງຄົນເຫລົ່ານີ້ກໍເຮັດໃຫ້
ເຮົາຮູ້ຈັກລິ້ງເຄີຍກັບຄົນເຫລົ່ານີ້ນຳດ້ວຍ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ ສາມ & ສີ່

ຫົກ. ເນື້ອນັ້ນຂອງພຣະທັມກິຈກາມ

ເຮືອງຮາວໃນພຣະທັມກິຈກາມໄດ້ເລີ້ມຕົ້ນຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປະເທດນັ້ນອຍ ໆ ແລະໄດ້ແຜ່
ຂຍາຍອອກໄປໃນຂອບເຂດທີ່ກວ້າງຂວາງຈົນຮອດກຸງໂຮມ ຊຶ່ງເປັນເມືອງຫລວງທີ່ສູນກາງຂອງໂລກໃນ
ເວລານັ້ນ ທັງນີ້ເພາະຄຳບັນຊາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໃນກິຈກາມ 1:8 "ພວກທ່ານຈະເປັນພຍານຝ່າຍ
ເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຕລອດທົ່ວແຂວງຢູດາຍ ກັບແຂວງຊາມາເຣັຽ ແລະຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນ"
ພຣະທັມກິຈກາມໄດ້ຂຽນໂຄງເຮືອງຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໃນພຣະທັມຂໍ້ນີ້ ອາຈແບ່ງໄດ້ໃນ
ໃນລັກສະນະຕ່າງ ໆ ດັ່ງນີ້

- ລັກສະນະທີ່ 1 ບົດທີ່ 1-12 ຈາກເຢຣູຊາເລັມຮອດອັນຕິໂຈກ ເປັນການນຳພາຂອງທ່ານເປໂຕ
ບົດທີ່ 12-28 ຈາກອັນຕິໂຈກຮອດກຸງໂຮມ ເປັນການນຳພາຂອງທ່ານໂປໂລ
- ລັກສະນະທີ່ 2 ບົດທີ່ 1:15-15:35 ການຂຍາຍຂອງຂ່າວປະເສີດຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມຈົນ
ເຖິງການປະຊຸມສະພາທີ່ຍອມຮັບຄົນຕ່າງຊາດເຂົ້າຮ່ວມຄຣິສ໌ຈັກ
ບົດທີ່ 15:36-28:31 ການຂຍາຍຂອງຂ່າວປະເສີດຈົນຮອດກຸງໂຮມ
- ລັກສະນະທີ່ 3 ບົດທີ່ 1:15-8:3 ການແຜ່ຂຍາຍໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ບົດທີ່ 8:4-11:18 ການແຜ່ຂຍາຍໃນແຂວງສະມາເຣັຽ
ບົດທີ່ 11:19-15:35 ການແຜ່ຂຍາຍແລະວຽກຮັບໃຊ້ໃນເມືອງອັນຕິໂຈກ
ບົດທີ່ 15:36-28:19:20 ການແຜ່ຂຍາຍໃນທົ່ວເມືອງຕ່າງ ໆ ໃນແຖບ
ທະເລອາຊຽນ
ບົດທີ່ 19:21-28:31 ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມສູ່ກຸງໂຮມ
- ລັກສະນະທີ່ 4 ແບ່ງອອກເປັນ 6 ກຸ່ມໃຫຍ່ດ້ວຍກັນ ໃນແຕ່ລະກຸ່ມຈົບລົງດ້ວຍລາຍງານຂອງ
ຄວາມກ້າວໜ້າໃນການປ່າວປະກາດດັ່ງນີ້
  - (ກ) ບົດທີ່ 1:2-6:6 ຕົ້ນກຳເນີດຂອງຄຣິສ໌ຈັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະການ
ເຕສນາຂອງທ່ານເປໂຕ
ລາຍງານຜົນຄວາມກ້າວໜ້າ ບົດທີ່ 6:7 ແລະຈຳນວນພວກສິດກໍທະວີຫລາຍຂຶ້ນ
ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະມີພວກປະໂຮທິດຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຍອມເຊື່ອໃນພຣະ
ເຢຊູຄຣິສ໌ເໝືອນກັນ
  - (ຂ) ບົດທີ່ 6:8-9:30 ການຂຍາຍຄຣິສ໌ຈັກໃນແຖບພາເລສໂຕນີ້ ການເຕສນາຂອງ
ຊະເຕຟາໂນ ແລະການກັບໃຈໃໝ່ຂອງໂປໂລ
ລາຍງານຜົນຄວາມກ້າວໜ້າ ບົດທີ່ 9:31 ສະນັ້ນຄຣິສ໌ຈັກຕລອດແຂວງຢູເດັຽ

ແຂວງຄາລິລີ ແລະແຂວງຊາມາດຮຽງຈິ່ງມີຄວາມສົງໄສສຸກແລະຈະເລີນຂຶ້ນ ດໍາ
ເນີນໄປໃນຄວາມຍິ່າດກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນຄຣິສສະມາຊິກກໍທະວີຫລາຍ
ຂຶ້ນດ້ວຍໄດ້ຮັບຄວາມສົ່ງເສີມຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

- (ຄ) ບົດທີ່ 9:32-12:23 ການຂຍາຍຄຣິສັກອອກໄປຍັງອັນຕິໂຈກ ທ່ານເປໂຕ
ນໍາໂກເລນິໂຈໃຫ້ກັບໃຈ ຕົກດັບຫາຫລາຍຂຶ້ນກັບຊາວຍິວ
ລາຍງານຜົນຄວາມກ້າວໜ້າ ບົດທີ່ 12:24 ສ່ວນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າກໍແຜ່
ທະວີຂຶ້ນ
- (ງ) ບົດທີ່ 12:25-16:4 ຄວາມກ້າວໜ້າຈາກຊີເຊັຽຮອດເອເຊັຽນ້ອຍ
ລາຍງານຜົນຄວາມກ້າວໜ້າ ບົດທີ່ 16:5 ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສັກທັງຫລາຍຈິ່ງ
ເຂົ້ມແຂງຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະຈໍານວນຄຣິສສະມາຊິກກໍທະວີຂຶ້ນທຸກ ໆ ວັນ
- (ຈ) ບົດທີ່ 16:6-19:19 ສາສນາຄຣິສຕຽນຂຍາຍໄປສູ່ຍຸໂຣປ ທ່ານໂປໂລໃນແຂວງ
ມາຊິໂດເນັຽ ແລະແຂວງອະຄາຢາ
ລາຍງານຜົນຄວາມກ້າວໜ້າ ບົດທີ່ 19:20 ດັ່ງນີ້ແຫລະ ພຣະທັມຂອງອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈິ່ງບັງເກີດຜົນຈະເລີນຂຶ້ນ ແລະມີຊັບຊຸມຢູ່ດ້ວຍນິດ
- (ສ) ບົດທີ່ 19:20-28:30 ທ່ານໂປໂລໄປຮອດກູໂຣຣມ ແລະເຫດການທີ່ນໍາທ່ານ
ເດີນທາງໄປຮອດ
ລາຍງານຜົນຄວາມກ້າວໜ້າ ບົດທີ່ 28:31 ...ທັງປະກາດຣາຊອານາຈັກ
ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສົ່ງສອນຄວາມຈິງເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິສັກຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍ
ບໍ່ມີການຂັດຂວາງ

ຜູ້ອ່ານໃນປັດຈຸບັນນີ້ມັກຈະມີຄໍາຖາມວ່າເປັນຫຍັງທ່ານລູກາຈິ່ງບໍ່ໄດ້ບັນທຶກປະຫວັດຂອງທ່ານໂປໂລ
ໃຫ້ສົມບູນເຖິງທີ່ສິ້ນສຸດປາຍທາງຊີວິດຂອງທ່ານ ເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກວ່າທ່ານລູກາບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈຂຽນພຣະທັມກິຈ
ການໃຫ້ເປັນຊີວະປະຫວັດຂອງທ່ານໂປໂລ ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ
ໄດ້ກາຍມາເປັນສາສນາຂອງໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ ເມື່ອຄວາມເຊື່ອໄດ້ແຜ່ກວ້າງຂວາງອອກໄປທົ່ວເອເຊັຽ
ຍຸໂຣປ ແລະໄດ້ມາຮອດກູໂຣຣມສູນກາງຂອງໂລກ ທ່ານລູກາກໍເຫັນວ່າເຣື່ອງທີ່ທ່ານຂຽນກໍສົມບູນແລ້ວ

ເມື່ອເຮົາສຶກສາເນື້ອນ້ອຍຂອງພຣະທັມກິຈການ ເຮົາຈະພົບວ່າ ມີສິ່ງນຶ່ງທີ່ທ່ານລູກາຕ້ອງການ
ເນັ້ນໃຫ້ກັບຜູ້ອ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນ ຄືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດທີ່ນໍາພາສາວິກແລະຄຣິສັກໃນການຕັດສິນໃຈ
ເຮັດສິ່ງນຶ່ງອັນໃດ ຈົນກະທັ້ງນັກສຶກສາພຣະຄໍມິທລາຍທ່ານເອີ້ນພຣະທັມກິຈການວ່າ "ຂ່າວປະເສີດ
ແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ" ເພາະວ່າຂ່າວປະເສີດທີ່ປ່າວປະກາດອອກໄປເປັນກິຈການຂອງພຣະວິນຍານ
ບໍຣິສຸດທີ່ນໍາພາໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກພຣະເຢຊູຄຣິສັ ແລະເປັນຂ່າວປະເສີດຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ປ່າວປະກາດໃຫ້ກັບ
ມະນຸດທຸກຄົນບໍ່ເລືອກເຊື່ອຊາດ ວັນນະ ພາສາ ການປ່າວປະກາດເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄົນຍິວ ແລະກະຈາຍໄປ
ຍັງຄົນຕ່າງຊາດ ຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ມີຕໍ່ອັບຣາຮາມ (ປຖກ 12:2-3) ພຣະວິນ
ຍານໄດ້ສະເດັດມາດ້ວຍນິດເດດ (ກຈ 1:8) ຕາມຄໍາຫມັ້ນສັນຍາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສັໄດ້ໃຫ້ໄວ້ ທ່ານ
ເປໂຕໄດ້ຍິນຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານໃນການກ່າວຄໍາພຍານ ທ່ານເປໂຕໄດ້ອ້າງວ່າພຣະເຈົ້າສັນຍາ
ໂດຍຄໍາຂອງທ່ານໂຍເອລວ່າ ໃນຄາວສຸດທ້າຍເຮົາຈະຖອກວິນຍານຂອງເຮົາ ປະທານລົງໃສ່ມະນຸດທັງ

ປວງ ລູກຊາຍແລະລູກຍິງຂອງພວກທ່ານຈະທຳນວຍ (ເປີດເຜີຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ໂຍເອລ 2: 28-32, ກຈ 2:14-21) ລູກຊາຍຍິງຂອງພຣະເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະອອກໄປປ່າວປະກາດແລະເປີດເຜີຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ມະນຸດໄດ້ມາເຖິງຄວາມຮອດພື້ນ ວຽກການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານີ້ບໍ່ໄດ້ຈຳກັດຢູ່ກັບພວກນຶ່ງພວກໃດ ແມ່ນວ່າເປັນຄົນຍາກຈົນຫຼືຄົນຮັ່ງມີ ຄົນຢືວຫຼືຄົນຕ່າງຊາດເປັນຊາຍຫຼືຍິງ ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອການຮັບໃຊ້ແລະຮ່ວມກັບທຸກຄົນ ວຽກການນຳພາພຣະວິນຍານເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນໄດ້ແຜ່ຂຍາຍອອກໄປ ແລະມີການຈັດຕັ້ງອົງການເປັນຄຣິສຈັກ "ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ຊົງເຜີຍໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍ ຊຶ່ງກຳລັງຈະຮອດພື້ນນັ້ນມາເຂົ້າກັບພວກສິດທຸກ ໆ ວັນ (ກຈ 2:47) ບົດທີ່ 3:1 ຝ່າຍເປີດກັບໂຢຮັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຈະເຂົ້າບໍລິເວນພຣະວິຫານເປັນຍາມອ້ອນວອນ ຄືບ່າຍສາຍໂມງ ທ່ານໄດ້ຮັກສາຄົນງ່ອຍຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ໃຫ້ດີພຍາດດ້ວຍນິດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດ ເຫດການນີ້ເຮັດໃຫ້ເປີດໄດ້ເຫສນາປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຕໍ່ສະພາແຊນເຮດຣິນ ພຣະວິນຍານໄດ້ນຳພາຟິລິບໄປທາງໃຕ້ປ່າວປະກາດໃຫ້ແກ່ໄທເອທິໂອເປັຽ ຊຶ່ງເປັນຂ້າຣາຊການຂຶ້ນສູງຂອງກັນດາເກ ທ່ານເປັນນາຍຄັງຂອງພຣະຣາຊິນີ ທ່ານໄດ້ຮັບເຊື້ອແລະບັບຕິສມາໃນທັນທີ (ກຈ 8:27-40) ພຣະວິນຍານເວົ້າກັບອານາເມັຽໄປພົບກັບໂຊໂລວ່າ "ເຈົ້າຈົ່ງໄປ ເພາະວ່າຄົນນັ້ນ (ໂຊໂລ) ເປັນພາຊນະທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອຈະນຳນາມຂອງເຮົາໄປຍັງບັນດາປະຊາຊາດ ໄປຍັງກະສັດທັງຫລາຍ ແລະໄປຍັງຊົນຊາດອິສຣາເອລ ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ລາວເຫັນວ່າ ລາວຕ້ອງທົນທຸກລຳບາກຫລາຍເທົ່າໃດເພາະນາມຂອງເຮົາ" (ກຈ 9:15-17) ການຮັບໃຊ້ຂອງໂຊໂລບໍ່ງ່າຍ ແຕ່ພຣະວິນຍານຈະເປັນຜູ້ນຳພາ ເມື່ອພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້ານຳພາທ່ານເປີດໄປທາທ່ານໂກເນລີໂອນາຍຣ້ອຍກອງທຸກອິຕາເລັຽ (ກຈ 10:1) ໃນວັນຕໍ່ມາທ່ານກໍໄດ້ຮັບເຊື້ອ (ກຈ 10:9, 19) ນີ້ເປັນຜົນຂອງພຣະວິນຍານໃນການນຳພາທ່ານເປີດໄປທາຄົນຕ່າງຊາດ ທີ່ຊາວຢິວແຕ່ເດີນນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຫວັງວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ຈະເຊື້ອຖືໃນພຣະເຈົ້າໄດ້ ພຣະວິນຍານຄືກັນໄດ້ນຳພາໂຊໂລໃນການໂຕ້ຖຽງກັບພວກຢິວ ແລະກັບບຸກຄົນທີ່ພົບໃນບ່ອນປະຊຸມຊົນທຸກວັນ (ກຈ 17:17) ກ່ອນທ່ານໂຊໂລຈະອອກຈາກກຸງເອເຊ໌ຮນສ໌ ກໍມີຊາວເອເຊ໌ຮນສ໌ຮັບເຊື້ອ (17:33) ດ້ວຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານ ທ່ານປີຂະກິລາແລະອາກິລາໄດ້ຮັບການສົ່ງສອນໃຫ້ຮູ້ຈັກທາງຂອງພຣະເຈົ້າໃນບ້ານໂດຍອາໂຊໂລ ທ່ານໃຫ້ເກີດການຊຸກຍູ້ໃຫ້ເກີດວຽກການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຂຶ້ນອີກສາຍນຶ່ງ (ກຈ 18:26) ເປັນສິ່ງທີ່ອັນຕະລາຍທາກວ່າເຮົາຈະສົນໃຈແຕ່ການຂຍາຍຕົວຂອງຄຣິສຈັກ ໂດຍບໍ່ເພິ່ງອາສັຍການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ພຣະທັມກິຈການນັ້ນ ບັນທຶກໃຫ້ເຫັນວ່າທັງຊາຍແລະຍິງຕ່າງກໍຮັບໃຊ້ໂດຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານເພື່ອພຣະຄຣິສ ຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີໃຈກລ້າຫານກໍເພາະໄດ້ຮັບນິດອຳນາດຈາກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ດັ່ງທີ່ທ່ານໂຊໂລມີໃຈກລ້າ ອອກຮັບຕໍ່ໜ້າເຝລິກສ໌ຜູ້ປົກຄອງວ່າ "ຂ້າພວເຈົ້າຂໍຮັບຕໍ່ໜ້າທ່ານຢ່າງນຶ່ງ ຄືຕິດຕາມທາງນັ້ນ... ຂ້າພວເຈົ້າປະຕິບັດພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພວເຈົ້າ" (ກຈ 24:14) ພຣະວິນຍານຜູ້ຊົງຢູ່ນຳທຸກ ໆ ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ເຮັດໃຫ້ເປັນພຍານໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ

ນອກຈາກການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນການແຜ່ຂຍາຍຂ່າວປະເສີດອອກໄປແລະໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສຈັກແລ້ວ ເນື້ອເຮື່ອງທີ່ເປັນລັກສະນະຕົ້ນຂອງພຣະທັມກິຈການ ຄືນຶ່ງໃນສາມຂອງພຣະທັມກິຈການ ເປັນຄວາມເວົ້າທີ່ກ່າວຕໍ່ທີ່ປະຊຸມ ຫຼືເປັນຄຳປາສັຍ ຫຼືເປັນສູນທອນພິດ (Speeches) ພຣະທັມກິຈການມີຄວາມຍາວປະມານ 1000 ຂໍ້ ມີ 300 ຂໍ້ເປັນຄວາມເວົ້າຕໍ່ທີ່ປະຊຸມ ເຮົາສາມາດຈັດແບ່ງຄວາມເວົ້າ

ປາທ: ໓: ໒
 ແນະນຳພຣະຄຣິສທັມຄັມພິ ພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ 130 ຫນ້າ 56
 ຄຳສອນຕໍ່ລາວປະຊຸມ

ເຫລົ່ານີ້ອອກໄດ້ 24 ຕອນດ້ວຍກັນດັ່ງນີ້

ກ. ຄວາມເວົ້າກ່າວໂດຍທ່ານເປໂຕ (8 ຕອນ)

1. ຕໍ່ພວກສາວິກກຽວກັບຜູ້ຮັບສິບທອດຕໍ່ຈາກຢູດາ (ກຈ 2:14-36)
2. ຕໍ່ຝູງຊົນໃນວັນເພັດຕອສ (ກຈ 2:14-36)
3. ຕໍ່ຝູງຊົນທີ່ລະບຽງຂອງຊະໂລໂມນ (ກຈ 3:12-26)
4. ຕໍ່ຫນ້າສະພາແຊນເຣດຣິນ (ກຈ 4:8-12)
5. ຮ່ວມກັບສາວິກຄົນອື່ນຕໍ່ຫນ້າສະພາແຊນເຣດຣິນ (ກຈ 5:29-32)
6. ຕໍ່ໂກເນລິໂອແລະຄົນອື່ນທີ່ຊຸມນຸນ (ກຈ 10:34-43)
7. ຕໍ່ຄຣິສັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອລາຍງານ (ກຈ 11:5-17)
8. ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ຫນ້າສະພາຄຣິສຕຽນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ກຈ 15:7-11)

ຂ. ຄວາມເວົ້າກ່າວໂດຍທ່ານຢາໂບ (2 ຕອນ)

1. ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ຫນ້າສະພາຄຣິສຕຽນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ກຈ 15:14-21)
2. ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ໂປໂລແລະຜູ້ປົກຄອງ (ກຈ 21:20-25)

ຄ. ຄວາມເວົ້າກ່າວໂດຍທ່ານສະຕີເຟນ (1 ຕອນ)

1. ເປັນການກ່າວແກ້ຄວາມກ່ອນຖືກປະທານ (ກຈ 7:2-53)

ງ. ຄວາມເວົ້າກ່າວໂດຍທ່ານໂປໂລ (9 ຕອນ)

1. ໃນທັມສາລາທີ່ອັນຕິໂອກໃນແຂວງປິຊີເດັຽ (ກຈ 13:16-41)
2. ຕໍ່ຊາວລິສຕຣາ (ກຈ 14:15-17)
3. ຕໍ່ຊາວເອເທນສີ (ກຈ 17:22-31)
4. ຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງຊາວເອເຟຊັສໃນເມືອງມິເລທັສ (ກຈ 20:18-35)
5. ຕໍ່ປະຊາຊົນທີ່ຫນ້າຄ່າຍທຫານໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ກຈ 22:1-21)
6. ຕໍ່ຫນ້າສະພາແຊນເຣດຣິນ (ກຈ 23:1, 6)
7. ຕໍ່ຫນ້າເຟລິກສໄຊຈາກນ້ຳຜູ້ປົກຄອງ (ກຈ 24:10-21)
8. ຕໍ່ຫນ້າອະຄຣິບປາ (ກຈ 26:2-23)
9. ຕໍ່ຊາວຢົວທີ່ກຸງໂຮມ (ກຈ 28:17-20, 25-28)

ຈ. ຄວາມເວົ້າຂອງຜູ້ບໍ່ໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນ (4 ຕອນ)

1. ທ່ານຄາມາລີເອັນກ່າວຕໍ່ສະພາແຊນເຣດຣິນ (ກຈ 5:35-39)
2. ເລຂາທິການເທສບານກ່າວຕໍ່ປະຊາຊົນໃນເມືອງເອເຟຊັສ (ກຈ 19:35-40)
3. ຂໍ້ກ່າວຫາຂອງທ່ານເຕຕູໂລທະນາຍຄວາມຂອງມຫາປຸໂລທິດ (24:2-8)
4. ທ່ານເຟຊະໂຕກ່າວຕໍ່ກະສັດອະຄຣິບປາໃນການລາຍງານຄຣິສຕຽນຂອງທ່ານໂປໂລ (25:14-21, 24-27)

ຄວາມເວົ້າທັງຫມົດ 24 ຕອນນີ້ ມີຕອນສໍາຄັນ ໆ ພຽງ 10 ຕອນເທົ່ານັ້ນ ເປັນຄໍາເວົ້າຂອງ ທ່ານເປໂຕ 3 ຕອນໃນຄໍາເທສບານກ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງເປໂຕໃນບົດທີ່ 2, 3, 10 ເປັນ ຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານໂປໂລໃນຮະຫວ່າງການເດີນທາງການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນບົດທີ່ 13, 17, 20 ແລະ ອີກ 3 ຕອນທີ່ທ່ານໂປໂລແກ້ຄຣິສຕຽນໃນບົດທີ່ 22, 24, 26 ແລະຄໍາປາສັຍຂອງທ່ານສະຕີເຟນຕໍ່ຫນ້າສະ

ຄວາມເວົ້າໃນຕອນເຫລົ່ານີ້ ທ່ານລູກາຕ້ອງການສະແດງເຖິງຫລັກຄວາມເຊື່ອດັ່ງນີ້

(1) ທ່ານລູກາໄດ້ເປີດເຜີຍແກ່ອິສະຣາເອລວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມການສະເດັດມາບັງເກີດຂອງ ພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍຜ່ານທາງປະວັດສາດຂອງອິສະຣາເອລ (ກຈ 13:16-26) ສໍາຫຼັບຄນຕ່າງຊາດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສໍາແດງ ໃນທັມຊາດແລະສັບສົ່ງທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງ ເພື່ອມະນຸດຈະໄດ້ຊອກ ສາພຣະເຈົ້າ (ກຈ 17:22-27)

(2) ໃນຣະຍະເວລາອັນຍາວນານແຫ່ງການຕຽມການຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກຈາກ ເຮົາ (ກຈ 17:27, 28) ພຣະອົງທໍາການຢູ່ໃນປະວັດສາດ (ກຈ 13:16-23, 17:26) ພຣະ ອົງຊົງເປັນໜ່ວງແລະທໍາການໃນປະວັດສາດຕລອດເວລາ (ກຈ 14:17) ເພື່ອໃຫ້ສໍາເລັດຕາມແຜນ ການຂອງພຣະອົງ

(3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ທໍາການຢ່າງເດັດຂາດໂດຍພຣະເຢຊູ ໃນເວລາທີ່ມະນຸດບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ຊົງຖືໂທດ ແຕ່ບັດນີ້ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາ ມະນຸດຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງ ມີການຕັດສິນໃຈ ເລືອກວ່າຈະຮັບເອົາພຣະເຈົ້າກໍຈະໄດ້ຮັບການອະພິໂທດ ຫາກປະຕິເສດກໍຖືກໂທດພິພາກສາແລະຄວາມ ຈິບຫາຍ (ກຈ 13:40, 41, 17:30, 31)

(4) ການຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ປະທານພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍມາບັງເກີດ ຊາວຍິວໄດ້ປະຕິເສດ ຜົນກໍຄື ພຣະເຢຊູຕ້ອງຮັບການພິພາກສາ ຖືກຂົງຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະຖືກຝັງໄວ້ (ກຈ 2:23, 3:13-15, 4:10, 5:30, 13:27-29)

(5) ການປະຕິເສດຂອງຊາວຍິວນີ້ ນໍາມາເຖິງຈຸດສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງປະວັດສາດ ຄືການຕາຍໄຖ່ ບາບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍ ຊຶ່ງເປັນແຜນການແລະການຕັດສິນໃຈທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນໄວ້ກ່ອນແລ້ວ (ກຈ 2:33, 3:18, 4:28, 13:29) ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າທຸກ ໆ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍ ແມ່ນວ່າການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະການເປັນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍໄດ້ມີການທໍານາຍໄວ້ກ່ອນແລ້ວ (ກຈ 2:16-21, 25-28, 34, 35, 13:33-41, 47)

(6) ການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນເປັນຈຸດຈິບຂອງຂ່າວປະເສີດ ເພາະຫລັງຈາກການຕາຍ ພຣະເຢຊູໄດ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ ຕາມຄໍາທີ່ພຣະຄົມພິໄດ້ຂຽນໄວ້ ແລະພວກສາວິກໄປທໍາການ ເປັນພຍານເຖິງຊັບຊຸມອັນສູງສຸດ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ (2:24-32, 3:15, 4:10-11, 5:31, 13:31, 13:34-37, 17:31) ເຮົາຈະສັງເກດໄດ້ເຊັ່ນກັນວ່າຄໍາເຫສ ນາໃນພຣະທັມກິຈການທຸກຄໍາເຫສນາ ມີເຮືອງການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍເປັນ ເຮືອງສໍາຄັນ

(7) ການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງເຢຊູຄຣິສໂຕຍເປັນການຍົກພຣະອົງຂຶ້ນສູງສຸດ ແລະໃຫ້ພຣະ ອົງມີສິດທິອໍານາດໃນການພິພາກສາ (ກຈ 17:31) ເປັນຄວາມຈິງທີ່ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕຍ ນໍາຄົນໃຫ້ເຖິງຄວາມຮອດພື້ນ ແລະຄວາມຮັກ ແຕ່ວ່າການປະຕິເສດພຣະອົງກໍນໍາໃຫ້ເຮົາເຂົ້າສູ່ການພິ ພາກສາ ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນທັງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ຮອດພື້ນ ແລະຜູ້ພິພາກສາ ພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ເຮົາກັບໃຈໃຫມ່ແລະຮັບພຣະວິນຍານ ແຕ່ຖ້າບໍ່ອອມຮັບຕາມຄໍາຮຽກຮ້ອງແລະຄໍາຫມັ້ນສັນຍາຂໍ້ສະໜອງຂອງ ພຣະເຈົ້າເຮົາຕ້ອງຮັບໂທດ (ກຈ 2:33 5:31,32, 13:23, 32, 38-41, 17:31)

ຫມາຍເຫດ ປະວັດຂອງທ່ານໂປໂລເຮົາຈະຮຽນຮ່ວມໄປກັບຈິດຫມາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລໃນພາກທີ່ສອງ
ສ່ວນການເດີນທາງຂອງທ່ານໂປໂລທັງ 4 ຕໍ່ອີ້ ຂໍໃຫ້ສຶກສາໃນພາກເພີ່ມພູນການສຶກສາໃນ
ລາຍການຕໍ່ໄປນີ້:

5. ຕາຕະຮາງການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງໂປໂລ
6. ແຜນທີ່ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານໂປໂລທຽ່ວທີ່ ນຶ່ງ ແລະສອງ
7. ແຜນທີ່ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານໂປໂລທຽ່ວທີ່ ສາມ ແລະການ
ເດີນທາງໄປກຸງໂຮມ
8. ລາຍຊື່ເມືອງ ແຂວງ ແກະ ແລະທະເລ ຕາມແຜນທີ່ຂອງພຣະທັມກິຈການ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ຫ້າ

ບົດທີ 7

ຈົດໝາຍຝາກທົ່ວໄປ The General Letters

ເຮັບເຮີ
ຢາໂຈໂບ
ເປໂຕ ສະບັບຕົ້ນ
ເປໂຕ ສະບັບທີ່ສອງ
ໂຢຮັນ ສະບັບຕົ້ນ
ໂຢຮັນ ສະບັບສອງ
ໂຢຮັນ ສະບັບສາມ
ຢູດາ

"ຈົດໝາຍຝາກທົ່ວໄປ ຫຼື ຈົດໝາຍສາກົລ" (General Letters or Catholic Letters) ໝາຍເຖິງກຸ່ມໜຶ່ງສີພຣະທັມໃນພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ທີ່ເປັນຈົດໝາຍ ທີ່ຂຽນເຖິງຜູ້ອ່ານໃນຄຣິສັກໂດຍທົ່ວໄປ ຫລາຍກວ່າທີ່ຈະຂຽນເຖິງກຸ່ມຜູ້ອ່ານໃນທ້ອງຖິ່ນນຶ່ງທ້ອງຖິ່ນໃດໂດຍສະເພາະ ຍົກເວັ້ນພຣະທັມຈົດໝາຍໂຢຮັນ ສະບັບທີ່ 2 ແລະ 3 ທີ່ມີການກ່າວເຖິງກຸ່ມຜູ້ອ່ານໂດຍສະເພາະ ນັກສຶກສາພຣະຄັມພິບາງທ່ານບໍ່ຍອມນັບພຣະທັມເຮັບເຮີຮວມເຂົ້າໃນກຸ່ມພຣະທັມນີ້ ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນວ່າຜູ້ຂຽນໄດ້ຂຽນໄປໃຫ້ກັບຄົນກຸ່ມນຶ່ງທີ່ປາກົດໃນພຣະທັມເຮັບເຮີ 5:11-6:12 ຕາມຄວາມຄິດເດີມມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະທັມເຮັບເຮີເປັນຈົດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ຮວມເຂົ້າກັບຈົດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລ ແຕ່ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນກໍສຶກສາສ່ວນຫລາຍມີຄວາມຄິດເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງ ມີຄວາມຫມັ້ນໃຈວ່າພຣະທັມເຮັບເຮີນີ້ບໍ່ແມ່ນຂຽນໂດຍທ່ານໂປໂລ ເປັນຈົດໝາຍທີ່ຂຽນໃຫ້ກັບຄຣິສຕຽນຊາວຢິວໂດຍທົ່ວໄປຈຶ່ງໄດ້ຮວມຢູ່ໃນກຸ່ມພຣະທັມນີ້

ຈົດໝາຍຝາກທົ່ວໄປນີ້ສ່ວນຫລາຍຈະຕັ້ງຊື່ພຣະທັມຕາມຜູ້ຂຽນຫລາຍກວ່າທີ່ຈະຕັ້ງຊື່ພຣະທັມຕາມກຸ່ມຂອງຜູ້ອ່ານ ສ່ວນຈົດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລຕັ້ງຊື່ພຣະທັມຕາມກຸ່ມຂອງຜູ້ຮັບຈົດໝາຍພວກທໍາອິດທີ່ກຸ່ມຜູ້ອ່ານ ໃຫ້ເຮົາລອງສັງເກດເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງ ຈາກຕົວຢ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້

ຈົດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລ

"ເຖິງ ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະເປຊູຄຣິສ ທີ່ຢູ່ໃນເມືອງຟີລິບປອຍ" (ຟປ 1:1)
ຜູ້ຮັບຄືຊາວຟີລິບປອຍ ຊື່ພຣະທັມຄື "ຟີລິບປອຍ"

ຈິດໝາຍຝາກທົ່ວໄປ

"ເຮົາຈິງ ຄົນສົບສອງຕະກຸນທີ່ກະຈັດກະຈາກຢູ່ນັ້ນ" (ຢກ 1:1)
ຜູ້ຮັບເປັນຄົນທົ່ວໄປ ຊຶ່ງພຣະທັມຈຶ່ງຕາມຊື່ຜູ້ຂຽນ ຄື "ຍາໂກໂບ"

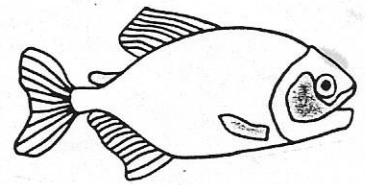
ຈິດໝາຍທີ່ຂຽນໄປເຖິງຊາວເຮັບເຮີ ເພື່ອເຕືອນສະຕິຄຣິສຕຽນຢົວ (ຫຼືເຮັບເຮີ) ໃຫ້ມີຄວາມ
ເຊື່ອໃນຄວາມໄພບູລຸຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ແລະການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະອົງ (ຮຮ 5:11-6:6)
ສ່ວນທ່ານຢາໂກໂບຂຽນເຕືອນໃຫ້ຄຣິສຕຽນຊາວຢົວທີ່ເຮົາເຮົາຮູ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະ
ເຮົາ (ຢກ 2:1-3) ສາວິກທີ່ຂຽນພຣະທັມເປັນໂຕສະບັບທີ່ 1 ຂໍໃຫ້ພົ້ນອອກຈາກຄຣິສຕຽນຍືດໝັ້ນໃນຄວາມ
ເຊື່ອເພື່ອຕໍ່ສູ້ຊາວຢົວແລະຊາວຕ່າງຊາດທີ່ຂົ່ມເຫັງແລະທໍາຮ້າຍພວກຄຣິສຕຽນ (1 ປຕ 4:12-19)
ຜູ້ທີ່ອ່ານຈິດໝາຍ ເປັນໂຕສະບັບທີ່ 2 ແລະ ຢູດາ ຕ້ອງຜະເຊີນກັບຄຣູສອນປອມ ທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງຍືດ
ໝັ້ນໃນຄໍາສອນອັນຖືກຕ້ອງໄວ້ (2 ປຕ 2:1-3, ຢູດາ 3-4)

ທ່ານໂຢຣັນຂຽນຈິດໝາຍສະບັບແຮກ ເພື່ອບອກຜູ້ອ່ານໃຫ້ດໍາເນີນຊີວິດໃນທາງທີ່ຖືກ (1 ຢຣ
2:6) ມີແນວປະຕິບັດທີ່ຖືກ (1 ຢຣ 4:11) ແລະມີຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກ (1 ຢຣ 4:1) ໃນຈິດໝາຍ
ໂຢຣັນສະບັບທີ່ 2 ນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຕືອນໃຫ້ຮະວັງຄຣູສອນປອມ (ຂໍ້ 7-11) ແລະໃນຈິດໝາຍສະບັບ
ທີ່ 3 ທ່ານໄດ້ຂຽນເຖິງບັນຫາຂັດແຍ້ງໃນຄຣິສຈັກ (ຂໍ້ 9-10)

ກຸ່ມຈິດໝາຍທົ່ວໄປໄດ້ຂຽນຂຶ້ນໃນຍາມທີ່ທ່ານໂປໂລເກັກຈະສິ້ນຊີວິດ ຍົກເວັ້ນຈິດໝາຍຢາໂກໂບ
ຈິດໝາຍເຫລົ່ານີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສຈັກທີ່ກໍາລັງຈະເຮັດເປັນໃຫຍ່ແລະຂຍາຍຕົວ ພຣະ
ທັມຈິດໝາຍ 2 ເປັນໂຕ ຢູດາແລະ 1 & 2 ໂຢຣັນໄດ້ກ່າວເຖິງຄຣູສອນປອມ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນບັນຫາ
ທັມດາໃນເວລານັ້ນສໍາຫຼັບຄຣິສຈັກທີ່ກໍາລັງຈະເຮັດເປັນໃຫຍ່ ບັນຫານັ້ນເກີດຈາກອິດທິຜົນຂອງແນວຄວາມ
ຄິດຂອງຊາວໂລກມາພົວພັນ ພຣະທັມເຮັບເຮີ ຢາໂກໂບ 1 ເປັນໂຕ ແລະ 3 ໂຢຣັນ ເປັນການສູ້ໃຈ
ຄຣິສຕຽນທີ່ກໍາລັງໄດ້ຮັບການທໍາຮ້າຍແລະການຂົ່ມເຫັງ

ເຮົາຈະເຫັນໄດ້ຊັດວ່າ ຜູ້ຂຽນຈິດໝາຍຝາກທົ່ວໄປທຸກທ່ານໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມເຊື່ອ
ອັນນຶ່ງທີ່ມີຄວາມຄືກັນກໍຄື "ພຣະຜູ້ຮັກໃຫ້ພິນ" (Savior) ຜູ້ຊຸກກໍາລັງເຮົາຢ່າງເຂັ້ມແຂງ (ຮຮ 4:
14-16) ຜູ້ຂຽນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຂໍຮ້ອງໃຫ້ຍືນຊື່ນດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນໃຈແລະໜັກແໜ້ນໝັ້ນຄົງ (ຢກ 1:2-4,
1 ປຕ 4:19) ຜູ້ຂຽນບາງທ່ານຂໍໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ເຫັນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ (1 ຢຣ 3:16-20) ແລະມີ
ຮາກຖານການປະຕິບັດທີ່ສັດຊື່ແລະຍຸຕິທັມ (ຢກ 5:1-6) ບັນຫາຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ
ປັດຈຸບັນນີ້ຄືກັນ ດັ່ງນັ້ນກຸ່ມຈິດໝາຍທົ່ວໄປນີ້ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຂຽນເຖິງພວກເຮົາດ້ວຍໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ
ແລະຊ່ວຍໃຫ້ໃນການຕໍ່ສູ້ຝ່າຍຈິດວິນຍານໃນປັດຈຸບັນນີ້

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ນຶ່ງ

ຈົດໝາຍເຖິງຄຣິສຕຽນຊາວເຮັບເຣີ The Letter of the Hebrews

ຂໍ້ໄຂພຣະທັມເຮັບເຣີ "ເຫດສັນນັ້ນຄັນພວກເຮົາມີມະຫາປະໂຫຍດທີ່ຜູ້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ທີ່ຜ່ານຟ້າສວັນໄປແລ້ວ ຄືພຣະເຊື້ອພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຍົດຖືຄວາມເຊື່ອທີ່ເຮົາໄດ້ ປະກາດແລ້ວນັ້ນໃຫ້ໝັ້ນຄົງ" (4:14)

ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະຮຽນພຣະທັມເຮັບເຣີຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາໄດ້ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຄຳວ່າ "ເຮັບເຣີ" ຊື່ "ເຮັບເຣີ" (ຫຼືເຮັບບຣູ ຫຼື ເຮັບຮາຍ Hebrews) ມາຈາກຊື່ ເອເບີຣ໌ (Eber) ເຊື້ອສາຍຂອງ ເຊມ (Shem) ຊຶ່ງເປັນລູກຂອງໂນອາທ໌ (Noah) ສະນັ້ນພວກເຮັບເຣີຈຶ່ງເປັນພວກທີ່ເອີ້ນວ່າເຊມາດ ພວກເຊມາດຫຼືເຊມຕິຄ (Semites, Semitic) ໝາຍເຖິງພວກທີ່ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊມ (ປຖກ 10:21, 25) ອັບຮາຣາມເປັນຊາວເຮັບເຣີ ເພາະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງເຊມທາງເອເບີຣ໌ (ປຖກ 11:10-26, 14:13) ສະນັ້ນລູກຫລານຂອງອັບຮາຣາມກໍເປັນຊາວເຮັບເຣີ (ປຖກ 39:17, 40:15, 43:32) ຕໍ່ມາບໍ່ນານຄຳວ່າ ເຮັບເຣີມີຄວາມໝາຍແຄບເຂົ້າ ຄືໝາຍເຖິງສະເພາະ ພວກທີ່ເປັນລູກຫລານຂອງອັບຮາຣາມທາງອີຊາກແລະຢາໂຄບ ຄຳວ່າເຮັບເຣີຈຶ່ງກາຍເປັນຊື່ນຶ່ງຂອງ ຊົນຊາດອິສຣາເອລ (ອພຍ 1:15, 2:6, 11, 3:18, 5:3, 21:2, 1 ຊມອ 4:6, 13:19, 14:11, 29:3, ຢຣມ 34:9, ຢນາ 1:9, ກຈ 6:1, 2 ກທ 11:22, ຟປ 3:5) ມີຊື່ອີກສອງຊື່ທີ່ໃຊ້ຮຽກຊາວເຮັບເຣີກັນຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້ຄື ຢິວ ແລະອິສຣາເອລ

ນຶ່ງ. ເຫດທີ່ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຣີ

ເມື່ອນັກສຶກສາພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ໄດ້ສຶກສາພຣະທັມເຮັບເຣີແລ້ວ ເຫັນວ່າເປັນພຣະ ທັມທີ່ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອອຸໂຈຄຣິສຕຽນຢົວທີ່ຕັກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງແລະທາຣຸນຈາກຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຊື່ອ ຄືພວກຂ້າຣາຊາການ ແລະພວກຊາວຢິວດ້ວຍກັນ ໃນຣາວ ຄ.ສ. 54-68 ຈັກພັດນີຣ໌(Nero) ໄດ້ ທຳການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນໃນປັດທັຍຂອງຣາຊາການຂອງທ່ານ ແລະຈັກພັດໂດມີຊຽນ (Domitian) ກໍໄດ້ທຳການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນຄືກັນ ແລະຄິດວ່າມີການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນຢົວໃນປະເທດອິດຕາລີດ້ວຍ ສິ່ງ ເຫລົ່ານີ້ເປັນເຫດໃຫ້ຄຣິສຕຽນຢົວບາງຄົນທີ່ໃຈ ມີແນວຄິດວ່າຖ້າພຣະເຊື້ອເປັນພຣະເຊື້ອຢາດເປັນຫຍັງຈຶ່ງ ບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງທຳໃຫ້ປະເທດຢົວເປັນອິສຣະຈາກໂຣມ ແລະບໍ່ ໄດ້ທຳລາຍພຣະວິຫານໃນກຸງເຢຣູຊາດລັມຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ຕັດໄວ້ (ມທ 24:1-2) ຊາວຢົວເປັນ ຈຳນວນຫລາຍຜິດຫວັງຄິດວ່າ ການພວກເຂົາມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງຄົງເປັນການຄິດຜິດ ໃນ ຄ.ສ. 62 ຍາໂຈໂບຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕຽນຢົວເຢຣູຊາດລັມຖືກຊາວຢົວຂ້າຕາຍ ແລະຄຣິສຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງໜັກ ບາງ ຄົນເສຍກຳລັງໃຈ ບໍ່ຢາກໄປຮ່ວມປະຊຸມກັບພັນຮອງຄຣິສຕຽນອີກຕໍ່ໄປ ທຳໃຫ້ອ່ອນແອລົງໃນຄວາມເຊື່ອທີ່

ເຂົາເຈົ້າຄິດມີກ່ອນ ຈົນກະທັ່ງມີບາງຄົນລະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູກັບໄປນັບຖືສາສນາຢິວ ແລະທຳພິທີຖວາຍສັຕວະບູຊາເໝືອນເດີມ

ມີຄຣິສຕຽນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອເຕີບໃຫຍ່ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຍິນແລະຮູ້ເຫັນເຫດການ ຈຶ່ງໄດ້ຄິດຂຽນພຣະທັມນີ້ເພື່ອເຕືອນຄຣິສຕຽນຊາວຢິວ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຫ້ເຂົາມີຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງ ທ່ານຜູ້ນີ້ເຫັນວ່າ ສາສນາຢິວບໍ່ສົມບູນ ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາທີ່ເຂົາຄິດຖືແມ່ນວ່າເປັນການປະຕິບັດຢ່າງຮ້ອນຮົນ ກໍເປັນແຕ່ພຽງພາບທີ່ອີງໃສ່ພຣະເຢຊູຄຣິສ ພຣະອົງໄດ້ເສດດັດມາເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາທີ່ພຣະທັມພຣະເຈົ້າທຸກປະການ ການຖວາຍບູຊາໃນພາກພັນທະສັນຍາເດີມເປັນພຽງຕົວຢ່າງ ການຖວາຍບູຊາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ(ການສິ້ນພຣະຊົນເທິງກາງແຂນ) ເປັນຕົວຈິງ ທີ່ພິທີສິ້ນຂອງຊາວຢິວໃນສ໋ມຍກ່ອນເລັງເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສທັງສິ້ນ ບັດນີ້ພິທີເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີຄວາມໝາຍອີກຕໍ່ໄປແລ້ວ ຖ້າຄຣິສຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າບໍ່ເປັນຫຍັງ ເພາະຄົນສ໋ມຍພັນທະສັນຍາເດີມມາຮອດພຣະເຢຊູຄຣິສກໍຖືກທໍຣະມານ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຈົ້າຄືກັນ ແລະທ່ານຕີໂມທຽວກໍໄດ້ຖືກຈຳຄຸກຄືກັນ ເພາະເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດ (ຮອ 13:23)

ສອງ. ລັກສນະຮູບແບບການຂຽນຂອງພຣະທັມເຮັບເຮີ

ພຣະທັມເຮັບເຮີເປັນພຣະທັມທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດຈິດໝາຍຝາກທີ່ຢູ່ພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ ແມ່ນວ່າຕອນຕົ້ນຈະບໍ່ມີຮູບແບບຂອງຈິດໝາຍ ຄື ບໍ່ມີຜູ້ຂຽນ ຜູ້ຮັບ ແລະຄຳແສດງຄວາມເຄົາລົບ ແຕ່ໄດ້ຂຶ້ນຕົ້ນດ້ວຍຫລັກຄວາມເຊື່ອທີ່ມີຄວາມສຳຄັນແລະມີເນື້ອນັ້ນຢູ່ທີ່ນຳປະທັບໃຈ ແຕ່ຕອນຈົບໄດ້ຈົບລົງແບບຈິດໝາຍ ມີຄຳແສດງຄວາມເຄົາລົບ ແລະມີຂ່າວນ້ອຍໜຶ່ງ ເຫດທີ່ເປັນເຊັ່ນນີ້ເພາະຜູ້ຂຽນຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ຮັບຈະນຳມາອ່ານໃນທີ່ປະຊຸມຂອງພວກຄຣິສຕຽນຟັງ ຈິດໝາຍນີ້ຈຶ່ງມີລັກສະນະແບບຂອງຄຳເຫສນາ ຄືມີຄຳສເນີເຮືອງເໝືອນກັບວ່າຜູ້ຂຽນຍິນເວົ້າດ້ວຍຕົວເອງ ສະນັ້ນທ່ານຈຶ່ງເລີ່ມດ້ວຍການສເນີຄວາມຈິງຕາມຂ່າວປະເສີດເພື່ອເປັນມູລຖານຄຳສເນີຂອງທ່ານ ເມື່ອຜູ້ຂຽນໄດ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງວ່າທ່ານບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນປະຊຸມແທ້ ທ່ານຈຶ່ງຈົບລົງໃນລັກສນະຂອງຈິດໝາຍ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂີ້ທີ່ ສອງ

ສາມ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີ

"ໃຜເປັນຜູ້ຂຽນຈົນໝາຍສະບັບນີ້?" ເປັນເລື່ອງທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ແຈ້ງໄດ້ ໃນຮາວປີ ຄ.ສ. 250 ນັກສາສນາສາດຍິ່ງໃຫຍ່ຜູ້ໜຶ່ງຊື່ ອອຣິເຈນ (Origen) ກ່າວໄວ້ວ່າ "ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຮູ້ວ່າໃຜເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີ" ຄຳເວົ້ານີ້ມີຊື່ສຽງແລະເປັນຂໍ້ອ້າງອີງຂອງນັກສຶກສາພຣະຄົມພິສເດມີ ເຮີດດີມິນພຣະຄົມພິບາງສະບັບຈະຂຶ້ນຫົວຂໍ້ພຣະທັມນີ້ວ່າ ຂຽນໂດຍທ່ານໂປໂລ ຈາກສຶກສາຕົ້ນສະບັບເຮີດດີມິນໄດ້ພົບວ່າຫົວຂໍ້ນີ້ໄດ້ມີການເພີ່ມເຕີມຂຶ້ນພາຍຫລັງທີ່ຈິດໝາຍນີ້ໄດ້ຂຽນພຣະທັມນີ້ຂຶ້ນເປັນເວລາການ ແລະມີເຫດຜົນທີ່ເຊື່ອວ່າ ບໍ່ແມ່ນທ່ານໂປໂລເປັນຜູ້ຂຽນ ມີເຫດຜົນດັ່ງນີ້

- (1) ພາສາກຣິກທີ່ໃຊ້ຂຽນບໍ່ເປັນຢ່າງດຽວກັບພາສາກຣິກທີ່ໃຊ້ໃນຈິດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລ

- (2) ການຍົກເຮັດອ້າງອີງບໍ່ຄືລັກສນະຂອງທ່ານໂປໂລ ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນໃຈໃນເຮືອງ
 ຣະບົບປຸຣະທິດໃນພັນທະສັນຍາເດີມ ທ່ານໂປໂລມີຄວາມສົນໃຈໃນເຮືອງຣະບົບພຣະບັນ
 ຍັດແລະແນວຄວາມເຊື່ອຂອງພັນທະສັນຍາເດີມ
- (3) ບໍ່ມີການເລັ່ມຕື່ນຈິດໝາຍດ້ວຍຄຳຂຶ້ນຕື່ນ ຄຳແສດງຄວາມເຄົາລົບ ຄືກັບຈິດໝາຍທີ່ທ່ານ
 ໂປໂລເຄີຍຂຽນ

ແມ່ນວ່າພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນຈະມີລັກສນະຂອງຄຳສອນທີ່ຄ້າຍກັບຂອງທ່ານໂປໂລກໍຕາມ ແຕ່ຄວາມ
 ແຕກຕ່າງທີ່ເຫັນໄດ້ຊັດ ທຳໃຫ້ນັກສຶກສາທາງພຣະຄົມພິບໍ່ສາມາດຈະລົງຄວາມເຫັນໄດ້ວ່າ ພຣະທັມເຮັດ
 ເຮັດຄືກັບຈິດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂປໂລສະບັບອື່ນ ໆ ຮ້ອຍເປີດຊັ້ນ ແຕ່ອາດຈະກ່າວໄດ້ວ່າທ່ານໂປໂລ
 ຄົງຈະມີອິດທິພົນຕໍ່ຜູ້ຂຽນ ຫຼືອາດຈະຢູ່ເບື້ອງຫລັງໃນການຂຽນຈິດໝາຍນີ້ໃນທາງນຶ່ງທາງໄດ ແຕ່ສິ່ງທີ່
 ແນ່ນອນທີ່ສຸດຄື ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດເປັນຜູ້ດີລໃຈໃນການຂຽນ ເຫດທີ່ພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນຢູ່ໃນພາກ
 ພັນທະສັນຍາໃຫມ່ກໍເພາະວ່າ ເນື້ອຫາຂອງພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນຄຳ ສົມຄວນທີ່ຈະເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນສ່ວນ
 ນຶ່ງຂອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໃຜເປັນຜູ້ຂຽນຈິ່ງມີຄວາມເຫັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
 ກ່ຽວກັບຜູ້ຂຽນດັ່ງນີ້

(1) ທ່ານເທີທູລຽນ (Tertullian) ໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນວ່າຜູ້ຂຽນແມ່ນ ທ່ານບາຣະນາບາ
 (Baranabas) ທ່ານບາຣະນາບາເປັນຄົນເລີຍທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພິທີນັກສຶກສາໃນພຣະວິ
 ຫານ (ກຈ 4:36) ທີ່ມີກ່າວຢ່າງຫລາຍໃນພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນ ຊື່ "ບາຣະນາບາ" ແປວ່າ ລູກແຫ່ງ
 ການໝູນໃຈ ໃນພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນ 13:22 ກ່າວວ່າຈິດໝາຍນີ້ເປັນ ຄຳໝູນໃຈ

(2) ທ່ານເຄລເມັນແຫ່ງອາເລັກຊານເດັຽ (Clement of Alexandria) ມີຄວາມຄິດ
 ເຫັນວ່າທ່ານລູກາເປັນຜູ້ຂຽນ ໂດຍໃຫ້ເຫດຜົນວ່າ ພາສາກຣີກທີ່ໃຊ້ຄືກັບທີ່ໃຊ້ໃນພຣະທັມກິຈການ

(3) ທ່ານຮາຣ໌ເນັຄ (Harnack) ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ປິນະກິລາ (Priscilla) ພັນຍາ
 ອາກິລາ (Aquila) ເປັນຜູ້ຂຽນ ເພາະທັງສອງທ່ານໄດ້ຮັບຈັກຫລັກຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລ ແລະຮູ້ຈັກ
 ແນວປະຕິບັດຕ່າງໆຂອງພວກຍິງ ແລະນີ້ເປັນເຫດທີ່ພຣະທັມນີ້ບໍ່ໄດ້ບອກຊື່ຜູ້ຂຽນເພາະວ່າເປັນຜູ້ຍິງ

(4) ທ່ານລູເທີ ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າອາໂປໂລ (Apollus) ທ່ານອາໂປໂລເປັນຊາວອາເລັກ
 ຊານເດັຽ ເປັນເມືອງທີ່ມີການສຶກສາ ເປັນຄົນມີໂຈທານດີ ແລະຊຳນານຫລາຍໃນທາງພຣະຄົມພິ (ກຈ
 18:24) ຊຶ່ງເຫມາະສົມທີ່ຈະເປັນຜູ້ຂຽນ ທ່ານໄດ້ເຄີຍພົບກັນທ່ານໂປໂລ ແລະຕີໂມທຽວ (1 ກທ
 16:12) ດ້ວຍເຫດນີ້ຈິ່ງເປັນເຫດຜົນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານໂປໂລຢູ່ເບື້ອງຫລັງແລະມີຄວາມສັນພັນກັບຜູ້ຂຽນ
 ພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນຕີໂມທຽວ (ຮຮ 13:23)

ສລຸບແລ້ວກໍບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຈັ່ງວ່າແມ່ນຜູ້ໃດຂຽນແທ້ ບໍ່ແມ່ນທ່ານໂປໂລ ຄວາມຄິດທີ່ວ່າທ່ານບາຣະນາ
 ບາເປັນຜູ້ຂຽນກໍບໍ່ມີຫລັກຖານຍືນຍັນ ທີ່ສົດທີ່ ທ່ານລູເທີ ສເນີວ່າອາໂປໂລເປັນຜູ້ຂຽນນັ້ນເປັນການ
 ຄາດຄະເນ ສ່ວນທີ່ເຊື່ອວ່າເປັນ ລູກາ ຫຼື ປິນະກິລາແລະອາກິລາ ເປັນຜູ້ຂຽນກໍຂາດຫລັກຖານທີ່ມີນ້ຳ
 ຫນັກມາສັບສນນຄວາມຄິດ ທີ່ເຮົາຮູ້ແນ່ຄື ພຣະວິນຍານເປັນຜູ້ດີລໃຈ ເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຕົວຜູ້ຂຽນ
 ທີ່ເປັນມະນຸດຄືໃຜ ແຕ່ເຮົາຮູ້ຈັກໄດ້ແນ່ຊັດວ່າເປັນຜົນງານຂອງພຣະວິນຍານ ເພາະເນື້ອນິຍແລະຫລັກ
 ຄຳສອນເປັນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແມ່ນແທ້ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວຜູ້ຂຽນຈະຊື່ຫຍັງກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ ໃນ
 ເມື່ອພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກ ຜູ້ທີ່ສຶກສາພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນຍັດຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ ນັບຕັ້ງ
 ແຕ່ຄຣິສຕຽນຊາວຍິງທີ່ໄດ້ຮັບການໝູນໃຈຈາກຈິດໝາຍສະບັບນີ້ພວກແຮກຕລອດມາຈົນຮອດພວກເຮົາ
 ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ເຮົາຮູ້ແນ່ແທ້ວ່ານີ້ຄືພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ນອບໄວ້ໃຫ້ກັບເຮົາ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ສາມ

ສີ. ວັນເວລາແລະສະຖານທີ່

ເຮືອງວັນເວລາແລະສະຖານທີ່ ໆ ຂຽນກໍບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນເຊັ່ນກັນ ແລະໃຜເປັນຜູ້ຮັບກໍບໍ່ຮູ້ຄືກັນ ທີ່ພໍ່ຈະຄົ້ນຄວ້າສຶກສາໄດ້ກໍຄື ຜູ້ຂຽນຈະຕ້ອງຂຽນມາຈາກອິຕາລີ (ຮສ 13:24) ຜູ້ຂຽນໄດ້ກ່າວເຖິງ ສາສນາພິທີໃນພຣະວິຫານຄືກັບວ່າຍັງຄົງມີຢູ່ສຳຫຼັບໃຫ້ຄົນໄປປະກອບພິທີທາງສາສນາ (ຮສ 8:4) ແລະ ຜູ້ຂຽນເຕືອນສະຕິຜູ້ອ່ານຢ່າໄດ້ທັນກັບໄປທຳພິທີທາງສາສນາຢືວອີກ ເມື່ອທ່ານເວົ້າເຖິງວິທີປະຕິບັດສາສນາ ກິຈຕາມແບບຂອງໂມເຊກໍເວົ້າຮາວກັບວ່າພຣະວິຫານບໍ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ ດ້ວຍເຫດຜົນເຫລົ່ານີ້ທຳໃຫ້ມີການ ສລຸບວ່າຈິດຫມາຍນີ້ຕ້ອງຂຽນຂຶ້ນກ່ອນທີ່ພຣະວິຫານຈະຖືກທຳລາຍໃນປີ ຄ.ສ. 70 ໃນເວລາດຽວກັນ ຄິດວ່າຜູ້ຂຽນໄດ້ຮັບອິດທິຜົນຈາກຈິດຫມາຍຂອງທ່ານໂປໂລທີ່ຂຽນຂຶ້ນຈາກຄຸກໃນກຸງໂຮມດ້ວຍທີ່ທຳໃຫ້ຄິດ ວ່າຈິດຫມາຍເຮັດເຮັດຕ້ອງຂຽນຫລັງປີ ຄ.ສ. 63 ຊຶ່ງເປັນປີທີ່ທ່ານໂປໂລຈຳຄຸກ ຖ້າຜູ້ຂຽນວົງວອນ ໃຫ້ຍຶດຖືຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນຄົງ ອາດເປັນເພາະເຫດການຂອງສົງຄາມຄັ້ງແຮກຂອງພວກຢິວກໍຈະຕ້ອງຂຽນ ຂຶ້ນໃນປະມານປີ ຄ.ສ. 67

ມີບາງຄົນຄິດເຫັນແຕກຕ່າງວ່າ ການອ້າງອີງເຖິງການຂົ່ມເຫັງຈາກພຣະທັມເຮັດເຮັດ 10:32 "ຄາວກ່ອນນັ້ນ" ຄວາມເວົ້ານີ້ຫມາຍເຖິງການຂົ່ມເຫັງໃນປີ ຄ.ສ.64 ທີ່ຈັກພັດນີໂຣໂດໄດ້ກ່າວໂທດພວກ ຄຣິສຕຽນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ເຜົາກຸງໂຮມ ຖ້າແມ່ນເປັນຈິງພຣະທັມນີ້ ຈະບໍ່ຂຽນຂຶ້ນກ່ອນໜ້າ ຄ.ສ. 65 ຕ້ອງຂຽນຂຶ້ນຫລັງຈາກນັ້ນ ບາງຄົນຄິດວ່າຄົງຈະຂຽນໃນຣັຊສັມຍຂອງຈັກພັດໂດມິທຽນທີ່ໄດ້ທຳການຂົ່ມ ເຫັງໃນຄັ້ງຫລັງ ປະມານ ຄ.ສ. 81-91 ທ່ານເຄລເມັນແຫ່ງກຸງໂຮມໄດ້ຮັບພຣະທັມເຮັດເຮັດປະມານ ຄ.ສ. 95 ດັ່ງນັ້ນພຣະທັມເຮັດເຮັດຈະຕ້ອງຂຽນຂຶ້ນກ່ອນໜ້ານີ້ແນ່ນອນ

ຫ້າ. ຜູ້ຮັບຫຼືຜູ້ອ່ານພຣະທັມເຮັດເຮັດ

ຊື່ພຣະທັມທີ່ເອີ້ນວ່າ "ເຮັດເຮັດ" ໃຊ້ຮຽກເປັນເຫຼືອທຳອິດໃນສັດວັດທີ່ 2 ນັບໄດ້ວ່າເປັນຊື່ທີ່ສົມ ກັບພຣະທັມນີ້ ເພາະຜູ້ທີ່ຂຽນພຣະທັມນີ້ມີຄວາມຫນັ້ນໃຈວ່າຜູ້ອ່ານຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຮູ້ເຮືອງຮາວຂອງ ພັນທະສັນຍາເດີມເປັນຢ່າງດີ ຜູ້ອ່ານເຫລົ່ານີ້ເປັນຄຣິສຕຽນຊາວຢິວ ທີ່ອາດຈະເປັນພວກປຸໂຣທິດຊາວ ຢິວອີກດ້ວຍ ເພາະຜູ້ຂຽນໄດ້ອ້າງເຖິງການນັບສາສນາພຣະເຈົ້າ ກິດຣະບຽບ ແລະສາສນາພິທີຕ່າງທີ່ ປະຕິບັດກັນພວກຢິວ ເມື່ອຊາວຢິວເປັນຄຣິສຕຽນກໍໄດ້ໜີອອກໄປຢູ່ຕາມຊາຍເມືອງແຖບທະເລ ເຊັ່ນ ເມືອງ ເຊຊາຣີຢາ ແລະອັນຕິໂອກທີ່ຫ່າງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຄິດ ຮອດວັນເວລາທີ່ນັບຖືສາສນາຢິວແລະປະເພນີຕ່າງ ໆ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຢິວ ເມື່ອຄວາມເຊື່ອໃຫມ່ ຂອງເຂົາຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງຫມັ້ນຄົງ ການທໍຣະມານຂົ່ມເຫັງເກີດຂຶ້ນທຳໃຫ້ຈິດໃຈໂອນອຽງຢາກຈະກັບໄປນັບ ຖືແລະປະຕິບັດຕາມສາສນາເດີມອີກ ດັ່ງນັ້ນຈິດຫມາຍຝາກສະບັບນີ້ຈຶ່ງເປັນຈິດຫມາຍທີ່ຂຽນໂດຍກົງໃຫ້ ກັບຄຣິສຕຽນຢິວອ່ານຫນຸນໃຈໃນຍາມທີ່ໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ

ຫົກ. ຈຸດປະສົງຂອງພຣະທັມເຮັບເຮີ

ຜູ້ອ່ານມີຄວາມລື່ງເຄີຍກັບຜູ້ຂຽນ ຜູ້ຂຽນໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ອ່ານວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຮັບໃຊ້ພຣະ ເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ (ຮຮ 6:10) ແຕ່ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຕີບໂຕເປັນຜູ້ໃຫຍ່ (ຮຮ 5:11-14) ຜູ້ ຂຽນມີຄວາມເປັນຫ່ວງໃນການຂົ່ມເຫັງທີ່ເກີດຂຶ້ນ (ຮຮ 10:32-24, 12:4) ແລະທ່ານມີແຜ່ນການ ທີ່ຈະຢຽມຢາມພວກເຂົາໃນເວລາບໍ່ນານ (ຮຮ 13:19, 23)

ຜູ້ຂຽນໄດ້ເຕືອນສະຕິຜູ້ອ່ານ "ຢ່າຂາດການປະຊຸມ... ແຕ່ຈົ່ງໝູນໃຈກັນຫລາຍກວ່າເກົ່າອີກ" (ຮຮ 10:24-25) ສິ່ງທີ່ອັນຕະລາຍຄື "ໃຈປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່" (ຮຮ 3:12-14) ຄິດວ່າຜູ້ອ່ານອາດເປັນຄົນສຽນຍົວທີ່ໄດ້ແຍກຕົວອອກຫ່າງຈາກຄົນສຽນກຸ່ມໃຫຍ່ ແລະມີຄວາມຄິດຕ້ອງ ການກັບຄືນໄປນັບຖືສາສນາຍົວຢ່າງເດີມ ເພື່ອເປັນການຫລີກຫນີການຂົ່ມເຫັງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຂຽນ ຈຶ່ງມີຄວາມປະສົງເຕືອນສະຕິວ່າ "ຖ້າເຂົາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກເສຍໄປແລ້ວ ກໍ່ເຫລືອວິສັຍທີ່ຈະນໍາເຂົາມາ ສູ່ການກັບໃຈອີກໄດ້ ເພາະເຂົາເອງຄົງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເສຍ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງໄດ້ຮັບ ການປະຈານຂາຍໜ້າ..." (ຮຮ 6:4-9, 10:26-31) ຜູ້ຂຽນມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຊ່ວຍໃຫ້ ພວກເຂົາກັບຄືນມາສາມັກຄີທັມກັບພື້ນຖານຄົນສຽນອີກ ແລະຍົດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອຮ່ວມກັນ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ 5

ເຈັດ. ສາຣະສໍາຄັນຂອງພຣະທັມເຮັບເຮີ

ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເຮັບເຮີສະເໜີພຣະເປຊູຄຣິສ໌ໃນຖານມະຫາປຸຣ໌ທິດຜູ້ຊົງຖວາຍພຣະອົງເອງເປັນ ເຄື່ອງບູຊາທີ່ສົມບູນສໍາຫຼັບລົບລ້າງບາບ (ຮຮ 8:1-2, 10:11-18) ພຣະເປຊູຄຣິສ໌ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດ ເຫນືອທຸກສິ່ງຂອງສາສນາໃນພາກພັນທະສັນຍາເດີມ ການທີ່ເຂົາມາເຖິງຄວາມຈິງແລະເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ຫລົງຈາກພຣະອົງ ແລະບໍ່ກັບຄືນໄປສູ່ສາສນາເດີມຂອງຊາວຍົວ (ຮຮ 10:26-29)

ແປດ. ເນື້ອນັ້ນຂອງພຣະທັມເຮັບເຮີ

ຈິດໝາຍນີ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ອ່ານປ້ອງກັນຕົວເອງ ບໍ່ໃຫ້ໃຊ້ຊີວິດກັບໄປມີຊີວິດຢ່າງເດີມອີກ ຊີວິດເດີມຂອງຊາວຍົວນັ້ນຄືການຖືພຣະບັນຍັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະການດໍາເນີນຊີວິດຕາມພິທີຕ່າງ ໆ ທີ່ໄດ້ ກໍາໜົດໄວ້ຕາມພັນທະສັນຍາເດີມ ເພື່ອທໍາໃຫ້ເຂົາໃຈງ່າຍຜູ້ຂຽນຈຶ່ງໃຊ້ປະສົບການທີ່ພວກຍົວຮູ້ຈັກດີ ເປັນພື້ນຖານທີ່ຈະຂຽນໃຫ້ຜູ້ອ່ານທີ່ມີປະສົບການຢ່າງດຽວກັນເຂົາໃຈ ຜູ້ຂຽນໄດ້ນໍາເອົາເຮືອງໃນພຣະ ທັມອົບພະຍົບເປັນແນວທາງອະທິບາຍຄວາມເຊື່ອຕາມແບບຄົນສຽນ ໂດຍເອົາເຮືອງການເດີນທາງ ອົບພະຍົບມາເປັນການສົມທຽບວ່າ ຄົນສຽນກໍາລັງມຸ່ງໜ້າໄປສູ່ສວັນຄີ ແຜ່ນດິນແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ການ ອົບພະຍົບເຮືອງນີ້ບໍ່ແມ່ນໂຮມເຊເປັນຜູ້ນໍາ ແຕ່ເປັນພຣະຄຣິສ໌ ແສງສວ່າງອັນເດີມທີ່ນໍາພວກເຂົາຄື ຄວາມ ເຊື່ອ ຄວາມຫວັງ ຊຶ່ງຄັ້ງນຶ່ງເຄີຍເປັນຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາໃນການເດີນທາງອົບພະຍົບເຂົ້າສູ່ຄານາ ອັນນັ້ນກໍ່ເປັນຄວາມສວ່າງໃນປັດຈຸບັນນີ້ຈາກພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ ພຣະຄຣິສ໌ນັ້ນໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ມາແທນບັນ

ດາປະໂຣທິດດັ່ງເດີມ ແລະພຣະອົງເປັນມະຫາປະໂຣທິດອົງໃຫຍ່ຢ່າງເມຂີດເຊດັກ ພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທ່ານອາໂຣນ ການຖວາຍບູຊາຕາມທີ່ກຳໜົດໄວ້ໃນພຣະທັມເລວີນິຕິນັ້ນ ໄດ້ປ່ຽນມາໃຫມ່ເປັນການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຖວາຍບູຊາດ້ວຍຕົວຂອງພຣະອົງເອງ ຜູ້ຂຽນພຍາຍາມຈະພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າການທີ່ພຣະຄິສຕໂປດເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສະເດັດມາເປັນເນື້ອໜັງນັ້ນ ໄດ້ຊົງເປັນຜູ້ນຳ ມະຫາປະໂຣທິດ ພຣະອົງນັ້ນສູງຍິ່ງກວ່າບັນດາທູດສວັນ ຊົງເປັນຜູ້ຄອບຄອງ

ຕາມຄວາມຄິດຂອງຊາວຢິວເຫັນວ່າ "ພຣະເຈົ້າຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດ" ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງສັກບົມເຮົາວ່າ "ເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາ ເພາະວ່າມະນຸດນັ້ນເຫັນໜ້າເຮົາແລ້ວຈະຕ້ອງຕາຍ" (ອເມຍ 33:20) ເມື່ອມາໂຣນອາແລະເມັຽ (ພໍ່ແມ່ຂອງແຊມຊັ້ນ) ໄດ້ພັກບູດຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມຄິດວ່າ "ເຮົາຄົງຈະຕ້ອງຕາຍເປັນແນ່" (ຜປຄ 13:22) ໃນພັບພລາທິດຕັ້ງສັກສິດ ບໍ່ມີໃຜສາມາດເຂົ້າໃນທີ່ບໍລິສຸດທີ່ສຸດ (Holy of Holy, ອະພິສຸດທິສຖານ) ເພາະເປັນທີ່ຕັ້ງທີ່ບັນທະສັນຍາໄມຕິແລະຖືວ່າເປັນທີ່ປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໄປມີຜູ້ດຽວຄືມະຫາປະໂຣທິດ ແລະມະຫາປະໂຣທິດສາມາດເຂົ້າໄປໄດ້ວັນດຽວ ຄືວັນໄຖ່ບາບ ບໍ່ເຊັ່ນນັ້ນແລ້ວຄົນອື່ນເຂົ້າໄປຈະຕ້ອງຕາຍ (ລວນ 16:2) ດັ່ງນັ້ນຕາມຄວາມຄິດຂອງຊາວຢິວທີ່ໄປກໍຈະມີຄຳຖາມວ່າ "ມະນຸດຈະເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?"

ມັນກປຣາດຊາວກຣີກຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ຊື່ວ່າ ພລາໂຕ (Plato) ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ໃຫ້ແນວຄວາມຄິດທີ່ສຳຄັນເຮືອງ ຮູບແບບ (Forms) ແລະຄວາມຄິດ (Ideas) ທ່ານເຂົ້າໃຈວ່າໃນສ່ວນເປັນສຖານທີ່ທີ່ມີຮູບແບບແນວຄວາມຄິດຂອງສາຣະພັດສິ່ງໃນໂລກນີ້ທີ່ເປັນແມ່ແບບ ສາຣະພັດສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນໂລກເກີດຂຶ້ນລ້ວນເປັນສິ່ງທີ່ລຽນແບບມາຈາກສ່ວນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນຄວາມຄິດຫຼືຮູບແບບໃດ ໆ ກໍຕາມ ດັ່ງນັ້ນຄວາມມຸ່ງຫມາຍຂອງຊີວິດໃນໂລກນີ້ຄື ການທຳທຸກວິທີທາງທີ່ຈະຫລຸດພັນຈາກໂລກທີ່ບໍ່ສົມບູນໄປສູ່ຄວາມສົມບູນໃນສ່ວນ ເປັນການອອກຈາກໂລກທີ່ບໍ່ເປັນຕົວຈິງໄປສູ່ສ່ວນທີ່ເປັນຕົວຈິງທີ່ສົມບູນ ດັ່ງນັ້ນແນວຄຳສອນຂອງພລາໂຕຈຶ່ງເປັນການຫາທາງອອກຈາກຄວາມບໍ່ສົມບູນໄປສູ່ຄວາມສົມບູນທີ່ທ່າງໄກພັນ

ຊາວຢິວແລະຊາວກຣີກມີຄຳຖາມຢ່າງດຽວກັນ ຊາວຢິວຖາມວ່າ "ເຮົາຈະຫາທາງເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ" ຊາວກຣີກຖາມວ່າ "ເຮົາຈະເຂົ້າເຖິງຄວາມຈິງໄດ້ຢ່າງໃດ" ພຣະທັມເຮັບເຮີໃຫ້ຄຳຕອບທີ່ທັງສອງຝ່າຍຄື "ເຮົາຈະເຂົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມຈິງໃນພຣະເຢຊູຄິສຕ໌" ນີ້ເປັນແນວຄວາມຄິດຫລັງຂອງພຣະທັມເຮັບເຮີ ໃນພຣະເຢຊູຄິສຕ໌ເຮົາໄດ້ເຂົ້າສູ່ຕັ້ງສັກສິດ (ພັບພລາ) ອັນແທ້ຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດເປັນຜູ້ຕັ້ງ (ຮຮ 8:2) ໃນພຣະເຢຊູຄິສຕ໌ສິ່ງທີ່ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຄົງເຫລືອຢູ່ (ຮຮ 12:27) ໃນພຣະອົງເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃນນະຄອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນນາຍຊ່າງ ແລະຊົງເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ (ຮຮ 11:10) ໃນພຣະອົງເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃກ້ພຣະເຈົ້າ (ຮຮ 7:19) ພຣະທັມເຮັບເຮີຊັກຊວນເຮົາ "ໂດຍເຫດນີ້ ຈິ່ງໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໄປໃກ້ດ້ວຍຈິງໃຈ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອອັນເຕັມບໍລິບູນ" (ຮຮ 10:22) ພຣະເຢຊູຄິສຕ໌ຊົງເປັນທາງທີ່ໄປເຖິງຄວາມຈິງແລະພຣະເຈົ້າ

ດັ່ງນັ້ນພຣະທັມເຮັບເຮີຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄິສຕ໌ຍິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດຢູ່ເໜືອຄວາມເຊື່ອຢິວທີ່ມີໃນພັນທະສັນຍາເດີມດັ່ງນີ້

1. ພຣະເຢຊູຄິສຕ໌ຊົງເປັນໃຫຍ່ກວ່າຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະທັມ (Prophets)

ຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະທັມໃນພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມໄດ້ຮັບການສຳແດງຫຼືເປີດເຜີຍຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ລະນ້ອຍ ແລະບໍ່ສົມບູນ ແຕ່ໃນຄາວສຸດທ້າຍພຣະເຈົ້າກ່າວທາງພຣະບຸດ ພຣະເຢຊູຄິສຕ໌ຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຊົງຢູ່ເໜືອສິ່ງທັງປວງ ເພາະພຣະອົງຊົງສ້າງໂລກທັງຫລາຍ

5 ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງສຳແດງໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງເປັນພິມດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຊຳຮະຄວາມຜິດບາບຂອງພຣະເຈົ້າ (ຮສ 1:1-3)

2. ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງເຫຍື່ອກວ່າເຫລົ່າທູດສັງຄົມ (Angels, ເຫລວະດາ)

ບາງທີພວກຍິວອາດຈະເອີ້ນທູດສັງຄົມວ່າ "ບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ" ແຕ່ວ່າບໍ່ມີທູດສັງຄົມໃດທີ່ພຣະເຈົ້າເອີ້ນວ່າ "ທ່ານເປັນບຸດຂອງເຈົ້າ" ນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິສຊີ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີທູດສັງຄົມໃດໄດ້ຮັບການນັບສາກ ຊັບຊະນະສູງສຸດຂອງພຣະຄຣິສຊີ ການຍອມຮັບຄວາມທຸກທໍຣະມານແລະຕາຍເພື່ອໄຖ່ບາບ (ຮສ 1:4-2:9)

3. ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງເຫຍື່ອກວ່າໂມເຊ

ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງເປັນກົກເຄົ້າ (ຕົ້ນຕະກູລ) ຍາດວົງ ມີກຽດຫລາຍກວ່າຍາດວົງ (ຮສ 3:1-6) ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຍ່ອມຢູ່ເໜືອຍາດວົງ ອັນເປັນຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອສົມທຽບພຣະເຢຊູກັບໂມເຊ ແລະໂຢຊວຍ ໂມເຊຊາຊົນຊາດອິສຣາເອລອອກຈາກອີຢິບ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພຣະບັນຍັດແກ່ທ່ານໃຫ້ເຂົ້າທັງຫລາຍ ຕໍ່ມາໂຢຊວຍພາຊົນຊາດນີເຊົ້າໄປຕັ້ງຖິ່ນຖານໃນແຜ່ນດິນທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ ທີ່ນັ້ນຊົນຊາດອິສຣາເອລລວມກັນເປັນຊາດນຶ່ງ ແລະມີຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອສາສນາຮ່ວມກັນ ແຕ່ຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງເຫຍື່ອກວ່າໂມເຊແລະໂຢຊວຍຄື ພຣະຄຣິສຊີ ພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈະຊົງປະທານບ້ານພັກຝ່າຍຈິດວິນຍານແລະສະຖານທີ່ອັນເປັນຄວາມສຸຂສຳຫຼັບການຕັ້ງຖິ່ນຖານອັນຖາວອນແກ່ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງນຳຊົນຊາດຂອງພຣະອົງອອກຈາກການວົນວຽນໃນຖິ່ນທຸຣະກັນດານແຫ່ງການທົດລອງໃນໂລກນີ້ເຂົ້າໄປສູ່ຊີວິດທີ່ຕິດສົມທັບພຣະເຈົ້າ (ຮສ 3:1-4:13)

ສະນັ້ນຜູ້ຂຽນຕັກເຕືອນໃຫ້ ຣະວັງການບໍ່ເຊື່ອຖືແລະການດີດີງ (ຮສ 3:7-4:13) ຈົ່ງມອບຄວາມເຊື່ອທັງສິ້ນໄວ້ໃນພຣະຄຣິສຊີ ແລະສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງບໍ່ວ່າຈະມີສິ່ງນຶ່ງອັນໃດກົດຂຶ້ນ ຄຳວ່າ "ວັນນີ້" ມີຢູ່ຫລາຍເທື່ອເພື່ອເນັ້ນໜັກວ່າ ເວລານີ້ເປັນເວລາທີ່ຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອແລະໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນບ່ອນພັກຂອງເຈົ້າຄື ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າ ແລະບ່ອນພັກນີ້ຈະເປັນຂອງເຈົ້າສະເໝີໄປ ຈິດໃຈທີ່ດີດ້ານນັ້ນ ຈະນຳຊີວິດໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍ ຈົ່ງຟັງພຣະສຸຣະສຽງແລະສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າວັນນີ້ ດຽວນີ້

4. ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງເຫຍື່ອກວ່າຣະບົບຂອງປະໂຣທິດອາໂຣນໃນພາກພັນທະສັນຍາດົມ

ຄຳວ່າ "ປະໂຣທິດ" (Priest) ໃນພາສາລາຕິນ "pontifex" ໝາຍເຖິງ "ຜູ້ສ້າງຂົວ" (bridge-builder) ປະໂຣທິດເປັນຜູ້ສ້າງຂົວເຊື່ອມໂຍງຮະຫວ່າງມະນຸດແລະພຣະເຈົ້າ ປະໂຣທິດມີຄວາມສຳຄັນຄື ເປັນຜູ້ແທນ ມີສ່ວນຮ່ວມທຸກສຸກກັບພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຮັບການທົດລອງຢ່າງດຽວກັບປະຊາຊົນ ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງເປັນມະນຸດແທ້ (2:17, 4:14-16, 5:2) ຜູ້ທີ່ທຳໜ້າປະໂຣທິດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ໄດ້ຮັບການຊົງເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຊີໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ (ຮສ 5:4-6) ໜ້າທີ່ທັງອັນສຳຄັນຂອງປະໂຣທິດຄືການຖວາຍບູຊາ ຊຶ່ງເປັນຫົນທາງນຳໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ (ຮສ 5:1, 8:3) ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຊີງແຕກຕ່າງກວ່າປະໂຣທິດຄົນອື່ນ ໆ ທີ່ເຄີຍມີມາ

ປະໂຣທິດທີ່ຢູ່ກ່ອນພຣະເຢຊູຄຣິສຊີຕ້ອງເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາສຳຫຼັບຄວາມບາບຂອງ

7 ຕົ້ນຕອງກ່ອນ ທີ່ຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາສຳຫຼັບປະຊາຊົນ ແລະຕ້ອງເຮັດທຸກ ໆ ວັນ (ຮສ 5:3, 7:27) ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຕ້ອງເຮັດ ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາຂອງພຣະອົງເທື່ອດຽວ ບໍ່ຕ້ອງມີການຖວາຍຫລາຍເທື່ອ ແລະຊຶ່ງສຳເລັດການໃຖ່ບາບອັນຕລອດໄປ (ຮສ 9:12, 26, 28, 10:10, 12, 14) ການຖວາຍບູຊາຂອງປູຣ໌ທິດເປັນການເຕືອນໃຫ້ລະນຶກເຖິງບາບທຸກປີ ການຖວາຍບູຊາຂອງພຣະເຢຊູເປັນການຖວາຍຕົວເອງ ແລະເປັນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງທີ່ສະມັກໃຈ (ຮສ 10:9, 10) ນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດຢ່າງແທ້ຈິງໃນການຖວາຍບູຊາ ໃນພຣະທັມເຮັບເຮີບິດທີ່ 7 ຜູ້ຂຽນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ຈາກເມື່ອເຮັດດັ່ງ

ສິ່ງຕ່າງ ໆ ທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ເຮັດເປັນຄຳສອນເຖິງສັມພັນທະພາບໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າກັບມະນຸດ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ຜູ້ນຳທາງຂອງສັນຍາໃໝ່ ຕາມທີ່ພຣະທັມເຢເຮັດໄດ້ຂຽນໄວ້ "ເຮົາຈະບັນຈຸຂັບຍັດຂອງເຮົາໄວ້ໃນໃຈເຂົາ" ການຖວາຍເຄື່ອງບູຊາບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ເພາະພຣະອົງຈະບໍ່ຈົດຈຳການຜິດບາບກັບການອະທັມຂອງເຂົາ (ຢຣມ 31:31-34 ຮສ 8:8-12, 10:16, 17) ມີຄຳສາມຄຳທີ່ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນໃນພຣະທັມເຮັບເຮີບິດທີ່ກ່າວເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ຄື

1. ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເຊິ່ງເປັນ "ຜູ້ບຸກເບີກ" (the pioneer ພາສາກຣີກ ອາຣ໌ເຄກອສ, archegos) ປາກົດໃນ ຮສ 2:10, 12:2 "ຜູ້ບຸກເບີກ" ໝາຍເຖິງຜູ້ທີ່ນຳກໍ່ຕັ້ງເມືອງໃໝ່ເປັນຜູ້ນຳທາງໃນຄຳສອນໃໝ່ ແລະເປັນຜູ້ແຮກເລີ້ມຕົ້ນສິ່ງຕ່າງ ໆ ຂຶ້ນກ່ອນຜູ້ອື່ນ

2. ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເຊິ່ງເປັນ "ຜູ້ນຳໜ້າ" (ພາສາກຣີກ ໂຟໂດມອສ prodromos) ໝາຍເຖິງຜູ້ແຮກທີ່ນຳໜ້າກວດກາເພື່ອຄວາມປອດພິຍຂອງຜູ້ອື່ນ ບາງເທື່ອໝາຍເຖິງຜູ້ນຳທາງເດີນເຮືອໃນອ່າວທີ່ຮຸ້ຈັກວ່າທາງໃດເປັນທາງທີ່ຈະເຂົ້າມາເຖິງທ່າເຮືອດ້ວຍຄວາມປອດພິຍ (ຮສ 6:20)

ຄຳທີ່ນັ້ນແລະສອງນີ້ ບັນລະຍາຍເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ທີ່ພຣະອົງເຊິ່ງເປີດທາງຂອງພຣະເຈົ້າສຳຫຼັບຄົນອື່ນ ໆ ທີ່ຕິດຕາມ

3. ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ເຊິ່ງເປັນ "ຜູ້ກາງ" (ພາສາກຣີກ ເມຊິເທສ mesites) ຄວາມໝາຍຕາມຕົວອັກສອນຄືຜູ້ທີ່ຍິນຢູ່ກົງກາງ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຍິນຢູ່ລະຫວ່າງມະນຸດແລະພຣະເຈົ້າ ເປັນຜູ້ນຳພຣະເຈົ້າມາເຖິງມະນຸດ ແລະນຳມະນຸດມາເຖິງພຣະເຈົ້າ (ຮສ 9:15, 12:24)

ຜູ້ຂຽນຕ້ອງການຂຽນໃຫ້ຊາວຢິວຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຢິ່ງໃຫຍ່ສູງສຸດ ເປັນຜູ້ທີ່ເປີດທິນທາງເຖິງພຣະເຈົ້າແລະເຖິງຄວາມຈິງ "ເຫດສັນນັ້ນໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍມີໃຈກ້າເຂົ້າໄປເຖິງພຣະທີ່ນັ້ນແຫ່ງພຣະຄຸນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ ແລະພົບພຣະຄຸນທີ່ຈະຊ່ວຍເຮົາໃນເວລາທີ່ຕ້ອງການ" (ຮສ 4:14-16)

ໝາຍເຫດ ຄຳວ່າ "ປະໂຣທິດ" ໃນພາສາລາວມາຈາກພາສາບາລີ ໝາຍເຖິງ ນັກບວດໃນສາສນາພຣາມທີ່ເປັນຜູ້ສອນພຣະທັມ ຫຼືທີ່ປຶກສາຣິດຄອງປະເພນີຂອງກະສັດ ຜູ້ທີ່ແປພຣະຄຳພີໄດ້ນຳຄຳນີ້ມາໃຊ້ໝາຍເຖິງພວກເລວີທີ່ເປັນນັກບວດ ທີ່ມີໜ້າທີ່ປົວຮະບັດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໃນພຣະວິຫານ ຜູ້ນຳຂອງປະໂຣທິດ ຄື ມະຫາປະໂຣທິດ (High Priest) ເປັນຜູ້ດຽວທີ່ມີໜ້າຖວາຍເຄື່ອງບູຊາໃນໜ້ອງບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຕັ້ງທີ່ບັນທະສັນຍາໄມຕຣີຂອງພຣະເຈົ້າ ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຊາວຢິວຖືວ່າເປັນທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ຫ້າ ຫົກ

6/21/94

ບົດທີ 9

ຈົດໝາຍຂອງທ່ານຢາໂກໂບ The Letter of James

ຂໍ້ໂຂພຣະທັມ

ທັມມະທີ່ບໍ່ມີສັດແລະບໍ່ມີການຊົ່ວມົວໝອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາ ກໍມີດັ່ງນີ້ ຄືການຢ້າມຢາມລູກກໍາພ້າ ແລະຍິງໝ້າຍທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ ແລະການຮັກສາ ຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກການດ່າງພ້ອຍຂອງໂລກ (ຢກ 1:27)

ເຫດວ່າຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຈິດວິນຍານ ກໍຕາຍແລ້ວສັນໃດ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດ ກໍຕາຍແລ້ວສັນນັ້ນເໝືອນກັນ (ຢກ 2:26)

ຈົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ຂຽນໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນວ່າ ທ່ານມີຄວາມຜູກພັນກັບຄໍາສອນຂອງທ່ານ ໂມເຊ ພຣະທັມຢາໂກໂບມີລັກສະນະຂອງການຂຽນຄືກັບຄໍາເຫສນາດທີ່ງູດຂົາໃນພຣະທັມມັດທາຍ 5-7 ມີຄວາມລຶກຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນທັມ ແລະທັມມະພາກປະຕິບັດ ຄຣິສຕຽນມັກຈະຖືກການທົດລອງຕັ້ງແກ້ງ ໃຫ້ເປັນຄົນດີເກີນກວ່າທີ່ຕົວເປັນຈິງ ເພື່ອຄວາມແຂງແຮງຂອງຄຣິສຕິກແລະສະພາບຂອງຄຣິສຕິກ ຫນ້າ ກາກເຫລົ່ານີ້ຄວນຈະຖອດອອກຖິ້ມໄປເສັຽ ຈົດໝາຍສະບັບນີ້ພຍາຍາມຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອໃນແນວ ປະຕິບັດ ຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນເຊື່ອພຽງແຕ່ຢາກ "ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວສັນນັ້ນ" ຜູ້ຂຽນ ໄດ້ໃຫ້ການຍົກຍໍ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່ໃນການດໍາເນີນຊີວິດປະຈໍາວັນ ແລະເປັນໜັກຄໍາສອນ ໃນເຣື່ອງນີ້ຢ່າງຊັດເຈນ

ນຶ່ງ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມຢາໂກໂບ

ພຣະທັມສະບັບນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ຂຽນຄື "ຢາໂກໂບຜູ້ເປັນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂອງພຣະ ເຢຊູຄຣິສຕ໌ເຈົ້າ" (ຢກ 1:1) ຂໍຄວາມໃນຕອນນີ້ບໍ່ໄດ້ກ່າວຊື່ເຈນວ່າເປັນຢາໂກໂບຜູ້ໃດແທ້ ເພາະ ໃນພັນທະສັນຍາໃຫມ່ ມີຜູ້ທີ່ໃຊ້ຊື່ "ຢາໂກໂບ" 4 ທ່ານ ດັ່ງນີ້

1. ຢາໂກໂບຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງອັດສາວິກຄົນນຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູຊີ ຢູດາ (ບໍ່ແມ່ນຢູດາອິສະກາຣິອິດ, ລກ 6:16, ກຈ 1:13)
2. ຢາໂກໂບລູກຊາຍອະລະຟາຍ ເປັນອັດສາວິກຄົນນຶ່ງໃນສິບສອງຄົນ (ມທ 10:3)
3. ຢາໂກໂບລູກຂອງເຊເບດາຍ ອັດສາວິກອີກຜູ້ນຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູ ແລະເປັນນ້ອງຂອງ ອັດສາວິກເຢຣັນ (ມທ 4:21, ກຈ 12:2)
4. ຢາໂກໂບຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູ (ມທ 13:55, ມກ 6:3, ຄຕ 1:19)

ຢາໂກໂບຜູ້ທີ່ເປັນພໍ່ຂອງອັດສາວິກນັ້ນ ບໍ່ມີການກ່າວເຖິງອີກເລີຍ ນອກຈາກການອ້າງວ່າເປັນ ພໍ່ຂອງອັດສາວິກເທົ່ານັ້ນ ໃນພຣະທັມຢາໂກໂບ 1:1 ບໍ່ໄດ້ອ້າງວ່າ ຜູ້ຂຽນເປັນອັດສາວິກ ຊຶ່ງຖ້າຜູ້ ຂຽນເປັນອັດສາວິກຄົງຈະໄດ້ກ່າວອ້າງເຖິງ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ພຣະທັມເຫລົ່ານີ້ໄດ້ການຍອມຮັບຈາກ

ຄຣິສຕ໌ທັມພຣະທັມ 197

ຄຣິສັກຢ່າງໄວ ແລະບໍ່ຕ້ອງມີການສົງສັບ ເຫດຜົນອີກປະການນຶ່ງທີ່ເຊື່ອວ່າບໍ່ແມ່ນເປັນອັກສາວິກທີ່ເປັນລູກຂອງເຊເຊບດາຍນ້ອງຊາຍຂອງໂຢຮັນ ເພາະທ່ານຖືກປະທານຊີວິດເພາະຄວາມເຊື່ອເມື່ອ ຄ.ສ. 44 (ກກ 12:2) ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສັກໃນຍຸກທໍາອິດຖືວ່າ ຢາໂຣໂບນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມສະບັບນີ້ ທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ພົບພໍ້ການເປັນຂຶ້ນຈາກການຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ (1 ກກ 15.7) ນັບຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາທ່ານໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ນໍາຄົນສໍາຄັນຂອງຄຣິສັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ກກ 12:17) ທ່ານໂປໂລເອງກ່າວເຖິງວ່າທ່ານຢາໂຣໂບເປັນຫລັກສໍາຄັນຄົນນຶ່ງໃນສາມທ່ານຂອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ຄຕ 2:9) ໃນພຣະທັມກິຈການ 15 ໄດ້ກ່າວເຖິງທ່ານຢາໂຣໂບວ່າເປັນຕົວຫລັກຂອງທີ່ປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງຄຣິສັກແລະເມື່ອທ່ານກ່າວສິ່ງໃດອອກມາ ກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອຖື ສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບທ່ານຢາໂຣໂບນັ້ນ ສະແດງວ່າທ່ານບໍ່ເປັນພຽງທີ່ຮັກແພງຖ້າມາກາງຄຣິສຕຽນເທົ່ານັ້ນ ທ່ານຍັງເປັນຄົນຍິວດ້ວຍ ທ່ານຖືກປະທານຊີວິດ ເພາະຄວາມເຊື່ອໃນປີ ຄ.ສ. 62

ສະພາຄຣິສັກທີ່ປະຊຸມໃນ ຄ.ສ.382 ເມືອງໂຣມ (Rome) ແລະ ຄ.ສ. 397 ໃນເມືອງຄາຣ໌ເທຈ (Carthage) ໄດ້ຍອມຮັບພຣະທັມຢາໂຣໂບເປັນພຣະຄໍາຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນການສັນຍາສູນຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ຢາໂຣໂບນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມຢາໂຣໂບ ເມື່ອເຮົາສຶກສາຈາກພຣະທັມຢາໂຣໂບ 1:22 ແລະ 5:12 ເຮົາຈະພົບວ່າພຣະທັມຕອນນີ້ ໄດ້ຮັບອິດທິຜົນຈາກຄໍາສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ເມື່ອເຮົາທຽບກັບມັດທາຍ 7:20 ແລະ 5:34-37(ຕາມລໍາດັບ) ເຊື່ອວ່າທ່ານຢາໂຣໂບຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຄົງຈະໄດ້ຍິນຄໍາສອນເຫລົ່ານີ້ຈາກພຣະເຢຊູ ເມື່ອເຮົາສຶກສາຈາກພຣະທັມຢາໂຣໂບ 5:14-18 ຈະເຫັນລັກສະນະຂອງຜູ້ຂຽນວ່າເປັນນັກອະທິຖານ ມີຜູ້ທີ່ສຶກສາຊົວະປະວັດຂອງທ່ານຢາໂຣໂບກໍພົບວ່າ ກົງກັບນິສັຍຂອງທ່ານຢາໂຣໂບ ທ່ານມັກການອະທິຖານເປັນຊີວິດຈິດໃຈຂອງທ່ານ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ຜູ້ຂຽນພຣະທັມຢາໂຣໂບແມ່ນເປັນ ທ່ານຢາໂຣໂບນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນຜູ້ຂຽນ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ນຶ່ງ

ສອງ. ວັນເວລາຂອງການຂຽນພຣະທັມຢາໂຣໂບ

ຖ້າທ່ານຢາໂຣໂບນ້ອງຊາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ເປັນຜູ້ຂຽນແລ້ວ ກໍຕ້ອງຂຽນຂຶ້ນກ່ອນປີ ຄ.ສ. 62 ນັກປຣາດບາງທ່ານເຊື່ອກັນວ່າ ຂຽນຂຶ້ນໃນຣາວ ຄ.ສ.45 ແຕ່ໃນ ຢກ 2:14-26 ສະແດງວ່າທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກຄໍາເຕສສາແລະຈິດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລ ເຫດສະນັ້ນຄາດວ່າຄົງຈະຂຽນຂຶ້ນໃນຣາວຕອນຕົ້ນຂອງ ຄ.ສ.60 ແລະຈະຕ້ອງເປັນປີກ່ອນ ຄ.ສ.62 ນັກປຣາດທາງພຣະຄໍາມີໄດ້ສຶກສາພຣະທັມຢາໂຣໂບແລະໃຫ້ຄວາມສັນຍາສູນວ່າພຣະທັມຢາໂຣໂບຂຽນຂຶ້ນໃນສັມຍແຣກ ໆ ຂອງການຂຽນພຣະຄຣິສັທັມຄໍາພິພາບັນທະສັນຍາໃຫມ່ ບໍ່ແມ່ນຣະຍະຫລັງຈາກປີ ຄ.ສ.62 ລົງມາ ໂດຍມີເຫດຜົນດັ່ງນີ້

ປະການທໍາອິດ ພຣະທັມຢາໂຣໂບ 5:1-6 ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງ ຄວາມແຕກແຍກຮະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນຍາກຈົນ ໃນສັມຍຫລັງເສີກຕໍ່ຕ້ານໂຣມັນສິ້ນສຸດລົງໃນ ຄ.ສ.66 ຄົນຮັ່ງມີໄດ້ຮັບຄວາມເສີຍຫາຍທຸກລາຍທີ່ສຸດ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຂັດແຍ້ງກັນຮະຫວ່າງຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນຍາກຈົນສິ້ນສຸດລົງ ດັ່ງນັ້ນເຫດການທີ່ທ່ານຢາໂຣໂບກ່າວເຖິງໃນພຣະທັມຂອງທ່ານຕ້ອງເປັນສັມຍກ່ອນໜ້ານີ້ ຄືກ່ອນ ຄ.ສ.66

ປະການທີສອງ ຈາກພຣະທັມຢາໂຣໂບ 5:14 ສະແດງວ່າການຈັດຕັ້ງອົງການຂອງຄຣິສັກບໍ່ມີ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ແລະຜູ້ນຳໃນຄຣິສະຈັກຫລາຍປານໃດ ຜູ້ນຳມີພຽງຜູ້ປົກຄອງ(ສິດຍາພິບາລ) ຄຣິສະຈັກເຫຼົ່ານັ້ນ ຄິດວ່າຕ້ອງເປັນສັມຍແຮກ ໆ ຂອງການກໍ່ຕັ້ງຄຣິສະຈັກໃໝ່

ປະການທີ່ສາມ ຈາກພຣະທັມຢາໂກໂບ 5:7-9 ຄຣິສຕຽນກຳລັງກະຕືລືລົ້ນກັບການສະເດັດກັບ ມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕທີ່ອາທິສອງ ຄວາມຮູ້ສຶກນີ້ເປັນຂອງຄຣິສຕຽນໃນຮຸ່ນທຳອິດທີ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສະຈັກສະເດັດກັບມາໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່

ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວມາແລ້ວ ເຊິ່ງໝັ້ນວ່າຣະຍະເວລາການຂຽນພຣະທັມຢາໂກໂບເປັນສັມຍກໍ ຕັ້ງຄຣິສະຈັກໃນຣະຍະແຮກ ແລະຊຶ່ງເປັນການສັນບສນຸນວ່າ ທ່ານຢາໂກໂບນັ້ນອາດຊາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມສະບັບນີ້

ສາມ. ຜູ້ຮັບ ຫຼືຜູ້ອ່ານພວກທຳອິດ

ພຣະທັມຢາໂກໂບ 1:1 ໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ຮັບໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ "ເຖິງ ຄົນສິບສອງຕະກຸນທີ່ກະ ຈັດກະຈາຍຢູ່ (ຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ) ນັ້ນ ຄວາມໝາຍຂອງພຣະທັມຕອນນີ້ ຖ້າຈະໝາຍເຖິງພວກ ຊາວຢິວທົ່ວໄປທີ່ຢູ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ ຄື ນອກປະເທດພາເລສໄຕໂນນ ຖ້າມກາງປະ ເທດຕ່າງ ໆ ໃນແຖບທະເລເມດີເຕີເຣເວັນຽ ກໍເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະຜູ້ຂຽນໄດ້ຂຽນເຖິງພວກທີ່ເປັນ ຄຣິສຕຽນແລ້ວ (ຢກ 1:18, 25, 2:1, 12, 5:7-9) ບາງທ່ານຄິດວ່າ ຜູ້ຂຽນໄດ້ຂຽນເຖິງ ຄຣິສະຈັກ ຊຶ່ງເປັນຄືກັບປະຊາຊາດໃໝ່ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ກະຈັດກະຈາຍ ເພາະພວກຄຣິສຕຽນໃນສັມຍ ເລີ້ມຕົ້ນຖືວ່າ ຄຣິສຕຽນເປັນອິສຣາເອລແທ້ (ຄຕ 6:16) ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າພິທີຕັດອັນແທ້ຈິງ (ຟປ 3: 3) ແລະເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ (ຄຕ 3:29) ແຕ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ກ່າວໄວ້ສະເພາະເຈາະຈົງເຖິງ ພວກຢິວຄຣິສຕຽນຫລາຍກວ່າ ແມ່ນວ່າເດີນອັນຍຂອງຈິດໝາຍຈະມີຄຳສອນເຫມາະສົມກັບຄຣິສຕຽນທົ່ວ ໄປ ແຕ່ຜູ້ທີ່ອ່ານຈິດໝາຍຂອງທ່ານຢາໂກໂບ ພວກທຳອິດຄຶງເປັນຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນຢືວທີ່ນັ້ນສການຢູ່ໃນ ທັມສາລາຂອງພວກຢິວ (ຢກ 2:2) ບັນຫາຕ່າງ ໆ ທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາເວົ້າໃນຈິດໝາຍ ໄດ້ເວົ້າເຖິງ ຄວາມບົກພ່ອງເສັ້ນຫາຍຕ່າງ ໆ ຊຶ່ງເປັນລັກສະນະບັນຫາຂອງພວກຄຣິສຕຽນຢິວໃນເວລານັ້ນ ຄື ເຮືອງ ການໃຊ້ລິ້ນໄປໃນທີ່ຜິດ (ຢກ 3:2-12) ການຕິດຮູນເພື່ອນບ້ານ (ຢກ 3:14) ການສະບັດສາບານ (ຢກ 5:12) ແລະການຍົກຍໍຄົນຮັງມີ (2:1-13)

ສລູບແລ້ວ ທ່ານຢາໂກໂບຂຽນຈິດໝາຍເຖິງພວກຄຣິສຕຽນຢິວ ຊຶ່ງເປັນຄຣິສຕຽນກຸ່ມໃຫຍ່ທີ່ຍັງ ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ຖ້າມກາງສັງຄົມຢິວ ເປັນຜູ້ອ່ານພວກທຳອິດ ນອກນັ້ນພຣະທັມນີ້ຍັງມີຄຳສອນສຳຫຼັບຄຣິສ ຕຽນທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນອິສຣາເອລແທ້ອີກດ້ວຍ

ສີ່. ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງທ່ານຢາໂກໂບ

ທ່ານຢາໂກໂບຂຽນເຖິງຄຣິສຕຽນຊາວຢິວ ທີ່ກຳລັງຜະເຊີນກັບການທົດລອງ ແລະການຂົ່ມເຫັງ ໃນເວລາທີ່ຜູ້ອ່ານກຳລັງໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງ ພວກເຂົາຕ້ອງການຈະປານີປານອມຫລັກຄວາມເຊື່ອຖືຂອງ ຄຣິສຕຽນແລະຍອມຕົວຕໍ່ອິດທິພົນຂອງຊາວໂລກ ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ກ່າວໃນຖານະສິດຍາພິບາລຕັກເຕີອນ ເພື່ອຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນ ໃຫ້ພັດທະນາພລັງຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ຈະຜະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫັງ ທ່ານຍັງໄດ້ ກ່າວ ໃນຖານະຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະຄຳຕໍ່ຜູ້ທີ່ໃຈໃນຄວາມເຊື່ອ ທ່ານຍັງໄດ້ຍິນວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນ ພຣະເຈົ້າອົງດຽວ (ຢກ 2:19, 4:12) ພຣະອົງມີຄວາມດີຄົບຖ້ວນ (ຢກ 1:17) ພຣະອົງຊົງ ພຣະກະຣຸນາ (ຢກ 4:6-8) ແລະຍຸຕິທັມ (ຢກ 2:13) ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ເນັ້ນຢ່າງໜັກແນ່ນອນເຖິງ

ການສະເດັດກັບມາດຕິຮູບທີ່ສອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ໃນຄວາມທຸກທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຂົ່ມເຫັງທ່ານໄດ້ສອນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງການທົດລອງໃຈ ແລະຄວາມຜິດບາບ (ຢກ 1:12-15) ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າມະນຸດຕັດສິນ ໃຈຕາມກິດຈະກຳທີ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດບາບ ທ່ານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມະນຸດກັບຄືນມາຍຶດຖືຄຳໝັ້ນສັນຍາໃຫມ່ ກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ບໍລິບູນ ແລະໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຊຶ່ງກັນແລະກັນ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ ສອງ

ຫ້າ. ລັກສະນະການຂຽນແລະເນື້ອນັຍຂອງພຣະທັມຢາໂກໂບ

ເຮົາມັກຈະຖືວ່າພຣະທັມຢາໂກໂບເປັນຈິດຫມາຍ ແຕ່ຈະພົບລັກສະນະຂອງຈິດຫມາຍໃນສະເພາະ ບົດທີ 1 ຂໍ້ 1 ດຳນັ້ນ ເນື້ອນັຍໃນຕອນຕໍ່ ໆ ໄປມີລັກສະນະຂອງຄຳເວທະສາ ຫຼືຄຳກຳຊັບເຕືອນສະຕິ ໃນຈຳນວນ 108 ຂໍ້ຂອງພຣະທັມຢາໂກໂບມີຄຳກຳຊັບປະມານ 60 ຄຳ ທັງນີ້ທ່ານຢາໂກໂບຮູ້ຈັກວ່າ ຜູ້ອ່ານຈິດຫມາຍຂອງທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສມາແລ້ວ ຈຶ່ງຕ້ອງການຕັກເຕືອນພີ່ ນ້ອງຄຣິສຕຽນຢືວ່າ ສົມຄວນຈະດຳເນີນຊີວິດແນວໃດໃຫ້ສົມກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ມີໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ດັ່ງ ນັ້ນ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າທ່ານໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສສຽງສອງເທື່ອ (ຢກ 1:1, 2:1) ແລະໄດ້ເນັ້ນ ມາກປະຕິບັດຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນຍາມທີ່ກຳລັງໄດ້ຮັບການ ຂົ່ມເຫັງ ແນວການປະພຶດປະຕິບັດເປັນພະຍານຫລັກຖານທີ່ຊັດເຈນກວ່າຄວາມເວົ້າ ເປັນຄວາມກ້າຫານ ເຂັ້ມແຂງຝ່າຍຈິດວິນຍານ ທີ່ເປັນການສະແດງຕົວຍິນຫຍັດຄວາມເຊື່ອຕໍ່ການທົດລອງໃຈຕ່າງ ໆ ທີ່ໂລກ ນຳມາໃຫ້

ການຂຽນຂອງທ່ານຢາໂກໂບບໍ່ມີການສັມຜັດກັນເປັນເຮືອງຍາວ ແຕ່ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ຄວາມສັ້ນ ໆ ທີ່ຈະໃຫ້ຂໍ້ແນະນຳແລະຕັກເຕືອນ ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ກ່າວເຖິງ

- ✦ ຄຣິສຕຽນຈຳເປັນຕ້ອງຫມັ້ນຄົງຢັ້ງຢືນຕໍ່ການທົດລອງ (ຢກ 1:2-4)
- ✦ ການທີ່ຈະເປັນຜູ້ປະຕິບັດທີ່ດີ ແລະການທີ່ຈະເປັນຜູ້ຟັງທີ່ດີ (ຢກ 1:22-25)
- ✦ ອັນຕະລາຍຂອງການເປັນຜູ້ລຳອຽງ ແລະການເລືອກທີ່ຮັກມັກທີ່ຊຶ່ງ (ຢກ 2:1-7)
- ✦ ການທີ່ຈະບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແຕ່ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ປະຕິບັດນຳດ້ວຍ (ຢກ 2:13-18)
- ✦ ການວາງແຜນຊີວິດໂດຍບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງນ້ຳພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ (4:13-17)
- ✦ ການທີ່ຈະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ຈົນກວ່າພຣະຄຣິສະສະເດັດມາ (5:7-11)
- ✦ ການທີ່ຈະຮູ້ເຖິງເຮັດເດດຂອງການອະທິຖານ (5:13-18)
- ✦ ອັນຕະລາຍຂອງຄວາມຮັ່ງມີ (2:6, 7, 5:1-6)

ຄຳສອນຍ່ອຍ ໆ ເຫລົ່ານີ້ ສົມທຽບກັບ "ໄຂ່ມຸກ" ທີ່ຈະນຳມາຮ້ອຍຕິດກັນເປັນ "ສຣ້ອຍມຸກ" ທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ໃຊ້ວິທີການເວທະສານີ້ ຕາມແບບຂອງພວກ "ຮັບປີ" ຫຼືທັມຈານຂອງພວກຢິວ ເຂົາມັກ ນິຍົມໃຊ້ວິທີນີ້ ເພາະບໍ່ຕ້ອງກ່າວຍຶດຍາວໃນເຮືອງນຶ່ງເຮືອງໃດ ແຕ່ຈະກ່າວເປັນເຮືອງສັ້ນ ໆ ເພື່ອ ຮັກສາຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຟັງໃຫ້ຕັ້ງອີກຕັ້ງໃຈຟັງຢູ່ຕອດເວລາ ໂດຍການດຳເນີນເຮືອງຈາກເຮືອງນຶ່ງ ໄປຍັງອີກເຮືອງນຶ່ງໂດຍໄວ ເຂົາຮ້ອງຄຳເວທະສານາຊະນິດນີ້ວ່າ "ຊາຣັຊ" (charaz) ແປຕາມຕົວ ອັກສອນຫມາຍເຖິງ "ການຮ້ອຍລູກປະຄຳຫຼືໄຂ່ມຸກໃຫ້ເປັນພວງ" ທ່ານຢາໂກໂບໃຊ້ວິທີນີ້ໃນການຮ້ອຍ ໄຂ່ມຸກແຫ່ງສະຕິປັນຍາ ແມ່ນວ່າຄວາມຄິດແຕ່ລະຕອນແຕ່ລະຈຸດຈະບໍ່ກຽວໂຍງສັມຜັດກັນ ດ້ວຍເຫດນີ້

6
ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ຈິດໝາຍສະບັບນີ້ເມື່ອເດີມນັ້ນຄົງຈະເປັນຄຳເຫສນາທີ່ໃຊ້ໃນໂຮງທັມ
(Synagogue Sermon) ທ່ານຢາໂຮໂບອາດຈະເປັນຜູ້ເຫສນາໃຫ້ພີ່ນ້ອງຄຣິສຕຽນຟັງ ແລ້ວຕໍ່ມາ
ຈິ່ງມີການບັນທຶກລົງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນເມືອງອື່ນ ໆ ຕໍ່ ໆ ໄປ

7
ທ່ານ ມາຣ໌ຕິນ ລູເທີ ເຫັນວ່າ ພຣະທັມຢາໂຮໂບສົມທຽບກັບ "ເຜີ້ອງເຂົ້າ" ຄື ບໍ່ມີເນື້ອນ້ຳທີ່
ສຳຄັນ ເພາະທ່ານລູເທີມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ຄຳສອນຂອງທ່ານຢາໂຮໂບຂັດແຍ້ງກັບຄຳສອນຂອງທ່ານ
ໂປໂລ ຄື ຄຳສອນຂອງທ່ານຢາໂຮໂບເນັ້ນເຖິງຄວາມຮອດພື້ນໂດຍການປະຕິບັດ ຈາກຂໍ້ພຣະທັມຕໍ່ໄປນີ້
"ຖ້າຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ຕົນມີຄວາມເຊື່ອແຕ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດ ຈະໄດ້ປະໂຍດອັນໃດ ຄວາມເຊື່ອນັ້ນອາດ
ຈະໃຫ້ຕົນພົ້ນໄດ້ຫຼື... ເຮົາທັງຫລາຍກໍເຫັນແລ້ວວ່າຜູ້ໃດຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າຊອບທັມ ກໍເນື່ອງດ້ວຍການປະ
ຕິບັດ ແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອພຽງຢ່າງດຽວ... ເຫດວ່າຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ມີຈິດວິນຍານກໍຕາຍແລ້ວສັນ
ໃດ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວສັນນັ້ນເໝືອນກັນ" (ຍກ 2:14, 24, 26) ທ່ານລູ
ເທີເຫັນວ່າ ຂໍ້ພຣະທັມເຫລົ່ານີ້ມີຄຳສອນແຕກຕ່າງຈາກທ່ານໂປໂລ ທີ່ໄດ້ສອນວ່າ "ດ້ວຍວ່າຊື່ທ່ານທັງ
ຫລາຍໄດ້ຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນນັ້ນ ກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໃຊ້ພວກທ່ານເຮັດ
ເຮົາເອງ ແຕ່ພຣະເຮົາຊົງປະທານໃຫ້" (ອຟ 2:8) ການແປຄວາມໝາຍຂອງທ່ານລູເທີ ທັງນັກ
ປຣາດທີ່ສຶກສາທາງພຣະຄົມພິ ແລະຄຣິສຕຽນສ່ວນໃຫຍ່ໃນປັຈຈຸບັນນີ້ ມີຄວາມຄິດເຫັນຕ່າງກັບທ່ານລູເທີ
ຈາກການສຶກສາຫລັກຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລແລະທ່ານຢາໂຮໂບແລ້ວ ເຫັນວ່າທ່ານທັງສອງສັນບສນນ
ຊຶ່ງກັນແລະກັນຫລາຍກວ່າ ທ່ານໂປໂລກ່າວເຖິງ ເຮືອງການປະຕິບັດຂອງພວກຍິວກ່ອນທີ່ຈະມາເຖິງ
ຄວາມຮອດພື້ນ ຄືວ່າຈະເປັນການເຮັດຄຸນຄວາມດີ ຫຼືການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດແນວໃດກໍຕາມບໍ່ສາ
ມາດຈະນຳມາເຖິງຄວາມຮອດພື້ນໄດ້ (ຄຕ 2:15-21) ຄວາມຮອດພື້ນເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມສັມພັນ
ຂອງຜູ້ເຊື່ອກັບພຣະຄຣິສ ສຳຫຼັບທ່ານຢາໂຮໂບສອນວ່າ ຜູ້ທີ່ຈະເປັນຄຣິສຕຽນຮັບດ້ວຍປາກວ່າ ເຊື່ອນັ້ນ
ບໍ່ພຽງພໍ ຕ້ອງມີການປະຕິບັດຕາມແນວທີ່ເຊື່ອຕາມມາ ເພື່ອເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງ
ຕົນທີ່ມີຢູ່ ການປະຕິບັດນີ້ເປັນຜົນຂອງຄວາມເຊື່ອ (ຍກ 2:14-16) ຄືກັບທ່ານໂປໂລທີ່ກ່າວເຖິງຜົນ
ຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ (ຄຕ 5:22-23) ຄິດວ່າທ່ານໂປໂລຄົງຈະເຫັນນຳກັບຄຳສອນຂອງທ່ານຢາ
ໂຮໂບທີ່ວ່າ "ຝ່າຍເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ ດ້ວຍການປະຕິບັດຂອງເຮົານັ້ນ"
(ຍກ 2:18) ທ່ານໂປໂລມັກຈະເນັ້ນສະເໜີວ່າ ຄວາມເຊື່ອແທ້ຈະແສດງອອກເປັນກິຈການທີ່ເຮັດດ້ວຍ
ຄວາມຮັກ (ຄຕ 5:6) ສລຸບຄຳສອນຂອງທ່ານທັງສອງແລ້ວກໍຈະກ່າວໄດ້ວ່າ ບຸກຄົນນຶ່ງບຸກຄົນໃດທີ່
ມາເຖິງຄວາມຮອດບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຜົນຂອງການເຮັດດີຫຼືການປະຕິບັດດີຂອງຕົນ ແຕ່ແທ້ຈິງຜູ້ນັ້ນສົມຄວນໄດ້
ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ຮອດພື້ນກ່ອນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຈັກເຮັດດີປະຕິບັດໃນສິ່ງທີ່ດີ ຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິສ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະເປັນທີ່ພຣະທັມພຣະເຮົາ ດ້ວຍການປະຕິບັດດີຂອງຕົນແຕ່ຢ່າງດຽວ ແຕ່ຜູ້ນັ້ນ
ຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະເຮົາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແລ້ວຜູ້ນັ້ນກໍຈະດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍການປະຕິບັດດີຕາມຄວາມຮັກ
ຂອງຕົນທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຮົາ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮອດພື້ນດ້ວຍການປະຕິບັດດີຂອງເຮົາ ແຕ່ວ່າເຮົາຮູ້ຈັກປະຕິ
ບັດດີກໍຍ້ອນເພາະຄວາມເຊື່ອ ທີ່ຈະພິສູດໄດ້ວ່າເຮົາຮອດພື້ນແລ້ວນັ້ນກໍຄື ການທີ່ເຮົາຈະດຳເນີນຊີວິດຢູ່
ດ້ວຍການປະຕິບັດດີດ້ວຍໃຈຮັກ ຄວາມປະພຶດທີ່ດີແມ່ນວ່າຈະເປັນທີ່ລະນ້ອຍ ແຕ່ເຮົາກໍມີຄວາມຕັ້ງໃຈວ່າ
ຊີວິດຂອງເຮົາຈະຄື ຫຼືໃກ້ຄຽງກັບພຣະເຢຊູຄຣິສເຮົາ ພຣະອາຈານຂອງເຮົາ

ເຫດຜົນອີກປະການນຶ່ງທີ່ທ່ານລູເທີບໍ່ມັກພຣະທັມຢາໂຮໂບຄື ມີຫລັກຄຳສອນເລັກນ້ອຍກວ່າກັບຄຳ
ສອນຫລັກຂອງຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ໄດ້ມີການກ່າວເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິສສອງເທື່ອ (1:1,
2:1) ບໍ່ມີການກ່າວເຖິງເຮືອງໄມ້ກາງແຂນ ເຮືອງການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ

ເຮືອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮຸ້ນສຸດ ບໍ່ມີການກ່າວເຖິງຮິດຄອງແລະຫລັກປະຕິບັດຂອງຄຣິສັກ ເມື່ອເຮົາໄດ້ອ່ານ ແລະສຶກສາພຣະທັມຢາໂກໂບໃຫ້ດີ ເຮົາຈະຮູ້ວ່າທ່ານຢາໂກໂບໄດ້ຮູ້ຈັກຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ເປັນຢ່າງດີ ເພາະທ່ານຮ້ອງພຣະເຢຊູຄຣິສວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຢກ 3:15) ແລະທ່ານກໍໄດ້ ອ້າງອີງເຖິງ "ການສະເດັດກັບມາ (ເທື່ອທີ່ສອງ) ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ຢກ 5:7,8) ຊຶ່ງ ເປັນຄຳສັນຍາທີ່ສຳຄັນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ນີ້ສະທ້ອງໃຫ້ເຮົາເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານທີ່ມີຕໍ່ພຣະ ເຢຊູຄຣິສໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ ທ່ານຢາໂກໂບເຊື່ອວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງຄົນພຣະຊົນນັ້ນ ຈະຊົງກັບ ມາກຳຈັດຄວາມຊົ່ວແລະຊ່ວຍຊົນຊາດຂອງພຣະອົງໃຫ້ຮອດພື້ນ ແມ່ນວ່າຂໍ້ທີ່ອ້າງເຖິງພຣະຄຣິສໂດຍກົງ ມີນ້ອຍກໍຈົງ ພຣະທັມຫລາຍຂໍ້ໃນພຣະທັມຢາໂກໂບເຮັດໃຫ້ເຮົາຮະລິກເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ດັ່ງຕົວຢ່າງເຮືອງຕໍ່ໄປນີ້

- ✦ ເຮືອງການອະທິຖານ (ສຶກສາ ຢກ 1:5 ທຽບກັບ ມທ 7:7)
- ✦ ເຮືອງຄົນຍາກຈົນຈະໄດ້ຮັບແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມໍຣະດົກ (ສຶກສາ ຢກ 2:5 ທຽບ ກັບ ມທ 5:3, ລກ 6:20)
- ✦ ເຮືອງພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນແກ່ຜູ້ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດສັນຕິພາບ (ສຶກສາ ຢກ 3:18 ທຽບກັບ ມທ 5:9)
- ✦ ເຮືອງວິບັດຂອງຄົນຮັ່ງມີ (ສຶກສາ ຢກ 5:1-6 ທຽບກັບ ລກ 6:24)
- ✦ ເຮືອງມະນຸດບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳສາບານ (ສຶກສາ ຢກ 5:21 ທຽບກັບ ມທ 5:34-37)

ເຮືອງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ສະແດງວ່າທ່ານຢາໂກໂບຮູ້ຈັກພຣະດຳຣັສສອນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສເປັນ ຢ່າງດີໂດຍບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍ ແຕ່ທ່ານຢາໂກໂບມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການຈະເນັ້ນນໍ້າໜັກໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາເຖິງຄວາມ ຮອດພື້ນແລ້ວ ໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນຕາມຄວາມເຊື່ອໃນພາກປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມແຂງ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ສາມ

ຂໍ້ສຸບຄຳສອນຂອງທ່ານຢາໂກໂບມີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ທ່ານຢາໂກໂບຕ້ອງການຊື້ໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ການທົດລອງກໍ່ໃຫ້ເຮົາເກີດຄຸນສົມບັດຢ່າງນຶ່ງ ຄື ຄວາມໝັ້ນຄົງແນ່ນອນຄົງ (Steadfastness, ຢກ 1:2-4) ຄຳນີ້ໃນພາສາກຣີກ (hupomone) ມີຄວາມໝາຍລຶກຊຶ່ງຫລາຍກວ່າ "ຄວາມອົດທົນ" ເປັນການຕັ້ງໝັ້ນ ແລະໝັ້ນຄົງຢູ່ຢ່າງ ຖາວອນ ຄວາມໝັ້ນຄົງເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າ ທີ່ສາມາດປ່ຽນຄວາມເສົ້າໂສກຫຼື ຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ເປັນຊັບຊ້ອນ ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າຄວາມໝັ້ນຄົງໄດ້ຮັບສ່ວນຮາສິເມື່ອເຮົາຮູ້ຈັກສຸດ

2. ທ່ານຢາໂກໂບເຕືອນຜູ້ທີ່ຖືກລໍ່ລວງໃຫ້ຫລົງວ່າ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໂທດພຣະເຈົ້າວ່າ "ພຣະເຈົ້າຊົງ ລໍ່ລວງຂ້າພວກເຮົາໃຫ້ຫລົງ" (ຢກ 1:13-15) ພວກຢົວໃນສັມຍນັ້ນມັກມີຄວາມຄິດວ່າ ທັງດີແລະຊົ່ວ ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ທ່ານຢາໂກໂບສອນວ່າກິເລສຂອງຕົວເຮົາເອງ ເປັນຕົວຊັກຈ່ອງແລະຍົວເຮົາໃຫ້ ເຮົາເຮັດບາບ ແລະບາບນັ້ນນຳໄປເຖິງຄວາມຕາຍ ດັ່ງນັ້ນເຮົາບໍ່ສົມຄວນໂທດພຣະເຈົ້າໃນທຸກກໍຣະນີ ຫລາຍຕໍ່ຫລາຍເທື່ອແມ່ນເປັນເພາະກິເລສໃນຕົວຂອງເຮົາເອງທີ່ຈ່ອງນຳໃຫ້ເຮົາເຮັດບາບ

3. ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ກະຕືອນບໍ່ໃຫ້ມີຈິດໃຈລຳອຽງ ເຫດວ່າ ຊີວິດແລະສັງຄົມຂອງຊາວໂລກມີອິດທິພົນຕໍ່ຄຣິສຕຽນໃນສັມຍັ້ນ ດຣັດໃຫ້ມີຈິດໃຈແລະຖ້າທຶກການປະຕິບັດຂອງຄຣິສຕຽນຕໍ່ສະມາຊິກໃນຄຣິສຕຽນບໍ່ພຽງກັນ ຄຣິສຕຽນບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໃຫ້ສົມກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ມີຢູ່ໃນພຣະເຊື້ອຄຣິສຕຽນ ພຣະເຊື້ອໄດ້ເປັນແບບຢ່າງໃນຍາມທີ່ພຣະອົງຮັບໃຊ້ບົວລະບັດໃນໂລກນີ້ ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອທີ່ທຽມສະເໝີພາບກັນ ຫມິດທຸກຄົນທັງຕໍ່ຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນທຸກຍາກ ດັ່ງນັ້ນທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ຈຶ່ງຕັກເຕືອນພວກເຮົາວ່າ "ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກຄົນຍາກຈົນໃນໂລກໃຫ້ເປັນຄົນຮັ່ງມີຝ່າຍຄວາມເຊື່ອ . . ." (ຢກ 2:5) "ບໍ່ແມ່ນເຮົາເຫລົ່ານັ້ນ(ຄົນຮັ່ງມີ)ທີ່ ທີ່ຫມິ່ນປະມາດພຣະນາມອັນປະເສີດທີ່ໃຊ້ເຊື່ອນພວກເຈົ້າ (ຢກ 2:7)

4. ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ໃຫ້ຮະມັດຮະວັງອັນຕະຣາຍຂອງຄວາມຮັ່ງມີ (ຢກ 1:10,11, 5:1-6) ການຫາເງິນຄ່າທີ່ຈະໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ມີຄວາມສຳຄັນກວ່າຈຳນວນເງິນຄ່າທີ່ຕົນຈະມີໄວ້ຄອບຄອງໃຫ້ຄົນຮັ່ງມີອວດເມື່ອຍາມຕົກທຸກໄດ້ຍາກ ເພາະນັ້ນເປັນຕົວຈິງແທ້ ໆ ດ້ວຍວ່າຄວາມອຸດົມສົມບູນນັ້ນບໍ່ຫມັ້ນຄົງຖາວອນຕອດໄປ ການມຸ່ງເອົາແຕ່ໄດ້ ໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງຄວາມຍຸຕິທັມ ໃຫ້ຮະວັງໃຫ້ດີ ຜູ້ທີ່ເຮັດແກ່ຕົວ ຈະຕ້ອງຮ້ອງໃຫ້ແລະໂອຍຄາງ ຍ້ອນຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ຈະມາ

5. ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ມອງເຊື່ອໃນດ້ານປະຕິບັດເປັນສິ່ງສຳຄັນ ທ່ານເຫັນວ່າການປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອທີ່ສຳຄັນຄືການຢຽມຢາມລູກກຳພ້າ ແລະຍິງຫມ້າຍທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ ແລະການຮັກສາຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກດ້າງພ້ອຍຂອງໂລກ (ຢກ 1:27) ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ເຫັນວ່າການຮູ້ສຶກເປັນທ່ວງຕໍ່ພີ່ນ້ອງເປັນຄຸນສົມບັດດ້ານປະຕິບັດທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຊື້ອຄຣິສຕຽນບໍ່ສາມາດເມີນເປັນເລື່ອເປັນພີ່ນ້ອງຂອງຕົນບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແລະຂາດເຂີນອາຫານປະຈຳວັນໄດ້ (ຢກ 2:15,16) ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ເຫັນວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຕ້ອງມີຄວາມຮັກແລະເປັນທ່ວງເປັນໃຍ "ຜູ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນບາບຄົນນຶ່ງຕ່າງຄົນມາຈາກທາງພິດຂອງຕົນນັ້ນ ກໍໄດ້ຊ່ວຍຈິດວິນຍານຂອງຄົນນັ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະທັງໃຫ້ຄວາມພິດບາບຈຳນວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຮັບຄວາມອະພິຍ (ຢກ 5:19, 20) ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ມີຄຳຖາມ ມັກໃຫ້ຖາມຕົວເອງນສະເໝີວ່າ "ຈະເຮັດແນວໃດ ຈຶ່ງຈະໃຫ້ອາຣົມຄວາມຮູ້ສຶກນິກົດກາຍເປັນແນວປະຕິບັດໄດ້?"

6. ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ເຫັນວ່າໂລກນີ້ມີສະຕິປັນຍາສອງຊະນິດ ຄືສະຕິປັນຍາຂອງໂລກ ແລະສະຕິປັນຍາຈາກເບື້ອງເທິງ (ຢກ 3:13-17) ສະຕິປັນຍາຂອງໂລກຄື ຄວາມເທິງສາ ມັກໃຫ້ຮູ້ ໃຜສູງ ໂອ້ອວດ ແລະທໍຣະຍິດຕໍ່ຄວາມຈິງ ເປັນໂລກຍະວິສັຍ ແລະເຫມືອນຢ່າງຜີຮ້າຍ ດຣັດໃຫ້ວຸ້ນວາຍ ແລະມີການເຮັດຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງ ສ່ວນສະຕິປັນຍາທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງເປັນຄວາມບໍຣິສຸດປະກອບດ້ວຍຄວາມສັງເກດສຸກສຸພາບແລະຍອມຟັງງ່າຍ ດັ່ງໄປດ້ວຍຄວາມເມດຕາແລະໃຫ້ຜົນດີ ບໍ່ເລືອກຫນ້າຄົນແລະບໍ່ຫນ້າຊື່ໃຈຄິດ ຜູ້ສ້າງສັນຕິສຸກຫວ່ານຢ່າງສັນຕິ ຈຶ່ງໄດ້ເຮັດກັບກຽວຄວາມຊອບທັມ ທ່ານຢາໂຮໂບຕ໌ຍັງກ່າວອີກວ່າສະຕິປັນຍາຂອງໂລກເຮັດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນມິດກັບໂລກແລະເປັນສັດຕູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊອກຫາສະຕິປັນຍາຈາກພຣະເຈົ້າກໍຖ່ອມໃຈລົງເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງ ຊຳຣະມີໃຫ້ສະອາດແລະໃຈໃຫ້ບໍຣິສຸດ ໃນທີ່ສຸດພຣະເຈົ້າຈະຊົງຍົກຊູຂຶ້ນ (ຢກ 4:1-10)

7. ຄຳສອນຂອງທ່ານຢາໂຮບທີ່ມີຄວາມສຳຄັນແລະນັກສຶກສາພຣະຄົມພິຕ້ອງກ່າວເຖິງຄືເຮືອງລິນ ລິນເປັນອະວັຍວະນ້ອຍ ໆ ແລະເວົ້າອວດອ້າງເຮືອງໃຫຍ່ ໆ ທ່ານຢາໂຮບເວົ້າວ່າ ລິນເປັນແຫ່ງກຳລັງທີ່ອັນຕະລາຍທີ່ສຸດໃນໂລກ ເປັນຄືກັບໄຟທີ່ສາມາດເຜົາໄໝ້ແລະທຳລາຍຊີວິດໄດ້ ເຮົາທຳລາຍມະນຸດດ້ວຍລິນ ແລະສັນຮະເສີນພຣະເຈົ້າດ້ວຍລິນ ທ່ານຢາໂຮບເວົ້າວ່າບໍ່ສົມຄວນໃຫ້ການແນວນັ້ນ ຕົກດີຂັນ (ຢກ 1:26, 3:1-12)

8. ຄຳສອນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງທ່ານຢາໂຮບ ຄື "ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດກໍຕາຍແລ້ວ" (ຢກ 2:14-26) ຈົນເຮັດໃຫ້ມີຄົນຕົກຂໍສັງສິຍວ່າຄວາມສອນຂອງທ່ານຢາໂຮບຂັດແຍ້ງກັບຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລ ເຮົາເປັນຄວາມຊອບທັມໂດຍຄວາມເຊື່ອ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາເຖິງຄວາມຊອບທັມໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ (ຮມ 4:24-25, 5:1) ເຮົາຄວນພິຈາະນາຄວາມຈິງສາມປະການດັ່ງນີ້

ປະການທຳອິດ ເມື່ອໂປໂລກ່າວເຖິງ ການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ທ່ານໝາຍເຖິງພິທີຊ້າຣະຕ່າງ ໆ ຂອງພວກຍິວ ແລະກົດຮະບຽບຕ່າງ ໆ ຂອງພວກຍິວ ສຳຫຼັບທ່ານຢາໂຮບການປະຕິບັດໝາຍເຖິງ ຄວາມຮັກ ຄວາມຍຸຕິທັມ ຄວາມກະຣຸນາ ຄວາມເມດຕາ ແລະຄວາມທ່ວງໃຍ ຊຶ່ງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນກັບຄວາມໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລ ເຊື່ອວ່າທ່ານໂປໂລມີຄວາມຄິດເຫັນພ້ອມກັບທ່ານໂຮບ ໂຮບທີ່ວ່າ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນຕ້ອງມີຜົນຂອງການດຳເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນຢ່າງແນ່ນອນ

ປະການທີ່ສອງ ຄວາມເຊື່ອນັ້ນປະກອບດ້ວຍສອງພາກສ່ວນ ພວກສ່ວນນຶ່ງເປັນສ່ວນຂອງຄວາມຄິດສະຕິປັນຍາ ອີກພາກສ່ວນເປັນສ່ວນຂອງສິນທັມເປັນສ່ວນທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດ ເຮົາເຊື່ອວ່າ $\$5 + \$5 = \$10$ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະບໍ່ຍອມທີ່ຈ່າຍ $\$12$ ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າມີສ່ວນຂອງການໃຊ້ສະຕິປັນຍາ ຄວາມເຂົ້າໃຈແລະຄວາມຖືກຕ້ອງໃນການຕັດສິນໃຈ ເຮັດໃຫ້ມີຜົນໃນດ້ານປະຕິບັດ ເຊື່ອຫມັ້ນວ່າທ່ານໂປໂລຈະເຫັນດ້ວຍກັບທ່ານຢາໂຮບ ວ່າການມີຄວາມເຊື່ອໂດຍສະຕິປັນຍາເທົ່ານັ້ນບໍ່ມີປະໂຫຍດ ຄວາມເຊື່ອຈະເປັນຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງ ຈະຕ້ອງມີແນວປະຕິບັດແບບຄຣິສຕຽນປາກົດນຳ

ປະການທີ່ສາມ ທ່ານໂປໂລກັບທ່ານຢາໂຮບ ທັງສອງກ່າວເຖິງຄົນລະສະພາບການຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນ ໃນສະພາບການແຮກຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນ ຜູ້ນຶ່ງຈະມາເຖິງຄວາມຮອດພື້ນໄດ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງອື່ນ ນອກຈາກໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິສ ໃນສະພາບການທີ່ສອງຕໍ່ມາຄື ເມື່ອເຮົາໄດ້ຮັບພຣະເຢຊູຄຣິສແລ້ວ ດຳເນີນຊີວິດຂອງເຮົາຕອບສະໜອງຄຸນຄ່າແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍການຍອມເສຍສະລະດ້ວຍໃຈຮັກ ຍອມດຳເນີນຊີວິດແຕ່ລະບາດຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ດຳເນີນ ສລຸບແລ້ວ ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຈະໄດ້ຮັບຄວາມຮອດພື້ນຈາກບາບມາເຖິງພຣະເຈົ້າໄດ້ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການປະຕິບັດທັມ ແຕ່ເຮົາຮອດພື້ນເພື່ອຈະການປະຕິບັດຕາມຄວາມເຊື່ອ ຄວາມເຊື່ອບໍ່ແມ່ນເປັນຄວາມເຊື່ອຈົນກວ່າມີການເລີ່ມຕົ້ນຍອມຮັບແລະປະຕິບັດຕາມໃນການດຳເນີນຊີວິດ

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ ສີ່, ຫ້າ

ບົດທີ 10

ຈົດໝາຍຂອງທ່ານເປໂຕ ສະບັບຕົ້ນ The First Letter of Peter

ຂໍ້ໄຂມຣະທັມເປໂຕສະບັບຕົ້ນ 4:12-13

ພວກທີ່ຮັກເຈໂຍ ຢ່າປລາດໃຈທີ່ພວກທ່ານ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຮ້ອນຢ່າງແສນສາຫັດ ເປັນການລອງໃຈ ເຫມືອນກັບວ່າເປັນເຫດອັນແປກປລາດເກີດຂຶ້ນກັບພວກທ່ານ ແຕ່ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະຄຣິສ ເພື່ອວ່າ ເມື່ອສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງປາກົດຂຶ້ນ ພວກທ່ານກໍຈະໄດ້ຊົມຊື່ນຍິນດີຢ່າງ ຫລວງຫລາຍເຫມືອນກັນ

ຈົດໝາຍຂອງທ່ານເປໂຕສະບັບຕົ້ນຈັດຢູ່ໃນຈົດໝາຍຝາກທົ່ວໄປ ເປັນຈົດໝາຍທີ່ໜຸນກຳລັງ ໃຈແລະຕັກເຕືອນຄຣິສຕຽນໃນພາກເຫນືອຂອງອາເຊັຍນັອຍ ໃຫ້ຍົດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອໃນການຜະເຊີນ ກັບການຂົ່ມເຫັງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລະກຳລັງແຜ່ອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ສະມາຊິກຂອງຄຣິສັກໃນແຖບ ນັ້ນສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຊາວກຣີກທີ່ກັບໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ (1 ປຕ 1:14, 2:10, 4:3) ທ່ານເປ ໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ ພີ່ນ້ອງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ຕ້ອງແປກໃຈທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກຢ່າງແສນສາຫັດ ເຂົາທັງ ຫລາຍຄວນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະລະຄວາມກະວົນກະວາຍໄວ້ກັບພຣະອົງ (1 ປຕ 5:7) ຄວນ ຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ມີໂອກາດຮ່ວມໃນຄວາມທຸກທໍຣະມານຂອງພຣະຄຣິສ ຄວາມອົດທົນນັ້ນຈະເປັນເຄື່ອງພິສູດ ເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາ (1 ປຕ 1:6, 7)

ນຶ່ງ. ເປັນຫຍັງຄຣິສຕຽນຈຶ່ງຖືກຂົ່ມເຫັງ?

ເມື່ອເຮົາອ່ານເຖິງເຮືອງຄວາມທຸກຍາກທີ່ຄຣິສຕຽນຕ້ອງຖືກຂົ່ມເຫັງທໍຣະມານ ກໍມັກຈະເກີດ ຄຳຖາມໃນໃຈວ່າ "ເປັນຫຍັງຜູ້ຄົນຈຶ່ງທຳການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນ?" ເຮົາເຫັນວ່າຄວາມເຊື່ອຖືຂອງ ຄຣິສຕຽນນັ້ນ ຊັກຊວນໃຫ້ມະນຸດມີຊີວິດແລະຄວາມຄິດທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນ້ຳ ພຣະທັຍແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ຫາກຄົນຢິວຄົນນຶ່ງມາເປັນຄຣິສຕຽນກໍຈະຕ້ອງເກີດການປ່ຽນ ແນວຊີວິດຂອງເຂົາຫລາຍແນວຢ່າງສິ້ນເຊີງ ການນະມັສການແລະແນວຄວາມຄິດທີ່ສືບທອດມາຈາກບັນ ພະບູຮູດກໍຕ້ອງປ່ຽນແປງໄປຕາມຄວາມເຊື່ອໃໝ່ດ້ວຍ ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນຊາວໂລກກໍຍິ່ງຈະຕ້ອງມີການປ່ຽນ ແປງຊີວິດຫລາຍກວ່າຊາວຢິວອີກ ເພາະວ່າຄົນໃນສັມຍນັ້ນ ແຕ່ລະຮາຊອານາຈັກກໍມີພຣະຂອງເຂົາ ແລະ ຍັງມີຄວາມຄິດວ່າ ເຈົ້າຊີວິດຜູ້ປົກຄອງຮາຊອານາຈັກເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາດ້ວຍ ແຕ່ລະຫົວເມືອງ ຄົນ ແຕ່ລະພວກ ສັງຄົມແຕ່ລະກຸ່ມ ລ້ວນມີພຣະຂອງເຂົາ ແຕ່ລະຄົວເຮືອນຕ່າງກໍມີພຣະຂອງຕົນເອງດ້ວຍ ພວກຄຣິສຕຽນໄດ້ໂຈມຕີສາສນາຕ່າງ ໆ ຢ່າງຫ້າວຫານ ເຂົາທັງຫລາຍບອກຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ "ພວກ

ເຈົ້າກໍ່ປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງສິ່ງຕ່າງ ໆ ຊຶ່ງຕາມທັມມະດາແລ້ວມັນບໍ່ແມ່ນພຣະແທ້" (ຄຕ 4:8) ຈິ່ງສົມຄວນທີ່ "ພວກເຈົ້າໄດ້ອ່ວ່າຍຫນີຈາກພຣະທຽມມາຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຢ່າງໃດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະທຽງແທ້" (1 ທຊ 1:9) ⁶ ການກັບໃຈໃໝ່ຂອງຄຣິສຕຽນປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄຳສອນ ແລະຄວາມເຊື່ອສັດທາໃນພຣະເຊື້ອຄຣິສ ແຕ່ຄົນສ່ວນຫລາຍໃນໂລກບໍ່ພໍໃຈ ຕ້ອງການຕໍ່ສູ້ຄຣິສຕຽນ ເຂົາມັກຈົມຕີຄຣິສຕຽນໃນເຮືອງການຖືພຣະເຈົ້າອົງດຽວ ຫາກວ່າຄຣິສຕຽນຍອມອ່ອນລົງໂດຍການຍອມຮັບແລະເພີ່ມເຕີມຮັບເອົາພຣະຂອງພວກເຂົາ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກທີ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າຫລາຍອົງນັ້ນພໍໃຈ ແຕ່ໃນຄວາມເຊື່ອໃໝ່ຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່ມີຊ່ອງທາງທີ່ຈະອະລຸ່ມອະລ່ວຍໄດ້ ດ້ວຍວ່າເມື່ອມີຄວາມເຊື່ອຕາມແບບຂອງຄຣິສຕຽນແລ້ວຈະຍັງເຊື່ອຖືສາສນາເກົ່າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຄຣິສຕຽນເຊື່ອວ່າ "ແຕ່ສຳລັບພວກເຮົານັ້ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວຄືພຣະບິດາ ແລະສິ່ງສາຣະພັດທັງປວງປັງເກີດມາຈາກພຣະອົງ ແລະພວກເຮົາເປັນມາເພື່ອພຣະອົງ ແລະມີອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ ຄືພຣະເຊື້ອຄຣິສ ແລະສິ່ງສາຣະພັດກໍ່ປັງເກີດຂຶ້ນໂດຍພຣະອົງ ແລະເຮົາກໍ່ປັນມາໂດຍພຣະອົງ" (1 ກທ 8:6) ⁹ ຄວາມເຊື່ອອັນເຂັ້ມແຂງແນວນີ້ ເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນລັກສະນະການດຳເນີນຊີວິດທາງຝ່າຍສາສນາ ແລະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຫນ້າທີ່ພິເສດເຮືອນ ທາງສັງຄົມ ແລະທາງການເມືອງທີ່ແຕກຕ່າງໄປຈາກເມື່ອເດີມນັ້ນ ຊຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອຖືຕາມສາສນາທີ່ໂລກມີຢູ່ ໃນເມື່ອຄຣິສຕຽນມີຊີວິດທີ່ແຕກຕ່າງໄປຈາກຊາວໂລກຊາວສັງຄົມທັງຫລາຍແລະໄດ້ອ່ວ່າຍກັບຄືນຫາຫນ້າທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອກັບຄືນດີແລະມີສັມພັນທະພາບກັບພຣະເຈົ້າໃໝ່ ແລະຍອມປະຖິ້ມໂລກໄວ້ຂ້າງຫລັງ ແຕ່ວ່າໂລກທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫລັງກໍ່ຍັງມີແຮງດຶງດູດ ໃຫ້ຄຣິສຕຽນຍ້ອມກັບໄປຄົງສະພາບເດີມຕາມວິຖີທາງຂອງໂລກ ສະນັ້ນຄຣິສຕຽນຈິ່ງຕ້ອງຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະຄວາມຫມັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ ທ່ານເປົດຕ້ອງການຫນຸນໃຈວ່າ ¹⁰ ເຫດສະນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈິ່ງຖ່ອມໃຈລົງໃຫ້ພຣະທັດອັນຊົງຮິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອວ່າພຣະອົງຈະຊົງຍົກພວກທ່ານຂຶ້ນເມື່ອເຮັດຖົງເວລາອັນຄວນ ຈິ່ງປະຄວາມກະວົນກະວາຍຂອງພວກທ່ານໄວ້ກັບພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງທ່ວງໃຍພວກທ່ານຢູ່" (1 ປຕ 5:6-7)

ສອງ. ການຂົ່ມເຫັງໃນເວລາຊຽນ້ອຍ

ພຣະທັມເປົດສະບັບຕົ້ນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງເຫດການຂອງການຂົ່ມເຫັງ ຂ່າວປະເສີດໄດ້ແຜ່ຂຍາຍໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນເວລາຊຽນ້ອຍ ແລະຈິດຫມາຍນີ້ກໍ່ໄປເຖິງທ້ວອາດຊຽນ້ອຍ ເວັ້ນແຕ່ແຖບຊາຍຝັ່ງທະເລຕອນໃຕ້ ຈິດຫມາຍນີ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ທ່ານເປົດຮູ້ຈັກວ່າບັນດາຄຣິສຕິກເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງຜະເຊື້ອສິ່ງໃດຢູ່ໃນເວລານັ້ນ ຜູ້ໃດເປັນຜູ້ຂົ່ມເຫັງ ຈະເປັນພວກນາຍທະຫານ ຫຼືເຈົ້າຫນ້າທີ່ຂອງໂຮມ ຫຼືພວກທີ່ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ບໍ່ພໍໃຈເພາະເຫັນຄວາມຈະເຣີນຂອງຄຣິສຕິກເຫລົ່ານັ້ນ ໃນຈິດຫມາຍນີ້ບໍ່ໄດ້ມີການຕິຕຽນພວກເຈົ້າຫນ້າທີ່ຜູ້ປົກຄອງ ແຕ່ກັບສະແດງຄວາມຫວັງວ່າ ຖ້າຄຣິສຕຽນມີຄວາມຮ່ວມມືຕໍ່ເຈົ້າຫນ້າທີ່ຜູ້ປົກຄອງ ໂດຍການດຳເນີນຊີວິດເປັນພິເສດເມືອງທີ່ເປັນປະຈຳວັນແລ້ວ ຈະເປັນການເຮັດໃຫ້ຄົນເລິກໃສ່ຮ້າຍຄຣິສຕຽນ (1 ປຕ 2:13-17) ແລະກົດຫມາຍກໍ່ຈະຢູ່ຝ່າຍຄຣິສຕຽນ ແຕ່ຖ້າບໍ່ເຮັດແນວນັ້ນແລ້ວ ເມື່ອພວກເຈົ້າຫນ້າທີ່ໄດ້ອອກກົດຫມາຍລົງໂທດຄຣິສຕຽນແລ້ວ ຄວາມປະພຶດດີກໍ່ບໍ່ອາດຊ່ວຍເຂົາໄດ້ ເຫດສະນັ້ນພວກທີ່ຈົມຕີຄຣິສຕຽນໃນເວລານັ້ນອາດເປັນພວກຊາວບ້ານ ຫຼືພວກກໍ່ກວນທີ່ຕັ້ງແກ້ງຄຣິສຕຽນ ເຫດການເຮືອງການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອເວລາໃດ ເຮົາຮູ້ວ່າຈິດຫມາຍນີ້ແມ່ນເປັນທ່ານເປົດເປັນຜູ້ຂຽນ ເຮົາກໍ່ຮູ້ວ່າເຫດການເຮືອງການຂົ່ມເຫັງກໍ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນປະມານ ຄ.ສ. 60

ປ່າຍ ເພາະວ່າທ່ານເປົດຖືກປະທານຊີວິດໃນກຸງໂຮມປະມານ ຄ.ສ. 67 ເຫດການຂົ່ມເຫັງເປັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສັມຍຂອງຈັກພັດນິໂຣ ຊຶ່ງເປັນການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນຢ່າງໃຫຍ່ທີ່ອຸແກ ແລະເປັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນຢ້ານກົວເປັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ເຮັດໃຫ້ບັນດາຄຣິສຕຽນໃນກຸງໂຮມບໍ່ສາມາດປົກປັດຂ່າວການຂົ່ມເຫັງອັນໜ້າຢ້ານກົວໄວ້ໄດ້ ເຮືອງຮາວນີ້ຈຶ່ງຊາລີໄປທຸກທິດທຸກທາງ ແລະໄດ້ມາເຖິງບັນດາຄຣິສຕຽນໃນອາເຊຊັຽນ້ອຍດ້ວຍ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໄດ້ໄປເຖິງຄຣິສຕຽນທີ່ຢູ່ຕາມທົວເມືອງຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບຈິດໝາຍສະບັບນີ້ຢ່າງແນ່ນອນ ບັນດາຄຣິສຕຽນທີ່ຮູ້ຈັກເຮືອງການຂົ່ມເຫັງກໍຄືຈະອີກສັນຂວັນຫາຍ ແລະຕ້ອງການຄຳໝາຍກຳລັງໃຈ ຄຳຕັກເຕືອນໃຫ້ຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ ເພື່ອຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຮັບກັບການຂົ່ມເຫັງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາໃນເວລາໃດກໍໄດ້

ຈຶ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ນຶ່ງ & ສອງ

ສາມ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມຈິດໝາຍເປົດສະບັບຕົ້ນ

ພຣະທັມເປົດສະບັບຕົ້ນໄດ້ຂຶ້ນຕົ້ນດ້ວຍ "ເປົດ ອັຄສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ" (1:1) ທີ່ໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າຈິດໝາຍສະບັບນີ້ມາຈາກທ່ານເປົດ ຜູ້ເປັນອັຄສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ແຕ່ນັກວິຊາການບາງທ່ານປະຕິເສດວ່າ ບໍ່ແມ່ນທ່ານເປົດເປັນຜູ້ຂຽນ ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງນີ້

- (1) ພາສາກຣີກໃນຈິດໝາຍເປັນພາສາທີ່ດີມີຄຸນພາບ ສະແດງວ່າຜູ້ຂຽນມີການສຶກສາ ເຮັດໃຫ້ມີພາສາກຣີກທີ່ດີ ແຕ່ວ່າທ່ານເປົດເປັນຜູ້ທີ່ຂາດການສຶກສາ (ກຈ 4:13, ມທ 26:73) ມີອາຊີເປັນຊາວປະມົງ
- (2) ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຫລາຍຕອນທີ່ມີຄວາມຄິດຄືກັບຈິດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລ (ສຶກສາທຽບດູ 1 ປຕ 2:6,8 ກັບ ຣມ 9:32-33 ແລະ 1 ປຕ 3:1-7 ກັບ ອຟ 5:22-28) ຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີຄວາມຄິດວ່າ ຜູ້ຂຽນຕ້ອງມີຄວາມສັມພັນອັນນຶ່ງອັນໃດກັບທ່ານໂປໂລ
- (3) ສິ່ງສຳຄັນສຳລັບນັກສຶກສາພຣະຄັມພິພວກນີ້ຖືວ່າ ເຫດການຂົ່ມເຫັງທີ່ທ່ານເປົດກ່າວໄວ້ມີສະພາບບໍ່ກົງກັບການຂົ່ມເຫັງຂອງຈັກພັດນິໂຣ (Nero) ໃນປີ ຄ.ສ. 64 ເພາະວ່າໃນເວລານັ້ນບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງເກີດຂຶ້ນໃນເອເຊຊັຽນ້ອຍ ບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແຕ່ວ່າການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນທີ່ແຜ່ອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງນັ້ນເກີດໃນສັມຍຈັດພັດໂດມິທຽນ (Domitian) ປະມານປີ ຄ.ສ. 95 ແລະອີກເທື່ອນຶ່ງໃນສັມຍຈັກພັດທຣາຈັນ (Trajan) ປະມານ ຄ.ສ. 111 ຊຶ່ງເຫດການຂອງການຂົ່ມເຫັງທັງສອງເທື່ອທັງນີ້ເປັນການຂົ່ມເຫັງໃຫຍ່ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກທີ່ທ່ານເປົດເສຍຊີວິດໄປແລ້ວ

ບັນຫາຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ກ່າວວ່າທ່ານເປົດບໍ່ແມ່ນເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມເປົດສະບັບຕົ້ນນັ້ນ ກໍມີຂໍ້ອະທິບາຍແລະຄຳຕອບດັ່ງນີ້ ເມື່ອອ່ານ 1 ປຕ 5:12 ຈະພົບວ່າທ່ານເປົດຂຽນຈິດໝາຍນີ້ "ໂດຍຜ່ານທາງທ່ານຊີລາວານ (Silvanus)" ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ຊ່ວຍບັນທຶກຄວາມຄິດຂອງທ່ານເປົດເປັນພາສາ

ກຣິກ ທ່ານຊີລາວານເປັນຊາວກຣິກທີ່ມີການສຶກສາ ແລະເຄີຍເດີນທາງໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບທ່ານ
ໂປໂລ (2 ກທ 1:19, 1 ທຊ 1:1, 2 ທຊ 1:1) ດັ່ງນັ້ນເມື່ອທ່ານຊີລາວານມີສ່ວນຊ່ວຍທ່ານ
ເປັນຕົວ ທ່ານມີສ່ວນໃນການຮວບຮວມຄວາມຄິດແລະໃຊ້ພາສາກຣິກທີ່ດີ ແຕ່ທ່ານເປັນຄົນຍັງຄົງເປັນເຈົ້າ
ຂອງຈິດຫມາຍຢູ່ ແຕ່ເນື່ອງຈາກທ່ານຊີລາວານລື່ງເຄີຍກັບຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລ ອາດຈະເປັນເຫດ
ໃຫ້ຄຳສອນຂອງຕອນທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ ຄືກັບຄຳສອນຂອງທ່ານໂປໂລ

ສ່ວນເຮືອງເຫດການການຂົ່ມເຫັງນັ້ນ ແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີການຂົ່ມເຫັງເກີດຂຶ້ນໃນເຈດຽນອຍກໍຈິງ
ແຕ່ຂ່າວການຂົ່ມເຫັງອັນເສຍຊີວິດຂອງຈັກພັດນິໂຣກໍເປັນເຮືອງໃຫຍ່ທີ່ ທີ່ເຜີຍແຜ່ໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ
ແລະຄຣິສຕຽນຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕຽມຕົວຢ່າງເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຕ້ອງຮັບກັບເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃຫຍ່
ກວ່ານັ້ນອີກ ນອກຈາກນັ້ນ 1 ປຕ 5:13 ກ່າວວ່າ "ມາຣະໂກລຸກຂອງເຮົາກໍຝາກຄວາມຄິດເຖິງມາ
ເຫມືອນກັນ" ກໍເປັນເຫດຜົນອີກປະການໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າແມ່ນທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງຈິດຫມາຍ
ເພາະທ່ານເປັນກັບທ່ານມາຣະໂກລຸກມີຄວາມຮັກແພງກັນ ຄືກັບລູກຂອງທ່ານ ແລະເຮົາເຄີຍຮູ້ຈັກວ່າ ຂ່າວ
ປະເສີດມາຣະໂກລຸກເປັນຂໍ້ຄວາມຫຼືຄວາມຄິດທີ່ທ່ານເປັນໄດ້ເຄີຍສອນໃຫ້ແກ່ທ່ານມາຣະໂກລຸກ ແລ້ວທ່ານ
ມາຣະໂກລຸກເປັນຜູ້ບັນທຶກລົງເປັນຂ່າວປະເສີດສະບັບທຳອິດ ທີ່ເປັນເຊັ່ນນີ້ເພາະທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງຂ່າວປະ
ມົງຈາກທະເລຄາລີເລ ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ລຶກຊຶ່ງໃນພາສາກຣິກທີ່ຈະຂຽນຫຼືຈິດບັນທຶກໄວ້ເປັນພາສາກຣິກ ນີ້
ເປັນລັກສະນະດຽວກັບຈິດຫມາຍຂອງທ່ານສະບັບນີ້ ທ່ານເປັນອາສັຍທ່ານຊີລາວານເປັນຜູ້ບັນທຶກອອກມາ
ເປັນລາຍອັກສອນ

ສີ. ຫລັກຂໍ້ເຊື່ອຂອງຄຣິສັກຍຸກທຳອິດແລະຄຳເຫສນາຂອງທ່ານເປັນ

ເມື່ອເຮົາຮູ້ຈັກແລ້ວວ່າທ່ານເປັນເຈົ້າຂອງຈິດຫມາຍແລ້ວ ເຮົາຄວນໄດ້ຮູ້ຈັກຫລັກຂໍ້ເຊື່ອ
ຂອງທ່ານເປັນຕົວ ທ່ານເປັນບຸກຄົນສຳຄັນທີ່ຍືນຊື່ເຫສນາໃນຄຣິສັກສະໄໝທຳອິດ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ຂອງທ່ານ ຄຳເຫສນາໃນພຣະທັມກິຈການບົດຕົ້ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫລັກຄຳສອນທີ່ຄຣິສັກຍຸກທຳອິດຍຶດຖື
ແລະເຮົາໄດ້ພິບຄຳສອນແນວດຽວກັນໃນຈິດຫມາຍພຣະທັມເປັນສະບັບທີ່ໜຶ່ງດ້ວຍ ເມື່ອເຮົາສຶກສາປຽບ
ທຽບຄຳເຫສນາຂອງທ່ານເປັນຕົວໃນພຣະທັມກິຈການ (ຈາກການບັນທຶກຂອງທ່ານລູກາ) ກັບໃນພຣະທັມ
ເປັນສະບັບຕົ້ນກໍຈະສະລຸບຫລັກຂໍ້ເຊື່ອທີ່ຄຣິສັກຍຸກທຳອິດຍຶດຖືໄດ້ດັ່ງນີ້

- (1) ຮຸສສັມຍຂອງພຣະມາຊີອາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນແລ້ວ ເປັນຍຸກສັມຍທີ່ພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ນຳພຣະ
ທັຍຂອງພຣະອົງສຳເລັດ ບັດນີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຕາມແຜນການຂອງພຣະອົງ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາ
ເຖິງທີ່ສຸດ ການຄອບຄອງຂອງພຣະອົງກຳລັງເຂົ້າຄອບຄຸມ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກກຳລັງປາກົດຕົວເຂົ້າ
ສູ່ສັງຄົມໃໝ່ (ກຈ 2:14-16, 3:12-26, 4:8-12, 10:34-43, 1 ປຕ 1:3, 10-12, 4:7)
- (2) ຍຸກສັມຍໃໝ່ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກຊີວິດ ການສິ້ນພຣະຊົນ ແລະການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍ
ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເປັນຜົນສຳເລັດຕາມຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະຄຳໃນພຣະ
ຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາເດີມ ນີ້ຄືຜົນຂອງແຜນການອັນນິຣັນຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມສັມພັນຍູ (ຄວາມ
ຮູ້ອັນຄົບຖ້ວນ) ຂອງພຣະເຈົ້າ (ກຈ 2:20-31, 3:13-14, 10:43, 1 ປຕ 1:20-21)
- (3) ໂດຍຮິດອຳນາດແຫ່ງການເປັນຂຶ້ນຈາກຄວາມຕາຍຂອງພຣະເຢຊູ ພຣະອົງໄດ້ຖືກຍົກໃຫ້ຢູ່
ເບື້ອງຂວາພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ ອັນເປັນສິ່ງທີ່ໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຫັນເຖິງ ພຣະເມຊີອາທີ່ປົກຄອງອິສະຣາເອລ

ໃຫມ່ (ກຈ 2:22-26, 3:13, 4:11, 5:30-31, 10:39-42, 1 ປຕ 1:21, 2:7, 2:24, 3:22)

(4) ໃນການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເມສີອາ ຄົມຣະຄຣິສ ຈະສະເດັດມາດ້ວຍພຣະສີນີແລະ ດ້ວຍການພິພາກສາ ທັງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍໃນເວລານັ້ນ (ກຈ 3:19-23, 10:42, 1 ປຕ 1:5, 7, 13, 4:5 13, 17-18, 5:1-4)

(5) ຄວາມຈິງເຫລົ່ານີ້ທີ່ປາກົດໃນພຣະເຊື້ອຄຣິສຕ໌ສ່ວນເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການກັບໃຈໃຫມ່ ການ ຮັບການອະໄພບາບ ການຮັບພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ ແລະຮັບເອົາຊີວິດນິຣັນ (ກຈ 2:38, 39, 3:19, 5:31, 10:43, 1 ປຕ 1:13-25, 2:1-3, 4:1-5)

ຄຳສອນຫລັກທັງຫ້າມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະຄືກັນໃນພຣະທັມກິຈການຕອນຕົ້ນແລະໃນພຣະທັມ ເປົ້າໝາຍສະບັບຕົ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກເຖິງຫລັກຖານອີກແນວນຶ່ງວ່າ ພຣະທັມທັງສອງຕອນນີ້ເກີດຈາກ ຄວາມຄິດແລະຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນ ໆ ດຽວກັນ ທີ່ຢືນຫຍັດໃນຄຳເຫສນາຂອງທ່ານ ຄື ທ່ານອັດສາວິກ ເປົ້າໝາຍ

ທ້າ. ຈົດໝາຍເປົ້າໝາຍສະບັບຕົ້ນຈາກກຸງໂຮມ

ທ່ານເປົ້າໝາຍໄດ້ສົ່ງຖ້ອຍຄຳໃຫ້ເກີດຄວາມເຊື່ອແລະການຫນຸນໃຈໄປຍັງບັນດາຄຣິສຕ໌ທັງຫລົ່ານັ້ນທີ່ ຖືກຜະເຊີນກັບການທົດສອບຈາກ "ບາບິໂລນ" (1 ປຕ 5:13) ຊື່ເມືອງນີ້ມີຄວາມໝາຍເປັນຄຳ ຮະທັດອ້າງອີງເຖິງມະຫາພະຄອນຫລວງຂອງໂລກຕ່າງສາສນາ ອັນໝາຍເຖິງກຸງໂຮມ ເພາະໃນສັມຍ ນັ້ນບໍ່ສາມາດຈະກ່າວສິ່ງນຶ່ງອັນໃດກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸງໂຮມໂດຍກົງໃນດ້ານການເມືອງ ເພາະວ່າອາດຈະທຳ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຕ້ອງສົງສັຍວ່າ ເປັນຜູ້ກໍ່ການຮ້າຍຕໍ່ອານາຈັກໂຮມັນ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອຈະກ່າວພາດພົງເຖິງເມືອງ ຫລວງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ມັກຈະກ່າວເປັນຊື່ທີ່ຮູ້ກັນໃນວົງຄຣິສຕຽນ ຊື່ບາບິໂລນຈຶ່ງເປັນຊື່ທີ່ຄຣິສຕຽນໃຊ້ ຮ້ອງແທນກຸງໂຮມ ຄືກັບໃນພຣະທັມພຣະນິມິດ (14:8, 18:2, 10, 21) ຄຣິສຕ໌ທີ່ນັ້ນສົ່ງຄຳນັບ ໄປຍັງ "ພວກທີ່ຖືກຊົງເລືອກໄວ້ ແລະທີ່ກະຈັດກະຈາຍໄປ (Dispersion)" ໃນເອເຊຊັຽນອຍ "ຜູ້ພັກເຊົາ" (exiles) ໝາຍເຖິງພວກຄຣິສຕຽນ (1 ປຕ 1:1) "ພວກກະຈັດກະຈາຍ" ເປັນ ພວກຢືວທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນບ່ອນຕ່າງ ໆ ໃນດິນແດນຕ່າງຊາດ ພວກນີ້ເປັນພວກທີ່ພັດຖິ້ນແລະຖືກພາກ ໄປຈາກບ້ານເກີດເມືອງນອນແທ້ ໆ ໃນອິສຣາເອລ ຄຣິສຕຽນທີ່ຢູ່ຖ້າມກາງພິລເມືອງຕ່າງສາສນາ ທີ່ເປັນສັດຕູຄອຍຕໍ່ສູ້ຄວາມເຊື່ອ

ຫົກ. ລັກສະນະຂອງພຣະທັມຈົດໝາຍເປົ້າໝາຍສະບັບຕົ້ນ

ພຣະທັມຈົດໝາຍເປົ້າໝາຍສະບັບຕົ້ນອາດເປັນຄຳເຫສນາທີ່ບົດຄວາມສອງຕອນ ທີ່ຜູ້ຂຽນໄດ້ຮວບ ຮວມມາຕໍ່ກັນ ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າໃນ 4:11 ເປັນບົດສັນລະເສີນ (Doxology) ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ຈະໃຊ້ໃນຕອນທ້າຍປິດຄຳເຫສນາ ດັ່ງນັ້ນນັກສຶກສາພຣະຄົມສ່ວນຫລາຍຈະແບ່ງການສຶກສາອອກເປັນ ສອງຕອນ ຄື ຕອນທີ່ນຶ່ງປະກອບດ້ວຍ 1:3-4:11 ແລະຕອນທີ່ສອງເປັນ 4:12-5:11 ໃນຕອນ ທີ່ນຶ່ງເຊື່ອວ່າເປັນຄຳເຫສນາໃນພິທີບັບຕິສມາ ເພາະໃນ 3:21 ໄດ້ກ່າວເຖິງພິທີບັບຕິສມາ ດ້ວຍເຫດນີ້ ອາດຈະເປັນໄດ້ວ່າ ຄຳສອນໃນຕອນນີ້ເປັນການແນະນຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນໃຫມ່ຮູ້ຈັກໜ້າທີ່ທີ່ເຊົາຈະ

1509

ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການເປັນສະມາຊິກໃໝ່ຂອງຄຣິສຕຽນ ສ່ວນໃນຕອນທີ່ສອງ ໄດ້ກ່າວຫນຸນກຳລັງໃຫ້
ຄຣິສຕຽນມີກຳລັງໃຈໃນການຜະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນ ແລະຄວາມທຸກຍາກທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄຣິສຕຽນ
ຊ້ວນຊູໃຈໃຫ້ຕັ້ງໜັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ຈົດໝາຍນີ້ຄືກັບສຽງແກ່ທີ່ເປົ່າດັ່ງຂຶ້ນໃນຄ້າຍ
ທະຫານ ໃຫ້ທະຫານຕຽມຕົວພ້ອມຮັບກັບສະພາບການອັນສຸກເສີນ .

ຈິ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ສາມ

ເຈັດ. ເນື້ອນັ້ນຂອງພຣະທັມຈົດໝາຍເປົດສະບັບຕົ້ນ

ທ່ານເປົດຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າຄຣິສຕຽນເປັນຜູ້ບັງເກີດໃໝ່ (reborn, 1 ປຕ 1:3, 1:23)
ການບັງເກີດໃໝ່ນັ້ນ ເປັນການຕັ້ງຕົ້ນເລີ່ມຊີວິດໃໝ່ໂດຍສິ້ນເຊີງ ເປັນການປ່ຽນແປງຈາກສິ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່
ໃນອາດິດ ແລະຕັ້ງຕົ້ນຊີວິດໃໝ່ເພື່ອມັ່ງໜ້າໄປໃນອານາຄົດ ເປັນບຸກຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ໃນພຣະຄຣິສ
ຕາມຄຳສອນຂອງທ່ານເປົດຊື່ ຊີວິດໃໝ່ນີ້ ມີສູນຮວມຢູ່ໃນການເດີນຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະຄຣິສ ທ່ານ
ເປົດຊື່ໄດ້ເຫັນວ່າພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິສໄດ້ເຮັດເປັນແບບຢ່າງອັນມີຮິດເດດທີ່ເກີດຜົນ "ເພື່ອ
ພວກທ່ານຈະໄດ້ຕິດຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອົງ" (1 ປຕ 2:21) ແບບຢ່າງຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິສ
ເຮັດໃຫ້ສ້າງຄົນຂຶ້ນໃໝ່ ຄຳວ່າ "ແບບຢ່າງ" ໃນພາສາເດີມມີຄວາມໝາຍຄືກັບ ຕົວອັກສອນທີ່ເປັນ
ແບບໃນປຶ້ມຝຶກແອບຂຽນຂອງເດັກນ້ອຍ ທີ່ມີເສັ້ນລາກເປັນແບບໄວ້ແລ້ວ ເດັກນ້ອຍຕ້ອງຂຽນຕາມເສັ້ນ
ທີ່ປາກົດຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ສາມາດຂຽນເສັ້ນໄປທາງແນວອື່ນໄດ້ ຜູ້ທີ່ບັງເກີດໃໝ່ນັ້ນມີຊີວິດດັ່ງນັ້ນ ຄືມີຊີວິດທີ່ເຮັດ
ທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະເຊຍຊູຄຣິສໄດ້ເຄີຍເຮັດໄວ້ເປັນແບບຢ່າງແລ້ວ ທຸກບາດກ້າວທີ່ເຂົາຢ່າງໄປເປັນເສັ້ນ
ທາງເດີນຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິສທີ່ເປັນຜູ້ນຳໜ້າເຂົາ

ທ່ານເປົດຊື່ຍັງເຫັນວ່າ ການບັງເກີດໃໝ່ບໍ່ແມ່ນວ່າ ເປັນການເອົາພຣະເຊຍຊູຄຣິສເປັນແບບຢ່າງ
ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເຮົາຜູ້ເປັນຄຣິສຕຽນຍັງມີຄວາມຜູກພັນອັນແໜ້ນໜານກັບພຣະເຈົ້າໂດຍ
ຄວາມເຊື່ອຟັງ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຟັງນັ້ນເຮົາໄດ້ຮັບການເລືອກສັນ ການໝັ້ນໝາຍໄວ້ລ່ວງ
ໜ້າແລະການຊຳຮະໃຫ້ບໍຣິສຸດ (1 ປຕ 1:2) ຄວາມຜູກພັນນັ້ນບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເງິນແລະຄຳ ແຕ່ດ້ວຍການ
ໄຖ່ໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິສ ພຣະອົງຜູ້ເປັນລູກແກະທີ່ບໍ່ມີຕຳໜີຣອຍດ່າງ (1 ປຕ 1:19)
ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈິ່ງສົມຄວນເປັນລູກທີ່ຍອມເຊື່ອຟັງ (1 ປຕ 1:13-21) ພຣະຄຣິສໃຫ້ເຮົາມີປະສົບ
ການກັບພຣະຄຸນອັນເລີດປະເສີດ ເຮົາຈິ່ງສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ລະຖິ້ມຄວາມຄິດຊົ່ວຮ້າຍທັງປວງ (1 ປຕ 2:
1-3) ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະກະຣຸນາຈາກພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈິ່ງສົມຄວນມີຊີວິດເປັນປະຊາຊາດທີ່ບໍຣິສຸດ
(1 ປຕ 2:9-10) ພຣະຄຣິສໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກເພາະເຮົາ ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈິ່ງສົມຄວນລະຖິ້ມຄວາມ
ບາບໃນອາດິດໄວ້ເບື້ອງຫລັງ (4:1-6) ອະວະສານຂອງສິ່ງທັງປວງໃຫ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນເຮົາ
ຈິ່ງສົມຄວນດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮັກໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຂໍ້ຫຍຸ້ງຍືນຂອງ
ທ່ານເປົດຊື່ຄື ວ່າບຸກຄົນໃດທີ່ມີປະສົບການໃນການຮັບພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຮັບຄວາມຮັກ
ຂອງພຣະຄຣິສແລ້ວ ກໍບໍ່ດຳເນີນຢູ່ໃນຫົນທາງດັ່ງເດີມຂອງເຂົາ ຖ້າເຂົາໄດ້ຮູ້ຈັກແລະຮັບພຣະຄຸນຂອງ

ພຣະເຈົ້າຢ່າງແມ່ນແທ້ ການປ່ຽນແປງຫຼືການບັງເກີດໃໝ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງເຂົາແນ່ນອນ

1. ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ມີຄວາມຫວັງອັນແມ່ນແທ້

ທ່ານເປໂຕທຸນໃຈວ່າ ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ນີ້ ມີຄວາມຫວັງທີ່ບໍ່ສູນສະລາຍ ຄືຄວາມຮອດພັນອັນ ຕລອດໄປ (1 ປຕ 1:3-12) ຄວາມຫວັງນີ້ເປັນຮາກຖານທີ່ໜັ້ນຄົງ ຄືວາງຮາກຖານຢູ່ບົນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປະກອບດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ນິດເດດ ແລະຄວາມເມດຕາ ທີ່ມະນຸດຈະມອບຄວາມໄວ້ວາງໃຈໄດ້ ເຫດ ຜົນອີກປະການນຶ່ງທີ່ໃຫ້ຄວາມຫວັງຂອງເຮົາມີຄວາມໜັ້ນຄົງຄື ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດຕາມພຣະສັນຍາທີ່ພຣະ ອົງໄດ້ໃຫ້ໄວ້ ຜູ້ເຜີຍພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງຊ່ວຍມະນຸດໃຫ້ຮອດພັນ ພຣະອົງ ໄດ້ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ໂດຍໃຫ້ພຣະເປຊູຄຣິສຜູ້ຊົງຖືກຕົງທີ່ກາງແຂນແລະເປັນຂຶ້ນຈາກ ຄວາມຕາຍ ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແລ້ວ ພຣະອົງຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດແນ່ນອນແທ້ ບັນດາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ຮັບການອະໄພໂທດຈາກພຣະອົງ ແລະໝັ້ນໃຈໃນນິດເດດຂອງພຣະອົງໂດຍ ຄວາມເຊື່ອ ເຮົາຈະຍິນໝັ້ນໃນຄວາມຫວັງນັ້ນໄດ້ ເຫດທີ່ມີຄວາມໝັ້ນໃຈເຊັ່ນນັ້ນເພາະໄດ້ເຫັນບັນດາ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຮັດທາງພຣະຄຣິສແລະທາງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດແລ້ວ

2. ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນເປັນພຣະວິຫານຝ່າຍວິນຍານ

ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ນີ້ ໄດ້ຮັບການໄຖ່ດ້ວຍພຣະໂລຫິດປະເສີດຂອງພຣະຄຣິສ (1 ປຕ 1:19) ການບັງເກີດໃໝ່ນັ້ນເປັນການບັງເກີດຈາກພັນທີ່ບໍ່ອາດເປັນອຸປະໂຫຼື ຄືຈາກພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າອັນຊົງຊີ ວິດແລະຕັ້ງໜັ້ນຄົງ (1 ປຕ 1:23) ຊີວິດບັງເກີດໃໝ່ໃຫ້ເຮົາເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍເຫດທີ່ ຍອມເຊື່ອຟັງ (1 ປຕ 1:14) ແລະການເຊື່ອຟັງນັ້ນຊຳຮະຈິດໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ບໍ່ນິສຸດ (1 ປຕ 1: 22) ດ້ວຍເຫດນີ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳຮະລະຖິ້ມຄວາມຊົ່ວທັງປວງ ແລະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ເປັນພຣະວິຫານ ຝ່າຍວິນຍານ (1 ປຕ 2:1-10) ທ່ານເປໂຕບັນຍາຍວ່າພຣະວິຫານແຫ່ງຝ່າຍວິນຍານປະກອບດ້ວຍສະ ມາຊົກທີ່ເປັນ "ຊາດທີ່ພຣະເຈົ້າເລືອກໄວ້ແລ້ວ ເປັນປຸ່ງໂຮງທົດທລວງ ເປັນປະຊາຊາດບໍ່ນິສຸດ ເປັນພິລ ເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າເອງ" ອັນເປັນຜົນງອກງາມຈາກການຍອມຖ່ອມວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ (1 ປຕ 5:1-11) ແມ່ນວ່າຈະມີການຂົ່ມເຫັງຄຸກຄາມເຂົ້າທັງຫຼາຍກໍບໍ່ຍ້ານກົວແລະຕົກໃຈ ເຮົາເປັນພະຍານ ຢ່າງເປີດເຜີຍວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດການອັນໃດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ອັນເປັນເຫດເຮັດໃຫ້ເຮົາ "ປະ ກາດພຣະບາຣະມີຂອງພຣະອົງ ຜູ້ໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກທ່ານໃຫ້ອອກມາຈາກຄວາມມິດເຂົ້າສູ່ຄວາມສ່ວາງອັນ ມະຫັສຈັນຂອງພຣະອົງ" (1 ປຕ 2:9)

ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນທີ່ບັງເກີດໃໝ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນພຣະຣາຊກິຈອັນສຳຄັນໃນການກໍ່ສ້າງພຣະວິຫານ ຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການເປັນປຸ່ງໂຮງທີ່ຮັບໃຊ້ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ຄຳວ່າ "ປຸ່ງໂຮ ທິດ" ບໍ່ແມ່ນໝາຍເຖິງຄົນກຸ່ມນ້ອຍ ໆ ຫຼືຄົນກຸ່ມນຶ່ງກຸ່ມໃດທີ່ມີອຳນາດພິເສດ ທີ່ເປັນມະນຸດ ທີ່ທຳໜ້າທີ່ ຣະຫວ່າງຄຣິສຕຽນກັບພຣະເຈົ້າ ແມ່ນແທ້ປຸ່ງໂຮງທົດທລວງຜູ້ທີ່ບັງເກີດໃໝ່ຜູ້ມີໜ້າທີ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຄຳສອນຂອງພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ສອນໃນເຮືອງນີ້ຊັດເຈນ ພຣະທັມເຮັດບຸກຄົນສອນວ່າ ມະຫາ ປຸ່ງໂຮງທົດມີອົງດຽວ ຄືພຣະເປຊູຄຣິສພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະກອບກິຈໃນສະໄໝ ເພື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອທັງ ມວລ ໃນພຣະທັມເປໂຕສະບັບຕົ້ນຄຣິສຕຽນທັງສິ້ນຈະຕ້ອງບົວລະບັດພຣະຄຣິສແລະເປັນພະຍານຕໍ່ໂລກ ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຈະຮັບໃຊ້ແລະເປັນພະຍານດ້ວຍຊີວິດຂອງຕົນເປັນເຮືອງສຳຄັນ ຕ່າງກໍຊ່ວຍເຫຼືອທຸກ ໃຈກັນແລະກັນ ຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຮູ້ຕ້ອງຮັບໃຊ້ບົວລະບັດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ (1 ປຕ 5:1-3) ການຮັບໃຊ້

ຂອງຄຣິສຕຽນນີ້ແທລະດັບການເຮັດທຳພາກທີ່ຂອງປຸຣະທິດ ໂດຍທີ່ທຸກຄົນຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງກັບພຣະ
ເຈົ້າ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຕຳແໜ່ງທີ່ຢູ່ກາງຮະຫວ່າງຄຣິສຕຽນກັບພຣະຄຣິສ ພຣະທັມເປົດສະ
ບັບຕົ້ນສອນຊັດແຈ້ງເຖິງຄວາມເຊື່ອຫລັກກຳນົດຮຽນ "ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງປວງເປັນປຸຣະທິດ" ບໍ່ຍອມໃຫ້ມີ
ອຳນາດໃດ ໆ ທີ່ຈະມາຂວາງຫຼືຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ຮະຫວ່າງຜູ້ທີ່ເຊື່ອກັບພຣະຄຣິສ

3. ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ໃນໂລກດົມ

ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ບໍ່ແມ່ນຊີວິດທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ຮັບຂຶ້ນສູ່ສະວັນທັນທີ ຄຣິສຕຽນເຮົາຍັງດຳເນີນ
ແລະມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເປັນໂລກທີ່ເຮົາອາໄສຢູ່ຕັ້ງແຕ່ເກີດ ຄຣິສຕຽນຍັງຕ້ອງຜະເຊີນກັບບັນຫາຕ່າງ ໆ
ແລະການທຳຮ້າຍ ເພາະຄຣິສຕຽນຈະເຂົ້າສ່ວນກັບບາບແລະຕົ້ນຫາຂອງໂລກບໍ່ໄດ້ ຄຣິສຕຽນຍັງຕ້ອງ
ປະພຶດຕິຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ເພື່ອໂຕ້ຕອບການໂຈມຕີແລະການໃສ່ຮ້າຍຂອງຜູ້ອື່ນ (1 ປຕ
2:11-12) ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງໃຫ້ກຽດແລະເຊື່ອຟັງບັນດາຜູ້ມີສິດທິອຳນາດໃນຝ່າຍຮັບຖືບາບແລະສັງຄົມ
ອັນເປັນສິດທິອຳນາດອັນຊອບທັມຕາມກົດໝາຍ (1 ປຕ 2:13-17) ຄຣິສຕຽນທີ່ເປັນທາດສົມຄວນ
ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ນາຍຢ່າງດີ ແມ່ນວ່ານາຍຖືຕ່າງສາສນາທັງທີ່ດີແລະທີ່ຮ້າຍ ການບົວລະບັດທີ່ສັດຊື່ແລະ
ຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາເປັນທາງດຽວທີ່ເຂົາຈະເປັນພະຍານເພື່ອພຣະຄຣິສຕ໌ເຈົ້ານາຍຂອງເຂົາໄດ້ ຖ້າ
ເຂົາຈະຕ້ອງຫົນທຸກ ເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາພາຍໃຕ້ນ້ຳມືຂອງເຈົ້ານາຍ ເຂົາກໍຈະສົມຄວນຮະລິກ
ເຖິງພຣະຄຣິສຕ໌ທີ່ໄດ້ຊົງຫົນທຸກເພື່ອເຂົາດ້ວຍ ຊຶ່ງຈະເປັນການຊົ່ວນຊູເຂົາໄດ້ (1 ປຕ 2:18-25)

ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕຽນສົມຄວນດຳເນີນຊີວິດທີ່ບໍ່ຮຸນແຮງ ທຽບທັມ ແລະສັດຊື່ໃນຄອບຄົວ ຜູ້ທີ່ເປັນພັນ
ລະຍາຂອງສາມິຕ່າງສາສນາ ຈະເປັນພະຍານໄດ້ດ້ວຍຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາທີ່ເຊື່ອຟັງ ຄວາມປະພຶດທີ່
ມີນ້ຳໜັກແມ່ນວ່າຈະບໍ່ໄດ້ເວົ້າຈັກຄວາມ (1 ປຕ 3:1-6) ເຄື່ອງປະດັບຂອງນາງເປັນ "ເຄື່ອງ
ປະດັບທີ່ບໍ່ຮູ້ເສື່ອມສູນ ຄືດ້ວຍຈິດໃຈອ່ອນສູພາບແລະສົງຄົມ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງໃນສາຍພຣະເດນດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ" (1 ປຕ 3:4) ສາມິຜູ້ເປັນຄຣິສຕຽນສົມຄວນຢູ່ກັບພັນລະຍາຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຮັກຄວາມ
ເຂົ້າໃຈ ແລະໃຫ້ກຽດພັນລະຍາເປັນຜູ້ຮ່ວມກັນຮັບພຣະຄຸນແຫ່ງຊີວິດ (1 ປຕ 3:7)

ຄຣິສຕຽນຜູ້ທີ່ບັງເກີດໃໝ່ສົມຄວນ "ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ ຈຶ່ງເຫັນອີກເຫັນໃຈກັນ ຈຶ່ງຮັກກັນ
ເຫມືອນພັນຮ່ວມທ້ອງ ຈຶ່ງມີຈິດໃຈເອັນດູແລະຖ່ອມລົງ" ເຂົາຈະບໍ່ຍອມເຮັດການ "ຮ້າຍຕອບແທນ
ການຮ້າຍ" ແຕ່ "ເວັ້ນໜີຈາກການຊົ່ວແລະເຮັດການດີ" (1 ປຕ 3:8-12)

4. ຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ຜະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫັງ

ການຍຶດຖືຄວາມເຊື່ອໄວ້ຢ່າງໜັ້ນຄົງ ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນເວລາດຽວກັນ
ເມື່ອການຂົ່ມເຫັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນເຂົາຈະທົນໄດ້ "ເຖິງແມ່ນວ່າຄຳກໍຍັງຖືກລອງເບິ່ງດ້ວຍໄຟ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອ
ທີ່ຖືກທົດລອງກໍປະເສີດກວ່າຄຳທີ່ອາຈຮູ້ສູນຫາຍໄປ ດັ່ງນັ້ນການທົດລອງຕ່າງ ໆ ກໍເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້
ຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກທົດລອງແລ້ວນັ້ນໄດ້ປາກົດ ແລະຮັບຄວາມສັນຮະເສີນ ສະຫງ່າລາສີ ແລະກຽດຕິຍົດ ໃນ
ເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ສະເສດດັດມາປາກົດພາຍຫລັງ (1 ປຕ 1:7) ຜົນແຫ່ງການທົດລອງທີ່ປາກົດ
ກໍຈະເປັນຄຳພະຍາມເຖິງຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ຢ່າງແທ້ຈິງ ທ່ານເປົດບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າຜູ້ທີ່ອ່ານຈິດໝາຍ
ຂອງທ່ານ ໄດ້ຮັບການຂົ່ມເຫັງທີ່ກຳລັງປາກົດຢູ່ໃນເວລານັ້ນ (1 ປຕ 1:6, 7, 2:12, 15, 3:
13-17, 4:12-19, 5:9-10) ຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນບັງເກີດໃໝ່ແລ້ວຈະຕ້ອງຜະເຊີນກັບການຂົ່ມ
ເຫັງແນວໃດແດ່ ທ່ານເປົດໄດ້ແນະນຳໄວ້ດັ່ງນີ້

(1) ພຣະເຈົ້າອນຸຍາດໃຫ້ການຂົ່ມເຫັງເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ຄືກັບຄຳທີ່ຜ່ານການທົດລອງດ້ວຍໄຟ ຄວາມເຊື່ອຜ່ານການຊໍາຮະ ພຣະຄຣິສະຊົງໂຜດແປງໃຈທ່ານໃຫ້ຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະຕັ້ງໝັ້ນຄືງຢູ່ໃຫ້ມີກຳລັງຂຶ້ນ ທີ່ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະທຳລາຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງຄຣິສຕຽນໃຫ້ແຕກຫັກໄດ້ (1 ປຕ 1:6-7, 5:10)

(2) ເມື່ອມີການກ່າວຫາຫຼືຕິຕຽນ ຄຣິສຕຽນມີທາງດຽວທີ່ຈະພິສູດຂໍ້ກ່າວຫາຫຼືຂໍ້ຕິຕຽນໄດ້ກໍຄືການຮັກສາຄວາມປະພຶດອັນດີຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າຂໍ້ກ່າວຫາຫຼືຂໍ້ຕິຕຽນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ (1 ປຕ 2:12) ຄຣິສຕຽນຕໍ່ສູ້ກັບການກ່າວຫາເທົ່າທີ່ຈຳເປັນດ້ວຍຄວາມເວົ້າ ແລະດ້ວຍການດຳເນີນຊີວິດ

(3) ຈົ່ງຮະວັງປະພຶດແຕ່ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອບໍ່ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທຳຮ້າຍໄດ້ (1 ປຕ 3:13)

(4) ຖ້າຕ້ອງທຸກຍາກກໍຢ່າໃຫ້ເກີດຂຶ້ນເພາະການປະພຶດຜິດ ຈົ່ງທົນທຸກເພາະການປະພຶດດີ ເພາະນັ້ນເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ (1 ປຕ 3:17)

(5) ພຣະຄຣິສະຊົງສັດຊື່ໃນການຍອມທົນທຸກແລະມີຊັຍຊຸນະ ຖ້າທ່ານຕ້ອງທົນທຸກເພາະພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິສ ແມ່ນວ່າຕ້ອງຮັບປະສົບການທີ່ຍາກລຳບາກເທົ່າໃດ ຈົ່ງຊົມຊືມຍິນດີໃນການທີ່ທ່ານໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຄວາມທຸກຍາກຂອງພຣະຄຣິສ ພຣະເຈົ້າຈະອວຍພຣະພອນ (1 ປຕ 3:18, 4:13-16)

(6) ເມື່ອພວກຕ່າງສາສນາໃຫ້ຮ້າຍຕໍ່ທ່ານເພາະທ່ານບໍ່ຍອມເຂົ້າສ່ວນໃນການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຊົ່ວຕາມເຂົາ ຈົ່ງຍືດໝັ້ນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ປຕ 4:1-4)

(7) ເວລາທີ່ຕ້ອງຮັບຄວາມທຸກນັ້ນສິ້ນ ອະວະສານຂອງຍຸກໃກ້ເຕັມທີ່ແລ້ວ (1 ປຕ 4:7)

(8) ວາຣະສຸດທ້າຍກຳລັງຈະມາເຖິງ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງພົບກັບການພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄຣິສຕຽນຄວນຢ່າເກງການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າທຸກລາຍກ່ວາການເຮັດຮ້າຍຂອງມະນຸດ (1 ປຕ 4:17-19 ທຽບກັບ 1 ປຕ 1:17) ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຜູ້ບໍ່ຮິສຸດ ມະນຸດຕ້ອງເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ ຄືມີຊີວິດທີ່ບໍ່ຮິສຸດສົມກັບເປັນປະຊາຊາດຂອງພຣະອົງ

5. ສູນກາງຂອງຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່

ໃນເປົ້າຕາສະບັບຕົ້ນໄດ້ເຊື່ອໃຫ້ພຣະຄຣິສເປັນສູນກາງຂອງຊີວິດທີ່ບັງເກີດໃໝ່ ຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມມາພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນໄວ້ແລ້ວກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິສ ແລະພຣະຣາຊາທິພຣະອົງຈະເຮັດເພື່ອມະນຸດ (1 ປຕ 1:20) ເມື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສສະເດັດມາແລະຮັບຄວາມທຸກຍາກໃນສະພາບຂອງມະນຸດ ການຮັບຄວາມທຸກຍາກຂອງພຣະອົງບໍ່ແມ່ນເພາະຄວາມຜິດສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເພາະພຣະອົງ "ບໍ່ມີຕຳໜິ" ພຣະອົງຊົງທົນທຸກເພື່ອມະນຸດ ພຣະອົງຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພາະຄວາມຜິດບາບ... ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງນຳເຮົາທັງຫຼາຍໄປເຖິງພຣະເຈົ້າ (1 ປຕ 4:1, 3:18, 1:18-19)

ແຕ່ການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ປະທານ"ຄວາມຫວັງອັນມີຊີວິດຢູ່" ແກ່ມະນຸດ (1 ປຕ 1:3) "ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຕ່າວຄົນມາຫາພຣະຜູ້ລຽ້ງແລະຜູ້ດູແລຈິດວິນຍານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍແລ້ວ" (1 ປຕ 2:25) ພຣະເຢຊູຄຣິສຍັງເປັນ "ພຣະຜູ້ລຽ້ງຜູ້ຍິ່ງໃຫ້ສະເດັດຄົນມາ" (1 ປຕ 5:4) ສະນັ້ນຄຣິສຕຽນຈຶ່ງບໍ່ຄວນທີ່ຖອຍຕໍ່ການທົນທຸກຮ່ວມກັນກັບພຣະອົງ "ແຕ່ໃນໃຈຂອງທ່ານ ຈົ່ງເຄົາລົບນັບຖືພຣະຄຣິສວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (1 ປຕ 3:13) ພຣະເຈົ້າມີພຣະທັຍທີ່ເປັນທ່ວງ ພຣະອົງຈະນຳພາຄຣິສຕຽນໄປສູ່ຄວາມສຸຂສະງົບແລະຄວາມປອດໄພໃນທີ່ສຸດ ເພາະເມື່ອຍຸກນີ້ສິ້ນສຸດແລ້ວທຸກຄົນຈະເປັນຊັຍຊຸນອັນເດັດຂາດຂອງພຣະຄຣິສ

ທ່ານເປໂຕໄດ້ເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຍິ່ງໃຫຮູ້ມີຄວາມເປັນທ່ວງຕໍ່ຈິດວິນຍານມະນຸດຮວມໄປ
ເຖິງຜູ້ທີ່ມີຊີວິດກ່ອນໜ້າພຣະອົງ ພຣະອົງສະເດັດໄປເທສນາແກ່ບັນດາວິນຍານທີ່ຕາຍໄປແລ້ວນັ້ນ ໃນຣະ
ທ່ວງເວລາທີ່ພຣະອົງສິ້ນພຣະຊົນແລະເປັນພິນຄົນພຣະຊົນ ເພື່ອເປັນການສະແດງເຖິງຄວາມຍຸຕິທັມຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕູໄດ້ຊົງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ທັງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍ (1 ປຕ 3:
19-20, 4:6) ທ່ານເປໂຕຕ້ອງການໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງໃດເປັນຄວາມຈຳກັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ
ແລະພຣະເຢຊູຄຣິສກໍມີປະສົບການກັບຄວາມຕາຍຈິງແທ້ ບໍ່ແມ່ນພຣະອົງຕັ້ງແກ້ງຕາຍ

ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຍິ່ງໃຫຮູ້ ຄົນທຸກຊາດຜິວພັນມີຄວາມຕ້ອງ
ການຄືກັນໃນເຮືອງການຮັບການໄຖ່ບາບແລະການລ້ຽງດູຂອງພຣະເຈົ້າ ທຸກຄົນພົບວ່າພຣະຄຣິສຊົງເປັນ
ຄຳຕອບທີ່ສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນບາບ ພຣະອົງຊົງເປັນຫົວໃຈຂອງປະວັດສາດ ແລະໃນທີ່ສຸດທຸກ
ຄົນຈະຕ້ອງຜະເຊີນໜ້າກັບພຣະອົງ ແລະຄວາມຈິງຈະປາກົດແຈ້ງ ໜ້າທີ່ຂອງເຮົາກໍຄືຈະຕ້ອງມີຄວາມ
ກະຕັນຢູ່ກະຕະເວທີຫຼືຮູ້ຈັກພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ເຮົາສົມຄວນຮັກສາສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາໄວ້
ແລ້ວນັ້ນດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ແລະວ່ອງໄວໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ມີຄວາມຮັກແລະຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄວາມຫວັງໃຈ

ຈົ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດ ຂໍສີ່

ແປດ. ພຣະທັມຈິດໝາຍເປໂຕສະບັບຕົ້ນຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄຣິສຕຽນໜັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ

ການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນວ່າ ຈະມີໃນສັມຍຂອງທ່ານເປໂຕເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຮົາເຫັນໄດ້ວ່າ
ຍາມໃດທີ່ຄຣິສຕຽນປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດ ຍືດໜັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະປະພຶດໃນທາງທີ່ບໍ່ສຸດຕາມ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ວິຖີທາງຂອງໂລກກໍຍ່ອມມີການຕໍ່ສູ້ຄຣິສຕຽນສະເລ່ມ ທັງນີ້ເປັນເພາະ
ເຮົາບໍ່ມີຊີວິດຕາມວິຖີທາງຂອງໂລກແຕ່ຜົນໂລກ ເພາະສະນັ້ນຈິດໝາຍພຣະທັມເປໂຕສະບັບຕົ້ນຍັງເປັນ
ຂ່າວສຳຄັນສຳລັບຄົນທຸກຊຸກສັມຍ ເປັນຂ່າວປະເສີດທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງໃຈແກ່
ເຮົາ ເຮົາຈະຍືດໜັ້ນຄວາມຈິງໃນພຣະທັມນີ້ແລະດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮັກແລະສັດຊື່

"ເຖິງແມ່ນວ່າດຽວນີ້ຈຳເປັນທີ່ພວກທ່ານຈະຕ້ອງທົນຄວາມທຸກໂສກ ດ້ວຍການຖືຫຼິດລອງຕ່າງ ໆ
ໃນຊົ່ວເວລານຶ່ງ" ແລະຖືກ "ລອງດ້ວຍໄຟ" ແຕ່ "ຢ່າສູ້ຢ້ານການທີ່ເຮົາເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານສະດຸ້ງຕົກໃຈ
ນັ້ນ ແລະຢ່າວິຕົກກັງວົນ ແຕ່ໃນໃຈຂອງທ່ານທັງຫລາຍ ຈົ່ງເຄົາລົບນັບຖືພຣະຄຣິສຕູວ່າເປັນອົງພຣະຜູ້
ຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈົ່ງມີໃຈພ້ອມຢູ່ສະເລ່ມ ເພື່ອພວກທ່ານຈະສາມາດຕອບແກ້ຕົວໄດ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ຖາມພວກທ່ານວ່າ
ທ່ານມີເຫດຜົນປະການໃດຈຶ່ງມີຄວາມຫວັງຢ່າງນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຕອບດ້ວຍໃຈສຸພາບແລະຍິ່ງເກງ ແລະໃຫ້ມີ
ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບອັນເສຍໃສເພື່ອວ່າ ເພື່ອພວກທ່ານຖືກປະມາດນິ້ນທາ ຄົນທີ່ກ່າວທຽບຊ້າຕໍ່ທັມ
ນຽມຄຣິສຕຽນອັນດີຂອງພວກທ່ານນັ້ນກໍຈະໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ ເພາະວ່າຖ້ານ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊົງເຫັນດີໃຫ້ພວກທ່ານທົນທຸກຍ້ອນເຮັດການດີ ກໍດີກວ່າຕ້ອງທົນທຸກຍ້ອນເຮັດການຊົ່ວ... ທີ່ສຳຄັນກວ່າ
ສິ່ງອື່ນ ໆ ທັງໝົດກໍ ຄືຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍເຕັມໃຈ ເພາະຄວາມຮັກປົກປັ້ງຄວາມຜິດບາບໄວ້ຢ່າງ

ຫລວງຫລາຍ... ເຫດສະນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຖ່ອມໃຈລົງໃຕ້ພຣະທັດອັນຊົງນິດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ
ວ່າພຣະອົງຈະຊົງຍົກພວກທ່ານຂຶ້ນເມື່ອເຖິງເວລາອັນຄວນ ຈຶ່ງປະຄວາມກະວົນກະວາຍຂອງພວກທ່ານ
ໄວ້ກັບພຣະອົງ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງທ່ວງໃຍພວກທ່ານຢູ່ (1 ປຕ 1:6, 3:14-17, 4:8, 5:6)

ເຮັດບົດຝຶກຫັດຂີ້ທີ່ ຫ້າ

ບົດທີ 11

ຈົດໝາຍຂອງທ່ານເປໂຕສະບັບທີ່ສອງ
ແລະຈົດໝາຍຂອງທ່ານຢູດາ

The Second Letter of Peter and the Letter of Jude

ຂໍ້ໄຂພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງ

ຈະມີຜູ້ສອນປອມເກີດຂຶ້ນໃນຖ້ຳມກາງພວກທ່ານ ເຂົາຈະນຳເອົາລັດທິອັນໃຫ້ເຖິງ
ຄວາມຈິບຫາຍລອບເຂົ້າມາສຽ້ມສອນ ຈົນເຖິງກັບປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງໄຖ່
ເຂົາໄວ້ ຊຶ່ງຈະນຳຄວາມຈິບຫາຍມາເຖິງຕົວເຂົາໂດຍໄວ (2 ປຕ 2:1)
ແຕ່ຂໍໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຈະເຮັດໃນພຣະຄຸນແລະໃນຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະ
ເປໂຕສອນສອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ເຜີຍໃຫ້ພົນຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ພຣະກຽດຈິ່ງມີ
ແຕ່ພຣະອົງນັ້ນທັງໃນປັດຈຸບັນແລະຕລອດໄປເປັນນິດ ອາແມນ (2 ປຕ 3:18)

ຂໍ້ໄຂພຣະທັມຢູດາ

ພວກທີ່ຮັກເອີຍ ຂ້າພະເຈົ້າພຍາຍາມຈະຂຽນມາເຖິງທ່ານທັງຫລາຍກ່ຽວເຮືອງ
ຄວາມຮອດພົ້ນທີ່ພວກເຮົາມີຢ່າງກັນ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນຈະຕ້ອງຂຽນ
ເຕືອນສະຕິພວກທ່ານ ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອ(ຮັກສາ)ຫລັກຄຳສອນທີ່ເຊື່ອກັນຢູ່ ທີ່ໄດ້ຊົງມອບ
ໄວ້ກັບໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອດຽວເປັນການສິ້ນສຸດ (ຢດ 1:3)

ຈົດໝາຍພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງແລະຈົດໝາຍພຣະທັມຢູດາ ມີລັກສະນະເນື້ອຫາທີ່ຂຽນຂຶ້ນສຳ
ລັບຜູ້ອ່ານທີ່ຢູ່ໃນສະພາບເຫດການດຽວກັນ ແລະວັນເວລາທີ່ຂຽນແລະເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຣະຍະ
ເວລາທີ່ເກີດໃກ້ຄຽງກັນ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈິ່ງໄດ້ນຳພຣະທັມທັງສອງມາສຶກສາຢູ່ໃນບົດດຽວກັນນີ້

ນຶ່ງ. ຄຣິສຕຽນຜະເຊີນກັບຄຣູສອນປອມແລະຄຳສອນເຫັດ

ຄຣິສຈັກໄດ້ຖືກຄຸມຄາມຈາກລັດທິຄຳສອນປອມທີ່ສອນນອກຣິດ ຄົນພວກນີ້ເປັນພວກທີ່ບິດເບືອນຄຳ
ສອນຂອງພວກອັດສາວິກແລະພຣະຄັມພິ ອັນເປັນເຫດທີ່ນຳໄປເຖິງຄວາມຈິບຫາຍ (2 ປຕ 3:16)
ດ້ວຍເຫດນີ້ຈິ່ງເຮັດໃຫ້ພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງແລະ ພຣະທັມຢູດາໄດ້ຂຽນອອກມາໃນຣະຍະເວລາ
ດຽວກັນ ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກຄຣິສຕຽນ ແລະຂໍໃຫ້ຄຣິສຈັກປ້ອງກັນຮັກສາຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງໄວ້

ໃນພຣະທັມເປໂຕສະບັບສອງກັບພຣະທັມຢູດາ ບໍ່ມີເນື້ອຄວາມຕອນໃດທີ່ອະທິບາຍວ່າພວກຄຣູສອນ
ປອມນີ້ມີຄວາມຜິດແລະມີຄຳສອນຜິດແນວໃດ ແຕ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມປະພຶດຊົ່ວຂອງພວກຄຣູສອນປອມ

ວ່າເປັນແນວໃດແດ່ ແລະມີກິລຸສຸບາຍແນວໃດແດ່ໃນການປະຕິບັດຕໍ່ຄຣິສຕຽນໃນຄຣິສຈັກ ສລຸບໄດ້ດັ່ງນີ້

(1) ພວກຄຣູສອນປອມມີຄວາມສະລາດໃນການໃຊ້ຂໍ້ພຣະຄໍມພິມາບິດເບືອນ ແລະແປຄວາມ ຫມາຍຂອງພຣະຄໍມພິຕາມທີ່ເຂົາຕ້ອງການ (2 ປຕ 3:16) ພວກຄຣູສອນປອມສົມຄວນຈະຕ້ອງຮຽນ ຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີຄໍາທໍານວຍ (Prophecy) ໃນພຣະຄໍມພິທີ່ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດຈະຕີຄວາມຫມາຍເອົາເອງໄດ້ (2 ປຕ 1:20) ພວກເຂົາຄວນອ່ານພຣະຄໍມພິດ້ວຍການນໍາພາຫລືການດີລິໃຈຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສັດ

(2) ຄໍາສິດສອນຂອງພວກຄຣູສອນປອມໄດ້ປະຕິເສດ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ຊົ່ງໄຖ່ເຂົາໄວ້ ຊຶ່ງຈະນໍາຄວາມຈິບຫາຍມາເຖິງຕົວເຂົາໂດຍໄວ" (2 ປຕ 2:1, ຢດ 4) ຈາກການແປຂອງພຣະຄໍມ ພິສັບ Revised Standard Version ຄໍາວ່າ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ໃຊ້ຄໍາວ່າ "ພຣະບໍຣົມ ຄຣູ" (Master) ແທນ ຄໍາແປນີ້ຕ້ອງການເນັ້ນນໍາໜ້າກວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນປັນພຣະບໍຣົມຄຣູ ທີ່ໄດ້ ສິດສອນແລະເສຍສະໄຫຼໄຖ່ບາບ ສົມຄວນທີ່ຄຣິສຕຽນ (ຄື ຜູ້ທີ່ເຊື່ອສັດທາແລະຕິດຕາມພຣະອົງ) ຈະ ຕ້ອງສັດຊື່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອສັດທາ ແລະໃນດ້ານຄໍາສອນທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນໄດ້ສອນໄວ້ ລູກສິດທີ່ຄິດທໍາລາຍຫລືລືບລ້າງນາຍຄຣູ ຜົນທີ່ຈະຂຶ້ນຄື "ນໍາຄວາມຈິບຫາຍມາເຖິງຕົວເຂົາໂດຍໄວ"

(3) ພວກຄຣູສອນປອມມີຄວາມປະພິດຊື່ວອນຕໍາຊ້າ ເຕັມໄປດ້ວຍກິລຸສຸບັນຫາ ຈົນເປັນເປືອດ ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງປະມາດຄຣິສຕຽນ (2 ປຕ 2:2) ພວກນີ້ມີຄວາມຢ້ານລົ້ນ ເຂົາໄດ້ສະແດງອອກໃນງານ ລ້ຽງສາມັກຄີທໍາເພື່ອຄວາມຮັກໃຫ້ເປີດປ້ອນ ງານລ້ຽງສາມັກຄີທໍາເພື່ອຄວາມຮັກແພງ (Love Feast) ເປັນການລ້ຽງສາມັກຄີທໍາຂອງຄຣິສຕຽນ ທີ່ສມາຊິກນໍາອາຫານມາຫານຮ່ວມກັນໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າ (Lord's Day = ວັນອາທິດ) ສມາຊິກຈະຕ້ອງນໍາອາຫານມາຮ່ວມໃນງານລ້ຽງນີ້ ບາງ ເຮືອພວກຄົນຍາກຈົນບໍ່ສາມາດນໍາອາຫານມາຮ່ວມໄດ້ ກໍມາແຕ່ຕົວລ່າ ງ ກັບຄວາມຫົວກະຫາຍ ເຮັດໃຫ້ ງານລ້ຽງທີ່ສົມຄວນເປັນການສະແດງຄວາມຮັກອັນແທ້ (agape) ກັບກາຍເປັນການເປີດໂຮກາສໃຫ້ ພວກຄຣູສອນປອມອວດຕົວກັນຫລືສະແດງຄວາມລົ້ນຕໍຜູ້ອື່ນ

(4) ພວກຄຣູສອນປອມມີຄວາມໂລບໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ ພວກເຂົາໄດ້ເອົາກໍາໄຮດ້ວຍການຫາ ຜົນປະໂຫຍດຈາກສະມາຊິກຂອງຄຣິສຈັກດ້ວຍກັນ (2 ປຕ 2:3) ອັນເປັນການນໍາເອົາຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ເຂົາມາສູ່ສັງຄົມຄຣິສຕຽນ

(5) ຄວາມສູ້ສຶກນິກົດຂອງຄຣູສອນປອມເໝາະສົມສັດເດັຽຣະສານທີ່ບໍ່ມີຄວາມຄິດ ຕ້ອງການເຮັດ ແນວໃດກໍເຮັດຕາມໃຈຕົວເອງໂດຍບໍ່ຄິດເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງ (2 ປຕ 2:12-22, ຢດ 10-16) ແມ່ນ ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນໄດ້ຊົງຊໍາຮຸ້ນພວກຄຣູສອນປອມແລ້ວ ເຂົາກໍເຮັດຄືເກົ່າອີກ (2 ປຕ 2:22) ການຊໍາ ຮຸ້ນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີປະໂຫຍດອັນໄດ້ສໍາລັບຄົນພວກນີ້

(6) ພວກຄຣູສອນປອມຊອບເປາຍະເຢຍແລະສຽດສີຕາມໃຈປາດຖຸນາຂອງຕົນ ພວກເຂົາເປາຍະ ເຢຍວ່າ ວັນສຸດທ້າຍທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນຈະສະເດັດມາຕາມຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມຫວັງຂອງຄຣິສຕຽນຈະບໍ່ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຈົງຈັກເທື່ອ ພວກຄຣູສອນປອມລົມໄປວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າລ້າຊ້າເປັນເພາະພຣະອົງຊົງອົດ ກັນທ້ຍແລະເມດຕາກະຮຸນາ ໃນເວລາແຫ່ງການຮໍ່ອຍນີ້ຄຣິສຕຽນສົມຄວນຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາທີ່ມີຢູ່ໃນການ ຕຽມຕົວຮັບການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (2 ປຕ 3:3-15, ຢດ 10)

ຜູ້ທີ່ຂຽນພຣະທໍມເປີດສະບັບທີ່ສອງແລະພຣະທໍມຢູດາ ເຕືອນຄຣິສຕຽນໃຫ້ຮະວັງໃຫ້ເບິ່ງຄູ່ຄວາມ ຈິງຈາກປັດສາດ ວ່າພວກຄຣູສອນປອມກໍາລັງໄປສູ່ຄວາມວິບັດ ເບິ່ງໄດ້ຈາກເຮືອນນໍາທ່ວມໂລກກໍໄດ້ ຜົນດິດກິດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ ແລະຜົນຮ້າຍດິດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຫລືດີດ້ານ ພວກທູດສ່ວນ (ເຫວະດາ) ທີ່ບາບໄດ້ຊົງຊຸກສູ່ພື້ນນິກົດ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງເມືອງຊໍໂດມແລະເມືອງໂຮກເມຣານໍາໃຫ້ເກີດວິບັດແລະ

ຖືກທຳລາຍລ້າງ ແຕ່ຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໂລດໃຫ້ຮອດພື້ນ ເພື່ອພິສູດວ່າພຣະເຈົ້າ
ຈະປ້ອງກັນຜູ້ຊອບທັມ (2 ປຕ 2:4-10, ອຝ 5-7) ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮະວັງບໍ່ຫລົງເຮັດຕາມ
ພວກຄຣູສອນປອມ ເພາະເບິ່ງເຫັນໄດ້ຊັດເຈນແລ້ວວ່າ ຜູ້ທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຈະຕ້ອງຖືກທຳລາຍໃນທີ່ສຸດ

ຈິ່ງເຮົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ທີ່ນີ້ & ສອງ

ສອງ. ກາຍແລະວິນຍານຈິດ

ເບື້ອງຫລັງຂອງຄຳສອນເຫດຂອງຄຣູສອນປອມຄື ແນວຄິດທີ່ວ່າ ຮ່າງກາຍແລະທຸກສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້
ແຍກຂາດອອກຈາກດ້ານວິນຍານຈິດຂອງມະນຸດຢ່າງແທ້ຈິງ ພວກຄຣູສອນປອມມັກດຳເນີນຊີວິດຢ່າງ
ມ່ວນເຮຣາຕາມທີ່ພວກເຂົາສອນໄວ້ ໂດຍອ້າງວ່າ ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບວິນຍານຈິດ
ຂອງມະນຸດເທົ່ານັ້ນ ໃນຊີວິດດ້ານວິນຍານຈິດພວກຄຣູສອນປອມເຊື່ອພຣະຄຣິສ ນັ້ນສາມາດແລະຮັບໃຊ້
ພຣະອົງ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອນັ້ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຮ່າງກາຍແລະສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຫລືວັດຖຸໃນໂລກນີ້ ເຮົາຈະເຮັດແນວ
ໃດກໍບໍ່ມີຜົນຕໍ່ຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຈິດ ຖ້າຝ່າຍຮ່າງກາຍແລະຝ່າຍວິນຍານຈິດແຍກກັນຢ່າງແທ້ຈິງ ຕ່າງກໍ
ຈະບໍ່ທຳອິດຕາລາຍຫລືຊ່ວຍກັນໄດ້ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງເປັນອິສະຣະບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ມະນຸດເຮົາຈະເລືອກດຳເນີນ
ຊີວິດໃນຝ່າຍຮ່າງກາຍຫລືຝ່າຍວິນຍານຈິດກໍໄດ້ ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ

ການດຳເນີນຊີວິດແນວທີ່ນີ້ຄື ການເລືອກການດຳເນີນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຈິດ ເຮົາຈະເລືອກ
ການບຳເລັດທຸກຂະໜາດທາງທາງເປັນໂຍຄື ຊຶ່ງເປັນການບັງຄັບຫລືຄວບຄຸມຝ່າຍຮ່າງກາຍ ໂດຍລະຖິ້ມຄວາມ
ສຸຂແລະຄວາມສະບາຍຝ່າຍກາຍອັນເປັນທັມມະຊາດເສັຽໃຫ້ສິ້ນ ໃນເມື່ອຮ່າງກາຍບໍ່ມີສ່ວນຊ່ວຍຊີວິດຄຣິສ
ຕຽນທີ່ແທ້ຈິງກໍກາຍເປັນເຄື່ອງກິດຂວາງແທ້ ເພາະວ່າ ແຮງກະຕຸ້ນຝ່າຍຮ່າງກາຍອັນເປັນທັມມະຊາດ
ຂອງມະນຸດຍ່ອມເປັນການທົດລອງຫລືທ້າທາຍໃຫ້ຝ່າຍວິນຍານຈິດເຮັດສິ່ງທີ່ຜິດ ເພາະສະນັ້ນຄົນທີ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອຖືຕາມຄຳສອນນີ້ກໍຄວນພາຍາມບີບຄັ້ນບັງຄັບແຮງກະຕຸ້ນຝ່າຍກາຍນີ້ເສັຽ ເຮົາຈະຍອມຜ່ອນຜັນຫລື
ອ່ອນໃຫ້ກໍໄດ້ແຕ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ ເຮົາຈະຮັບປະທານອາຫານໃຫ້ນ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະບໍ່ຮັບປະທານຂອງຝ່າຍຮ່າງກາຍ
ແນວໃດ ເຮົາມີຄວາມຄິດວ່າຄວນຈະງົດບໍ່ແຕ່ງງານເພາະຊີວິດກ່ຽວກັບການຮ່ວມເພດເປັນຊີວິດຊົ່ວຊ້າ
ທີ່ຈິງເມື່ອເບິ່ງໃນແງ່ນີ້ ຮ່າງກາຍກໍເປັນອຸປະສັກຂອງການດຳເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ດີ ແລະເມື່ອວິນຍານ
ຈິດຕ້ອງພາກຈາກກາຍຕອນທີ່ຕາຍນັ້ນ ວິນຍານຈິດກໍໄດ້ຮັບການປະສານງານໃຫ້ເປັນອິສະຣະແລະໄດ້ກຳໄລ

ການດຳເນີນຊີວິດອີກແນວນຶ່ງ ຄື ການມັກເລືອກດຳເນີນຊີວິດຕາມຝ່າຍຮ່າງກາຍ ເພາະເຮົາ
ເຊື່ອວ່າຝ່າຍຮ່າງກາຍຫລືວັດຖຸອັນເປັນຝ່າຍໂລກບໍ່ມີຫຼັງຮ່ວມກັບຝ່າຍວິນຍານຈິດແລ້ວ ມະນຸດກໍຄວນ
ປະສານງານຮ່າງກາຍແລະທາຄວາມເພລິດເພລິນທາງກາຍຢ່າງສົມໃຈໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີການຍ້ຍັງໃຈ ບັນດາ
ຄົນທີ່ມີຄິດແນວນີ້ກໍອ້າງວ່າ ການລ່ວງປະເວນີກໍບໍ່ເປັນອັນຕາລາຍແກ່ຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຈິດ ເພາະສະນັ້ນ
ເຮົາກໍລ່ວງປະເວນີໄປຕາມໃຈຊົ່ວ ແມ່ນວ່າເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວແຕກແຍກ ພວກເຮົາກໍຍັງສະແດງຄວາມຄິດ
ໃນເຮືອງນີ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ເປັນອິສະຣະຈາກມາຕາຖານສິນທັມອັນເປັນວິສັຍທັມມະຊາດມະນຸດແລ້ວ

ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ການບົດເບືອນຄຳສອນໄປໃນທາງທີ່ຜິດຂອງພວກຄຣູສອນປອມນີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເກີດ

4

ການເສຍຫາຍ ແລະນໍາໃຫ້ຄຣິສຕຽນຫລົງຜິດ ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາໃນຄຣິສຈັກ ດັ່ງນີ້ແລ້ວຈິດໝາຍພຣະທັມ ເປັນສະບັບທີ່ສອງແລະພຣະທັມຢູດາຈິ່ງໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ ເພື່ອແກ້ໄຂຄໍາສອນຜິດທີ່ກໍາລັງເຜີຍແຜ່ຢູ່ໃນເວລາ ນັ້ນ ແມ່ນໃນປັດຈຸບັນກໍ່ຕາມຜູ້ນໍາຄຣິສຈັກຄວນຈະພິຈາລະນາແລະຣະມັດຣະວັງໃນການຕີຄວາມໝາຍ ພຣະຄໍາພີ ແລະການສິດສອນເທສະນາ ບໍ່ໃຫ້ຜິດແປກອອກໄປຈາກຮາກຖານຄວາມເຊື່ອເດີມອັນຖືກຕ້ອງ ສ່ວນການແກ້ໄຂຄໍາສອນທີ່ຜິດນີ້ຈະໄດ້ສຶກສາໃນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປ

ສາມ. ວິຫານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ແນວຄວາມຄິດໃນການດໍາເນີນຊີວິດຂອງທັງສອງພວກຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄປແລ້ວນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເປັນແນວ ຄວາມຄິດຂອງຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນແທ້ຈິງ ການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົວນັ້ນຖືກຕ້ອງແລ້ວ 6 ແຕ່ການບໍາເລັບທຸກຂະ ກິຣິຍາເປັນການຜິດ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໂລກ ແລະພຣະອົງຊົງສ້າງຮ່າງກາຍມະນຸດ ເພາະສະ ນັ້ນຮ່າງກາຍຈະເປັນສິ່ງທີ່ຊົ່ວບໍ່ໄດ້ "ພຣະເຈົ້າຊົງທອດພຣະເນດສັບພະສິ່ງທີ່ຊົງເຮັດສ້າງ ກໍຊົງ ພໍພຣະທັຍຫລາຍ" (ປຖກ 1:31) "ແຜ່ນດິນໂລກແລະທຸກສິ່ງໃນໂລກນີ້ເປັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທັງ ຜົນແຜ່ນດິນແລະທຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ເປັນຂອງພຣະອົງ" (ພສສ 24:1) ພຣະອົງຊົງສ້າງມະນຸດ ມະນຸດທີ່ ຄົບຖ້ວນ ມີຮ່າງກາຍ ວິນຍານແລະຈິດໃຈ 7 ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນຮ່າງກາຍເປັນ "ວິຫານຂອງພຣະ ວິນຍານບໍຣິສຸດ ຜູ້ຊົງສຸຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າຊົງພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ... ເຫດສະນັ້ນຈິ່ງຖວາຍ ພຣະກຽດຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຮ່າງກາຍຂອງຕົນ" (1 ກທ 6:19-20) ຄຣິສຕຽນມີໜ້າທີ່ທີ່ຈະຕ້ອງຖວາຍ ຮ່າງກາຍໃຫ້ເປັນ "ເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ ເປັນອັນບໍຣິສຸດ ແລະເປັນຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ" (ຣມ 12:1) ການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນເປັນສິ່ງຖືກຕ້ອງ ແຕ່ຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນແລ້ວ ການປ່ອຍຕົວ ມ່ວນເຮຣຣາເປັນຄວາມຜິດ ເພາະຮ່າງກາຍຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າ ການບໍາເລັບທຸກ ຂະກິຣິຍາເພື່ອບັງຄັບຮ່າງກາຍຈົນເກີດຄວາມທຸກຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຮ່າງກາຍກໍ່ເປັນໄດ້ທໍາລາຍພຣະ ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຄືກັນ 8 ທ່ານໂປໂລເຕືອນສຕີວ່າ "ຖ້າຜູ້ໃດທໍາລາຍວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າ ຈະຊົງທໍາລາຍຜູ້ນັ້ນ ເພາະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ສັກສິດ ເຈົ້າທັງຫລາຍແຫລະ ເປັນວິຫານນັ້ນ" (1 ກທ 3:17)

9 ແທ້ທີ່ຈິງແລ້ວຮ່າງກາຍກໍ່ບໍ່ວິນຍານຈິດບໍ່ແມ່ນເປັນສິ່ງສອງສິ່ງທີ່ສາມາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ ມະ ນຸດເປັນບຸກຄົນນຶ່ງ ທີ່ປະກອບໄປດ້ວຍ ຮ່າງກາຍ ຈິດໃຈ ແລະວິນຍານຈິດ 10 ການແພດໃນປັດຈຸບັນນີ້ມີ ຄວາມເຫັນພ້ອງວ່າ ຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈເຮັດການຮ່ວມກັນມີຄວາມສັມພັນຮ່ວມກັນ ການດໍາເນີນຊີວິດ ຢ່າງປ່ອຍຕົວແລະມ່ວນເຮຣຣາຝ່າຍຮ່າງກາຍກໍ່ເປັນຜົນຮ່ວມຂອງການປ່ອຍຈິດໃຈແລະວິນຍານຈິດໃຫ້ມີສ່ວນ ມັກໃນການເຮຣຣາ 10 ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ຈິງຈະຖວາຍທັງກາຍ ຈິດໃຈ ແລະວິນຍານຈິດໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ທັງຕົວ ອັນເປັນຄວາມຈິ່ງຮັກພໍ້ກົດທີ່ສົມບູນ

ສະນັ້ນຈິ່ງເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈແຈ້ງແລ້ວວ່າ ຄຣິສຈັກໃນຍຸກແຮກຕ້ອງຕໍ່ຕ້ານ ບັນດາຄົນທີ່ອ້າງຊື່ວ່າເປັນ ຄຣິສຕຽນແຕ່ທີ່ດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງມ່ວນເຮຣຣາໄປຕາມໂລກ ແລ້ວອ້າງວ່າການກະທໍາທີ່ໜ້າອາຍຂອງເຂົາ ນັ້ນວ່າຖືກຕ້ອງ ຖ້າຄຣິສຈັກຈະຍອມຮັບການດໍາເນີນຊີວິດທີ່ຕໍ່ານີ້ມາເປັນມາຕາຖານ ກໍ່ຈະນໍາຄວາມເສຍ ຫາຍມາສູ່ຄຣິສຈັກ ພຣະຄໍາພີພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ຕອດເຫລັ້ມໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກວ່າ ຄຣິສຈັກ ຕ້ອງການຊີວິດທີ່ບໍຣິສຸດ ຕ້ອງການໃຫ້ຄຣິສຕຽນມີຈິດໃຈແລະຮ່າງກາຍທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກແອບໃຫ້ຢູ່ໃນວິນັຍ ຄຣິສຈັກຂອງພຣະຄຣິສ ສະນິການໃຖ່ບາບຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ບຸກຄົນທີ່ດໍາເນີນຊີວິດໃນທາງຜິດ ໃຫ້ກັບໃຈ

25
2019

ແລະປະພຶດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຊີນມະນຸດໃຫ້ຮັບພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
ແລະຕອບສະໜອງດ້ວຍການຖວາຍຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ກັບພຣະອົງ ແຕ່ຂໍສະໜີບໍ່ໄດ້ມີປະໂຫຍດອັນໃດແລະບໍ່ໄດ້
ໃຫ້ຄວາມຫວັງໃຈແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຍັງມັກເຮັດບາບຢູ່ໂດຍບໍ່ຍອມຢຽນແປງ ການດຳເນີນຊີວິດທີ່ໂລເລຢ່າງ
ເປີດເຜີຍ ແລະການແກ້ຕົວເພື່ອເປັນຂໍສັນຍາສູນຊີວິດແນວນີ້ ຍ່ອມນຳໄປສູ່ການລົງໂທດແລະການພິພາກ
ສາຂອງພຣະເຈົ້າດຳເນີນ

ຈົ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ສາມ & ສີ່

ສີ່. ເນື້ອນັ້ນພຣະທັມຈິດໝາຍຝາກເປົດສະບັບທີ່ສອງ

ຈິດໝາຍພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງຍາວກວ່າຈິດໝາຍພຣະທັມຢູດາ ແລະໃນບົດທີ່ 2 ຂອງ
① ພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງມີຄວາມທີ່ກົງກັນຈິດໝາຍພຣະທັມຢູດາ ຈິດໝາຍນີ້ໄດ້ຂຽນເຖິງການລົງ
ໂທດຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກຄຣູສອນປອມຜູ້ພຍາຍາມແກ້ຕົວໃນການທີ່ພວກເຂົາມີຄວາມປະພຶດມ່ວນໄຮຮາ
ແລະປະພຶດຕໍ່າຊ້າວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະຍັງໄດ້ເປີດເຜີຍເຖິງການພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ
ອັນມີຕໍ່ການສອນຜິດແລະການດຳເນີນຊີວິດແນວນີ້ "ແຕ່ວ່າຄົນເຫລົ່ານັ້ນເປັນເຫມືອນສັດເດັດຮູສະສານທີ່ບໍ່
ມີຄວາມຄິດ ເປັນສັດທີ່ເຮັດຕາມສັນຊາດຕິຍານ (2 ປຕ 2:12) "ປ່ອຍຕົວໄປຕາມກິເລດຕັນຫາ ແລະ
ຫມິ່ນປະນາດຕໍ່ອຳນາດຂອງຜູ້ໃຫຍ່" (2 ປຕ 2:10) "ເຂົາເຈົ້າເອົາລັດທິອັນໃຫ້ເຖິງຄວາມຈິບຫາຍ
ລອບເຂົ້າມາສຽ້ມສອນຈົນເຖິງກັບປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງໄຖ່ເຂົ້າໄວ້ ຊຶ່ງຈະນຳຄວາມຈິບ
ຫາຍມາເຖິງຕົວເຂົາໂດຍໄວ" (2 ປຕ 2:1) ບັນດາຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຊື່ອຖືໃນຄຳສອນທີ່ຜິດແລະມີຊີວິດ
ບໍ່ສົມກັບເປັນຄຣິສຕຽນ ເຂົາທັງຫລາຍປະຕິເສດພຣະຄຣິສຕ໌ໂດຍການເຮັດແລະສັ່ງສອນຜິດ ຊຶ່ງເປັນການ
ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນຈັດເຈັ້ງວ່າເປັນຄຣິສຕຽນບໍ່ຈິງ ເພາະຄຣິສຕຽນທີ່ແທ້ຈິງຍ່ອມຖວາຍຮ່າງກາຍ ຈິດ
ໃຈແລະວິນຍານຈິດໃນການຮັບໃຊ້ຢ່າງບໍ່ນິສຸດ ຖວາຍຕົວແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫລືພຣະບໍຣົມຄຣູ ຜູ້ໄດ້ສິດ
ສອນແລະມີພຣະຄຸນຕໍ່ຊີວິດຂອງເຂົາຢ່າງເຫລືອລິ້ນ

ໃນບົດທີ່ 2 ຂອງພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງເປັນການຕຽມຈິດໃຈໃຫ້ຜູ້ອ່ານໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຜະເຜີຍເຊີນ
ກັບຄຣູສອນປອມແລະຄຳສອນຜິດ ທ່ານເປົດເຕືອນໃຫ້ຜູ້ອ່ານສຳນຶກວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານຂອງ
ປະທານແລະການລຽ້ງດູຕາມທີ່ມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງມີ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາດຳເນີນຊີວິດທີ່ດີ ແລະມີສະຫງ່າຣາສີ
(2 ປຕ 1:3-4) ທ່ານຊັກຊວນໃຫ້ມີຄວາມຮັກຮະຫວ່າງພັນຮອງ ແລະຄວາມຮັກຕໍ່ຄົນທົ່ວໄປ ຄຸນທັມ
ເຫລົ່ານັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ແທ້ຈິງ ເປັນສິ່ງທີ່ກະທຳໃຫ້ຊີວິດຍັງເກີດຜົນຕາມນຳທັຍ
ຂອງພຣະເຈົ້າ (2 ປຕ 1:5-11) ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຄວນປະພຶດຕົວເພື່ອໃຫ້ມີຜົນດັ່ງນີ້ "ຈົ່ງອິດສາ
ພຍາຍາມຫລາຍກວ່າກັບ ເຮັດຕົນໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນແລະຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ" (2 ປຕ
1:10) ຄຳສອນນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນຄຳສອນໃຫມ່ ແຕ່ເປັນຄຳສອນທີ່ອົງຄຳພຍານຂອງທ່ານເປົດ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້
ຊິດສນິດກັບພຣະເຢຊູ (2 ປຕ 1:12-18) ແລະເປັນຄຳພຍານຂອງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະຄຳດ້ວຍ
(2 ປຕ 1:19-21)

10 ໃນບົດທີ່ 3 ຂອງພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງ ກ່າວເນັ້ນໜັກເຖິງເລື່ອງຄວາມແນ່ນອນແຫ່ງການ
ພິພາກສາລົງໂທດຕໍ່ການດໍາເນີນຊີວິດທີ່ມ່ວນເຮຮາ 11 ຄຣິສຕຽນບາງຄົນເລີກຮໍ່ອອຍການພິພາກສາລົງໂທດ
ຄິດວ່າຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຈຶ່ງປ່ອຍການດໍາເນີນຊີວິດຕາມຕົນໂດຍບໍ່ຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າພິພາກສາລົງໂທດ ທີ່
ຈຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງສັນຍາໄວ້ ແຕ່ວັນເວລາຂອງພຣະອົງບໍ່ຄືກັບວັນເວລາຂອງມະນຸດເຮົາໃນໂລກ ແຕ່ວ່າ
ທີ່ສຸດປາຍນັ້ນຈະມາເຖິງແມ່ນແທ້ 12 ເຫດທີ່ລ້າຊ້າເພາະພຣະເຈົ້າອົດກັ່ນພຣະທັຍໄວ້ດົນນານເພາະເຫັນແກ່
ຄົນບາບ ພຣະເຈົ້າຈະພິພາກສາລົງໂທດຄົນຊົ່ວ ໃນວັນນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ຈັກ "ວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຈະມາເຖິງເໝືອນດັ່ງຂະໂມຍມາ" (2 ປຕ 3:10) ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຄວນຕຽມຕົວໃຫ້ພ້ອມຢູ່ 13 ວັນນັ້ນ
ຈະນໍາເອົາຣະບອບອັນຊອບທັມແລະຊີວິດໃໝ່ມາໃຫ້ ຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າຈະດໍາເນີນຊີວິດໃນຣະບອບ
ໃໝ່ນັ້ນ ຄວາມຊົ່ວຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນຣະບອບນັ້ນເລີຍ (2 ປຕ 3:10-13)

ມີຄຣິສຕຽນບາງຄົນໄດ້ໃຊ້ຄໍາສອນຂອງທ່ານໂປໂລເລື່ອງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊົງປະທານໃຫ້
ຢ່າງລ້າ ໆ ນັ້ນເປັນສິ່ງແກ້ຕົວໃນການດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງມ່ວນເຮຮາ ຄວາມຄິດນີ້ໃນສັມຍຂອງທ່ານ
ໂປໂລກໍເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ (ຣມ 3:8) 14 ທ່ານໂປໂລໄດ້ຕໍາໜິຜູ້ທີ່ບິດເປືອນຂ່າວປະເສີດຢ່າງໜ້າອາຍ
ທ່ານໄດ້ເຫສນາເລື່ອງການອະພິຍໂທດບາຍໃຫ້ທຸກຄົນກັບໃຈໃໝ່ຈຶ່ງ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນດ້ວຍກັບຄົນທີ່ຖື
ຕົວວ່າເຊື່ອກັບໃຈແລ້ວ ແຕ່ຍັງເຮັດຄວາມຜິດບາບເກົ່າຢ່າງບໍ່ອາຍ ຜູ້ໃດທີ່ຍັງເຮັດຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕອດ
ເວລາບໍ່ຄວນດີໃຈ ເປັນຄວາມຈິງທີ່ຈິດໝາຍຂອງທ່ານໂປໂລບາງຕອນເຂົ້າໃຈຍາກ ແຕ່ທ່ານເປໂຕຕ້ອງ
ການຢ້າວວ່າ ການທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈບິດເປືອນຄໍາສອນຂອງທ່ານໂປໂລເຫມືອງຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ບິດເປືອນຂໍ້
ອື່ນ ໆ ໃນພຣະຄໍາພີ 15 ຈະເປັນເຫດໃຫ້ພວກເຂົາຈິບຫາຍ (2 ປຕ 3:16) ຜູ້ອ່ານຄວນມີໃຈຫມັ້ນຄົງ
ໃນຄວາມເຊື່ອແລະດໍາເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນຢ່າງແທ້ຈິງ "ຂໍໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຈະເຮັດໃນພຣະຄຸນແລະ
ໃນຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະເປຊູຄຣິສຕິສອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະຜູ້ຜັດໃຫ້ພົ້ນຂອງເຮົາທັງຫລາຍ"
(2 ປຕ 3:14-18)

ຫ້າ. ຜູ້ຂຽນແລະວັນເວລາຂອງການຂຽນພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງ

ເມື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເຖິງຜູ້ຂຽນພຣະທັມເປໂຕ ເຮົາຈະຫລີກໜີບັນຫາໂຕ້ແຍ້ງກັນເລື່ອງໃຜຄືຜູ້
ຂຽນພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງແທ້ບໍ່ໄດ້ ບຸກຄົນສໍາຄັນໃນປັດສາດແລະນັກປຣາດທາງພຣະຄໍາພີໄດ້ມີ
ຄວາມຄິດເຫັນແລະເຫດຜົນແຕກຕ່າງກັນ ໃນບົດຮຽນນີ້ຈະສລຸບໄວ້ເພື່ອເປັນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່
ນັກສຶກສາທີ່ຈະສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ລຶກຊຶ່ງ ແລະເຊື່ອຖືຕາມແນວຄວາມຄິດຂອງນັກສຶກສາເອງ ຂໍສລຸບກ່ຽວ
ກັບຜູ້ຂຽນພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງ ແບ່ງເປັນສອງຄວາມຄິດເຫັນ ມີດັ່ງນີ້

ປະການໜຶ່ງ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ເຊື່ອວ່າທ່ານເປໂຕອັດສາວິກເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມສອງເປໂຕ ເຫດ
ຜົນກໍຄື ເນື້ອນັ້ນຂອງພຣະທັມສອງເປໂຕໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ເຮົາວ່າ ຜູ້ຂຽນຄືອັດສາວິກເປໂຕຢ່າງຊັດເຈນ ໃນ
2 ປຕ 1:1 ໄດ້ກ່າວເຖິງຊື່ຜູ້ຂຽນ "ຊີໂນເປໂຕ ຂ້ອຍໃຊ້ແລະອັດສາວິກຂອງພຣະເປຊູຄຣິສ" ຜູ້ຂຽນ
ໄດ້ອ້າງເຖິງການທີ່ທ່ານຈະຕ້ອງສິ້ນຊີວິດໃນອານາຄົດ ພຣະເປຊູຄຣິສໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະອົງຕໍ່ຕົວທ່ານເປ
ໂຕເອງທີ່ທະເລກາລີລີ (2 ປຕ 1:14 ປຽບທຽບກັບ ຢຣ 21:18-19) ຜູ້ຂຽນອ້າງວ່າທ່ານ "ເປັນ
ພຍານຜູ້ຮູ້ເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່" ຂອງພຣະເປຊູຄຣິສໃນການແປງພຣະກາຍ (2 ປຕ 1:16-18) ຜູ້
ຂຽນໄດ້ອ້າງອີກວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສັມພັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບທ່ານໂປໂລແລະເອີ້ນທ່ານໂປໂລວ່າ "ນ້ອງທີ່
ຮັກ" (2 ປຕ 3:15) ຂໍຄວາມຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ຈະພຣະທັມເປໂຕສະບັບທີ່ສອງ ເຮັດໃຫ້ຫລາຍທ່ານ

ມີຄວາມໝັ້ນໃຈເທົ່ວ ທ່ານເປົດອັດສາວິກຂອງພຣະເຊຍຊູຄຣິສຕຽນຜູ້ຂຽນຢ່າງແນ່ນອນ ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ແລ້ວພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງຄືຈະຂຽນຂຶ້ນໃນປະມານ ຄ.ສ. 64-67 ຊຶ່ງເປັນຣະຍະເວລາທີ່ທ່ານ ເປົດມີຊີວິດ ແລະເປັນຣະຍະເວລາທີ່ໄດ້ຂຽນພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ນຶ່ງແລ້ວ

ປະການທີ່ສອງ ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ບໍ່ເຊື່ອວ່າທ່ານເປົດອັດສາວິກເປັນຜູ້ຂຽນພຣະທັມສອງເປົດ ຜູ້ ທີ່ມີຄວາມຄິດນີ້ມີເຫຼັ້ມແຕກຕ່າງກັນຫລາຍແນວ ຂໍສູບຄວາມຄິດເຫັນໄວ້ໃນທີ່ນີ້ພໍເປັນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າ ໃຈແກ່ນັກສຶກສາໄດ້ ດັ່ງນີ້

(1) ວິທີການຂຽນ ນັກສຶກສາພຣະຄັມພິໄດ້ເຫັນວ່າ ສໍານວນຂອງພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງ ແຕກຕ່າງກັບສະບັບທີ່ຕົ້ນຫລາຍທີ່ສຸດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກພຣະທັມເປົດສະບັບແຮກນັ້ນກໍມີຊື່ຂອງທ່ານເປົດຢູ່ ແລະຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພາສານີ້ເອງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຊື່ອໄດ້ວ່າ ພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງບໍ່ແມ່ນເປັນ ຜູ້ດຽວກັນຂຽນ ເພາະຖ້າເປັນຜູ້ດຽວກັນຂຽນຈະບໍ່ໃຊ້ພາສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນຂັ້ນບາງຄົນກໍຕອບໂຕ້ວ່າ ທ່ານເປົດອາດໃຊ້ຜູ້ອື່ນທີ່ຊ່ວຍທ່ານຂຽນ ຜູ້ທີ່ຊ່ວຍທ່ານຂຽນນີ້ບໍ່ແມ່ນທ່ານຊີລາວານທີ່ຊ່ວຍທ່ານຂຽນຈິດ ຫມາຍສະບັບຕົ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພາສາໃນຈິດຫມາຍສະບັບທີ່ສອງນີ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັບສະບັບຕົ້ນ

(2) ໃນ 2 ປຕ 3:15-16 ຜູ້ຂຽນໄດ້ສະແດງອອກມາຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຜູ້ທີ່ອ່ານນັ້ນຈະຕ້ອງ ໄດ້ເຄີຍອ່ານຈິດຫມາຍຂອງທ່ານໂປໂລມາກ່ອນແລ້ວ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ຈິດຫມາຍຂອງ ທ່ານໂປໂລໄດ້ມີການຮວບຮວມຂຶ້ນ ແລະໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຂອງຄຣິສຕ໌ ຈຶ່ງໄດ້ມີການເຮັດສໍາເລັດອອກ ແຈກຈ່າຍໄປທົ່ວ ຈົນໄດ້ກາຍເປັນເອກສານສໍາຄັນຂອງຄຣິສຕ໌ໃນສັມຍັ້ນ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນໃນ ປະມານ ຄ.ສ. 90 ເປັນຣະຍະເວລາທີ່ທ່ານອັດສາວິກເປົດເຮັດສັງຄົມໄປແລ້ວ (ປະມານ ຄ.ສ. 67)

(3) ພຣະທັມເປົດສະບັບທີ່ສອງໄດ້ກ່າວເຖິງພວກຄຣູສອນປອມທີ່ມີຄໍາສອນວ່າ ການສະເດັດມາ ໃນຄຣິສຕ໌ 2 ນັ້ນບໍ່ສໍາຄັນ ເພາະເຫັນວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຫມືອນເດີມ ທໍາໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າຜູ້ອ່ານ ຈິດຫມາຍສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ຢູ່ໃນສັມຍັ້ນຫລັງຈາກທ່ານເປົດມີຊີວິດ ຄືປະມານສັຕວັດທີ່ສອງ ຊຶ່ງ ເປັນຄົນຮຸ່ນທີ່ເປັນພໍ່ແມ່ທີ່ໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດໃນຕອນທໍາອິດໄດ້ລົ້ມຫາຍຕາຍຈາກໄປຫມົດສິ້ນແລ້ວ

ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວທັງ 3 ຂໍຈົ່ງມີນັກສຶກສາພຣະຄັມພິສູບຄວາມຄິດເຫັນໄດ້ວ່າບໍ່ແມ່ນເປັນທ່ານ ເປົດອັດສາວິກເປັນຜູ້ຂຽນ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວໃຜເປັນຜູ້ຂຽນ ນັກສຶກສາພຣະຄັມພິສູບຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ຜູ້ຂຽນ ຄືເປັນລູກສິດທີ່ຮັກແພງແລະໃກ້ຊິດກັບທ່ານອັດສາວິກເປົດ ທີ່ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຄໍາສອນແລະຄວາມຄິດເຫັນ ຂອງທ່ານເປົດ ແລ້ວມີຄວາມຄິດວ່າ ຖ້າທ່ານເປົດຢູ່ໃນເຫດການທີ່ຜູ້ຂຽນຢູ່ ຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກນິກຄິດ ແນວໃດ ຈຶ່ງໄດ້ບັນທຶກໃນນາມຂອງອັດສາວິກເປົດ ໃນຊ່ວງແຮກຂອງສັຕວັດທີ່ສອງ ຄືປະມານ ຄ.ສ. 100-150

ບາງທ່ານອາຈະສະດຸດໃຈໃນເຮືອງນີ້ ເພາະເຫັນວ່າການຂຽນໜັງສືຈິດຍໃສ່ຊື່ຄົນອື່ນເປັນສິ່ງທີ່ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄົນສັມຍໂບຣານນັ້ນ ການໃຊ້ຊື່ຜູ້ໃຫຮູ້ ໃນການສເດີມນະກັມເປັນ ຂອງທັມມະດາ ເປັນການໃຫ້ກຽດແກ່ຜູ້ອາວຸໂສນັ້ນ ສະນັ້ນທີ່ລູກສິດຂອງທ່ານເປົດຂຽນໃນນາມຂອງ ທ່ານເປົດ ກໍບໍ່ນັບວ່າທຸກຈະຮິດແຕ່ປະການໃດ ແຕ່ເປັນການຮັກສາແລະສືບທອດແນວຄວາມຄິດຂອງອັດ ສາວິກເປົດໃນຄຣິສຕ໌ ນອກຈາກນີ້ເຮົາຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ການຮວບຮວມພຣະທັມເປົດສະບັບນີ້ ເປັນ ເຫລັ້ມໃດເຂົ້າໃນບັນທັດຖານສາຣະບົບຂອງພຣະຄັມພິບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຜິມີຄວາມສາມາດ ຫລືຊື່ສຽງຂອງມະ ນຸດຜູ້ຂຽນ ແຕ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສໍາຄັນຂອງເນື້ອຫາ ໂດຍການຊຶງນໍາພາຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຄຣິສຕ໌ ໂບຣານໄດ້ພິຈາຣະນາເລືອກວັນນະກັມ (ຫລືພຣະທັມ) ທີ່ເຫັນວ່າເປັນແນວຄວາມເຊື່ອຂອງອັດສາວິກ ເປັນຫລັກ ເພາະພວກອັດສາວິກໄດ້ເປັນພຍານເຖິງພຣະຣາຊກິຈຂອງພຣະຄຣິສ ແລະຢູ່ໃກ້ຊິດກັບພຣະ

ເຢຊູຄຣິສໂທລາຍທີ່ສຸດ ອັນເປັນເຫດໃຫ້ສາມາດຮັກສາແນວຄວາມຄິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສໂຕໄດ້ເໝາະສົມຕົ້ນ
ເດີມໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຄຣິສໂຕທີ່ກວ້າງໄກ ທັງຄຳສອນຂອງທ່ານ
ອີສາວິກເປີເຕຢາກິດຢູ່ໃນພຣະທັມເປີເຕສະບັບສອງ ຈຶ່ງໄດ້ນຳມາຮ່ວມຢູ່ໃນພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາ
ໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ຄຣິສໂຕໄດ້ສືບທອດຄຳສອນຂອງອີສາວິກຕໍ່ໄປ

ຈຶ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂັ້ນ & ທຶກ

ທຶກ. ເນື້ອນັ້ນພຣະທັມຈິດໝາຍຝາກຢູດາ

ພຣະທັມຈິດໝາຍຂອງທ່ານຢູດາແລະທ່ານເປີເຕສະບັບທີ່ສອງຮ່ວມກັນຕໍ່ສູ້ ກັບຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດ
ຢ່າງປ່ອຍເນື້ອປ່ອຍຕົວມ່ວນເຮຣາດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ ຈິດໝາຍທັງສອງສະບັບໄດ້ກ່າວແກ່ຄຣິສຕຽນໂດຍ
ທົ່ວໄປ ບໍ່ໄດ້ຂຽນເຖິງຄຣິສໂຕນຶ່ງຄຣິສໂຕໃດໂດຍສະເພາະ ຫຼືທ້ອງຖິ່ນໃດທ້ອງຖິ່ນນຶ່ງ ແຕ່ເພື່ອແຈກ
ຍ້າຍໄປໃຫ້ຄຣິສຕຽນອ່ານ ເພື່ອເຕືອນສະຕິໃຫ້ຍືດຫັ້ນໃນຄຳສອນຂອງພວກອີສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ
ຄຣິສ ແລະໃຫ້ຮະວັງພວກຄຣູສອນປອມທີ່ສຽ້ມສອນຄຳສອນເຫັດ

ພຣະທັມຈິດໝາຍຢູດາເປັນພຣະທັມທີ່ສັ້ນກວ່າພຣະທັມຈິດໝາຍເປີເຕສະບັບສອງ ພຣະທັມຢູດາ
ມີພຽງບົດດຽວ ຜູ້ຂຽນມີຄວາມຕັ້ງໃນຕອນທຳອິດວ່າຈະຂຽນເຮືອງຄວາມຮອດພັນ ແຕ່ໄດ້ຕັດສິນໃຈຂຽນ
ຈິດໝາຍສະບັບນີ້ທັນທີ ເພື່ອເຫັນວ່າສະຖານະການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສໂຕກຳລັງຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ ທ່ານຢູດາ
ໄດ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ພວກຄຣູສອນປອມບໍ່ອາຍທີ່ສອນແລະໃຫ້ຄຳແນະນຳເຮືອງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເຮັດຊົ່ວຊ້າລາ
ມົກໃນຄຣິສໂຕ (ຢດ 3, 4) ທ່ານຢູດາໄດ້ບອກໃຫ້ຜູ້ອ່ານ "ຕໍ່ສູ້ເພື່ອຫລັກຄຳສອນທີ່ໄດ້ຊົງມອບໄວ້"
ທ່ານໝາຍເຖິງເຮືອງການຕໍ່ຕ້ານເພື່ອຄວາມບໍລິສຸດຂອງຄຣິສໂຕ ທ່ານຢູດາບໍ່ເຫັນດ້ວຍກັບຄຳສອນທີ່ວ່າ
ຜູ້ໃດຈະດຳເນີນຊີວິດຝ່າຍຮ່າງກາຍແນວໃດກໍໄດ້ເປັນເຮືອງສຳຄັນ ທ່ານຢູດາປະກາດວ່າການດຳເນີນ
ຊີວິດເຊັ່ນນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິພາກສາລົງໂທດຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະທ່ານກໍໃຫ້ຕົວຢ່າງຂອງການພິ
ພາກສາລົງໂທດຈາກປະວັດສາດຂອງອິສຣາເລອລ (ຢດ 5-11) ທ່ານຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າການດຳເນີນຊີວິດ
ອັນເປັນເຫດກໍໃຫ້ເກີດການແຕກແຍກແລະເສື່ອມໂຫຼາມແນວນີ້ ໄດ້ມີການກ່າວໄວ້ລ່ວງໜ້າແລະປະນາມ
ໄວ້ແລ້ວ ໂດຍບັນດາຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະພວກອີສາວິກ (ຢດ 14-19)

ທ່ານຢູດາໄດ້ບອກແກ່ຜູ້ອ່ານວ່າ "ຈຶ່ງຮັກສາຕົວໄວ້ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ" ໂດຍຄວາມເຊື່ອ
ໂດຍການອະທິຖານ ແລະໂດຍການເຊື່ອຟັງດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ສົມຄວນພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ລະ
ຖິ້ມຫົນທາງແຫ່ງຄວາມຊົ່ວ "ຈຶ່ງຍາດບາງຄົນໃຫ້ພົ້ນດ້ວຍດຶງເຂົ້າອອກຈາກໄຟ" ຕ້ອງຮະວັງຢ່າຍອມໃຫ້
ເສື່ອມຜ້າເປີເຕຢອນດ້ວຍຮະຄາຕັນຫາ (ຢດ 20-23) ຄຳອວຍພອນໃນຕອນທ້າຍຂອງພຣະທັມຢູດາເປັນ
ສິ່ງທີ່ປະທັມໃຈເປັນການສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ຊັດເຈນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົ່ວຊ່ວຍຄຸ້ມຄອງຮັກສາຄຣິສ
ຕຽນທີ່ຈົງໃຈທຸກຄົນໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕົກລົງໃນຄວາມຊົ່ວ ດ້ວຍນິເດດຂອງພຣະເຈົ້າຄົນທີ່ເຊື່ອຈະດຳເນີນ
ຊີວິດທີ່ບໍລິສຸດແລະພົ້ນຈາກພັຍໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນທີ່ສັນຮະເສີນແຕ່ພຣະເຈົ້າແລະພຣະຄຣິສ (ຢດ 24, 25)

ເຈັດ. ຜູ້ຂຽນແລະວັນເວລາຂອງການຂຽນພຣະທັມຢູດາ

ຊື່ "ຢູດາ" ຫລື "ຢູດາສ" ດັ່ງນັ້ນ ບຸກຄົນທີ່ມີຄຸນລັກສະນະກົງຕາມທີ່ພຣະທັມສະບັບນີ້
ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ "ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງທ່ານຍາໂກໂບ" (ຢດ 1:1) ຄືຢູດາຜູ້ເປັນນ້ອງຊາຍຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິສ ຊຶ່ງເປັນພີ່ນ້ອງກັບທ່ານຢາໂກໂບ (ມທ 13:55, ມກ 6:3) ພວກນ້ອງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້
ຢູ່ໃນຄຣິສຕ໌ແລະເປັນຄຣິສຕຽນຕັ້ງແຕ່ຍຸກແຮກແລ້ວ (ກຈ 1:14, 1 ກທ 9:5) ຄິດວ່າພຣະທັມນີ້
ຄົງຈະຂຽນຂຶ້ນໃນປະມານປີ ຄ.ສ. 80 810

ແປດ. ມາຕາຖານທາງດ້ານສິນທັມຂອງຄຣິສຕຽນ

ພຣະທັມເປົ້າໝາຍສະບັບສອງແລະພຣະທັມຢູດາ ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ການດໍາເນີນ
ຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງມີສິນທັມຄວາມສໍາຄັນຕໍ່ຊີວິດຄຣິສຕຽນ ທັງໃນພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ແລະ
ເດີມສອນວ່າ ຊີວິດທັງສິນທັມຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະທັມທັງສອງສະບັບນີ້ຂຽນຂຶ້ນໃນຣະຍະເວລາທີ່ຄຣິສຕ໌
ກໍາລັງມີສິນທັມທີ່ຕົກຕໍ່າ ແລະສິນທັມທີ່ຕົກຕໍ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງເຂົ້າມາມີອິດທິພົນໃນຄຣິສຕ໌ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງ
ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງເນັ້ນເຖິງການດໍາເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດ ເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ໄຖ່ບາບ
ຂອງເຮົາໄວ້ແລ້ວ

ຄຣິສຕ໌ຈໍາເປັນຕ້ອງຕັກຕອນໃຫ້ຊັດເຈນເຊັ່ນຢູ່ຕອນເວລາ ເພາະຄຣິສຕ໌ສອນວ່າພຣະ
ເຈົ້າຊຶ່ງໃຫ້ການອະພິຍາຍບາບໂດຍບໍ່ຮຽກຮ້ອງອັນໃດຕອບແທນ ແລະສອນວ່າບໍ່ສາມາດຊອກຫາພຣະຄຸນຂອງ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍຕົວເອງ ພຣະຄຸນນັ້ນເປັນຂອງພຣະທານຈາກພຣະເຈົ້າ ຄວາມຄິດເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ຄົນ
ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ສົນໃຈວ່າເຮົາຈະດໍາເນີນຊີວິດແນວໃດ ເພາະທຸກສິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມາ
ຈາກພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈິ່ງມີຄວາມຄິດວ່າ ຄຣິສຕຽນມີອິສະຣະພາບທີ່ຈະເຮັດອັນໃດຕາມທີ່ໃຈມັກ
ໄດ້ ເຂົາຈິ່ງປ່ອຍຊີວິດມ່ວນເຮຣາຕາມໃຈຂອງຕົນເອງ ປ່ອຍຮ່າງກາຍເຮັດຕາມຄວາມພໍໃຈຂອງຕົນ
ແຕ່ການດໍາເນີນຊີວິດແນວນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນອິສະຣະພາບຂອງຄຣິສຕຽນ ອິສະຣະພາບທີ່ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງປະທານໃຫ້
ນັ້ນເປັນອິສະຣະພາບໃຫ້ທຸກຄົນຈາກອໍານາດຂອງບາບ ໃຫ້ທຸກຄົນຈາກການເຮົາແຕ່ໃຈຕົວເອງ ແລະໃຫ້
ທຸກຄົນຈາກການປ່ອຍຕົວມ່ວນເຮຣາ ອິສະຣະພາບນີ້ເປັນອິສະຣະພາບອັນຊອບທັມ ເປັນອິສະຣະພາບທີ່ຖວາຍ
ຕົວທັງສິນໃນການບົວລະບັດພຣະເຈົ້າ ແລະຊ່ວຍເຫລືອເພື່ອນມະນຸດ ພຣະທັມເປົ້າໝາຍສະບັບທີ່ສອງກັບພຣະ
ທັມຢູດາຕັກຕອນເຮົາວ່າ ຄໍາສອນໃດ ໆ ທີ່ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີຄວາມອ່ອນແອໃນດ້ານສິນທັມບໍ່ເປັນຄໍາສອນ
ຂອງຝ່າຍຄຣິສຕຽນ ເພາະຊີວິດຄຣິສຕຽນມີມາຕາຖານທາງດ້ານສິນທັມ ຊີວິດທີ່ເຮັດຕາມໃຈຊອບແລະ
ປ່ອຍຕົວໄປຕາມຕົນທານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຊີວິດຄຣິສຕຽນທີ່ເປັນຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຈິ່ງເຮົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກທັດຂໍ້ເຈັດ & ແປດ

25/01/2015

ບົດທີ 12

ຈົດໝາຍຝາກຂອງທ່ານໂຢຣັນ

The Letters of John

ຂໍ້ໄຂພຣະທັມໂຢຣັນສະບັບທີ່ໜຶ່ງ

ນີ້ແທລະ ດັບນພຍານຫລັກຖານນັ້ນ ຄືວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານຊີວິດອັນຕອດໄປ ດັບນນິດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍ ແລະຊີວິດນີ້ມີຢູ່ໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ມີພຣະບຸດກໍມີຊີວິດ ຜູ້ທີ່ ບໍ່ມີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ມີຊີວິດ (1 ໂຢຣັນ 5:11)

ຂໍ້ໄຂພຣະທັມໂຢຣັນສະບັບທີ່ສອງ

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຊົມທ່ານໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ບໍ່ແມ່ນເໝືອນກັບວ່າຂ້າພະ ເຈົ້າໄດ້ຂຽນຂໍ້ບັນຍັດໃຫມ່ມາຍັງທ່ານ ແຕ່ດັບນຂໍ້ບັນຍັດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມີມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເດີມ (2 ຢຣ 5)

ຂໍ້ໄຂພຣະທັມໂຢຣັນສະບັບທີ່ສາມ

ທ່ານທີ່ຮັກເອີຍ ຍ່າເອົາການຊົ່ວຮ້າຍດັບນແບບຢ່າງ ແຕ່ຈົ່ງເອົາການດົງາມ ຜູ້ທີ່ເຮັດ ການດີ ກໍດັບນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຮັດການຊົ່ວກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ (3 ຢຣ 11)

(V)

ຜູ້ທີ່ຂຽນພຣະທັມຈຳນວນຫລາຍກວ່າຜູ້ອື່ນໃນພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ ຄືທ່ານໂປໂລ ແລະ ຜູ້ທີ່ຂຽນພຣະທັມຈຳນວນຮອງລົງມາຄືທ່ານໂຢຣັນ ໃນພຣະທັມຈົດໝາຍຂອງທ່ານໂຢຣັນທັງໝົດຕ້ອງການ ດັບນໜັກກວ່າ ຄວາມເຊື່ອທີ່ແນ່ນອນໄປສູ່ການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ມີສັມພັນທະພາບກັບພຣະເຈົ້າ ແລະມີຊີວິດທີ່ສຳແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ມະນຸດ

ແທ້ໆ

ໜຶ່ງ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມຈົດໝາຍໂຢຣັນ

ເມື່ອເຮົາອ່ານພຣະຄັມພິພາກພັນທະສັນຍາໃຫມ່ ເຮົາພົບຊື່ຂອງທ່ານໂຢຣັນປາກົດຢູ່ໃນຫົວເຮືອງ ຂອງພຣະທັມ 5 ດູໂລມດ້ວຍກັນ ຄື ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນ ພຣະທັມຈົດໝາຍຂອງທ່ານໂຢຣັນທັງ 3 ສະບັບ ແລະພຣະທັມພຣະນິມິດ ພຣະທັມທັງຫ້າດູໂລມນີ້ມີຄວາມເຊື່ອຖືກັບຕັ້ງແຕ່ສັມຍໂບຮານວ່າທ່ານ ໂຢຣັນອັດສາວິກດັບນຜູ້ຂຽນ ທ່ານໂຢຣັນດັບນບຸດຂອງທ່ານເຊດບດາຍ (ມກ 1:19, 20) ໃນພຣະ ທັມກິຈການ 8:14 ທ່ານໂຢຣັນດັບນຜູ້ຮ່ວມງານກັບພວກອັດສາວິກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ທ່ານໂປໂລເອີ້ນ ທ່ານໂຢຣັນວ່າ "ຜູ້ທີ່ເຂົ້າຖືດັບນຫລັກ" (pillars) ຂອງຄຣິສັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ຄຕ 2:9)

ຫລັງຈາກນັ້ນພຣະຄົມພິບໍ່ໄດ້ມີລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການເຮັດວຽກຂອງທ່ານໂຢຣັນ ແຕ່ຫນັງສືປັດສາດໄດ້
ບອກວ່າ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມກ່ອນທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍໃນ ຄ.ສ. 70 ທ່ານໄດ້
ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນເມັງເຣເຟໂຊແລະຫົວເມັງເຣເຟໂຊ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຂຽນພຣະທັມຈິດທມາຍທັງ
ສາມສະບັບຂຶ້ນໃນຕອນສິ້ນສັດວັດທີ່ນຶ່ງ ຄືປະມານ ຄ.ສ. 90 ກວ່າຂຶ້ນໄປ ເມື່ອສຶກສາທຽບຈິດທມາຍ
ທັງສາມສະບັບກັບພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນແລ້ວ ໃນດ້ານພາສາ ຄຳສັບ ແລະຫລັກຄວາມເຊື່ອ ຈະ
ເຫັນໄດ້ວ່າມີຄວາມສັມພັນກັນຢ່າງແນ່ນອນ ແລະມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຊົງດົນໃຈທ່ານ
ໂຢຣັນໃນການຂຽນພຣະທັມເຫລົ່ານີ້

ສອງ. ສະພາບການຂອງຄຣິສັກ

ໃນຣະຍະເວລາເກືອບຮອດປະມານປີ ຄ.ສ. 100 ມິເທດການຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສັກ
ທີ່ບໍ່ອາດສາມາດຫລີກຫນີໄດ້ ໂດຍສະເພາະໃນແຖບເມັງເຣເຟໂຊ ຄຣິສັກມີສະພາບການເຫລົ່ານີ້ຄື

1. ຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນເປັນຄຣິສຕຽນຮຸ້ນທີ່ສອງທີ່ສາມ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນກະຕືຣີລິ້ນທີ່ມີໃນຕອນ
ແຮກຂອງການເປັນຄຣິສຕຽນກໍຈິດຈາງລົງ ເມື່ອຄຣິສຕຽນເລີ້ມກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ໆ ເຕັມໄປດ້ວຍສ່ວງາສີ
ແລະສ່ວງາງາມ ໃນເວລາຕໍ່ມາການດຳເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນກໍກາຍເປັນຄວາມລົງເຄີຍທີ່ເຮັດໄປໂດຍບໍ່ໄດ້
ຄິດ ຫລືບໍ່ມີຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ຄືກັບຄຳຕັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັວ່າ "ຄວາມຮັກຂອງຄົນ
ສ່ວນຫລາຍຈະເຢັນລົງ" (ມທ 24:12)

2. ໃນການເປັນສມາຊິກຂອງຄຣິສັກ ເຮັດໃຫ້ຕ້ອງຢືນຫຍັດຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນຢ່າງແຂງແຮງ
ຈິງເປັນເຫດໃຫ້ເປັນພາຣະແລະເກີດຄວາມເຫນືອຍອ່ອນ ຄຣິສຕຽນມີຄວາມເຊື່ອຖືວ່າ ພຣະເຈົ້າເອີ້ນ
ໃຫ້ມີຊີວິດທີ່ບໍ່ນິສຸດແຕກຕ່າງກັບຄົນອື່ນ ດັ່ງຄຳຕັດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັວ່າ "ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍເປັນຂອງ
ຝ່າຍໂລກ ໂລກກໍຈະຮັກແພງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງມັນ ແຕ່ເພາະທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ເປັນຂອງຝ່າຍໂລກແລະຝ່າຍ
ເຮົາໄດ້ເລືອກເອົາພວກທ່ານອອກຈາກໂລກ ສິນນັ້ນໂລກຈິ່ງກຽດຊົງພວກທ່ານ" (ຢຣ 15:19) ພຣະ
ເຢຊູຄຣິສັຍັງໄດ້ອະທິຖານຕໍ່ພຣະບິດາວ່າ "ຝ່າຍຂ້ານ້ອຍໄດ້ມອບພຣະທັມຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ວ
ແລະໂລກນີ້ໄດ້ກຽດຊົງເຂົາເພາະເຂົາບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກ ເຫມືອນຂ້ານ້ອຍບໍ່ຢູ່ຝ່າຍໂລກນັ້ນ" (ຢຣ 17:14)
ຄຸນທັມອັນນີ້ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີມາຕາຖານການດຳເນີນຊີວິດໃຫ້ບໍ່ນິສຸດທີ່ແຍກອອກຈາກໂລກ ເປັນຊີວິດທີ່ມີສິນ
ທັມອັນບໍ່ນິສຸດ ມີແບບການດຳເນີນໃໝ່ ມີການຮັບໃຊ້ແລະການໃຫ້ອະພິຍໃນຊີວິດໃໝ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໃນ
ຕອນເລີ້ມຕົ້ນກໍຕື່ນເຕັ້ນແລະມີຄວາມກະຕືຣີລິ້ນ ເມື່ອຄວາມຕື່ນເຕັ້ນແລະຄວາມກະຕືຣີລິ້ນຜ່ານພື້ນໄປແລ້ວ
ກໍກາຍເປັນຄວາມຍາກລຳບາກຂຶ້ນທຸກທີ່ຈະຢືນຫຍັດຕໍ່ສັກບໂລກ

3. ໃນພຣະທັມຈິດທມາຍຂອງທ່ານໂຢຣັນ ບໍ່ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າມີການຂົ່ມເຫັງແນວໃດເກີດຂຶ້ນໃນ
ຄຣິສັກ ແຕ່ຄຣູສອນປອມທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສັໄດ້ໃຫ້ຄຳຕັສໄວ້ ວ່າ "ຫມໍທານວຍຂີ້ໂລບຫລາຍ
ຄົນຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະຈະຫລອກລວງຫລາຍຄົນໃຫ້ຫລົງ" (ມທ 24:11) ບັນຫາອັນຫນ້າອັນຕລາຍນີ້
ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ກ່າວຕັກເຕືອນໄວ້ແລ້ວວ່າ ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າເມື່ອເຮົາຈາກໄປແລ້ວ ຈະມີຫມາໄນຕົວຮ້າຍເຂົ້າ
ມາໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານ ມັນຈະບໍ່ເວັ້ນຊີວິດຂອງຝູງແກະ ຈະມີຊາຍລາງຄົນເກີດມາຈາກພວກທ່ານ
ເອງກ່າວປັນຄວາມຈິງ ເພື່ອຊັກຊວນພວກສິດໃຫ້ຫລົງຕາມເຂົາໄປ (ກຈ 20:29, 30) ບັນຫາທີ່
ເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສັກນີ້ ບໍ່ແມ່ນເປັນການຕໍ່ສູ້ກັບສັດຣູມາຍນອກຄຣິສັກທີ່ພຍາຍາມທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງ
ຄຣິສຕຽນ ແຕ່ເປັນຄົນພາຍໃນຄຣິສັກທີ່ມີຄວາມມຸ່ງຫວັງໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ກາຍເປັນເຮືອງ

ຄວາມຮູ້ ແລະ ໄປດ້ວຍສະຕິປັນຍາທີ່ພວກເຂົານັບຖື ຄົນເຫຼົ່ານີ້ພະຍາຍາມໃຫ້ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນສຽນ ເປັນໄປຕາມການຊຶກຈູງຂອງປຣ໌ຊຍາຂອງໂລກໃນສັມຍນັ້ນ

ສາມ. ຫລັກປຣ໌ຊຍາທີ່ເຊື່ອຖືກັນໃນສັມຍນັ້ນ

໒໘) ຫລັກປຣ໌ຊຍາທີ່ພວກຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະທັມ ແລະ ຄຽສອນປອມພະຍາຍາມນໍາມາພົວພັນກັບຫລັກ ຄອາມເຊື່ອຂອງຄົນສຽນໃນຄົນສັກ ແມ່ນເປັນຫລັກປຣ໌ຊຍາຂອງ "ລັດທິນອສຕິຄ" [Gnosticism (ພາສາໄທຍ "ປັດເຈກວິວອຣນິຍົມ") ເປັນລັດທິນຶ່ງທີ່ຖືວ່າມີຄວາມຮູ້ພິເສດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍໃຫ້ສະ ເພາະແຕ່ລະບຸກຄົນ] ຄົນສຽນຖືພວກນີ້ເປັນ "ພວກນອກຮີດ" ພວກນອສຕິຄນີ້ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ວິນ ຍານເປັນຝ່າຍດີແລະວັດຖຸຫລິ້ສັງຂານເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ ພວກນອສຕິຄໄດ້ກ່າວໂຈມຕີຄົນໃນສັມຍນັ້ນຕາມ ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຂົາມີຢູ່ ພວກເຂົາໄດ້ກ່າວໂຈມຕີໂດຍສະເພາະເຮືອງສັງຂານຮ່າງກາຍວ່າເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ ຖືວ່າວິນຍານຖືກຄຸມຊຶ່ງຢູ່ໃນຮ່າງກາຍອັນຊົ່ວ ແຕ່ວິນຍານນັ້ນເປັນຄືກັບແກ່ນສານທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນ ສ່ວນທີ່ດີທັງໝົດ ດັ່ງນັ້ນຈຸດໝາຍຂອງຊີວິດຄືການປົດປ່ອຍແກ່ນສານທີ່ເປັນວິນຍານຈາກພຣະເຈົ້າອອກ ຈາກເຮືອນຮ່າງທີ່ຊົ່ວຮ້າຍ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະສໍາເລັດໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮູ້ພິເສດແລະການຖືພິທີກັນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເຫຼົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງຜູ້ທີ່ຖືລັດທິນອສຕິກຢ່າງແທ້ຈິງຈຶ່ງສາມາດເຮັດໄດ້ ທັງສະຄວາມຄິດນີ້ສືບຕໍ່ມາຈາກແນວ ຄວາມຄິດອັນລຶກຊຶ່ງຂອງຊາວກຣີກ ນໍາມາຜະສົມກັບຫລັກຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນສຽນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ນໍາໃຫ້ ເກີດຫລັກຄວາມເຊື່ອທີ່ມີຄໍາສອນກາຍຈາກພຣະຄົມພິ

Handwritten signature

ສີ່. ພວກຄຽສອນປອມເກີດຂຶ້ນ

"ບັດນີ້ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິສ໌ຕ໌ເກີດມີມາຫລາຍແລ້ວ... ເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ອອກໄປຈາກພວກເຮົາ ແຕ່ ເຂົາບໍ່ແມ່ນຝ່າຍພວກເຮົາ ເພາະວ່າຖ້າເຂົາແມ່ນຝ່າຍພວກເຮົາ ເຂົາກໍຈະໄດ້ຕັ້ງຢູ່ກັບພວກເຮົາຕໍ່ໄປ ແຕ່ເຂົາໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ເພື່ອປາກົດເຈັ້ງວ່າເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຝ່າຍພວກເຮົາຈັກຄົນ" (1 ຢຣ 2: 18-19) ຂໍພຣະທັມຕອນນີ້ ຜູ້ຂຽນຄືທ່ານໂຢຣັນໄດ້ບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກສະພາບການຂອງຄົນສັກໃຫ້ເຮົາ ໄດ້ຮູ້ຈັກເຈັ້ງວ່າ ຄົນສັກໄດ້ເກີດການແຕກແຍກອອກໂດຍພວກທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຖືພຣະເປຊູຄຣິສ໌ຕ໌ແຕກຕ່າງ ອອກໄປພວກເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຜູ້ປ່າວປະກາດພຣະຄໍາປອມທີ່ອອກໄປໃນໂລກ (1 ຢຣ 4:1) ພວກນີ້ຢາກ ໃຫ້ຄົນສຽນຫລົງຜິດ (1 ຢຣ 2:26)

ພວກຄຽສອນປອມອ້າງຕົວວ່າ "ສາມັກຄີທັມກັບພຣະເຈົ້າ" (1 ຢຣ 1:6) ແລະ "ບໍ່ມີບາບ" (1 ຢຣ 1:8 ຫຼຽບກັບ 1:10) "ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຈົ້າ" ໂດຍການຕິດຕໍ່ພິເສດກັບພຣະເຈົ້າ (1 ຢຣ 2:4) ເປັນຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມສ່ວາງ (1 ຢຣ 2:9) ແລະ "ຮັກພຣະເຈົ້າ" (1 ຢຣ 4:20) ຂໍອີງ ເຫຼົ່ານີ້ສອນໃຫ້ເຂົາຄິດວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົມບູນ ມີຄວາມພັກດີ ເຂົ້າເຖິງຄວາມຮູ້ (ຫລືສະຕິປັນຍາ) ຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຊີວິດຂອງພວກຄຽສອນປອມໄດ້ສໍາແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຄວາມຮັກແລະເຫັນອີກເຫັນໃຈ ເພື່ອນຄົນສຽນດ້ວຍກັນຢ່າງຈິດຈາງ (1 ຢຣ 2:9, 3:14-15, 4:20-21) ແລະປາກົດວ່າບັດນີ້ ມີພວກນີ້ເກີດຂຶ້ນຫລາຍ (1 ຢຣ 2:18-19) ພວກຄຽສອນປອມນັ້ນກະອວດອ້າງເຖິງ "ຄວາມຮູ້" ແຕ່ແນວປະຕິບັດແລະການດໍາເນີນຊີວິດຢັ້ງຢືນໃນຄວາມຜິດບາບທີ່ໄດ້ເຄີຍເປັນຢູ່ (1 ຢຣ 2:4, 19, 3:1)

2

8-10) ພວກຄຣູສອນປອມ "ປະຕິເສດວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິສຕ໌(ຫລືພຣະເຊຢາ)" (1 ຢຣ 2: 22, 23)

ຫ້າ. ຫລັກຄໍາສອນຜິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ພວກລັດທິນອສຕິຄ໌ໄດ້ມີອິດທິພົນຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ຈາກຄໍາສອນຂອງພວກຄຣູສອນປອມ ທີ່ເວົ້າແນວຄວາມຄິດຕ່າງ ໆ ຂອງພວກນອສຕິຄ໌ມາອະທິບາຍພຣະຄໍາພີ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຄໍາສອນທີ່ນໍາມາຄຣິສຕຽນໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລົງຜິດໄປ ແລະນັ້ນເປັນເຫດສໍາຄັນທີ່ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຂອງທ່ານຂຶ້ນ ເພື່ອຍົດຫຍັດຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ທ່ານມີປະສົບການໄດ້ຮັບຈັກແລະພົບເຫັນຈາກພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ (1 ຢຣ 1:1, 3) ຫລັກຄໍາສອນຜິດສລຸບໄດ້ 5 ປະການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

ປະການທໍາອິດ "ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ບັງເກີດເປັນມະນຸດແທ້ (ມິເນືອແລະເລືອດ)"

ຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຫລັກຄໍາສອນນີ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ບໍ່ໄດ້ມີຮ່າງກາຍຢ່າງມະນຸດ ເພາະພວກເຂົາຖືວ່າ ສັງຂານຫລືສັບສິ່ງທັງໝົດເປັນສິ່ງຊົ່ວ ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນຝ່າຍໂລກຈະອໍານວຍປັບໂຍດແກ່ຊີວິດຄຣິສຕຽນໄດ້ ຖ້າພຣະເຢຊູມີຮ່າງກາຍຫລືສັງຂານຢ່າງມີທີ່ມະນຸດທັມມະດາມີຢູ່ກໍຈະເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຕົກລົງໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວ ຕາມແນວຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກນີ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງບໍ່ເຄີຍມີເນື້ອໜັງຫລືໂລຫິດເລີຍ ຊຶ່ງພວກເຂົາຄິດວ່າເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງຊົງສະພາບບໍ່ສຸດທິສົມບູນ ບໍ່ໄດ້ເປີຍະເປັນກັບໂລກ ສະນັ້ນບາງຄົນສອນວ່າ ພຣະອົງ "ດູເຫມືອນ" (Seemed) ມີຮ່າງກາຍຢ່າງຂອງເຮົາແລະດູເຫມືອນດໍາເນີນຊີວິດຢ່າງກັບເຮົາ ແຕ່ຕ່າງກັບເຮົາ ຄໍາສອນນີ້ເອີ້ນວ່າ "ລັດທິໂດເຊທິສ" (Docetism) ຊຶ່ງມາຈາກຄໍາພາສາກຣີກແປວ່າ "ດູເຫມືອນ"

ຄໍາສອນນີ້ທີ່ຈົງແລ້ວມີຄວາມຄິດເຫັນຕ້ອງການຈະປ້ອງກັນຄວາມເຊື່ອເຮື່ອງກ່ຽວກັບຕົວພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ (ຄື ຊີວິດ ຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌) ໃຫ້ພົ້ນຈາກການຕໍາຫນິຕິຕຽນ ແລະເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຍິ່ງໃຫຮູ້ຍິ່ງຂຶ້ນ ແຕ່ກັບບໍ່ເປັນຄວາມຈິງຢ່າງທີ່ພວກເຂົາຄິດ ການທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຜິດເຊັ່ນນີ້ກັບເຮັດໃຫ້ຊີວິດຝ່າຍເນື້ອໜັງຂອງພຣະເຢຊູເປັນເຮື່ອງບໍ່ສົມຈິງແລະຫລອກລວງ ບໍ່ເປັນຊີວິດຈິງ ບໍ່ສາມາດເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ມະນຸດດໍາເນີນຕາມໄດ້ ຄວາມເຊື່ອເຊັ່ນນີ້ເຮັດໃຫ້ການຕາຍໄຖ່ບາບຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ຈົງຈັງທີ່ຈົງແລ້ວພຣະເຢຊູໄດ້ຍອມຮັບເອົາຄວາມຕາຍ ດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພໍດີຕໍ່ວຽກການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອປັບໂຍດແກ່ມະນຸດດ້ວຍຄວາມຕາຍ ການຮັບໂທດບາບຂອງມະນຸດ ທີ່ເປັນເຮື່ອງຈິງ ໆ ຫາກວ່າເປັນເຮື່ອງທີ່ແກ້ງເຮັດຫລືດູເຫມືອນວ່າໄດ້ເຮັດ ກໍຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າອັນໃດເລີຍ ດັ່ງນັ້ນຄວາມເຊື່ອຜິດນີ້ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ ບໍ່ມີຄຸນຄ່າອັນໃດເລີຍ ເພາະວ່າແທ້ຈິງແລ້ວ ພຣະເຢຊູຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດແລະມີເນື້ອກາຍຢ່າງມະນຸດ ຈຶ່ງສາມາດໄຖ່ບາບມະນຸດໄດ້

ດ້ວຍເຫດນີ້ທ່ານໂຢຣັນຜູ້ຂຽນຈົດໝາຍທັງສາມສະບັບຕ້ອງການຕໍ່ສູ້ກັບແນວຄວາມຄິດອັນບໍ່ມີຄຸນຄ່ານີ້ ທ່ານກ່າວວ່າ "ມີຜູ້ຫລອກລວງເປັນຈໍານວນຫລາຍໄດ້ອອກໄປໃນໂລກແລ້ວ ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຕ໌ໄດ້ສະເດັດລົງມາຮັບຊາດເປັນມະນຸດ ຄົນນັ້ນແທລະເປັນຜູ້ຫລອກລວງແລະເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິສຕ໌" (2 ຢຣ 7) ທ່ານໂຢຣັນສາວິກຣຸ່ນທໍາອິດໄດ້ຍິນ ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຈັບຕ້ອງພຣະເຢຊູຕົວຈິງ ເຖິງ

ແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງກໍຊົງດໍາເນີນຊີວິດເປັນມະນຸດຈິງ ໆ (1 ຢຣ 1: 1-3) ຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນຈະຖືມື້ນີ້ບໍ່ໄດ້ ພຣະເຢຊູ "ໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນເນື້ອໜັງ ແລະຊົງອາສັຍຢູ່ຖ້ຳມາກາງເຮົາທັງຫລາຍ ບໍ່ນິຍູ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງ" (ຢຣ 1:14) ພຣະອົງສະເດັດມາ "ເພື່ອຍົກເອົາຜິດບາບໄປເສັຽ ແລະພຣະອົງນັ້ນບໍ່ຊົງມີບາບເລີຍ" (1 ຢຣ 3:5)

2/11

ຄວາມຈິງທີ່ພຣະເຢຊູບັງເກີດເປັນມະນຸດຢ່າງແທ້ຈິງນີ້ ເປັນນິດເດດຂອງຂ່າວປະເສີດທີ່ບໍ່ຊ້ຳກັບຄວາມເຊື່ອຂອງສາສນາອື່ນ ສາສນາອື່ນ ໆ ມີເຮືອງນິຍາຍອັນກ່ຽວກັບການກະທໍາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ອັນບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນຈິງ ເມື່ອນໍາເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນມາປຽບກັນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນແລ້ວຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ຄຣິສຕຽນກ່າວເຖິງພຣະພຣະເຢຊູຄຣິສຕູຊົງພຣະຊົນແລະດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ຈິງ ແລະ "ພຣະອົງຊົງຖືກທົດລອງເໝືອນຢ່າງເຮົາໃນທຸກປະການ ເຖິງປານນັ້ນພຣະອົງກໍຍັງບໍ່ມີບາບ" (ຮຣ 4:15) ແບບຢ່າງການດໍາເນີນຊີວິດແລະຊັບຊະນະດ້ານສິລັທຂອງພຣະເຢຊູ ເປັນນິດເດດແລະຂໍ້ສະເໜີໃຫ້ຄຣິສຕຽນດໍາເນີນຊີວິດຕາມ ດັ່ງນັ້ນທ່ານໂຢຮັນຈິ່ງເນັ້ນຢ່າງໜັກວ່າ "ວິນຍານທັງປວງທີ່ຍອມຮັບຮູ້ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕູໄດ້ສະເດັດລົງມາຮັບຊາດເປັນມະນຸດ ວິນຍານນັ້ນກໍມາຈາກພຣະເຈົ້າ" (1 ຢຣ 4:2)

ປະການທີສອງ "ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າຕົນມີບາບ"

ຄໍາສອນຜິດຂອງພວກຄຣູສອນປອມອາດຈະເປັນເຫດທີ່ເນື່ອງມາຈາກຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ຊີວິດຝ່າຍກາຍບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວພັນກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ພວກນີ້ມີຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ຮ້າຍກາຍເຮັດບາບຈະບໍ່ມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ ດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາຈິ່ງມີຄວາມຄິດວ່າ ຕົນບໍ່ມີບາບບໍ່ຕ້ອງການອະພິໄທບາບ ພວກຄຣູສອນປອມມີຂໍ້ສູບູ່ງ່າຍເກີນໄປ ທີ່ຈິງທຸກຄົນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ກະທໍາລົງໄປ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາບໍ່ໄດ້ຄອບຄຸມພຽງແຕ່ຄວາມຄິດແລະຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຈິດໃຈຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາຄອບຄຸມເຖິງການກະທໍາຝ່າຍກາຍແລະຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາທາງສັງຄົມດ້ວຍ ຄວາມຄິດຄວາມຕັ້ງໃຈບໍ່ໄດ້ແຍກອອກຈາກການກະທໍາແລະການດໍາເນີນຊີວິດ ເຮົາຈະວ່າ "ເຮົາມີໃຈບໍ່ຮູ້ສຶກຢ່າງ ຮ່າງກາຍຈະເຮັດອັນໃດກໍຢ່າ ຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາບໍ່ມີບາບ" ເຮົາອາດຫລອກຕົວເອງໄດ້ ແຕ່ເຮົາຫລອກລວງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ກ່າວວ່າ "ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເວົ້າວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ມີບາບ ພວກເຮົາກໍຫລອກລວງຕົນເອງ ແລະຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນພວກເຮົາ ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍສາຣະພາບຜິດບາບຂອງເຮົາ ພຣະອົງຊົງສັດຊື່ແລະທ່ຽງທັມ ຈະຊົງໂຜດຍົກບາບຂອງພວກເຮົາ ແລະຈະຊົງໂຜດຂໍ້າຣະລ້າງເຮົາທັງຫລາຍຈາກການອະທັມໜີດສິ້ນ ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເວົ້າວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ ກໍເຫົາກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະອົງເປັນຜູ້ຕົວະ ແລະພຣະທັມຂອງພຣະອົງກໍບໍ່ຢູ່ໃນພວກເຮົາແລ້ວ" (1 ຢຣ 1:8-10)

2/12

ປະການທີສາມ "ອວດຕົວວ່າຢູ່ເໝືອນກວ່າຜູ້ອື່ນ"

ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກຄຣູສອນປອມຫລົງຜິດ ຄິດເຂົາມີຄວາມເຊື່ອໜັ້ນໃນຕົວເອງແລ້ວກໍຖືວ່າຕົວເອງຢູ່ເໝືອນຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນ ໆ ເພາະຄວາມຖືຕົວເອງຂອງເຂົາຈິ່ງຄິດວ່າ ຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນເປັນຄຣິສຕຽນທັມມະດາຊັ້ນຕໍ່າ ດັ່ງນັ້ນແລ້ວເຂົາຈິ່ງບໍ່ຮັກເພື່ອນຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນແຕ່ດູກູກເຂົາ ດູເໝືອນວ່າບາງຄົນຖອນຕົວອອກຈາກຄຣິສຕູໄປ ເພື່ອຈັດຕັ້ງສັງຄົມຂອງພວກເຂົາຂຶ້ນເອງ ເຂົາຄິດວ່າເຂົາດີເກີນ

2/13

2/13

ກວ່າທີ່ຈະຮ່ວມນັ້ນສາມ ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານ ແລະຢູ່ກັບຄຣິສຕຽນທັມມະດາທັງຫລາຍໄດ້ (1 ຢຣ 2:19)

ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ຄັດຄ້ານຢ່າງສຸດກຳລັງ ຕໍ່ຄວາມຖືຕົວຂອງພວກນີ້ທີ່ມີການແບ່ງພັກແບ່ງພວກແນວນີ້ ທ່ານຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າທັມມະຊາດແທ້ຂອງຄຣິສຕຽນຄື "ຄວາມຮັກ" "ພວກທີ່ຮັກເອີຍ ຈຶ່ງໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍ ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ເພາະວ່າຄວາມຮັກມາຈາກພຣະເຈົ້າ ທຸກຄົນທີ່ຮັກກໍ່ບັງເກີດມາຈາກພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກ ພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກກໍ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຮັກ ດ້ວຍຂໍ້ນີ້ແທລະ ຄວາມ ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ປາກົດແຈ້ງ ຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະ ອົງເຂົ້າມາໃນໂລກ ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ມີຊີວິດດ້ວຍພຣະບຸດນັ້ນ... ພວກທີ່ຮັກເອີຍ ຖ້າພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັກເຮົາທັງຫລາຍຢ່າງນັ້ນ ພວກເຮົາຄວນຈະຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ... ຖ້າຜູ້ໃດເວົ້າວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າ" ແລະຍັງກຽດຊົງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນຄົນເວົ້າຕົວະ... ຂໍ້ບັນຍັດ ນີ້ເຮົາທັງຫລາຍກໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະອົງ ຄືວ່າໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຈຶ່ງຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເໝືອນກັນ" (1 ຢຣ 4:7, 9, 11, 20-21)

ປະການທີສີ່ "ເນັ້ນຄວາມຮູ້ຫລາຍເກີນໄປຈົນບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ"

ທີ່ຈຶງແລ້ວບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຄວາມຮູ້ຫລວງຫລາຍຈົນເກີນໄປ ແຕ່ຖ້າເຮົາເອົາແຕ່ຄວາມຮູ້ສະຕິປັນຍາແລ້ວ ບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຼັງຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ນັ້ນກໍ່ນັບວ່າຄວາມຮູ້ທີ່ເຮົາມີຫລາຍເກີນໄປ ບໍ່ມີຄຸນຄ່າປານໃດ ເພາະເປັນສິ່ງທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ ແລະເຮົາກໍ່ພາດຈາກຄວາມສຳຄັນອັນໃຫຍ່ຫລວງ ຄືບໍ່ໄດ້ເນັ້ນການກະທຳ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໃຫ້ມະນຸດກະທຳ ມະນຸດເຮົາບໍ່ໄດ້ຮອດພື້ນເພາະພຽງແຕ່ຮູ້ຄວາມຈິງ ຄວາມ ຈິງເປັນສິ່ງທີ່ດີ ແຕ່ເຮົາຕ້ອງເອົາຄວາມຈິງປະກອບກັບຊີວິດ ເພື່ອຄວາມຈິງຈະເປັນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາ ກະທຳສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງໃຈໃຫ້ເຮົາກະທຳ "ຢ່າເອົາການຊົ່ວຮ້າຍເປັນແບບຢ່າງ ແຕ່ຈຶ່ງເອົາການດີ ງາມ ຜູ້ທີ່ເຮັດການດີກໍ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ເຮັດການຊົ່ວກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະເຈົ້າ" (3 ຢຣ 11) ບໍ່ມີຫົນທາງແຫ່ງຊີວິດທາງອື່ນ ທີ່ມີອານາຄົດອັນແທ້ຈິງໄດ້ເທົ່າກັບການກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງ ພຣະເຈົ້າ "ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕັ້ງຢູ່ເປັນນິດ" (1 ຢຣ 2:17) "ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດ ຕາມຄວາມທ່ຽງທັມ ຫລືບໍ່ຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ... ຢ່າໃຫ້ເຮົາຮັກດ້ວຍ ຄວາມເວົ້າ ແລະດ້ວຍປາກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈຶ່ງສະແດງຄວາມຮັກອັນແທ້ຈິງດ້ວຍການກະທຳ" (1 ຢຣ 3: 10, 18) ສິ່ງຕ່າງ ໆ ເຫລົ່ານີ້ເປັນສິ່ງຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮູ້ຈັກກະທຳ ບໍ່ຕ້ອງອາສັຍຄວາມຮູ້ຫລາຍ ປານໃດ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄຣິສຕຽນຢູ່ແລ້ວ ແລະຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງຕ້ອງເອົາ ແບບຢ່າງຈາກພຣະອົງໂດຍການກະທຳເໝືອນກັນ

ປະການທີຫ້າ "ປະຕິເສດວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຣິສ"

ທ່ານໂຢຮັນເຫັນວ່າ ພວກຄຣູສອນປອມເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າຕົວະ ທີ່ປະຕິເສດພຣະເຢຊູວ່າບໍ່ແມ່ນພຣະ ຄຣິສ (ຫລືພຣະເມຊີຢາ 1 ຢຣ 2:22) ເບິ່ງດູພວກນີ້ບໍ່ແມ່ນວ່າເປັນພວກນອສຕິຄອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີພວກ ຄຣິສຕຽນຢົວປົນຢູ່ດ້ວຍ ຄຣິສຕຽນຢົວມີຄວາມຍາກລຳບາກໃນການຮັບຄວາມເຊື່ອແບບຄຣິສຕຽນ ທີ່ຕ້ອງ ຮັບເອົາຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເມຊີຢາເປັນຜູ້ທີ່ບັງເກີດເປັນມະນຸດແລະຖືກຕົງເທິງໄມ້ກາງແຂນ ເພາະ

ພວກເຂົາມີຄວາມເຊື່ອແຕ່ເດີມຕາມປັດສາດວ່າ ພຣະເມືອງຢາຈະເປັນກະສັດທີ່ຕິດສິກນຳໄຂນຳສູ່ຊົນຊາດ
ອິສະຣາເອລ ແມ່ນວ່າພວກຢິວໄດ້ເປັນຄຣິສຕຽນແລ້ວ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນ
ພຣະຣາຊາຊິກຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ສຳເລັດ ຄືຍັງບໍ່ໄດ້ນຳໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ໃຊ້ຈັກເທື່ອ ແຕ່ພວກຄຣິສຕຽນຢິວ
ມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບມາຮັກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄວ້ແລະປະກາດໄຊຂອງພຣະ
ອົງ ແນ່ນອນທີ່ສຸດຄວາມເຊື່ອນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ວິເສດສຸດແກ່ຄວາມຫວັງໃຈຂອງຄຣິສຕຽນຢິວ ແຕ່ຫລັງຈາກ
ນັ້ນໃນ ຄ.ສ.70 ກຸງເຢຣູຊາເລັມ (ຫລິນະຄອນສັກສິດ, Holy City) ລົ້ມລົງໂດຍທະຫານໂຣມັນ
ກຸງເຢຣູຊາເລັມຖືກທຳລາຍເສຍສິ່ງທຳລາຍຢ່າງໜັກແລະຍັງຖືກຫລົບຫລຸ່ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ສ້າງຄວາມເສຍໃຈຢ່າງ
ໃຫຍ່ຫລວງໃຫ້ກັບຊາວຢິວ ດ້ວຍເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນນີ້ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ພວກຢິວຈະມີຄວາມເຊື່ອໄດ້ຍາກ
ວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນຈະສະເດັດກັບມາແລະຮັກສາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍ
ລ້າງແລະປະຊາຊົນໄດ້ກະຈັດກະຈ່າຍໄປຍັງໂລກກວ້າງ ການສະເດັດມາຂອງພຣະເມືອງຢາຈະເປັນຈິງ
ໄດ້ຢ່າງໃດ ດ້ວຍແນວຄວາມຄິດນີ້ເຮືອງເຮັດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນສິ່ງສັບຊ້ອນວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິສຕຽນ ທ່ານໂຢຮັນ
ກ່າວວ່າ "ຝ່າຍເຈົ້າທັງຫລາຍ ຈຶ່ງໃຫ້ຂໍ້ຄວາມທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແຕ່ຕົນມານັ້ນ (ແມ່ນຄຳສັນຍາຂອງ
ພຣະເຢຊູຄຣິສຕຽນ) ຕັ້ງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ຖ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແຕ່ຕົນມານັ້ນຫາກຕັ້ງຢູ່ກັບພວກ
ເຈົ້າ ພວກເຈົ້າກໍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະບຸດແລະໃນພຣະບິດາເໝືອນກັນ ນີ້ແທລະ ເປັນພຣະສັນຍາທີ່ພຣະ
ອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ຄືຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດ" (1 ຢຣ 2:24-25) ທ່ານໂຢຮັນ
ໝາຍຄວາມວ່າ ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງເຊື່ອຖືໄດ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຄີຍຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາໄວ້
ແນວໃດ ພຣະອົງຈະຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປ ພຣະບິດາແລະພຣະບຸດຈະຮັກສາຄຳສັນຍາຂອງ
ພຣະອົງແນ່ນອນ

ຈິ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂຶ້ນ & ສອງ

ຫົກ. ພຣະທັມຈິດໝາຍໂຢຮັນສະບັບທີ່ນຶ່ງ

ພຣະທັມຈິດໝາຍໂຢຮັນສະບັບທີ່ນຶ່ງມີຄວາມຍາວກວ່າສະບັບທີ່ສອງແລະສາມ ເປັນພຣະທັມທີ່ມີ
ເນື້ອນ້ຳແລະຫລັກຄຳສອນໃກ້ຄຽງກັບພຣະທັມຂ້າງເທິງເຮັດໂຢຮັນ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິຕ່າງ
ຍອມຮັບວ່າເປັນຜູ້ຂຽນຄົນດຽວກັນ ພຣະທັມນີ້ບໍ່ໄດ້ຂຽນໃນລັກສະນະຮູບແບບຈິດໝາຍດັ່ງຈິດໝາຍຂອງ
ທ່ານໂປໂລ ບໍ່ມີຄຳນຳເຖິງຄຣິສຕຽນສັກສິດທ້ອງຖິ່ນນຶ່ງທ້ອງຖິ່ນໃດ ແຕ່ໄດ້ກ່າວຢ່າງຫ້ວ ໆ ໄປເຖິງຄວາມຈິງອັນ
ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນ ທີ່ຈະຕ້ອງຖືຮັກສາຄວາມເຊື່ອໄວ້ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບຄຳສອນຜິດທີ່ແຊກແຊງຂ້າມມາໃນ
ຄຣິສຕຽນ ທີ່ທຳລາຍຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນເຮືອງການບັງເກີດເປັນມະນຸດຂອງພຣະເຢຊູ ທີ່ທຳລາຍສິນ
ທັມແລະຄວາມສັມພັນທະພາບກັບພຣະເຈົ້າ

ທ່ານໂຢຮັນມີຈຸດປະສົງຫລັກສອງປະການ ປະການທຳອິດ "ຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ແທລະ ເຮົາຂຽນມາ
ເພື່ອຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີຂອງເຮົາຈະໄດ້ຕັ້ງບັນຍາຍ" (1 ຢຣ 1:4) ປະການທີ່ສອງ "ເຮົາຂຽນຂໍ້
ຄວາມເຫລົ່ານີ້ມາເຖິງພວກເຈົ້າເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດ" (1 ຢຣ 2:1) ທ່ານເຫັນວ່າເປັນ

ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະນໍາຄວາມຊົມຊື່ນຍົນດີມາສູ່ຜູ້ອ່ານ ແລະຮັກສາພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມບາບ ແລະຈາກຄໍາສອນຜິດຂອງພວກຄຣູສອນປອມ

ເນື້ອນັບຂອງພຣະທັມຈິດໝາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ນຶ່ງ ກ່າວເຖິງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບັງເກີດເປັນມະນຸດຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງຕາຍເພື່ອມະນຸດ ເປັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສໍາແດງອອກທາງພຣະເຢຊູ ນອກນັ້ນພຣະເຢຊູຍັງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືຢ່າງຈິງໃຈທຸກຄົນ (1 ຢຣ 1:7, 2:1-2, 3:5, 4:2, 10) ທ່ານໂຢຣັນເຫັນວ່າການທີ່ພຣະເຢຊູບັງເກີດເປັນມະນຸດຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າທັງໝົດນັ້ນ ບໍ່ພຽງນໍາຄວາມຮອດພົ້ນມາເຖິງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ສາມັກຄີທັມກັບພຣະບິດາ ພຣະບຸດແລະພີ່ນ້ອງຄຣິສຕຽນ (1 ຢຣ 1:3) ການສາມັກຄີທັມເປັນຄວາມປະພຶດທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດອອກຕາມຄວາມຈິງ ທີ່ເຮົາມີຄວາມເຊື່ອຄວາມສັດທາໃນພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງຄວາມຄິດຫລືຄວາມຮູ້ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເຮົາໄດ້ເອົາແຕ່ຄິດແລະຮູ້ຈັກໂດຍບໍ່ຕ້ອງເຮັດຫຼັງ (1 ຢຣ 1:6-7) ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ກໍາຊັບໃຫ້ມີຄວາມຮັກພີ່ນ້ອງທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ (1 ຢຣ 4:20) ນີ້ເປັນຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາມີຕໍ່ພຣະອົງ ຂໍສລຸບຂອງທ່ານໂຢຣັນຄື "ນີ້ແທລະ ເປັນຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຄືວ່າ ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ຕາມທີ່ພຣະຄຣິສໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ແກ່ພວກເຮົາ" (1 ຢຣ 3:23)

3/1

ຄວາມສ່ວາງໃນພຣະອົງ

ພຣະທັມຈິດໝາຍໂຢຣັນສະບັບຕົ້ນມີຄໍາສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ເຮືອງພຣະເຈົ້າດັ່ງນີ້

1. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມສ່ວາງໃນພຣະອົງບໍ່ມີຄວາມມິດເລີຍ (1 ຢຣ 1:5) ຄວາມສ່ວາງເປັນສິ່ງທີ່ສວຍງາມແລະເປັນພຣະພອນແກ່ໂລກ ເພາະຄວາມສ່ວາງເຮັດໃຫ້ເຮົາໄດ້ເຫັນສີສັນຂອງສິ່ງຕ່າງ ໆ ຄວາມສ່ວາງຍັງເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນຄວາມແຈ່ມແຈ້ງດ້ວຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ຄວາມສ່ວາງຈຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍສັນຍາລັກຂອງຄວາມຮອບຮູ້ແລະຄວາມບໍ່ມີສຸດ (ຄວາມສ່ວາງບໍ່ປະປົນກັບຄວາມມິດ) ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຮົາກ່າວວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສ່ວາງຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສໍາແດງ (ຫລືເປີດເຜີຍ) ພຣະອົງໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໄກ ທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ ຫລືຮູ້ຈັກບໍ່ໄດ້ ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ເປີດເຜີຍພຣະອົງ ເພື່ອລູກຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ຮູ້ຈັກທາງພຣະເຢຊູຄຣິສໃນພາກຕາວັນອອກກາງຄວາມສ່ວາງມີຄວາມໝາຍທີ່ເລິກຊຶ່ງກວ່ານີ້ອີກຄື ຄວາມສ່ວາງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມດີແລະຄວາມບໍ່ມີສຸດ ແລະຄວາມມິດເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງຄວາມຊົ່ວແລະການສື່ງາງ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນແຫລ່ງຂອງຄວາມສ່ວາງແຫ່ງສິລທັມ ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສ່ວາງ ພຣະອົງໄດ້ສໍາແດງໃຫ້ຕົວຂອງພຣະອົງໃຫ້ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກແຈ່ມແຈ້ງໃນເຮືອງຄວາມດີແລະຄວາມບໍ່ມີສຸດ

3/2

2. ພຣະເຈົ້າຊົງທ່ຽງທັມ (1 ຢຣ 2:29) ຕາມກົດໝາຍແລ້ວ ຄວາມທ່ຽງທັມເປັນຄວາມຖືກຕ້ອງທັງລັກສະນະທໍາທີ່ແລະການກະທໍາ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ໃດທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເປັນຜູ້ທີ່ບັງເກີດຈາກພຣະເຈົ້າຜູ້ນັ້ນເຮັດຕາມຄວາມທ່ຽງທັມ ຫລືຮັກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຜູ້ນັ້ນກໍມາຈາກພຣະເຈົ້າ (1 ຢຣ 2:4, 3:8-10, 5:18) ທ່ານໂຢຣັນເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າທ່ຽງທັມ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ເຮັດບາບຜູ້ທີ່ເຮັດບາບກໍມາຈາກຄວາມຊົ່ວຫລືມານ

3/3

3/4

3. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຮັກ (1 ຢຣ 4:7-10) ຄວາມຮັກເປັນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສົມຄວນເປັນລັກສະນະຂອງມະນຸດທີ່ສົມຄວນມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະເພື່ອມະນຸດດ້ວຍກັນ ຄວາມຮັກນີ້ເປັນຄວາມຮັກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກເຮົາກ່ອນ ແລະຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາເພື່ອເປັນທາງຊົງຍົກຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແບບຢ່າງແລະແຫລ່ງຕົ້ນກຳເນີດ ໃຫ້ກັບເຮົາຜູ້ເປັນລູກຂອງພຣະອົງ ດັ່ງຕົວຢ່າງຕາຕລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້

ແຫລ່ງແຫ່ງຄວາມຮັກ	ຜົນຂອງຄວາມຮັກ
1. ພຣະເຈົ້າເປັນແບບຢ່າງຂອງຄວາມຮັກ (1 ຢຣ 4:8, 16)	1. ເຮົາເປັນແບບຢ່າງສະທ້ອນຄວາມຮັກແກ່ໂລກ (1 ຢຣ 4:7)
2. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຄວາມຮັກ (1 ຢຣ 4:19)	2. ເຮົາຮັກພຣະເຈົ້າ ບໍ່ມີຄວາມຍ້ານ ແລະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ (1 ຢຣ 4:18, 19, 5:3)
3. ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາ (1 ຢຣ 4:9, 10)	3. ເຮົາກໍຕ້ອງຍອມເສຍສະຫຼຸບສິນບັດເພື່ອຜູ້ອື່ນຄືກັນ (1 ຢຣ 3:17, 4:11)
4. ພຣະຄຣິສໄດ້ເສຍສະຫຼຸບຂີ້ວິດຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາ (1 ຢຣ 3:16)	4. ເຮົາກໍສົມຄວນສະຫຼຸບຂີ້ວິດເພື່ອຜູ້ອື່ນຄືກັນ (1 ຢຣ 3:16)

4. ພຣະເຈົ້າເປັນຊີວິດ (1 ຢຣ 5:20) ພຣະເຈົ້າເປັນຕົ້ນກຳເນີດຂອງຊີວິດ ແລະໄດ້ຊົງປະທານຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທາງພຣະເຢຊູ (1 ຢຣ 4:9, 5:11-12) ຊີວິດອັນຕອດໄປເປັນນິດເປັນຊີວິດທີ່ມີຄຸນພາບແລະມີຄຸນຄ່າຫລາຍ ເປັນຊີວິດທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນຊີວິດທີ່ເຮົາຢູ່ຮ່ວມກັບພຣະອົງຕອດໄປ

3/5

ພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບຕົ້ນມີຄຳສອນທີ່ຍິ່ງໃຫຮູ້ເຮືອງພຣະເຢຊູຄຣິສຕັ້ງນີ້

4/1

1. ພຣະເຢຊູຄຣິສພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກປຸົມການ [ຕົ້ນເດີມ] (1 ຢຣ 1:1, 2:14) ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ຜະເຊີນກັບພຣະເຢຊູຄຣິສ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຜະເຊີນກັບນິຣັນດອນ (eternal, ຫລືອະມະຕະ)

2. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ຢຣ 4:15, 5:5) ສັມພັນທະພາບຂອງພຣະເຢຊູທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະຫາສິ່ງໃດມາປຽບທຽບບໍ່ໄດ້ ພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກ ແລະເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ມະນຸດຊາດ

3. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິສ [ພຣະເມຊີຢາ] (1 ຢຣ 2:22, 5:1) ຄວາມເຊື່ອນີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນຍິ່ງ ຄວາມເຊື່ອນີ້ແມ່ນເປັນທັສະນະຄວາມຄິດທີ່ແຄບ ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ແຈ່ມແຈ້ງ ແລະເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນຄວາມເຊື່ອ ເພາະວ່າຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູຕັ້ງແຕ່ປຸົມການແລະການເປັນ

316

ພຣະບຸດເປັນສິ່ງສໍາຄັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເປັນຢູ່ອັນຕະລອດໄປເປັນນິດຂອງພຣະອົງ ການທີ່ພຣະເຢຊູ
ເປັນພຣະຄຣິສຕະແດງເຖິງຄວາມສັມພັນທີ່ພຣະອົງມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບປັດສາດອິສະຣາເອລ ທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນ
ເຖິງແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ດໍາເນີນຕໍ່ເນື່ອງໃນກິດການຕ່າງ ໆ ການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເຢຊູ
ເປັນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງເລືອກສັນໄວ້ ດັ່ງນັ້ນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ກ່ຽວພັນ
ກັບແຜນການແລະພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ອາດິດ ປັດຈຸບັນ ແລະໃນອະນາຄົດ

4. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນມະນຸດທີ່ແທ້ຈິງ ການປະຕິເສດການບັງເກີດເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງ ເປັນ
ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກວິນຍານທີ່ຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິສ (1 ຢຣ 4:2, 3) ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ເປັນພະຍານວ່າ
ພຣະເຢຊູບັງເກີດເປັນມະນຸດແທ້ຈິງ ຕົວຂອງທ່ານເອງໄດ້ຮູ້ຈັກແລະຈັບຕ້ອງສັມພັດດ້ວຍມື (1 ຢຣ 1:
1, 3) ເຮົາຈະຫາປະຈັກພະຍານໃດທີ່ໜ້າແນ່ນອນກວ່ານີ້ອີກບໍ່ໄດ້ ພຣະເຢຊູເປັນມະນຸດແທ້ແລະໄດ້ຮັບ
ຄວາມທຸຍທໍຣະມານເພື່ອມະນຸດ ດ້ວຍພຣະໂລຫິດ (1 ຢຣ 5:6) ແລະພຣະອົງຍັງສະເລ່ຍຊີວິດເພື່ອມະນຸດ
ອີກດ້ວຍ (1 ຢຣ 3:16)

ການບາລັງ

5. ການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ການບັງເກີດເປັນມະນຸດຂອງພຣະອົງ ຊີວິດຂອງພຣະອົງ
ການຕາຍຂອງພຣະອົງ ການເປັນຂັ້ນຈາກຄວາມຕາຍ ແລະການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຖານ ທັງໝົດນີ້ເພື່ອກໍາຈັດ
ບາບຂອງມະນຸດໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ໂດຍພຣະອົງເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີບາບ (1 ຢຣ 3:5) ເພື່ອມະນຸດຜູ້ເປັນຄົນ
ບາບບໍ່ສາມາດອວດຕົວໄດ້ (1 ຢຣ 1:8-10) ດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຜູ້ບໍ່ມີບາບໄດ້ຊໍາຮະ ເພື່ອຍົກເອົາຜິດ
ບາບໄປເສຍ (1 ຢຣ 3:5) ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູມີຄວາມໝາຍຕໍ່ມະນຸດດັ່ງນີ້

ກ. ພຣະເຢຊູເປັນທະນາຍຄວາມ (advocate ຫລືຜູ້ທູລຂໍ) ຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະບິດາ (1 ຢຣ
2:1) ທະນາຍຄວາມເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອ ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຕ່າງ
ໜ້າຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ມີບາບແກ້ຄວາມຂອງຜູ້ມີບາບ

ຂ. ພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຮັບໂຫດຜິດບາບແທນເຮົາ (expiation ຫລືຜູ້ລຶບລ້າງພຣະອາຊຍາ)
ຄໍານີ້ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ໃຊ້ສອງເທື່ອ (1 ຢຣ 2:2, 4:10) ເພື່ອມະນຸດຜິດບາບ ສັມພັນທະພາບຂອງ
ມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າກໍຂາດລົງ ຜູ້ທີ່ຮັບໂຫດຜິດບາບແທນເປັນຜູ້ທີ່ເສຍສະເລ່ຍໃຫ້ສັມພັນທະພາບກັບຄືນ
ມາໃຫມ່ ເຮັດໃຫ້ມະນຸດກັບຄືນເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນກັບພຣະເຈົ້າອີກເທື່ອນຶ່ງ ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້
ມະນຸດກັບຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ ໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງຊໍາຮະໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຈາກຜິດບາບໝົດສິ້ນ
(1 ຢຣ 1:7)

ຄ. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ເຮັດມະນຸດໃຫ້ຮອດພື້ນຂອງໂລກ (Saviour, 1 ຢຣ 4:14)
ການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມສໍາຄັນຮວມຢູ່ທີ່ "ພຣະບິດາໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດມາເປັນຜູ້ເຮັດມະນຸດ
ໂລກໃຫ້ຮອດພື້ນ" ການທີ່ມະນຸດຕັ້ງຕົ້ນມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ກໍເພາະພຣະອົງສົ່ງພຣະບຸດຂອງ
ພຣະອົງເພື່ອເປັນພຣະຜູ້ເຮັດໃຫ້ຮອດພື້ນ

ຂໍ້ພິສູດຄຣິສຕຽນແທ້

ເນື່ອງຈາກຄຣູສອນປອມຈຳນວນຫລາຍທີ່ອ້າງຕົວວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ ແລ້ວສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍໃນ
ການໃຫ້ຄວາມຄິດເຫັນຕ່າງ ໆ ທາງຄວາມເຊື່ອ ອັນເປັນເຫດໃຫ້ຄຣິສັກກະກົດຄວາມວຸ້ນວາຍ ດ້ວຍ
ເຫດນີ້ທ່ານໂຢຮັນຈິງໄດ້ມີຂໍ້ສະເໜີໃຫ້ຮູ້ຈັກສັງເກດວິນຍານດູວ່າ ຜູ້ໃດເປັນຄຣິສຕຽນແທ້ ແລະເປັນພີ່ນ້ອງ
ໃນພຣະຄຣິສຕ໌ແທ້ຈິງ ທ່ານໂຢຮັນມັກຈະໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດໂດຍຄວາມເວົ້າຂອງທ່ານທີ່ວ່າ "ໃນຂັ້ນແຫລະ
ເຮົາທັງຫລາຍຄົງສັງເກດໄດ້ວ່າ... "ດັ່ງນີ້ແຫລະ ຈິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ..." ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກສັງເກດ
ດູຄົນທັງໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມປະພຶດ ບໍ່ແມ່ນມີຄວາມເຊື່ອພຽງແຕ່ຄວາມເວົ້າເທົ່ານັ້ນ (1 ຢຣ
2:3,5, 3:10, 16, 24, 5:2) ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ສະເໜີຂໍ້ພິສູດ 5 ປະການ ໃນການພິສູດ
ເບິ່ງດູວ່າ ຜູ້ໃດເປັນຄຣິສຕຽນຈິງ ດັ່ງນີ້

1. ພິສູດຖືງຄວາມເຊື່ອຟັງໂດຍການປະພຶດ (obedience, 1 ຢຣ 2:3-6, 3:10, 5:2) ໃນຂະນະທີ່ພວກນອສຕີຄກຳລັງເຜີຍແຜ່ຂ້າມມາໃນກຸ່ມຄຣິສັກ ພວກນີ້ບໍ່ໄດ້ຖືວ່າເຮືອງບາບເປັນ
ເຮືອງຮ້າຍແຮງ ນອກຈາກນັ້ນກໍຍັງມີຄຣິສຕຽນປັນຄວາມເຊື່ອ ພວກເຂົາເອົາພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະ
ເຈົ້າໃຊ້ອ້າງໃນການເຮັດບາບ ໂດຍບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດດ້ານຄວາມປະພຶດ ພວກນີ້ໄດ້ອ້າງຕົວວ່າມີຄວາມ
ຮູ້ພິເສດໃນພຣະເຈົ້າ ທ່ານໂຢຮັນເຫັນວ່າຄົນແນວນີ້ ທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງໃນການປະພຶດຕາມບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າຕົວະ ເພາະຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາບໍ່ຖືກຕ້ອງແລະບໍ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ຟັງພຣະເຈົ້າຍອມພິສູດໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮັກໂດຍການປະຕິບັດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ຖ້າເຂົາບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງໃນ
ການປະພຶດຕາມບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາກໍບໍ່ມີຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງ

2. ພິສູດຖືງຄວາມເຕັມໃຈໃນການຍິນຍອມຮັບຟັງຄວາມຈິງແລະຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ
(1 ຢຣ 4:5, 6) ສາເຫດທີ່ພວກນອສຕີຄບໍ່ສາມາດຮັບຟັງຂ່າວປະເສີດໄດ້ ເພາະພວກເຂົາອ້າງ
ວ່າມີຂ່າວປະເສີດທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຮັບມາເປັນພິເສດ ອັນເປັນຂ່າວປະເສີດໃຫມ່ຂອງພວກເຂົາ ຜູ້ທີ່ເປັນ
ຄຣິສຕຽນທີ່ແທ້ຈິງ ຈະບໍ່ສະແດງຕົວວ່າຮູ້ດີແລະຮູ້ຫລາຍໄປກວ່າຂ່າວປະເສີດທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກພຣະເຈົ້າ
ທາງພຣະເຢຊູຄຣິສ ທ່ານໂຢຮັນເຫັນວ່າ ຜູ້ທີ່ຍິນຍອມຮັບຟັງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ
ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຍິນຍອມຮັບຟັງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຮັນ
ໄດ້ໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແຈ້ງຂະຫວ່າງຄຣິສຕຽນຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິສ ກັບຜູ້ຢູ່ຝ່າຍໂລກທີ່ດຳ
ເນີນຊີວິດຕາມຝ່າຍໂລກ (1 ຢຣ 2:15-17, 3:1, 13, 4:5-6, 5:4-5, 5:19) ຜູ້ທີ່ເປັນ
ຄຣິສຕຽນຄວນຍິນຍອມຮັບຟັງແລະພິຈາຣະນາດູແລະດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະເຢຊູຄຣິສ

3. ພິສູດຖືງຄວາມຮັກແທ້ (1 ຢຣ 2:11, 3:14-18, 4:7-12) ເນື່ອງຈາກຄວາມຮູ້
ພິເສດທີ່ພວກນອກຕິຄເຊື່ອ ເຮັດໃຫ້ເຂົາມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພວກເຂົາມີຫລັກຄຳສອນສູງກວ່າຜູ້ອື່ນ ແຕ່ສິນທັມ
ຄວາມປະພຶດຂອງເຂົາຕໍ່າຂ້າ ຂາດຄວາມຮັກແລະຊັງຜູ້ອື່ນ ໂຢຮັນເຫັນວ່າ ຜູ້ທີ່ຊົງພີ່ນ້ອງຂອງຕົນກໍຢູ່ໃນ
ຄວາມມືດແລະຍ່າງໄປໃນຄວາມມືດ ແລ້ວບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າໄປໃສ ເພາະຄວາມມືດເຮັດໃຫ້ຕາຂອງເຂົາບອດ
ເສັຽແລ້ວ ສິ່ງທີ່ຈະພິສູດຄວາມເປັນຄຣິສຕຽນຄື ເຮົາຍອມໃຫ້ຊີວິດເກົ່າຕາຍກັບພຣະຄຣິສແລະມີຊີວິດໃຫມ່
ດ້ວຍຄວາມຮັກໃນພີ່ນ້ອງ ຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄວນເປັນແບບຢ່າງຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພີ່ນ້ອງຂອງ

ຕົນ ຜູ້ທີ່ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຮັກກໍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລະບັງເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ ຄວາມຮັກແທ້ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່
ກັບຄວາມເວົ້າອັນຫອມຫວານແລະອາຣົມທີ່ອ່ອນໄຫວ ຖ້າເຮົາຖືວ່າມີຄຸນຄວາມດີໃນໂລກນີ້ແລ້ວ ດັ່ງເປັນ
ພິນ້ອງຂອງຕົນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກແລະເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ນັ້ນໄດ້ພິສູດແລ້ວວ່າ ຄວາມຮັກ
ຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນຜູ້ນັ້ນເລີຍ "ລູກນ້ອຍທັງຫຼາຍເອີຍ ຢ່າໃຫ້ເຮົາຮັກດ້ວຍຄວາມເວົ້າແລະດ້ວຍ
ປາກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈົ່ງສະແດງຄວາມຮັກອັນແທ້ຈິງດ້ວຍການກະທຳ" (1 ຢຣ 3:18)

3/10

4. ພິສູດວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດຊົງສະຖິດຢູ່ດ້ວຍ (1 ຢຣ 3:24, 4:13) ການທີ່ພຣະວິນຍານ
ບໍ່ສຸດຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ໃດ ບໍ່ແມ່ນວ່າຜູ້ນັ້ນຈະມີຄວາມປະພຶດຫລືການກະທຳທີ່ຜິດທັມດາສາມັນ ການທີ່ພຣະ
ວິນຍານບໍ່ສຸດສະຖິດຢູ່ນຳຄຣິສຕຽນ ເປັນການນຳຜູ້ເຊື່ອທີ່ຮັບຄວາມຮອດພື້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໃຫ້ເກີດມີ
ຊີວິດໃໝ່ ແລະຮູ້ຈັກການດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍນິດເດດອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດ ຕາມພຣະບັນຍັດທີ່
ພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໄດ້ສັ່ງໄວ້ຫລືຕາມແບບຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ໄດ້ເຮັດໄວ້ ພຣະວິນຍານບໍ່ສຸດເປັນເພື່ອນ
ໃຈທີ່ເລົ່າໂລມໃຫ້ເຮົາໃຫ້ຮູ້ຂຶ້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌

5. ພິສູດຖືງຄວາມເຊື່ອທີ່ຖືກຕ້ອງໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ ຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ເປັນແກ່ນ
ສຳຄັນແລະພື້ນຖານຂອງຫລັກຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຍ່ອມນຳພາໃຫ້ພຣະຄຸນ
ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ກະທຳເພື່ອເຮົາທາງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ຈິດຈາງ ຫລັກຂໍ້ເຊື່ອຂອງຄຣິສ໌
ຕຽນກໍຈະບໍ່ແຕກຕ່າງກັບສາສນາອື່ນ ໆ ທີ່ຈິງແລ້ວຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນໃນພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ ບໍ່ແມ່ນ
ເປັນພຽງແນວຄວາມຄິດ ຫລືຫລັກປຣັຊຍາທີ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຄິດຂອງມະນຸດ ແຕ່ເປັນຄວາມຈິງທີ່ເກີດ
ຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໄດ້ມີພຣະຄຸນຕໍ່ມະນຸດທີ່ພຣະອົງຊົງສ້າງໂດຍການປະທານພຣະເຢຊູ
ຄຣິສ໌ເພື່ອພວກເຮົາ ດັ່ງນັ້ນການຍິນຍອມເຊື່ອຟັງຈິ່ງເປັນກະແຈໄຂດອກສຳຄັນ ຫລາຍກວ່າການພຍາ
ຍາມຊອກຫາເຫດຜົນດ້ວຍມັນສມອງອັນຈຳກັດຂອງມະນຸດ ການເປັນຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ເປັນຈິງ ດັ່ງ
ທີ່ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຍິນຢັນປະສົບການທີ່ທ່ານໄດ້ດຳເນີນຊີວິດໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ຢູ່ໃນໂລກນີ້ (1 ຢຣ
1:1, 3) ເຮົາຈິ່ງບໍ່ຄວນສົງສັຍເຫມືອນກັບພວກນອສຕິດ ທ່ານໂຢຣັນເຮັດນັ້ນວ່າຄຣິສຕຽນຄວນມີຄວາມ
ເຊື່ອໃນຊີວິດແລະຄວາມເປັນຢູ່ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ ດັ່ງນີ້

- (1) ຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
(1 ຢຣ 4:15)
- (2) ຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດແທ້ຈິງ
ມີເລືອດແລະເນື້ອ ຢ່າງມະນຸດຈິງ ໆ (1 ຢຣ 4:2) ພຣະວິນຍານຊົງເປັນພຍານດ້ວຍ
(1 ຢຣ 5:6-8)
- (3) ຜູ້ທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິສ໌ (1 ຢຣ 2:22)
ຄິດເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງພຣະສັນຍາໄວ້ ໄດ້ສະເດັດມາຕາມແຜນການແລະ
ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ນຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງສຳເລັດ

ຈົ່ງເວົ້າສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂໍ້ສາມ & ສີ່

ດຈັດ. ພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ສອງແລະສາມ

ຕັ້ງແຕ່ເດີມມາຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນຖືວ່າພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ນຶ່ງ ສອງແລະສາມ ກັບພຣະທັມ ຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນເປັນຜູ້ຂຽນຄົນດຽວກັນ ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິປັດຈຸດບັນເທົາດ້ວຍໃນຂໍ້ນີ້ເພາະວ່າ ພາສາທີ່ໃຊ້ແລະເນື້ອຫາຄວາມຄິດໃນຫລັກຂໍ້ເຊື່ອມີລັກສະນະແນວດຽວກັນ

ວິທີທັກທາຍຂອງຜູ້ຂຽນພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ສອງແລະສາມສະແດງວ່າເປັນຜູ້ເຮົາແກ່ (Elder) ຫລືຜູ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ ນັກສຶກສາພຣະຄົມພິສ່ວນຫລາຍເຫັນວ່າ ຜູ້ຂຽນເປັນຜູ້ອາວຸໂສທີ່ແກ່ເຮົາ ຫລາຍກວ່າຈະເປັນຕໍາແໜ່ງ "ເຮົາແກ່" ໃນຄຣິສຕຽນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນພາຍຫລັງ ຜູ້ຂຽນຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ ຄຣິສຕຽນໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບນັບຖື ຄຳຕັກເຕືອນຕ່າງ ໆ ຂຽນໃນລັກສະນະພໍ້ກັບລູກ ແລະຄົນສ່ວນຫລາຍ ເຊື່ອວ່າເປັນທ່ານໂຢຣັນອັດສາວິກເປັນຜູ້ຂຽນ ມີເຮືອງເກົ່າແກ່ຈາກທ່ານເຈີໂຣມ (Jerome) ຊຶ່ງ ເປັນເຮືອງທີ່ສັນນິທະຍາຄວາມຈິງນີ້ ທ່ານເຈີໂຣມບອກວ່າ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ແກ່ເຮົາແລ້ວ ເປັນຄົນຈ່ອຍ ແຕ່ວ່າທ່ານຍັງໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຈາກຄຣິສຕຽນໃນເມືອງເອເຟໂຊ ພວກເຂົາຂໍໃຫ້ທ່ານໂຢຣັນເປັນສະໜາ ທ່ານ ກໍມັກຈະມີຄຳເຫສນາວ່າ "ລູກນ້ອຍທັງຫລາຍເອີຍ ຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນເຮົາ" ຜູ້ຄົນກໍຂໍຮ້ອງໃຫ້ທ່ານ ເລົ່າເຮືອງກ່ຽວກັນເຮືອງຂອງພຣະເຊຍຄຣິສຕຽນໃຫ້ຟັງເຕີມອີກ ທ່ານກໍຕອບພວກເຂົາວ່າ "ລູກນ້ອຍທັງ ຫລາຍເອີຍ ຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນເຮົາ ນີ້ຄືພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ເທົ່ານີ້ກໍພຽງພໍ" ການທີ່ທ່ານໂຢຣັນ ໃຫ້ຄຳຕອບເຊັ່ນນີ້ສະແດງວ່າພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຊຍພຽງພໍແລ້ວ ບໍ່ຕ້ອງກ່າວເຖິງເຮືອງອື່ນ ໆ ອີກ ເຮືອງນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ຍິນຍັນວ່າ ທ່ານໂຢຣັນເປັນຜູ້ທີ່ແກ່ເຮົາທີ່ຄຣິສຕຽນຍັງໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບ ແລະຄຳເຫສນາ ຂອງທ່ານໃຫ້ຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນຍັງແນ່ນອນ ຄືກັບທີ່ທ່ານຂຽນໃນພຣະທັມຈິດຫມາຍຂອງທ່ານທັງສາມສະບັບ

ຜູ້ຮັບຈິດຫມາຍຫລືຜູ້ອ່ານພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບສອງບໍ່ຄືກັບສະບັບທີ່ນຶ່ງ ສະບັບທີ່ນຶ່ງນັ້ນ ຂຽນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອ່ານໃນຄຣິສຕຽນທົ່ວໄປ ສ່ວນສະບັບທີ່ສອງຂຽນໄປເຖິງ "ທ່ານຍິງທີ່ຊຶ່ງເລືອກໄວ້ກັບລູກ ຂອງທ່ານ" (2 ຢຣ 1) ຄຳວ່າ "ທ່ານຍິງ" ອາດເປັນຜູ້ທີ່ທ່ານໂຢຣັນຮູ້ຈັກເປັນຢ່າງດີ ຫລືອາດຈະ ຫມາຍເຖິງກອງປະຊຸມຄຣິສຕຽນທີ່ຮວມກັນເປັນຄຣິສຕຽນ ຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນພິເສດຕໍ່ທ່ານ ຕອນທ້າຍຂອງ ພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ສອງກ່າວເຖິງ "ບັນດາລູກສາວຂອງທ່ານທີ່ຊຶ່ງເລືອກໄວ້ນັ້ນ" (2 ຢຣ 13) ເຊື່ອວ່າຫມາຍເຖິງຄຣິສຕຽນຫລືກອງປະຊຸມອີກແຫ່ງນຶ່ງ ທີ່ສົ່ງຄວາມຄິດເຖິງມາພ້ອມກັບຈິດຫມາຍ ສະບັບນີ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮັກແພງຄຣິສຕຽນທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນຈົນກາຍເປັນ "ຄອບຄົວ" ໃນໂລກກວ້າງ

ຫົວໃຈຂອງພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ສອງຢູ່ໃນຂໍ້ 5 "ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊີນທ່ານໃຫ້ເຮົາທັງ ຫລາຍຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ບໍ່ແມ່ນເຫມືອນກັບວ່າເຮົາໄດ້ຂຽນຂໍ້ບັນຍັດໃຫມ່ມາຍັງທ່ານ ແຕ່ເປັນຂໍ້ບັນຍັດ ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ມີມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເດີມ" ຖ້າເຮົາສັງເກດເບິ່ງກໍຈະເຫັນໄດ້ວ່າຂໍ້ຄວາມນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ທ່ານ ໂຢຣັນໄດ້ກ່າວຊ້າຫລາຍ ໆ ເຮົາ ແລະເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຂອງພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບນຶ່ງ ແລະ ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດໂຢຣັນດ້ວຍ (ສຶກສາທຽບເບິ່ງ 1 ຢຣ 3:23, 4:7, 21, ຢຣ 15:12)

ເມື່ອເຮົາໄດ້ອ່ານພຣະທັມຈິດຫມາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ສອງແລ້ວ ເຮົາຈະຮູ້ຈັກວ່າພຣະທັມເຫລົ່ານີ້ ເປັນຂໍ້ສລຸບຂອງຈິດຫມາຍສະບັບທີ່ນຶ່ງ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ທຽບໃຈໃຫ້ຮັກສາຄວາມເຊື່ອແທ້ຈິງໄວ້ (ສຶກສາ 2 ຢຣ 4 ທຽບກັບ 1 ຢຣ 2:21-23) ທ່ານໂຢຣັນຍັງໄດ້ຕັກເຕືອນພວກຄຣຸສອນປອມ ຫລື ຜູ້ລອກ

ລວງ "ຈຳນວນຫລາຍໄດ້ອອກໄປໃນໂລກກວ້າງແລ້ວ ຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຄຣິສໄດ້ສະເດັດ
ລົງມາຮັບຊາດເປັນມະນຸດ" (ສິກສາ 2 ຢຣ 7 ທຽບກັບ 1 ຢຣ 4:2) ຈະເຫັນໄດ້ຄືກວ່າພວກນີ້ເປັນ
ພວກດຽວກັບລັດທິໂດເຊທິສ" (Docetism) ທີ່ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ 1 ຢຣ 2:18-27 ພວກ
ໂດເຊທິສນີ້ ມີຄວາມເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ມີເນື້ອໜັງມັງສາເປັນເລືອດເນື້ອ ພຣະເຢຊູດູດໝົອນມະນຸດ
ການທີ່ພວກເຂົາເຫັນເຊັ່ນນີ້ ເພາະມີຄວາມຄິດວ່າຮ່າງກາຍຫລືສັງຂານໝົດທັງໂລກເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ
ທ່ານໂຢຣັນມີຄວາມຫວັງວ່າຄຣິສຕຽນຈະ "ດຳຮົງ" (abide ໝາຍຄວາມວ່າ ຕັ້ງໜັ້ນຢູ່) ຫລືຕັ້ງ
ໜັ້ນຢູ່ໃນພຣະໂອວາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ (ສິກສາ 2 ຢຣ 9 ທຽບກັບ 1 ຢຣ 2:
27-28, 3:24, 4:15)

ໃນຂໍ້ 1 ຢຣ 10, 11 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາຂອງຄຣິສັກໃນເວລານັ້ນທີ່ມີຕົ້ນກະທຳທີ່
ທ່ອງທຽວໄປເຫສນາຍັງເມືອງຕ່າງ ໆ ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ເຕືອນໃຫ້ເບິ່ງໃຫ້ຄັກກ່ອນ ວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອຢ່າງຖືກຕ້ອງບໍ່ ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ໄດ້ຖືພຣະໂອວາດຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ສອນໄວ້ "ຢ່າຮັບຜູ້ນັ້ນໄວ້ໃນເຮືອນແລະ
ຢ່າສະແດງຄວາມຄຳນັບຕໍ່ຜູ້ນັ້ນ" (1 ຢຣ 11) ເຮືອງກ່ຽວກັບ "ນັກເຫສທີ່ທ່ອງທຽວໄປ" ຫລື "ນັກ
ເຫສພະເນຈອນ" ເຮືອງນີ້ຈະໄດ້ກ່າວເພີ່ມເຕີມໃນຕອນຕໍ່ໄປໃນຈົດໝາຍພຣະທັມໂຢຣັນສະບັບທີ່ສາມ

ພຣະທັມຈົດໝາຍໂຢຣັນສະບັບທີ່ສາມກ່ຽວກັບບັນຫາຜູ້ນຳທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນຄຣິສັກສ໌ມັຍນັ້ນ ອັນ
ເປັນຈົດໝາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຫລັກຖານໃນການສິກສາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສຖານການຂອງຄຣິສັກທີ່
ກຳລັງເລີ່ມກໍ່ຕົວຂຶ້ນໃນຄຣິສັກຕ່າງ ໆ ຣະຍະເວລານີ້ເປັນສ໌ມັຍຫລັງສຸດຂອງພວກອັດສາວິກ ເມື່ອເກີດ
ມີຄຣິສັກຂຶ້ນກໍຈະຕ້ອງມີຜູ້ນຳແລະຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະກໍມີບັນຫາໃໝ່ເກີດຂຶ້ນຕາມມາໂດຍ
ທີ່ຜູ້ກ່ຽວບໍ່ໄດ້ຄິດເຖິງມາກ່ອນ ຜູ້ນຳເລີ່ມແຮກຂອງຄຣິສັກໃນສ໌ມັຍນັ້ນມີຢູ່ສອງປະເພດ ພວກທີ່ນຶ່ງເປັນ
ພວກຜູ້ນຳທີ່ຢູ່ປະຈຳທີ່ ໄດ້ແກ່ ສິດຍາພິບາລແລະຜູ້ບວຣະບັດ (ຫລືເຖົ້າແກ່) ຂອງຄຣິສັກປະຈຳທ້ອງຖິ່ນ
ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຢູ່ໃນຄຣິສັກຂອງຕົນເອງ ຄືກັບຄຣິສັກໃນປັດຈຸບັນ ສ່ວນອີກພວກນຶ່ງເປັນພວກ
ຜູ້ສົ່ງຂ່າວຂອງຄຣິສັກ (messengers ເປັນພວກທີ່ນຳຂ່າວສານຂອງຄຣິສັກໄປຍັງຄຣິສັກອື່ນ) ພວກ
ນີ້ຄືກັບຕົວແທນຂອງຄຣິສັກ ທີ່ເດີນທາງຫລືພະເນຈອນໄປຍັງເມືອງຕ່າງ ໂດຍເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຕ່າງ
ໜ້າຂອງຄຣິສັກ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອການປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດແລະການສອນພຣະຄໍມພິ ຄືກັບທ່ານໂຢ
ໂລທີ່ຄຣິສັກອັນຕິໂອກເຊັຽໄດ້ສົ່ງທ່ານກັບຄືນອີ່ນ ໆ ອອກໄປປ່າວປະກາດແລະສິດສອນພຣະຄໍມຂອງພຣະ
ເຈົ້າ ບາງເທື່ອເຂົາຈະເອີ້ນພວກນີ້ວ່າ "ນັກເຫສພະເນຈອນ" ເພາະພວກນີ້ບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ນຶ່ງທີ່ໃດເປັນປະ
ຈຳ ເຂົາເດີນທາງຈາກເມືອງນຶ່ງໄປຕໍ່ຍັງອີກເມືອງນຶ່ງ ແລະໄດ້ພັກຢູ່ກັບພິນ້ອງຄຣິສຕຽນໃນເມືອງ
ຕ່າງ ໆ ທີ່ເດີນທາງໄປເຖິງ ຜູ້ເປັນເຈົ້າພາບກໍໃຫ້ການຕ້ອນຮັບການຢູ່ການກິນຢ່າງດີໂດຍບໍ່ໄດ້ຮຽກຮ້ອງ
ສິ່ງນຶ່ງອັນໃດຕອບແທນ ດັ່ງນັ້ນການຮັບຕ້ອນກໍເກີດເປັນບັນຫາຂຶ້ນ ເພາະບາງຄົນໄດ້ພັກຢູ່ນຳນານຈົນເກີນ
ໄປຈົນກາຍມາເປັນພາຣະ ມີເອກກະສານທີ່ເປັນຫລັກຖານທາງປວັດສາດສະບັບນຶ່ງໄດ້ຂຽນເຖິງບັນຫາອັນ
ນີ້ ພ້ອມທັງໄດ້ກຳໜົດກົດຮະບຽບໃນການແກ້ບັນຫານີ້ ເອກກະສານນີ້ເອີ້ນວ່າ "ຄຳສອນຂອງອັດສາວິກ
ທັງສິບສອງຄົນ" ຂໍຄວາມຕອນນຶ່ງມີດັ່ງນີ້

ທຸກທ່ານທີ່ມາຢາມທ່ານໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທ່ານຈະຕ້ອງໃຫ້ການຕ້ອນ
ຮັບ ຫລັງຈາກນັ້ນທ່ານຕ້ອງທຳການທົດສອບເຂົາ ເພື່ອໄດ້ຮູ້ຈັກເຂົາວ່າຜູ້ນັ້ນມີຄວາມພາຍໃນທີ່ຖືກ
ຕ້ອງຫລີບ ຖ້າຜູ້ທ່ອງທຽວມາຢາມທ່ານ ຂໍໃຫ້ຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງທີ່ສຸດທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້ ແຕ່ວ່າບໍ່
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນພັກຢູ່ກັບທ່ານກາຍສອງມື ຖ້າມີເຫດຈຳເປັນກໍບໍ່ໃຫ້ກາຍສາມມື ຖ້າເຂົາຕ້ອງການຕັ້ງ

ຕົວຢ່າງນຳທ່ານ ແລະເຂົາມີຜົນອາຊີບແລ້ວກໍໃຫ້ເຮັດການເພື່ອການຄອງຊົນຂອງເຂົາເອງ ຖ້າເຂົາ
 ບໍ່ຮູ້ຈັກທຳການຄ້າ ຂໍໃຫ້ທ່ານມີການພິຈາລະນາຕັດສິນໃຈເຮັດສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຈະຢູ່
 ນຳທ່ານຢ່າງເປັນຄວາມສະດວກໄດ້ ໂດຍທີ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຂີ້ຄ້ານ ຖ້າເຂົາປະຕິເສດທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມ
 ເຂົາກໍເປັນຜູ້ທີ່ຄ້າຂາຍພຣະຄຣິສ ທ່ານຕ້ອງທຳການປ້ອງກັນຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກຄົນເຫຼົ່ານີ້ [ແປຈາກ
Didache 12:1-2 ຊຶ່ງທ່ານ Cyril Richardson ເປັນຜູ້ແປຈາກຕົ້ນສະບັບເດີມ ໃນ
 ໜັງສື *Early Christian Fathers* (New York: Macmillan, 1970) ໜ້າ
 177]

ເອກກະສານຕອນນີ້ ເປັນຄູ່ມືຄຳແນະນຳໃຫ້ຄຣິສັກຮັກຫລັກປະຕິບັດຕໍ່ບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຄຣິສ
 ຈັກ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດການຜິດຖຽງກັນ ເພື່ອໄດ້ຮູ້ຈັກເຮືອງເຫຼົ່ານີ້ ໃຫ້ຄຣິສັກຮະວັງຕົວຫລາຍຢ່າງ
 ຂຶ້ນ ບາງຄົນກໍບໍ່ຕ້ອງການທີ່ຈະຕ້ອນຮັບຜູ້ສີ່ຂ່າວຫລີນກະທຳສະພະເຈນຈອນອີກຕໍ່ໄປ ເພາະຢ້ານວ່າຈະເກີດບັນ
 ຫາໃນການຮັບຕ້ອນ ແລະຄິດວ່າມີບາງຄົນທີ່ສວຍໂອກາດຈາກການຮັບຕ້ອນ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ທີ່ພັກແລະ
 ອາຫານການກິນໂດຍບໍ່ຕ້ອງຕອບແທນສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ ການປະຕິເສດການຮັບຕ້ອນຜູ້ສີ່ຂ່າວນຳຄວາມເສັຽ
 ຈາກແກ່ນກະທຳທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ທ່ານໂຢຣັນຈຳເປັນຕ້ອງຂຽນຈົດໝາຍສະບັບທີ່ສາມນີ້ຂຶ້ນ
 ມາ ເພາະປາກົດວ່າມີຜູ້ສີ່ຂ່າວທີ່ໄປຈາກຄຣິສັກຕ່າງ ໆ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຄຣິສັກຈະເຮັດດ້ວຍຄວາມຈິງ
 ກໍໄດ້ຮັບການປະຕິເສດບໍ່ມີຜູ້ຮັບຕ້ອນ ທີ່ຈິງການທີ່ມີຜູ້ສີ່ຂ່າວເປັນຕົວແທນຂອງຄຣິສັກມາໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍ
 ເຫລືອກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຄຣິສຕຽນຍັງເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ໆ ການຈັດຕັ້ງຄຣິສັກ
 ຍັງມີຮູບແບບບໍ່ແນ່ນອນ ພຣະທັມສະບັບຕ່າງ ໆ ກໍຍັງບໍ່ໄດ້ແຜ່ຫລາຍ ຄຣິສັກກໍບໍ່ມີຫຼັງ ນອກຈາກ
 ຈົດໝາຍຂ່າວສານທີ່ສິ່ງໃຫ້ຄຣິສຕຽນໃນທີ່ອື່ນ ໆ ເພື່ອເປັນການຜູກພັນຄຣິສັກໃຫ້ຮີບໂຮມເຂົ້າເປັນປົກ
 ແຜ່ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ຈິ່ງໄດ້ສິ່ງຜູ້ສີ່ຂ່າວໃຫ້ທ່ອງທຽວໄປຊ່ວຍເຫລືອສາມາດໃຫ້ມີນ້ຳນຶ່ງ
 ໃຈດຽວກັນ ພຣະທັມຈົດໝາຍຕ່າງ ໆ ທີ່ຜູ້ນຳຄຣິສັກຂຽນອອກໄປກໍມີຈຸດມຸ່ງຫມາຍໃນລັກສະນະດຽວກັນ
 ຕົວຢ່າງການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານໂຢຣັນກໍແຈ້ງໃນເຮືອງນີ້ ການດຳເນີນວຽກການແນວນີ້ອາດຈະກາຍ
 ປ່ຽນໄປ ໃນເມື່ອຜູ້ຄົນພາກັນຮຽນແບບໂດຍທີ່ເຮັດໄປໂດຍບໍ່ມີນິມິດຫມາຍຊັດເຈນຈາກພຣະເຈົ້າ ໃນບາງ
 ກໍຣະນີອາດຈະມີພື້ນຖານຄວາມເຊື່ອບໍ່ເປັນແກ່ນສານແລະບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກໍຈະພາໃຫ້ຫລັກການປະຕິບັດຜິດພ້ຽນ
 ໄປຈາກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນວິທີການດຳເນີນງານຈິ່ງກາຍເປັນບັນຫາ ຫລືເປັນເຫດໃຫ້ຄຣິສ
 ຈັກເກີດການແຕກແຍກກັນ ຄວາມປະສົງຂອງທ່ານໂຢຣັນທີ່ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຢຸດຫລີ
 ງົດເວັ້ນຕ້ອນຮັບຜູ້ສີ່ຂ່າວ ແຕ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ມີສະຕິທີ່ຈະຮູ້ຈັກພິຈາລະນາ ຄືກັບພະໂຍບາຍຂອງເອກ
 ກະສານທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ

ທ່ານໂຢຣັນໄດ້ຂຽນພຣະທັມຈົດໝາຍຂອງທ່ານສະບັບທີ່ສາມເຖິງທ່ານຄາໂຍ (Gaius) ຜູ້ຊຶ່ງ
 ເປັນຜູ້ນຳຂອງຄຣິສັກນຶ່ງໃນເອເຊັຽນອຍ ທ່ານຂໍຮ້ອງໃຫ້ທ່ານຄາໂຍໃຫ້ການຕ້ອນຮັບທ່ານເດເດເມທິໂອ
 (Demetrius) ຜູ້ເປັນຜູ້ສີ່ຂ່າວຂອງທ່ານໂຢຣັນທີ່ທ່ອງທຽວມາ [ທ່ານເດເດເມທິໂອອາດເປັນຜູ້ຖືຈິດ
 ຫມາຍສະບັບນີ້ມານຳ ເພື່ອເປັນການແນະນຳຕົວຂອງທ່ານ] ເພາະວ່າມີຄົນໃນຄຣິສັກຊື່ ດີໂອເດເທຟ
 (Dioterphes) "ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງຕົວເປັນໃຫຼ່ຽວຫນຶ່ງ" (3 ຢຣ 9) ບໍ່ຍອມຮັບຕ້ອນເຮົາທັງ ໆ ທີ່ທ່ານ
 ເດເດເມທິໂອເປັນຜູ້ມາຈາກທ່ານໂຢຣັນ ແລ້ວຊ້າຍັງກົດກັນຄືນທັງຫລາຍທີ່ຢາກຮັບຕ້ອນທ່ານ ກັບທັງຕັດ
 ເຂົາອອກເສັຽຈາກຄຣິສັກ (3 ຢຣ 10) ທ່ານດີໂອເດເທຟຍັງບໍ່ສົນໃຈ ແລະປະຕິເສດໜັງສືທີ່ທ່ານ
 ໂຢຣັນໄດ້ຂຽນມາຍັງຄຣິສັກ (ອາດຈະເປັນພຣະທັມຈົດໝາຍສະບັບທີ່ນຶ່ງແລະສອງກໍໄດ້ 1 ຢຣ 9)

ທ່ານໂຢຣັນຕ້ອງການທີ່ຈະມາພົບພໍ້ກັບດິໂອເທດຟທີ່ປະຕິເສດທ່ານ (1 ຢຣ 10)

ທ່ານດິໂອເທດຟຄືຈະມີຄວາມຄິດວ່າ ການມີຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂັ້ມແຂງເປັນສິ່ງດີແລ້ວ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ນຳທີ່ອື່ນມາກ່ຽວຂ້ອງ ບາງເທື່ອທ່ານໂຢຣັນອາດມີແນວຄິດທີ່ສົງສັຍການຕັ້ງຕົວເປັນ ສັດຕູຂອງທ່ານເດໂອເທດຟວ່າ ອາດຈະເປັນດ້ວຍກັບຄຳສອນຂອງພວກຄຣູສອນປອມກໍເປັນໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານໂຢຣັນຈຶ່ງມີສຽງຕັກເຕືອນທຸກຝ່າຍໃນຄຣິສຕ໌ກວ່າ "ທ່ານທີ່ຮັກເອີຍ ຢ່າເອົາການຊົ່ວຮ້າຍເປັນແບບ ຢ່າງ ແຕ່ຈຶ່ງເອົາການດີງາມ ຜູ້ທີ່ເຮັດການດີກໍເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຮັດການຊົ່ວກໍບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະ ເຈົ້າ" (1 ຢຣ 11) ທ່ານໂຢຣັນຢາກໃຫ້ຄວາມຈົ່ງຮັກພໍ້ກັບດິໂອເທດຟສຳລັບຄຣິສຕ໌ຢູ່ ທັງໃຫ້ມີຄວາມຮັກ ເພື່ອນຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນ ແລະໃຫ້ມີການດຳເນີນຊີວິດຄຣິສຕຽນຢ່າງສມໍ່າສະເໝີ ອັນເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງ ສາວິກແທ້

ແປດ. ຄົວເຮືອນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພຣະເຈົ້າ

ຈິດໝາຍທັງສາມສະບັບຂອງທ່ານໂຢຣັນມີໃຈຄວາມກົງກັນ ຄື "ຄວາມສາມັກຄີທັມ" ເຮົາທັງ ຫລາຍເຂົ້າຮ່ວມສາມັກຄີທັມກັບພຣະເຈົ້າພຣະບິດາໂດຍທາງພຣະເປຊູຄຣິສ(1 ຢຣ 1:3) ເປັນໂອກາສ ຂອງເຮົາທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ກັບພຣະອົງ ເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະອົງແລະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງ ດ້ວຍ ການນັມສການແລະດ້ວຍຊີວິດ

ເຮົາຮ່ວມສາມັກຄີທັມກັບເພື່ອນຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນໃນຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນຂອງເຮົາ ຜູ້ໃດທີ່ຄິດວ່າຕົນ ເອງເປັນຄົນດີກວ່າຄົນອື່ນທີ່ຈະຮ່ວມນັມສການແລະຮ່ວມຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໄດ້ ກໍເປັນບຸກຄົນທີ່ມີແນວ ຄວາມຄິດທີ່ແປກໃນເຮືອນຕົວເອງ ຜູ້ນັ້ນບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມດີທີ່ມາຈາກຄົນອື່ນ ແມ່ນວ່າທຸກຄົນບໍ່ດີ ຮອບຄອບ ແຕ່ວ່າເມື່ອທຸກຄົນຊອກຫາພຣະຄູນແລະຄວາມອຸປຸຸມຈາກພຣະເຈົ້າ ຕ່າງຄົນກໍຕ່າງຊ່ວຍ ເຫລືອກັນແລະກັນໄດ້ ແລະຕ່າງກໍຕ້ອງການກັນແລະກັນ ຖ້າເຮົາຈະມີພື້ນຖານຄວາມຄິດສຸຂຸມຮອບຄອບ ແລະເຫັນການໄກກໍຕ້ອງເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນການຮ່ວມທຸຮ່ວມສຸຂຸດ້ວຍ ຄວາມຮັກພໍ້ກັບດິໂອເທດຟຮ່ວມຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນ

ເຮົາສາມາດຮ່ວມສາມັກຄີທັມກັບຄຣິສຕຽນອື່ນ ໆ ໃນໂລກຄືກັນ ເຮົາຄວນຈະຕິດຕໍ່ກັບເຂົາໄດ້ ດ້ວຍຈິດໝາຍແລະຂໍ້ຂຽນຕ່າງ ໆ ດ້ວຍຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈແລະຄວາມຄິດຮອດຄິດເຖິງ ໂດຍອາ ສັຍການອະທິຖານເພື່ອເຂົາແລະຝ່າຍເຂົາກໍອະທິຖານເພື່ອເຮົາເປັນສິ່ງທີ່ພຽງກັນ ຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນ ບໍ່ແມ່ນເປັນເກາະຢູ່ໂດດດຽວໃນທະເລແຫ່ງຄວາມເຫງົາທຸກໆ ແຕ່ເຮົາເປັນສະມາຊິກຂອງຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນ ກິນ ຊຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມມຸ່ງໝາຍອັນດຽວກັນ ການຕິດຕໍ່ສື່ສານໜຸນໃຈກັນ ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕ໌ທ້ອງຖິ່ນ ຄວາມກ້າຫານແລະມີກຳລັງເຫຼັ້ມແຮງແກ່ທຸກຄົນ ໃນເມື່ອເຮົາເຮັດການຮ່ວມກັນເພື່ອຈະຮັບໃຊ້ແລະຖວາຍ ກຽດຕິຍິສເຊັດພຣະເຈົ້າອົງດຽວກັນ ອາເມນ

ໂຢຣັນ ຄຣິສຕ໌

ຈຶ່ງເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ສຶກສາຈາກຂ້າງເທິງເຮັດບົດຝຶກຫັດຂັດທ້າ

ຈົບພາກທີ່ໜຶ່ງ

ພຣະເຈົ້າອວຍພອນ

ພື້ນຖານໃໝ່ໃນພາກທີສອງ

ພາກເພີ່ມພູນການສຶກສາ ພຣະທັມກິຈການຂອງພວກສາວິກ

ພາກເພີ່ມພູນການສຶກສາໄດ້ຈັດທຳຂຶ້ນຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈາກຕຳຣາຕ່າງ ໆ ແລະຮວບຮວມ
ເອົາຕາຕະຣາງ ໂຄງຮ່າງ ຜັງລຳດັບເຫດການ ແລະແຜນທີ່ ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດແລະເປັນເຄື່ອງມືແກ່
ນັກສຶກສາໃນການສຶກສາໃຫ້ລຶກຊຶ້ງຍິ່ງຂຶ້ນດັ່ງມີລາຍການຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຜັງລຳດັບເຫດການຂອງຈັກພັດໂຣມັນແລະເຫດການສຳຄັນໃນພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ ກ່ອນປີ ຄຣິສັກ ຣາຊທີ່ 70

ຜັງນີ້ໄດ້ຈັດທຳຂຶ້ນເພື່ອນັກສຶກສາຈະຮຽນຮູ້ຈັກເຫດການສຳຄັນຕ່າງ ໆ ໃນພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນ
ຍາໃໝ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີໃດ ແລະກ່ຽວຂ້ອງພົວພັນກັບຈັກພັດໂຣມັນອົງໃດແດ່ ແລະເປັນເຫດການໃນພຣະຄົມ
ພິຕອນໃດ ຊຶ່ງກຳຄັນຕ່າງ ໆ ເປັນພາສາອັງກິດເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາສາມາດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມຕື່ມ
ຜັງນີ້ໄດ້ຮວບຮວມຈາກຕຳຣາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

. Christian E. Hanner, William A Young, An Introduction to
the Bible, 2nd ed., Cliffs, N.J.: Prentic-Hall, Inc., 1986, pp
283-284.

. Stephen L. Harris, Understand the Bible, Palo Alto: Mayfield
Publishing Company, 1980, pp 264-265.

2. ຜັງລຳດັບເຫດການຂອງກະສັດປົກຄອງແຂວງຢູເດັຽ

ຜັງນີ້ໄດ້ຈັດທຳຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາໄດ້ຮູ້ຈັກກັບຜູ້ນຳຄົນຕ່າງ ໆ ທີ່ເປັນກະສັດປົກຄອງແຂວງຢູ
ເດັຽ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກຈັກພັດໂຣມັນ ຊຶ່ງໃນວົງເລັບເປັນພາສາອັງກິດ ແລະພາສາທີ່ສະກົດ
ຕາມພຣະຄົມພິພາກທີ່ໃຊ້ຢູ່ ຕິດຕາມດ້ວຍຂໍ້ພຣະຄົມພິເພີເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າກະສັດອົງໃດມີສ່ວນສຳຄັນຢູ່ໃນ
ເຫດການຂອງພຣະຄົມພິຕອນໃດ ຜັງນີ້ໄດ້ຮວບຮວມຂຶ້ນຈາກ:

. J. W. Packer, The Cambridge Bible Commentary, The Acts of
the Apostles, P. R. Ackroyd, A. R. C. Leaney, editors, New York:
The Syndics of the Cambridge University Press, 1966, p. ix.

3. ໂຄງຮ່າງເຊື້ອສາຍຄອບຄົວເຮໂຣດ

ເພື່ອເຮົາອ່ານພຣະຄົມພິພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່ ເຮົາຈະພົບຊື່ຂອງເຮໂຣດຫລາຍເທື່ອ ແລະບໍ່ຮູ້
ຈັກວ່າເປັນຜູ້ໃດ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນຢ່າງໃດ ໃນຜັງນີ້ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າ ກະສັດເຮ
ໂຣດມະຫາຣາຊເປັນຕົ້ນຕະກູລ ແລະສືບເຊື້ອສາຍຕໍ່ໄປ 3 ຊ່ວງອາຍຸທີ່ເປັນລູກຫລານ ເຮົາຈະໄດ້ເຫັນ
ວ່າສ່ວນຫລາຍແຕ່ງງານກັນກັບຄືນໃນຕະກູນດຽວກັນ ຂໍ້ພຣະຄົມພິສະແດງໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫດ
ການຕອນໃດໃນພຣະຄົມພິ ໂຄງຮ່າງນີ້ໄດ້ຮວບຮວມດັດແປງຈາກຕຳຣາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

. J. D. Douglas, editor, The Illustrated Bible Dictionary, Part 2, Leicester: The Univeristries & Collages Chirstain Fellowship, 1980, 643.

. Merrill C. Tennyne, The Zondervan Pictorial Encyclopedia of the Bible, Vol. 3, Grand Rapids: Zondervan Publishing House, p. 127

4. ຕາຕະຮາງປຽບທຽບກິຈການສາຍນໍາພາຂອງອັດສາວິກເປໂຕກັບອັດສາວິກໂປໂລໃນພຣະທັມກິຈການ ຕາຕະຮາງນີ້ໄດ້ຮຽບຮຽງແລະດັດແປງຂຶ້ນ ເພື່ອນັກສຶກສາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ສາຍງານ ແລະການນໍາພາຂອງທ່ານເປໂຕ ປຽບທຽບກັບທ່ານໂປໂລ ທັງສອງທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນໃນພຣະທັມກິຈການ ເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າການບັນທຶກຂອງທ່ານລູກາ ມີໂຄງຮ່າງສໍາຫຼັບທັງສອງທ່ານຄືກັນ ເຮົາສາມາດອ່ານຂໍ້ພຣະຄໍມພີໃນບົດຕ່າງ ໆ ແລະປຽບທຽບເຖິງສາຍນໍາພາຂອງທັງສອງທ່ານ ຕາຕະຮາງນີ້ດັດແປງມາຈາກ ກະເທາະເປືອກພຣະທັມກິຈການ ໂດຍ ອຈ ບຸນມາ ພັນທະສີ ພິມໂດຍ ຄຣິສຕຽນສຶກສາບັບເຕີສ, ບາງກອກ, 1987 ຫນ້າ 5

5. ຕາຕະຮາງການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງໂປໂລ

6. ແຜນທີ່ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານໂປໂລທຽວທີ່ ນຶ່ງ ແລະສອງ

7. ແຜນທີ່ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງທ່ານໂປໂລທຽວທີ່ ສາມ ແລະການເດີນທາງໄປກຸງໂຮມ

8. ລາຍຊື່ເມືອງ ແຂວງ ເກາະ ແລະທະເລ ຕາມແຜນທີ່ຂອງພຣະທັມກິຈການ

ລາຍການທີ່ 5-8 ໃຊ້ສໍາຫຼັບສຶກສາເສັ້ນການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂອງທ່ານໂປໂລ ຈາກຜັງເດີນທາງຈະເຫັນຂໍ້ພຣະຄໍມພີ ສະຖານທີ່ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການເດີນທາງ ເຫດການສໍາຄັນທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການເດີນທາງນັ້ນ ແລະຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາໄດ້ອ່ານຈາກພຣະຄໍມພີ ແລະຕິດຕາມໂດຍເບິ່ງດູໃນແຜນທີ່ວ່າເມືອງຕ່າງ ໆ ທີ່ທ່ານໂປໂລເດີນທາງນັ້ນຢູ່ທີ່ໃດໃນແຜນທີ່ ລາຍຊື່ເມືອງຮຽງຕາມລໍາດັບອັກສອນລາວ ແລະອັງກິດ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການຫາ ແລະອ້າງອີງໃນການສຶກສາເພີ່ມຕື່ມ ຕໍາຣາທີ່ໃຊ້ໃນການຮຽບຮຽງມີດັ່ງນີ້:

. Stephen L. Harris, Understand the Bible, Palo Alto: Mayfield Publishing Company, 1980, pp. 318-319.

. Walter M. Dunnett, New Testament Survey, Wheaton: Evangelical Teacher Training Association, 1971, pp. 34-36.

MIDWESTERN BAPTIST THEOLOGICAL SEMINARY

ຈັກພັດໂຮມັນ
ແລະເຫດການສຳຄັນໃນພາກພື້ນທັງສອງຍາໃໝ່
 ກ່ອນປີ ຄຣິສັກຣາຊທີ່ 70

<u>ປີ</u>	<u>ຈັກພັດໂຮມັນ</u>	<u>ເຫດການ</u>
ກຄສ 40 - ຄສ 4	ຊີຊາຣ໌ ອອກັສຕັສ (Augustus Caesar, ກາຍຊາ ໂອຄູໂຕ) ຄອງຣາຊ ກຄສ 30-ຄສ 14 ລກ 2:1	ເຮໂຣດມທາຣາຊໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍໂຮມັນ ໃຫ້ທຳການປົກຄອງແຂວງຢູເດັຽ
ກຄສ 20	— " —	ເຮໂຣດມທາຣາຊໄດ້ສ້າງພຣະວິຫານຂຶ້ນໃໝ່
ປ.ກຄສ 6-4	— " —	ພຣະເຢຊູຄຣິສັບັງເກີດ ມທ 2 ລກ 2
ກຄສ 4-ຄສ 39	— " —	ເຮໂຣດແອນທິປາສ໌ ລູກຊາຍເຮໂຣດມທາຣາຊ ປົກຄອງແຂວງກາລິລີ ລກ 13:31-32 ມກ 6:14-29
ກຄສ 4-ຄສ 6	— " —	ເຮໂຣດອາຣຄະລຽສ ລູກຊາຍເຮໂຣດມທາຣາຊ ປົກຄອງແຂວງຢູເດັຽ
ຄສ 5-10	— " —	ເຊາໂລ (ໂຊໂລ) ເກີດທີ່ເມືອງທາຣ໌ຊັສ (ຕາໂຊ)
ຄສ 26-36	ທິເບຣີອັສ ຊີຊາຣ໌ (Tiberias Caesar, ກາຍຊາຕິເບຣີໂອ) ຄອງຣາຊ ຄສ 14-37 ລກ 3:1	ປົນທິອັສ ປິລາດ (Pontius Pilate) ຜູ້ຮັກສາການແທນໃນຢູເດັຽ
ຄສ 27-29(?)		ການຮັບໃຊ້ຂອງໂຍຣັນບັບຕິສມາ ມກ 1:2-11 ມກ 6:17-29 ຍຣ 1:19-36 3:22-36
ຄສ 27-33(?)		ການຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສັ ມກ ມກ ລກ ຍຣ

ຄສ 30-33(?)

ການຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະການເປັນຂຶ້ນ
ຈາກຕາຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ ທທ ມກ ລກ ຍຣ
ການກັບໃຈໃໝ່ຂອງເປາໂລ (ໂປໂລ)
ກຈ 9:1-19 22:1-21 26:1-23
ກາລາເຕັຽ 1:11-16

ຄສ 33-35(?)

ຄາລິກູລ່າ ຫຼື ໄກຍັສ
(Caligula or Gaius)
ປົກຄອງ ຄສ 37-41 ລກ 9:24

ຄສ 41-44(?)

ເຮໂຣດອະຄຣິບປາກະສັດແຫ່ງຢູເດັຽຈັບເປໂຕ
ຖືກຄຸກ ປະຫານຊີວິດຍາໂກໂບ ກຈ 12:1-25

ຄສ 41-49 ຄລາວດີອັສ (Claudius,
ກລາວດີໂອ) ກຈ 18:2
ຄອງຣາຊ ຄສ 41-54

ຊາວຍິວຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກກຸງໂຮມ ກຈ 18:2

ປ. ຄສ 47-56

ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂອງເປາໂລກັບຄືນຕ່າງຊາດ

ປ. ຄສ 49

ເນໂຣ (Nero) ຄອງຣາຊ
ຄສ 54-68 ກຈ 25:11-12

ການປະຊຸມສະພາເທື່ອທີ 1 ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ກຈ 15 ຄຕ 2

ຄສ 56

ເປາໂລຖືກຈັບໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ

ຄສ 60-63

ເປາໂລຖືກຈັບຄຸມຕົວເດີນທາງໄປຍັງກຸງໂຮມ

ຄສ 62

ນ້ອງຊາຍພຣະເຢຊູຄຣິສ໌ຖືກປະຫານຊີວິດ

ຄສ 64-65

ກຸງໂຮມຖືກເຜົາ ຄຣິສຕຽນຖືກຂົ່ມເຫັງ

ຄສ 66-73

ຊາວຍິວຕໍ່ສູ້ໂຮມັນ ຫລືບຫນີໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມ

ຄສ 70

ກຸງເຢຣູຊາເລັມຍຶດ ພຣະວິຫານຖືກທຳລາຍ

. Christian E. Hanner, William A Young, An Introduction to the Bible, 2nd ed., Cliffs, N.J.: Prentic-Hall, Inc., 1986, pp 283-284.

. Stephen L. Harris, Understand the Bible, Palo Alto: Mayfield Publishing Company, 1980, pp 264-265.

MIDWESTERN BAPTIST THEOLOGICAL SEMINARY

ກະສັດປົກຄອງແຂວງຢູເດັຽ
Governors of Judaea

- ຄ.ສ. 26 ປົນທິອັສ ປິລາດ (Pontius Pilate, ປົນອີໂອ ປິລາດ)
ລກ. 23:1-25
- 36 ມາຣ໌ແຄລລັສ (Marcellus)
- 37 ມາຣ໌ຮູລັສ (Marullus)
- 41 ເຮຣໂດອະຄຣີບປາທີ່ 1 (Herod Agrippa I, ເຮຣໂດອາຄຣີປາ)
ກຈ. 12:1-23
- 44 ຄູສປິອຸສ ຟາດຸສ (Cuspius Fadus)
- 46 ທິເບີຣີອັສ ອາເລັກຊານເດີ (Tiberius Alexander)
- 48 ເວນທິດີສ ຄຸມມາໂນສ (Ventidius Cumanus)
- 52 ແອນໂທນີອັສ ເຟລິກສ໌ (Antonius Felix, ເຟລິກ)
ກຈ. 23:24-24:27
- 59 ໂພຣ໌ຊີອຸສ ເຟສະທັສ (Porcius Festus, ເຟຊະໂຕ)
ກຈ. 25, 26
- 61 ອັລບູນສ໌ (Albinus)
- 64 ເກຊິອຸສ ໂຟຣ໌ຣຸສ (Gessius Florus)

ໝາຍເຫດ ຊື່ຕ່າງ ໆ ອອກສຽງຕາມທີ່ໃຊ້ໃນປັດຈຸບັນ ຊື່ພາສາລາວໃນວົງເລັບອອກສຽງ
ຕາມພຣະຄົມພິພາສາລາວທີ່ໃຊ້ຢູ່ ບາງຊື່ບໍ່ໄດ້ມີປາກົດໃນພຣະຄົມພິຈິງບໍ່ໄດ້ປາກົດໃນວົງເລັບ

. J. W. Packer, The Cambridge Bible Commentary, The Acts of the Apostles, P. R. Ackroyd, A. R. C. Leaney, editors, New York: The Syndics of the Cambridge University Press, 1966, p. ix.

ຊ່ວງອາຍຸຮຸ່ນທີ່ໜຶ່ງ

ຊ່ວງອາຍຸຮຸ່ນທີ່ສອງ

ເຮຣໂດມະຫາຣາຊ (ຊ) Herod The Great
ກະສັດຢູດາ ກຄສ. 37-4
(ລູກຂອງກະສັດແອນທິເປເຕີທີ່ 2)
ມທ 2:1-19, ລກ 1:5

ແອນທິເປເຕີ (ຊ) Antipater
ລູກເກີດຈາກນາງໂດຣິສ (Doris)

ອາຣິສໂທໂບລູສ (ຊ) Aristobulus
ອາເລັກຊານເດີ (ຊ) Alexander
ທັງສອງເກີດຈາກນາງເມຣີແອນນີທີ່ I
(Mariamne I)

ເຮຣໂດຟິລິບທີ່ I (ຊ) Herod Philip I
ເກີດຈາກນາງເມຣີແອນນີທີ່ II
(Mariamne II) ກຄສ 4-ຄສ 34
ຜົວຄົນແຮກຂອງນາງເຮໂດເດັຽ
ມທ 14:3, ມກ 6:17

ອາຣຄະລຽສ (ຊ) (Archelaus)
ຜູ້ປົກຄອງແຂວງຢູເດັຽ ກຄສ 4-ຄສ 6
ມທ 2:22

ເກີດຈາກນາງມາລທາເຄ (Malthace)

ເຮຣໂດແອນທິປາສ (ຊ) Herod Antipas
ຜູ້ປົກຄອງແຂວງກາລິລີ ກຄສ 4-ຄສ 39
ລກ 3:1, 19-20, 13:31-33, 23:7-12
ມກ 6:14-29, ມທ 14:1-11
ເກີດຈາກນາງມາລທາເຄ (Malthace)

ເຮຣໂດຟິລິບທີ່ II (ຊ) Herod Philip II
ເກີດຈາກນາງຄລີໂອພັດຕາ (Cleopatra)
ກຄສ 4-ຄສ 34 ລກ 3:1

ໝາຍເຫດ ໂຄງຮ່າງເຊື້ອສາຍຄອບຄົວເຮໂດດັດແປງ
ມາຈາກ The Zondervan Pictorial
Encyclopedia of the Bible,
Vol. III, Merrill C. Tenney ed.,
Grand Rapids: Zondervan Publishing
House, 1975, p.127.

ສາຍຄອບຄົວເຮຣໂຣດ
ERODIAN FAMILY

ຊ່ວງອາຍຸຮຸ່ນທີ່ສາມ

ຊ່ວງອາຍຸຮຸ່ນທີ່ສີ່

ເຮຣໂຣດແຫ່ງເຄລຊີສ (ຊ)
Herod of Chalcis
ຄສ 41-48

ເຮຣໂຣດອະຄຣິບປາທີ່ I (ຊ)
Herod Agrippa I
ກະສັດຢູເດັຽ ຄສ 37-44
ກຈ 12:1-24

ເບີນິສ (ຢ) Bernice
ໄດ້ເປັນຜູ້ຮັກສາສາສາຊາການແທນນ້ອງຊາຍ
ກຈ 25:13-27

ເຮຣໂຣດ ອະຄຣິບປາທີ່ II
Herod Agrippa II
ຜູ້ປົກຄອງເຄລຊີສເຂດພາກເໜືອ
ຄສ 50-70 ກຈ 25:13-26:32

ດຣູເຊລລ່າ (ຢ) Drusilla
ແຕ່ງງານກັບ ເຟລິກສ໌ (Felix) ຜູ້ປົກຄອງຢູເດັຽ
ຄສ 52-59 ກຈ 24:24

ເຮຣໂດເດັຽ (ຢ) Herodia
ຜູ້ຮັກສາສາສາຊາການແທນ ເຮຣໂຣດແອນທິປາສ໌
ມກ 6:17-28 ມທ 14:3-11

ຊາໂລເມ (ຢ) Salome
ມທ 14:1-11
ມກ 6:14-29

**ຕາຕະຮາງປຽບທຽບກິດການສາຍນິກາມາ
ຂອງ
ອັດສາວິກເປຕັກັບອັດສາວິກເປຣລ
ໂນພຣະທັມກິດການ**

ສາຍການນໍາພາຂອງອັດສາວິກເປຕັກ ພຣະທັມກິດການບົດທີ 1-12	ສາຍການນໍາພາຂອງອັດສາວິກເປຣລ ພຣະທັມກິດການບົດທີ 13-28
<ol style="list-style-type: none"> 1. ຄໍາເຫສນາຂອງເປຕັກທີ່ອໍທໍາອິດ ກຈ ບົດທີ 2 2. ເປຕັກປິ່ນປົວຄົນງ່ອຍ ກຈ ບົດທີ 3 3. ເປຕັກຜະເຊີນກັບຊີວິດໜັ້ມເວດມິນ ກຈ ບົດທີ 8 4. ພຣະເຈົ້າສໍາແດງນິດຜ່ານເປຕັກ ກຈ ບົດທີ 5 5. ເປຕັກວາງມືອກໃສ່ຄຣິສຕຽນ ກຈ ບົດທີ 8 6. ຈັກເນລີໂອຂາບໃຫ້ເວເປຕັກ ກຈ ບົດທີ 10 7. ເປຕັກອກຖານໃຫ້ໂດຣະກາຄົນຈາກຕາຍ ກຈ ບົດທີ 9 8. ເປຕັກຖືກຈໍາຄຸກເພາະປ່າວປະກາດ ກຈ ບົດທີ 12 9. ເປຕັກພົ້ນຈາກຄຸກດ້ວຍການອໍສັຈົນ ກຈ ບົດທີ 12 10. ເປຕັກໃຊ້ເຢຣູຊາເລັມເປັນສູນປະກາດ ກຈ ບົດທີ 1-12 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ຄໍາເຫສນາຂອງເປຣລທີ່ອໍທໍາອິດ ກຈ ບົດທີ 13 2. ເປຣລປິ່ນປົວຄົນງ່ອຍ ກຈ ບົດທີ 14 3. ເປຣລຜະເຊີນກັບເຮລີມາໜັ້ມເວດມິນ ກຈ ບົດທີ 13 4. ພຣະເຈົ້າສໍາແດງນິດຜ່ານເປຣລ ກຈ ບົດທີ 19 5. ເປຣລວາງມືອກຖານໃສ່ສາວິກ ກຈ ບົດທີ 19 6. ປະຊາຊົນຊາວລີຊະທາຂາບໃຫ້ເວເປຣລ ກຈ ບົດທີ 14 7. ເປຣລອກຖານໃຫ້ຢູ່ດີໂຊຄົນຈາກຕາຍ ກຈ ບົດທີ 20 8. ເປຣລຖືກຈໍາຄຸກເພາະປ່າວປະກາດ ກຈ ບົດທີ 16 9. ເປຣລພົ້ນຈາກຄຸກດ້ວຍການອໍສັຈົນ ກຈ ບົດທີ 16 10. ເປຣລໃຊ້ອັນຕີໂຣເຊັຽເປັນສູນປະກາດ ກຈ ບົດທີ 13-28

ໝາຍເຫດ ຕາຕະຮາງນັດດແປງມາຈາກ "ກະເທາະເປືອກພຣະທັມກິດການ" ໂດຍ ອຈ. ບຸນມາ ພັນທະສີ
ພິມໂດຍ ຄຣິສຕຽນສຶກສາບັພຕິສ, ບາງກອກ, 1987 ໜ້າ 5

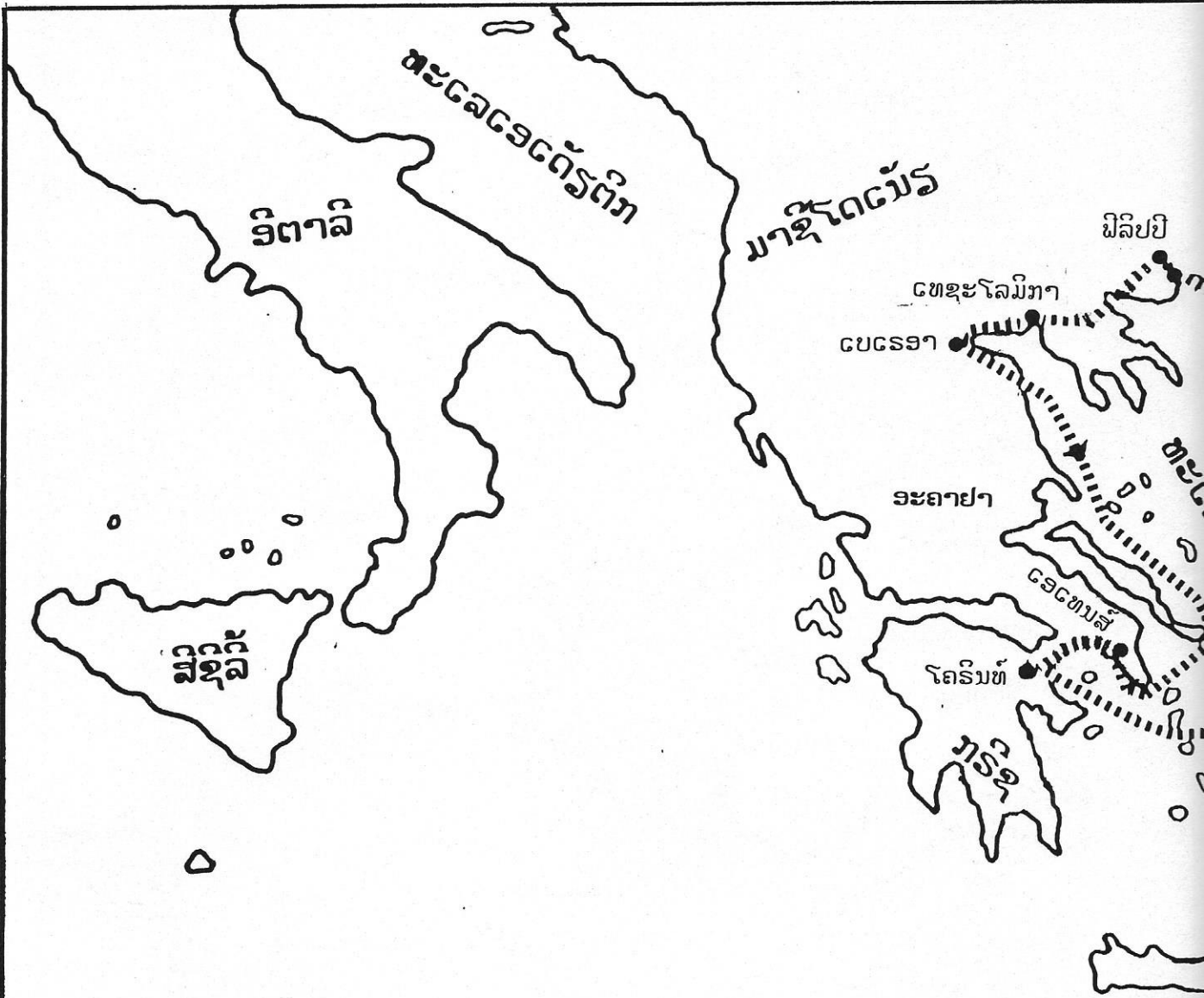
ການເດີນທາງປ່າວປະກາ
The Missinary J

ຂັ້ນຮະຄັມພິ	ສະຖານທີ່	ມິຜູ້ໃດ	
<p>ການເດີນທາງ ທຽວທີ່ 1 ກຈ 13:4-14:28</p>	<p>ອອກເດີນທາງຈາກ ອັນຕິໂອກ (ຊີເຣັຽ) ເຊລູເຊັຽ ໄຊປຣັສ: ຊາລາມິສ ປາໄຟສ ປັມຟິເລັຽ: ເປີຣ໌ກ້າ ກາລາເຕັຽ: ອັນຕິໂອກ ອິໂຄນນຽມ ລິສຕຣາ, ເດີບີ ເດີນທາງກັບຄືນ ອັນຕິໂອກ (ຊີເຣັຽ)</p>	<p>ໂປໂລ ບາຣະນາບາ ໂຍຮັນ ມາຣະໂກ</p>	<p>ຜະເຊີນກັບ ເທສະນາໃນ ໂປໂລແລະ ທີ່ລິສຕຣາ ໂປໂລເທສ</p>
<p>ການເດີນທາງ ທຽວທີ່ 2 ກຈ 15:36-18:22</p>	<p>ອອກເດີນທາງຈາກ ອັນຕິໂອກ (ຊີເຣັຽ) ຊີເຣັຽ ແລະ ຊີລີເຊັຽ ກາລາເຕັຽ: ເດີບີ, ລິສຕຣາ, ໂຕຣອັສ ມາຊີໂດເນັຽ: ຟິລິປປິ ເທຊະໂລນິກາ, ເບເຣອາ ອະຄາຢາ: ເອເທນສ໌, ໂຄຣນິທ໌ ເອເຊັຽ: ເອເຟຊັສ ຊີຊາຣີຢາ ເດີນທາງກັບຄືນ ອັນຕິໂອກ (ຊີເຣັຽ)</p>	<p>ໂປໂລ ຊີລາ ຕີໂມທຽວ ລູກາ</p>	<p>ຕີໂມທຽວ ນິມິດທີ່ໂຕຣ ເທສະນາແລະ ເທສະນາແລະ ເທສະນາທີ່ ທີ່ກຸງເອເທ ໄດ້ອາສັຍ ແລະຂຶ້ນ ໄດ້ອາສັຍ</p>
<p>ການເດີນທາງ ທຽວທີ່ 3 ກຈ 18:23-21:14</p>	<p>ອອກເດີນທາງຈາກ ອັນຕິໂອກ (ຊີເຣັຽ) ກາລາເຕັຽ ແລະ ຟິເຣັຽ ເອເຊັຽ: ເອເຟຊັສ ເມືອງໃນມາຊີໂດເນັຽ ແລະ ກຣີຊ ໂຕຣອັສ ເອເຊັຽ: ມິເລທັສ ຊີເຣັຽ: ໄທຣະ, ໂທລາເມອັສ ຊີຊາຣີຢາ ເຢຣູຊາເລັມ</p>	<p>ໂປໂລ, ຊີລາ ຕີໂມທຽວ, ລູກາ ຄາໂຢ, ອາຣິດຕາໂຂ ໂຊຢາໂທ, ຊະກຸນເດໄທ ຕີຊີໂກ, ໂທຟິໂມ</p>	<p>ສິດສອນໃນ ເກີດການ ເທສະນາທີ່ ໂປໂລຊ່ວຍ ອໍາລາຈາກ ທີ່ມິເລ ພວກສິດເດ ອາຄະໂບ ວ່າຈະ</p>

ເດຊ່າວປະເສີດຂອງໂປໂລ

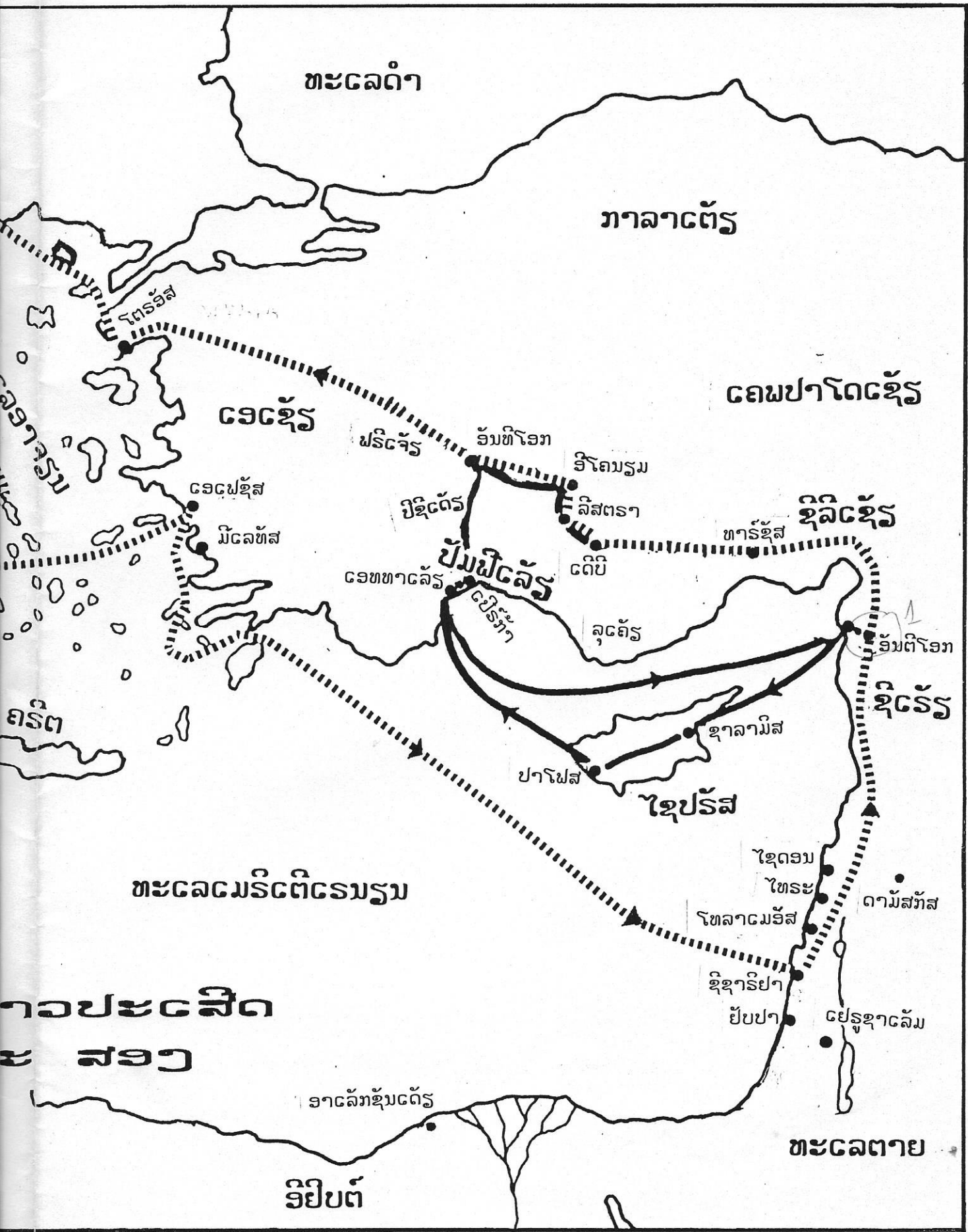
Journeys of Paul

ເຫດການສໍາຄັນ	ຜົນທີ່ເກີດ
<p>ເດຊ່າວສົມາທມິດວດມົນທີ່ປາໂຟສ ພັ້ມສາລາທີ່ອັນຕິຈອກແຂວງປີຊີເດັຽ ບາຣະນາບານມັສການພຣະເຈົ້າ ຕຣາ ສນາແລະຖືກຂວ້າງຫິນໃສ່ທີ່ລິສຕຣາ</p>	<p>ເດຊ່າວໂປໂລກັບໃຈເຊື່ອທີ່ປາໂຟສ ມີການກັບໃຈ ແລະເກີດການຕໍ່ສູ້ໃນອັນຕິຈອກ ແຂວງປີຊີເດັຽ ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກໃນເມືອງແຂວງກາລາເຕັຽ ແລະໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງໃນຄຣິສັກເຫລົ່ານັ້ນ ໄດ້ລາຍງານການເດີນທາງແກ່ຄຣິສັກໃນອັນຕິ ຈອກ (ຊີເຮັຽ)</p>
<p>ໄດ້ຮ່ວມເດີນທາງທີ່ລິສຕຣາ ຣອັສ ແລະລູກາໄດ້ຮ່ວມເດີນທາ ລະຖືກຂັງຄຸກທີ່ຟິລິປປີ ລະຖືກຂົ່ມເຫັງທີ່ເທຊະໂລນິກາ ປີເຮອາ ນສ໌ໄດ້ເປັນພຍານທີ່ສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ໃນໂຄຣິນທ໌ 18 ເດືອນໄດ້ສິດສອນ ສາລຕໍ່ໜ້າຄາລີໂອນ ແລະເທສນາໃນເວລາສັນທີ່ເອເຟຊັສ</p>	<p>ນາງລິເດັຽກັບໃຈເຊື່ອພ້ອມກັບທັມໂຮງທີ່ຟິລິປປີ ແລະໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກຂຶ້ນ ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກທີ່ເທຊະໂລນິກາ ດີເອນີຊີໂອກັບຕາມາຣິສກັບໃຈເຊື່ອທີ່ກຸງເອເທສ ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກທີ່ໂຄຣິນທ໌</p>
<p>ເອເຟຊັສ (2-3 ປີ) ກຸ່ມວາຍຈາກຊ່າງເງິນຊາວເອເຟຊັສ ດີເຕຣອັສ ມຸຊິວິດຢູຕິໂຊ ພວກຜູ້ປົກຄອງຊາວເອເຟຊັສ ທັສ ກ່ອນບໍ່ໃຫ້ໂປໂລໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ ເຕືອນໂປໂລທີ່ຊີຊາຣີຢາ ຈຸດຖືກຈັບໃນເຢຣູຊາເລັມ</p>	<p>ໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສັກທີ່ເອເຟຊັສ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນ ສູນການປ່າວປະກາສໃນອາເຊັຽ ໂປໂລສິດສອນພວກຜູ້ປົກຄອງຊາວເອເຟຊັສກ່ຽວ ໜ້າທີ່ການຮັບຜິດຊອບ</p>

**ແຜນທີ່ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂໍ
ຂອງທ່ານໂປໂລທຣຽວທີ່ ນຶ່ງ ແລ**

ການເດີນທາງທຣຽວທີ່ ນຶ່ງ **—————**
Thim A. ການເດີນທາງທຣຽວທີ່ ສອງ **.....**

ທະເລດຳ

ກາລາຕັຽ

ເຄພປາໂດເຊັຽ

ເອເຊັຽ

ຟຣີເຈັຽ

ອັນທິໂອກ

ອີໂຄນຽມ

ປີຊີເດັຽ

ລີສຕຣາ

ຊີລີເຊັຽ

ທາຣ໌ຊັສ

ເອເຟຊັສ

ມິເລທັສ

ເດີບີ

ເອທທາເລັຽ

ປັມຟິເລັຽ

ລູເຄັຽ

ອັນຕິໂອກ

ຊີເຣັຽ

ຄຣີຕ

ຊາລາມິສ

ປາໂຟສ

ໄຊປຣັສ

ທະເລເມຣິເຕີເຣນຽມ

ໄຊດອນ

ໄທຣະ

ດາມັສກັສ

ໂທລາເມອັສ

ຊີຊາຣີຢາ

ຍັບປາ

ເຢຣູຊາເລັມ

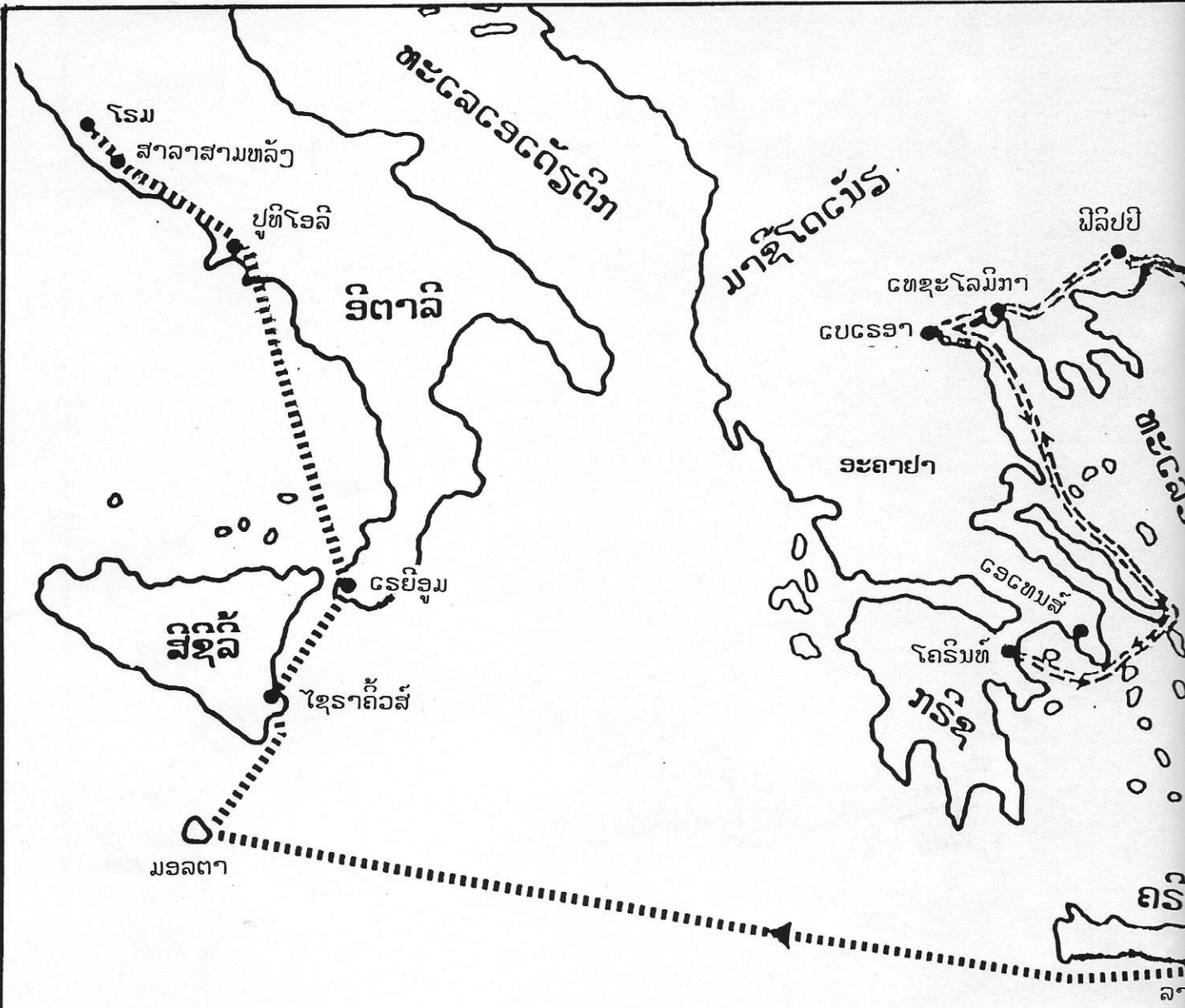
ກາວປະເສີດ

ສອງ

ອາເລັກຊັນເດັຽ

ທະເລຕາຍ

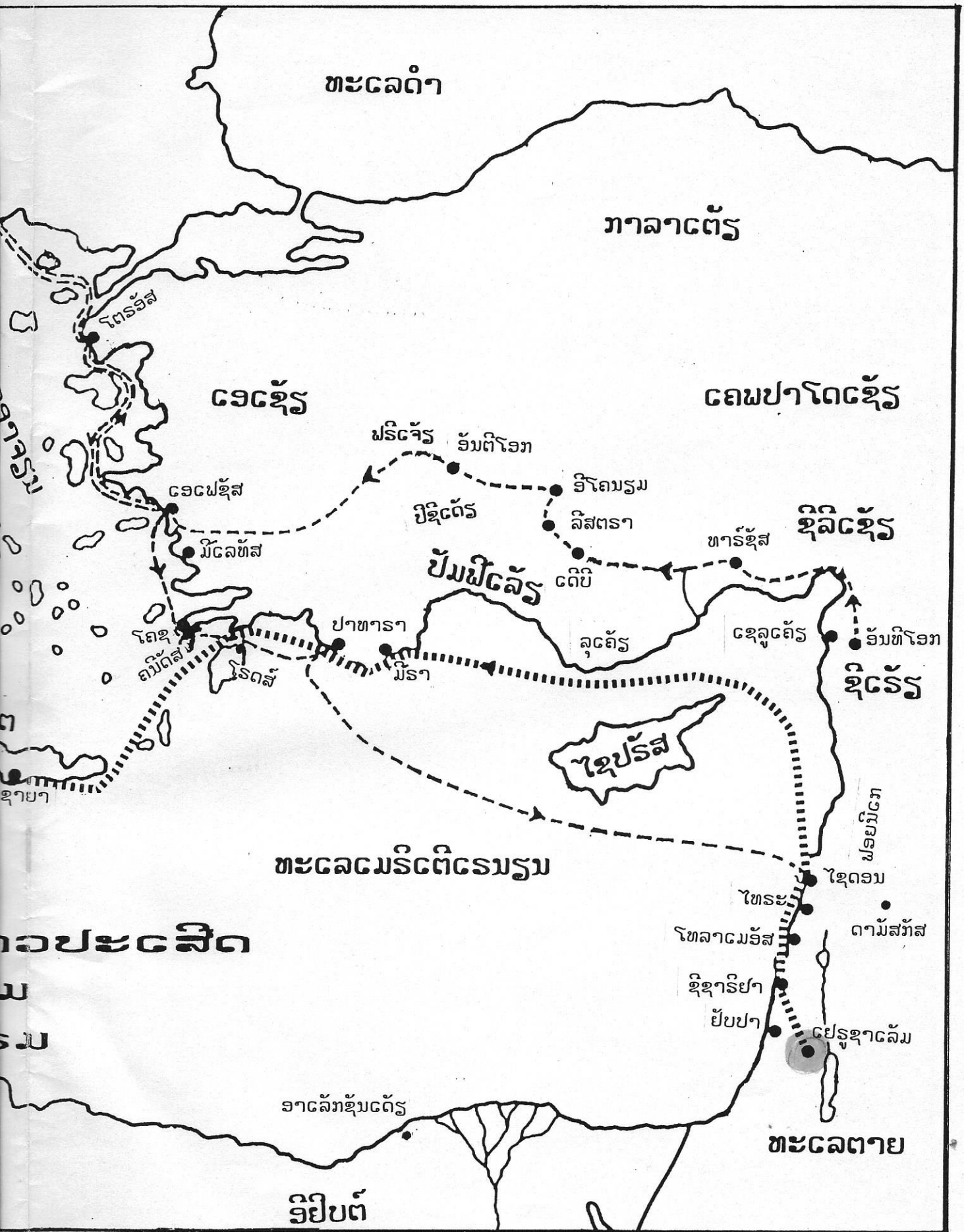
ອີຢິບຕ໌

ແຜນທີ່ການເດີນທາງປ່າວປະກາດຂໍ້
 ຂອງທ່ານໂປໂລທຽວທີ່ ສາ
 ແລະການເດີນທາງໄປກຸງໂຮມ

Thira A.

ການເດີນທາງທຽວທີ່ ສາມ ————
 ການເດີນທາງໄປກຸງໂຮມ |||

LAOTIAN SCHOOL OF THEOLOGY

MIDWESTERN BAPTIST THEOLOGICAL SEMINARY

ລາຍຊື່ເມືອງ ແຂວງ ເກາະ ແລະທະເລ
ຕາມແຜນທີ່ຂອງພຣະຄັມກິຈການ

ລາຍຊື່ເມືອງ ແຂວງ ເກາະ ແລະທະເລໃນແຜນທີ່ໄດ້ທຳຂຶ້ນອອກສຽງຕາມຊື່ທີ່ໃຊ້ໃນປັດຈຸບັນ ຊື່
ໃນວົງເລັບພາສາລາວເປັນຊື່ທີ່ໃຊ້ຕາມພຣະຄັມພິພາສາລາວທີ່ໃຊ້ຢູ່ ຊື່ພາສາອັງກິດໃນແຖວທີ່ສອງຊ່ວຍ
ໃຫ້ທ່ານສາມາດນຳໄປສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມຕື່ມໃຫ້ລຶກຊື່ຂຶ້ນອີກພາຍຫລັງ

ກາລາເຕັຽ (ແຂວງ, ຄາລາເຕັຽ)	Galatia
ກຣີຊ (ກຣີກ)	Greece
ຄຣີເຕ (ເກາະ, ກະເຣເຕ)	Crete
ຄນີດັສ (ກະນີໂດ)	Cnidus
ເຄພປາໂດເຊັຽ (ແຂວງ)	Cappadocia
ໂຄຣນິທ (ໂຄຣນິໂທ)	Corinth
ໂຄຊ (ເກາະ, ໂຄດ)	Cos
ສີຊີລີ (ເກາະ)	Sicily
ສາລາສາມຫລັງ	Three Taverns
ຊີລີເຊັຽ (ແຂວງ)	Cilicia
ຊີເຣັຽ	Syria
ຊາລາມິສ (ຊາລາມີ)	Salamis
ຊີຊາຣີຢາ (ກາຍຊາເຣັຽ)	Caesarea
ເຊລູເຄັຽ (ແຊລູເກັຽ)	Seleucian
ໄຊປຣັສ (ເກາະ, ກູບໂຣ)	Cyprus
ໄຊຣາຄີວສ໌ (ຊີຣະດູຊາຍ)	Syracuse
ໄຊດອນ (ຊີໂດມ)	Sidon
ດາມັສກັສ (ດາມາເຊ)	Damascus
ເດີບີ (ເດຣເຣເບ)	Derbe
ໂຕຣອັສ (ໂທອາດ)	Troas
ທະເລດຳ	Black Sea
ທະເລເອເດັຽຕິກ	Adriatic Sea
ທະເລເມຣິເຕີເຣນຽນ	Mediterranean Sea
ທະເລອາຈຽນ	Agean Sea
ທະເລຕາຍ	Dead Sea
ທາຣັຊັສ (ຕາໂຊ)	Tarsus

ເທຊະໂລນິກາ (ເທຊະໂລນິກ)	Thessalonica
ໂທລາເມອັສ (ປະໂຕເລມາຍ)	Ptolemais
ໄທຣະ (ຕີໂຣ)	Tyre
ເບເຣອາ (ເບເຣອຍອາ)	Berea
ປັມຟິເລັຽ (ແຂວງ, ປໍາຟິເລັຽ)	Pamphylia
ປີຊີເດັຽ (ແຂວງ)	Pisidia
ປາໂຟສ (ປາໂຟ)	Paphos
ປາທາຣາ (ປາຕາຣາ)	Patara
ປູທິໂອລີ (ໂປຕິໂອລອຍ)	Puteoli
ເປີຣ໌ກ້າ (ເປເລ)	Perga
ຟຣີເຈັຽ (ແຂວງ, ຟິເຄັຽ)	Phrygia
ຟິລິປປີ (ຟິລິບປອຍ)	Philippi
ຟອຍນີເກ	Phoenicia
ມາຊີໂດເນັຽ (ແຂວງ, ມາເກໂດເນັຽ)	Macedonia
ມິເລທັສ (ມິເລໂຕ)	Miletus
ມິຣາ	Myra
ມອລຕາ (ເມລິເຕ)	Malta
ເຢຣູຊາເລັມ	Jerusalem
ຍັບປາ (ຍັບເປ)	Joppa
ເຣຍິອູມ (ເຣຄີໂອນ)	Rhegium
ໂຣມ	Rome
ໂຣດສ໌ (ໂຣໂດ)	Rhodes
ລູເຄັຽ (ແຂວງ, ລູເກັຽ)	Lycia
ລີສຕຣາ (ລີຊະທາ)	Lystra
ລາຊາຍາ (ລາເຊອາ)	Lasea
ອິຕາລີ (ອິຕາເລີຽ)	Italy
ອີຢິບຕ໌	Egypt
ອິໂຄນຽມ (ອິໂກນີອັນ)	Iconium
ອາເລັກຊັນເດັຽ	Alexandia
ອັນຕິໂອກ (ໃນຊີເຣັຽ, ອັນຕິໂອເຊັຽ)	Antioch (Syria)
ອັນຕິໂອກ (ໃນກາລາເຕັຽ, ອັນຕິໂອເຊັຽ)	Antioch (Galatia)
ອະຄາຢາ (ແຂວງ, ອະຂາຢາ)	Achaia
ເອເຊັຽ (ແຂວງ, ອາເຊັຽ)	Asia
ເອເທນສ໌ (ເອແຖນ)	Athens
ເອເຟຊັສ (ເອເຟໂຊ)	Ephesus
ເອທາເລັຽ (ອາຕາເລັຽ)	Attalia

ລາຍຊື່ເມືອງ ແຂວງ ເກາະ ແລະທະເລ ຕໍ່ໄປນີ້ຮຽງລຳດັບຕາມອັກສອນພາສາອັງກິດ ໃນພາສາລາວເປັນຊື່ຕ່າງ ໆ ອອກສຽງຕາມທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ພາສາລາວໃນວົງເລັບ ເປັນຊື່ອອກສຽງຕາມການອອກສຽງຂອງພຣະຄົມພິພາສາລາວ

Achaia	ອະຄາຢາ (ແຂວງ, ອະຂາຢາ)
Adriatic Sea	ທະເລເອເດັຽຕິກ
Aegean Sea	ທະເລອາຈຽນ
Alexandria	ອາເລັກຊັງເດັຽ
Antioch (Syria)	ອັນຕີໂອກ (ໃນຊີເຣັຽ, ອັນຕີໂອເຊັຽ)
Antioch (Galatia)	ອັນທິໂອກ (ໃນກາລາເຕັຽ, ອັນຕີໂອເຊັຽ)
Asia	ເອເຊັຽ (ແຂວງ, ອາເຊັຽ)
Athens	ເອເທນສ໌ (ເອແຖນ)
Attalia	ເອທທາເລັຽ (ອາຕາເລັຽ)
Berea	ເບເຣອາ (ເບເຣອຍອາ)
Black Sea	ທະເລດຳ
Caesarea	ຊີຊາຣີຢາ (ກາຍຊາເຣັຽ)
Cappadocia	ເຄພປາໂດເຊັຽ (ແຂວງ)
Corinth	ໂຄຣນິທ໌ (ໂຄຣນິໂທ)
Cilicia	ຊີລີເຊັຽ (ແຂວງ)
Cos	ໂຄຊ (ເກາະ, ໂກດ)
Crete	ຄຣີເຕ (ເກາະ, ກະເຣເຕ)
Cnidus	ຄນີດັສ (ກະນີໂດ)
Cyprus	ໄຊປຣັສ (ເກາະ, ກຸປຣຸ)
Damascus	ດາມັສັກັສ (ດາມາເຊ)
Dead Sea	ທະເລຕາຍ
Derbe	ເດີບີ (ເດເຣເບ)
Egypt	ອີຢິບຕ໌
Ephesus	ເອເຟຊັສ (ເອເຟໂຊ)
Galatia	ກາລາເຕັຽ (ແຂວງ, ຄາລາເຕັຽ)
Greece	ກຣີຊ (ກຣີກ)
Iconium	ອີໂຄນຽມ (ອີໂກນີອັນ)
Italy	ອີຕາລີ (ອີຕາເລັຽ)
Jerusalem	ເຢຣູຊາເລັມ
Joppa	ຍັບປາ (ຍັບເປ)

Lasea	ລາຊາຍາ (ລາເຊອາ)
Lycia	ລູເຄັຽ (ແຂວງ, ລູເຄັຽ)
Lystra	ລີສຕຣາ (ລີຊະທາ)
Macedonia	ມາຊີໂດເນັຽ (ແຂວງ, ມາເກໂດເນັຽ)
Malta	ມອລຕາ (ເມລິເຕ)
Mediterranean Sea	ທະເລເມຣິເຕີເຣນຽນ
Miletus	ມິເລທັສ (ມິເລໂຕ)
Myra	ມິຣາ
Pamphylia	ປັມຟິເລັຽ (ແຂວງ, ປັມຟິເລັຽ)
Paphos	ປາໂຟສ (ປາໂຟ)
Patara	ປາທາຣາ (ປາຕາຣາ)
Perga	ເປີຣ໌ກາ (ເປເຄ)
Philippi	ຟິລິປປີ (ຟິລິບປອຍ)
Phrygia	ຟຣີເຈັຽ (ແຂວງ, ຟິເຄັຽ)
Phoenicia	ຟອຍນິເກ
Pisidia	ປີຊີເດັຽ (ແຂວງ)
Ptolemais	ໂທລາເມອັສ (ປະໂຕເລມາຍ)
Puteoli	ປູທິໂອລີ (ໂປຕິໂອລອຍ)
Rhegium	ເຣຍິຈູມ (ເຣຄີໂອນ)
Rhodes	ໂຣດສ໌ (ໂຣໂດ)
Rome	ໂຣມ
Salamis	ຊາລາມິສ (ຊາລາມີ)
Seleucia	ເຊລູເຄັຽ (ແຊລູເຄັຽ)
Sidon	ໄຊດອນ (ຊີໂດມ)
Sicily	ສີຊີລີ (ເກາະ)
Syracuse	ໄຊຣາຄີວສ໌ (ຊີຣະຕູຊາຍ)
Syria	ຊີເຣັຽ
Tarsus	ທາຣ໌ຊັສ (ຕາໂຊ)
Thessalonica	ເທຊະໂລນິກາ (ເທຊະໂລນິກ)
Three Taverns	ສາລາສາມຫລັງ
Troas	ໂຕຣອັສ (ໂທອາດ)
Tyre	ໄທຣະ (ຕີໂຣ)